

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-90-03

Do druku nr 1874

Warszawa, 1 sierpnia 2003 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o podatku od towarów i usług wraz z projektami podstawowych aktów wykonawczych,

co do którego Rada Ministrów zadeklarowała, że ma na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie, zgodnie z wymogami art. 34 ust. 5 Regulaminu Sejmu, przekazuję, przetłumaczone na język polski, **teksty przepisów Unii Europejskiej, do których ma być dostosowane prawo polskie.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

Ministerstwo Finansów
Departament Podatków Pośrednich

Tabelaryczne zestawienie przepisów prawa Unii Europejskiej
i projektowanych zapisów ustawy o podatku od towarów i usług.

Artykuł projektu ustawy o podatku od towarów i usług	Dyrektywa UE	Uwagi
1	2	3
art.2 pkt 1	77/388/EEC - art.3 (1), art. 3 (2)	
art.2 pkt.2	77/388/EEC - art.3 (1) (tiret 2), art.3 (3), art.3 (4)	
art.2 pkt 3	77/388/EEC – art.3 (1) (tiret 1)	
art.2 pkt 4	77/388/EEC - art.3 (1) (tiret 3)	
art.2 pkt 5	77/388/EEC – art.5 (2) i art. 5 (3)	
art.2 pkt 6	77/388/EEC - art.7 (1)	
art.2 pkt 7	77/388/EEC – art.15 (1) i art.15 (2)	
art.2 pkt 8	77/388/EEC – art. 21 (1)(b)	
art.2 pkt 11 lit.a , b i c	77/388/EEC – art.28a (2) (a) i (b)	
art.2 pkt 12	67/227/EEC – art.2	
art.2 pkt 15	77/388/EEC - art.4 (3) (a)	
art.2 pkt 16	77/388/EEC - załącznik A	
art.2 pkt 17 , 18 i 19	77/388/EEC – art.25 (2) (tiret 2)	
art.2 pkt 20	77/388/EEC – art.25 (2) (tiret 3)	
art.2 pkt 21	77/388/EEC – art.25 (2) (tiret 4)	
art.2 pkt 22	77/388/EEC – art.25 (2) (tiret 5), załącznik B	
art.2 pkt 26	77/388/EEC – art.24	
art.2 pkt 27	77/388/EEC– art.26c (A)(b), załącznik L	
art. 4	77/338/EEC - art. 2 i art. 28 (1) (a)	
art. 5	77/338/EEC - art. 4 (4), art. 5(1) i 5(8)	
art. 6	77/338/EEC - art. 5	
art. 7	77/338/EEC - art. 6	
art. 8	77/338/EEC - art. 28a (1) i art. 28a (3)	
art. 9	77/338/EEC - art. 28a (1)-(1a)	
art. 10, art. 11	77/338/EEC - art. 28a (5)-(6)	
art. 12	77/338/EEC - art. 28c (A)	
art. 13	77/338/EEC - art. 5 (7)(c)	
art. 14	77/338/EEC - art. 4	
art. 15	77/338/EEC - art. 28a (4)	
art. 16	77/338/EEC - art. 21 (1)(b) i art. 21(4)	
art. 17	77/338/EEC - art. 21 (3)	
art. 18	77/338/EEC - art. 10	
art. 19	77/338/EEC - art. 28d	
art. 20	77/338/EEC - art. 10 (2)	
art. 21	77/338/EEC - art. 8	
art. 22, art. 23	77/338/EEC - art. 28b (B)	
art. 24	77/338/EEC - art. 28b (A)	
art. 25	77/338/EEC- art. 28b(A), art. 28c (E)(3) i art. 22 (8)	
art. 26	77/338/EEC - art. 9	

1	2	3
art. 27	77/338/EEC - art. 28b (C),(D),(E) i (F)	
art. 28, art. 29	77/338/EEC - art. 11	
art. 30	77/338/EEC - art. 28e (1) i art. 28e (2)	
art. 31	77/338/EEC – art. 11 (1) (d)	
art. 32-35	77/338/EEC - art. 23	
art. 36, art. 37	77/338/EEC - art. 12, art. 15(1) i 15 (2), art. 17 (3), art. 22 (8), art. 28c(A), art. 28c (E) (3)	
art. 38	77/338/EEC - art. 13	
art. 39	77/338/EEC - art. 28c (B)	
art. 41 ust. 1 pkt 1 i pkt 2	77/388/EEC – art. 7 (3)	
art. 41 ust. 1 pkt 3	77/388/EEC – art. 14 (1) (j)	
art. 41 ust. 1 pkt 4	77/388/EEC – art. 14 (1) (e)	
art. 41 ust. 1 pkt 5	77/388/EEC – art. 14 (1) (h)	
art. 41 ust. 1 pkt 6 i 7	77/388/EEC – art. 14 (1)(a) w zw. z art. 13 A(1)(d)	
art. 41 ust. 1 pkt 8	77/388/EEC – art. 14 (1)(a) w zw. z art. 13 B(d)(4)	
art. 41 ust. 1 pkt 9	77/388/EEC – art. 14 (1) (g)	
art. 43	83/181/EEC – art. 2 – art. 10	
art. 44	83/181/EEC – art. 11 – art. 15	
art. 45	83/181/EEC – art. 16 – art. 19	
art. 46	83/181/EEC – art. 20 – art. 21	
art. 47	83/181/EEC – art. 22 - art. 23	
art. 48	78/1035/EEC	
art. 49	83/181/EEC – art. 24 – art. 28	
art. 50	83/181/EEC – art. 29 – art. 32	
art. 51	83/181/EEC – art. 33 – art. 34	
art. 52	69/169/EEC – art. 1, art. 3 i art. 4	
art. 53	83/181/EEC – art. 35	
art. 54	83/181/EEC – art. 36 – art. 38	
art. 55	83/181/EEC – art. 38 a	Zm. 88/331/EEC
art. 56	83/181/EEC – art. 39	
art. 57	83/181/EEC – art. 41 – art. 45	
art. 58	83/181/EEC – art. 46	
art. 59	83/181/EEC – art. 49 – art. 55	
art. 60	83/181/EEC – art. 56	
art. 61	83/181/EEC – art. 57 – art. 59	
art. 62	83/181/EEC – art. 60	
art. 63	83/181/EEC – art. 61	
art. 64	83/181/EEC – art. 62 – art. 63	
art. 65	83/181/EEC – art. 64	
art. 66	83/181/EEC – art. 65 – art. 69	
art. 67	83/181/EEC – art. 70 – art. 76	
art. 68	83/181/EEC – art. 77	
art. 69	83/181/EEC – art. 78	
art. 70	83/181/EEC – art. 79	
art. 71	83/181/EEC – art. 80	

1	2	3
art. 72	83/181/EEC – art. 81	
art. 73	83/181/EEC – art. 82 – art. 86	
art. 74	83/181/EEC – art. 87	
art. 75	83/181/EEC – art. 88	
art. 76	77/388/EEC – art. 14 (1) (g)	
art. 77	77/388/EEC – art. 14 (1) (d)	
art. 79 ust. 1 pkt 1	77/388/EE–art.15(5) i 15(4), art.17(3)(b)	Zwolnienie z prawem do odliczeń – odpowiednik konstrukcji stawki zerowej
art. 79 ust. 1 pkt 2	77/388/EEC – art. 14 (1)(a) , art. 15 (5), art. 17 (3)(b)	
art. 79 ust. 1 pkt 3	77/388/EEC – art. 15 (5), art. 17 (3)(b)	
art. 79 ust. 1 pkt 4	77/388/EEC – art. 14 (1)(a), art. 15 (5) , art. 17 (3)(b)	
art. 79 ust. 1 pkt 5	77/388/EEC– art. 14 (1), art. 15 (6) , art. 17 (3)(b)	
art. 79 ust. 1 pkt 6	77/388/EEC – art. 15 (6) , art. 17 (3)(b)	
art. 79 ust. 1 pkt 7 i 8	77/388/EEC – art. 15 (9) , art. 17 (3)(b)	
art. 79 ust. 1 pkt 9	77/388/EEC – art. 15 (8) , art. 17 (3)(b)	
art. 79 ust. 1 pkt 10	77/388/EEC – art. 15 (4) , art. 17 (3)(b)	
art. 79 ust. 1 pkt 11	77/388/EEC – art. 15 (8) , art. 17 (3)(b)	
art. 79 ust. 1 pkt 12	77/388/EEC – art. 15 (5) , art. 17 (3)(b)	
art. 79 ust. 1 pkt 13	77/388/EEC – art. 15 (6) , art. 17 (3)(b)	
art. 79 ust. 1 pkt 14	77/388/EEC – art. 15 (8) , art. 17 (3)(b)	
art. 79 ust. 1 pkt 15	77/388/EEC – art. 15 (5) , art. 17 (3)(b)	
art. 79 ust. 1 pkt 16	77/388/EEC – art. 15 (6) , art. 17 (3)(b)	
art. 79 ust. 1 pkt 17	77/388/EEC – art. 15 (8) , art. 17 (3)(b)	
art. 79 ust. 1 pkt 18	77/388/EEC – art. 15 (7) , art. 17 (3)(b)	
art. 79 ust. 1 pkt 19	77/388/EEC – art. 15 (13) , art. 17 (3)(b)	
art. 79 ust. 1 pkt 20	77/388/EEC – art. 15 (13), art. 14 (1)(i), art. 17(3)(b)	
art. 79 ust. 1 pkt 21	77/388/EEC–art.15(13),(14), art.17(3)(b)	
art. 79 ust. 1 pkt 22	77/388/EEC – art. 16(1)(B) , art. 17 (3)(b)	
art. 79 ust. 1 pkt 23	77/388/EEC – art. 9, art. 15 (13), art. 17 (3)(b) derogacja na międzynarodowy transport pasażerów	
art. 79 ust. 1 pkt 24	77/388/EEC–art. 16(1)(C)(D), art. 15(3), art. 17 (3)(b)	
art. 79 ust. 1 pkt 25	77/388/EEC – art. 16 (1) (B) (D) , art. 17 (3)(b)	
art. 79 ust. 2	77/388/EEC – art. 22 (8) , art. 17 (3)(b)	
art. 79 ust. 3	77/388/EEC – art. 9, art. 15 (13) , art. 15(14) , art. 17 (3)(b)	
art. 79 ust. 4	77/388/EEC – art. 15, art. 17 (3)(b)	
art. 79 ust. 5	77/388/EEC – art. 22 (8), art. 17 (3)(b)	
art. 79 ust. 6	77/388/EEC – art. 22 (8), art. 17 (3)(b)	
art. 79 ust. 7-11	77/388/EEC – art. 16 (1) (C) (D), art. 15(3), art. 17 (3)(b)	
art. 79 ust. 12	77/388/EEC– art. 16(1)(D), art. 17 (3)(b)	

1	2	3
art. 82	77/388/EEC – art. 24 (1)	
art. 83	77/388/EEC – art. 24 (1)	
art. 84 ust. 1	77/388/EEC – art. 17 (2)	
art. 84 ust. 2	77/388/EEC – art. 17 (2) i art. 17 (3), art. 18 (1), art. 25(3)	
art. 84 ust. 3 i 4	77/388/EEC – art. 17 (3)	
art. 84 ust. 5	77/388/EEC – art. 18 (2)	
art. 84 ust. 6	77/388/EEC – art. 17 (1), art. 10 (2)	
art. 84 ust. 7-9	77/388/EEC – art. 18 (3), art. 20	
art. 84 ust. 10-12	77/388/EEC – art. 17 (1), art. 10 (2)	
art. 84 ust. 13	77/388/EEC – art. 18 (3)	
art. 84 ust. 14	77/388/EEC – art. 28a (4)	
art. 85	77/388/EEC – art. 18 (4), art. 22 (8)	
art. 86	77/388/EEC – art. 17 (6)	
art. 88	77/388/EEC – art. 17 (5), art. 19	
art. 89	77/388/EEC – art. 20	
art. 91	77/388/EEC – art. 17 (2) i art. 17(3)	
art. 92, 93	77/388/EEC – art. 22 (8)	
art. 94	77/388/EEC – art.22 (1) i art. 22 (9)	
art. 95	77/388/EEC – art.22 (1) i art. 22 (10)	
art. 97	77/388/EEC – art.22 (4),(9),(10) i (11)	
art. 98 - 99	77/388/EEC – art.22 (6)	
art.101	77/388/EEC – art.22 (5), (10) i (11)	
art.102	77/388/EEC – art.22 (8)– (11), art. 10 (2)	
art.103	77/388/EEC – art.22 (8)	
art.104	77/388/EEC – art.22 (3)	
art.105	77/388/EEC – art. 22 (8)	
art.106	77/388/EEC – art.21 (1) (d)	
art.107	77/388/EEC – art.22 (2) i art. 22 (9)	
Art. 108	77/388/EEC – art. 22 (8)	
art.109	77/388/EEC – art.22 (2)	
art.110	77/388/EEC – art.22 (3) (d)	
art.111, 112	77/388/EEC – art.24	
art.113-116	77/388/EEC – art.25	
art.117	77/388/EEC – art.26	
art.118	77/388/EEC – art.26a	
art.119	77/388/EEC – art.26b (A)	
art.120	77/388/EEC – art.26b (B)	
art.121	77/388/EEC – art.26b (C)	
art.122	77/388/EEC – art.26b (D)	
art.123	77/388/EEC – art.26b (E)	
art.124-127	77/388/EEC – art.15 (2)	
art.129	77/388/EEC – art.26c (A)	
art.130	77/388/EEC – art.26c (B) (1) – (4)	
art.131	77/388/EEC – art.26c (B) (5) – (8)	
art.132	77/388/EEC – art.26c (B) (9)	
art.133	77/388/EEC – art.28c (E) (3)	

1	2	3
art.134	77/388/EEC – art.28c (E) (3)	
art.135	77/388/EEC – art.28c (E) (3)	
art.136	77/388/EEC – art.28c (E) (3)	
Art. 139 ust. 1 pkt 1	77/388/EEC – art. 12 ustęp 3 litera a) derogacja w zakresie rolnictwa	
Art. 139 ust. 1 pkt 2a	77/388/EEC –12 ustęp 3 litera a) derogacja w zakresie budownictwa	
Art. 139 ust. 1 pkt 2c	77/388/EEC –12 ustęp 3 litera a) derogacja w zakresie usług gastronomicznych	
Art. 139 ust. 1 pkt 3a i 3b	77/388/EEC –12 ustęp 3 litera a) derogacja w zakresie książek i czasopism specjalistycznych	

Objaśnienia:

1. 77/388/EEC – Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 roku w sprawie harmonizacji przepisów Państw Członkowskich dotyczących podatków obrotowych – powszechny system podatku od wartości dodanej – ujednolicona podstawa wymiaru podatku (ze zm.)
2. 69/169/EEC – Dyrektywa Rady z dnia 28 maja 1969 roku w sprawie harmonizacji przepisów prawnych, rozporządzeń oraz procedur administracyjnych, odnoszących się do zwolnienia z podatku obrotowego i podatku akcyzowego towarów importowanych w ramach podróży międzynarodowych (ze zm.)
3. 78/1035/EEC – Dyrektywa Rady z dnia 19 grudnia 1978 roku w sprawie zwolnienia z podatków importu małych partii towaru o charakterze niehandlowym z krajów trzecich (ze zm.)
4. 83/181/EEC – Dyrektywa Rady z dnia 28 marca 1983 roku określająca zakres art.14(1)(d) Dyrektywy 77/388/EEC dotyczącego zwolnienia z podatku od wartości dodanej ostatecznego importu niektórych towarów (ze zm.)
5. 86/560/EEC – Trzynasta Dyrektywa Rady z dnia 17 listopada 1986 roku w sprawie harmonizacji przepisów Państw Członkowskich w zakresie podatków obrotowych – zasada zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom nieposiadającym siedziby na terytorium Wspólnoty
6. 88/331/EEC – Dyrektywa Rady z dnia 13 czerwca 1988 roku zmieniająca Dyrektywę 83/181/EEC określającą zakres artykułu 14(1)(d) Dyrektywy 77/388 EEC dotyczącego zwolnienia z podatku od wartości dodanej ostatecznego importu niektórych towarów
7. 94/4/EEC – Dyrektywa Rady z dnia 14 lutego 1994 roku zmieniająca Dyrektywy 69/169/EEC oraz 77/388/EEC oraz zwiększająca limity dla podróżnych z państw trzecich i limity wolnocłowych zakupów podczas podróży na obszarze Wspólnoty

SZÓSTA DYREKTYWA RADY

z dnia 17 maja 1977 roku

w sprawie harmonizacji przepisów państw członkowskich, dotyczących podatków obrotowych - Wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa opodatkowania
(77/388/EWG)

Zmieniona przez n/w akty prawne:

Dyrektywa Rady 78/583/EWG z 26 czerwca 1978	L 194	16	19.07.1978
11 dyrektywa Rady z 26 marca 1980 (80/368/EWG)	L 90	41	3.4.1980
10 dyrektywa Rady z 31 lipca 1984 (84/386/EWG)	L 208	58	3.8.1984
18 dyrektywa Rady z 18 lipca 1989 (89/465/EWG)	L 226	21	3.8.1989
Dyrektywa Rady z 16 grudnia 1991 (91/680/EWG)	L 376	1	31.12.1991
Dyrektywa Rady 92/77/EWG z 19 października 1992	L 316	1	31.10.1992
Dyrektywa Rady 92/111/EWG z 14 grudnia 1992	L 384	47	30.12.1992
Dyrektywa Rady 94/4/WE z 14 lutego 1994	L 60	14	3.3.1994
Dyrektywa Rady 94/5/WE z 14 lutego 1994	L 60	16	3.3.1994
Dyrektywa Rady 94/76/WE z 22 grudnia 1994	L 365	53	31.12.1994
Dyrektywa Rady 95/7/WE z 10 kwietnia 1995	L 102	18	5.5.1995
Dyrektywa Rady 96/42/WE z 25 czerwca 1996	L 170	34	9.7.1996
Dyrektywa Rady 96/95/WE z 20 grudnia 1996	L 338	89	28.12.1996
Dyrektywa Rady 98/80/WE z 12 października 1998	L 022	75	29.01.1999
	L 281	31	17.10.1998
Dyrektywa Rady 1999/49/WE z 25 maja 1999	L 139	27	2.06.1999
Dyrektywa Rady 1999/59/WE z 17 czerwca 1999	L 162	63	26.06.1999
Dyrektywa Rady 1999/85/WE z 22 października 1999	L 227	34	28.10.1999
Dyrektywa Rady 2000/17/WE z 30 marca 2000	L 084	24	5.04.2000
Dyrektywa Rady 2000/65/WE z 17 października 2000	L 269	44	21.10.2000
Dyrektywa Rady 2001/41/WE z 19 stycznia 2001	L 194	36	18.07.2001
<i>Dyrektywa Rady 2001/115/WE z 20 grudnia 2001</i>	<i>L 15</i>	<i>24</i>	<i>17.01.2002</i>
<i>Dyrektywa Rady 2002/38/WE z 7 maja 2002</i>	<i>L 128</i>	<i>41</i>	<i>15.05.2002</i>

Akty korygujące

Korekta Dz.U. L 419 z 17.6.1977, str. 26 (77/388/EWG)
Korekta Dz.U. L 272 z 17.9.1992, str. 72 (91/680/EWG)
Korekta Dz.U. L 197 z 6.8.1993, str. 57 (92/111/EWG)

(stan prawny – maj 2002 roku)

SZÓSTA DYREKTYWA RADY

z dnia 17 maja 1977 roku

w sprawie harmonizacji przepisów państw członkowskich, dotyczących podatków obrotowych - Wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą opodatkowania (77/388/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

77/388/EWG

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, a w szczególności jego artykuły 99 i 100,
uwzględniając wniosek Komisji,
uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,
uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,
a także mając na uwadze, co następuje:

wszystkie państwa członkowskie przyjęły system podatku od wartości dodanej zgodnie z pierwszą i drugą Dyrektywą Rady z 11 kwietnia 1967 roku w sprawie harmonizacji przepisów państw członkowskich dotyczących podatków obrotowych³;

decyzja z 21 kwietnia 1970 o zastąpieniu wkładów pieniężnych państw członkowskich przez środki własne Wspólnot⁴, przewiduje, że budżet Wspólnot będzie, niezależnie od innych dochodów, finansowany w całości z własnych środków Wspólnot; środki te obejmują między innymi środki uzyskane z podatku od wartości dodanej oraz otrzymane w wyniku zastosowania wspólnej stawki podatku od podstawy opodatkowania obliczonej w sposób jednolity oraz zgodnie z przepisami Wspólnoty;

konieczne jest kontynuowanie rzeczywistego znoszenia ograniczeń w swobodnym przemieszczaniu się osób, przepływie towarów, usług, kapitałów oraz wzajemnego przenikania gospodarek;

należy mieć na uwadze cel, którym jest zniesienie systemu opodatkowania importu oraz zwalniania z podatku przy eksporcie w handlu pomiędzy państwami członkowskimi;

należy zapewnić, by wspólny system podatków obrotowych miał charakter neutralny w odniesieniu do pochodzenia towarów i usług, tak by docelowo osiągnąć wspólny rynek na którym istnieje zdrowa konkurencja, mający cechy takie jak prawdziwy rynek wewnętrzny;

pojęcie „podatnika” musi być dokładnie sprecyzowane, tak by umożliwić państwom członkowskim objęcie nim osób realizujących okazjonalnie transakcje, w celu zapewnienia lepszej neutralności podatku;

pojęcie „transakcja podlegająca opodatkowaniu” spowodowało szereg

---

¹ Dz.U. C 40 z 08.04.1974, str. 25

² Dz.U. C 139 z 12.11.1974, str. 15

³ Dz.U. 71 z 14.04.1967, str. 1301/67

⁴ Dz.U. L 94 z 28.04.1970, str. 19

trudności, zwłaszcza jeśli chodzi o transakcje traktowane jako transakcje podlegające opodatkowaniu, w związku z czym zachodzi konieczność doprecyzowania tego pojęcia;

określenie miejsca, w którym wykonywane są transakcje podlegające opodatkowaniu było źródłem konfliktów dotyczących jurysdykcji państw członkowskich, w szczególności w odniesieniu do dostaw towarów z montażem oraz świadczenia usług;

jeżeli miejsce, gdzie następuje świadczenie usługi jest zasadniczo określone jako miejsce, gdzie osoba świadcząca usługi posiada siedzibę swojej działalności, to miejsce to powinno być ustalone jako znajdujące się w kraju usługobiorcy, szczególnie w przypadku niektórych usług świadczonych pomiędzy podatnikami, gdzie koszt usługi jest wliczany w cenę towaru;

pojęcia „zdarzenia powodujące powstanie obowiązku podatkowego” i „wymagalności podatku” muszą być zharmonizowane, aby wprowadzenie i późniejsze zmiany stawki wspólnotowej stały się obowiązujące w tym samym czasie dla wszystkich państw członkowskich;

podstawa opodatkowania musi być zharmonizowana tak, aby zastosowanie stawki wspólnotowej do transakcji podlegających opodatkowaniu doprowadziło do porównywalnych rezultatów we wszystkich państwach członkowskich;

stawki podatkowe stosowane przez państwa członkowskie muszą pozwolić na prawidłowe odliczenie podatku zastosowanego w poprzednim etapie;

należy ustalić wspólną listę zwolnień od podatku, tak by umożliwić porównywalny pobór środków własnych we wszystkich państwach członkowskich;

przepisy dotyczące odliczeń powinny być zharmonizowane w stopniu, który miałby wpływ na rzeczywisty poziom pobieranych podatków, a wyliczenie współczynnika odliczenia powinno być podobne we wszystkich państwach członkowskich;

należy zdecydowanie określić, które osoby są płatnikami podatku, w szczególności w odniesieniu do niektórych usług świadczonych przez osobę mającą siedzibę w innym państwie;

zobowiązania płatników muszą być zharmonizowane w maksymalnym stopniu, aby zapewnić niezbędne zabezpieczenia pozwalające na stosowanie równorzędnego sposobu poboru podatku we wszystkich państwach członkowskich; płatnicy powinni w szczególności przedstawiać okresowo deklaracje o sumie swoich transakcji, związanych zarówno z wydatkami jak i przychodami, jeżeli okaże się to potrzebne dla ustalenia i kontroli podstawy naliczania środków własnych;

należy zapewnić harmonizację istniejących szczególnych systemów opodatkowania; państwa członkowskie powinny jednakże mieć możliwość utrzymania swoich własnych rozwiązań dotyczących drobnej przedsiębiorczości, w oparciu o wspólne przepisy oraz z perspektywą głębszej harmonizacji;

państwa członkowskie powinny mieć możliwość decyzji w odniesieniu do zastosowania specjalnego systemu obejmującego zryczałtowane skompensowanie podatku od wartości dodanej uiszczanego przez rolników, którzy nie są objęci systemem podstawowym; istnieje potrzeba ustalenia podstawowych założeń tego systemu, jak również przyjęcia wspólnej metody

określania wartości dodanej powstającej w wyniku działalności tych rolników, dla celów poboru środków własnych;

należy zapewnić skoordynowane stosowanie postanowień niniejszej dyrektywy; w tym celu powinna zostać przyjęta wspólnotowa procedura konsultacji ; powstanie komitetu do spraw podatku od wartości dodanej powinno umożliwić bliską współpracę pomiędzy państwami członkowskimi i Komisją w tym zakresie;

państwa członkowskie powinny mieć możliwość, w pewnych granicach i na pewnych warunkach, podejmowania lub zachowania specjalnych środków mających charakter odstępstw od postanowień niniejszej dyrektywy, w celu uproszczenia sposobu pobierania podatku lub zapobieżenia niektórym oszustwom lub unikaniu opodatkowania;

celowe może okazać się upoważnienie państw członkowskich do zawierania z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi umów zawierających zapisy będące odstępstwami w stosunku do postanowień niniejszej dyrektywy;

konieczne jest zapewnienie okresu przejściowego pozwalającego na stopniowe dostosowanie przepisów krajowych w poszczególnych dziedzinach,

PRZYJĘŁA NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Tytuł I

77/388/EWG

Postanowienia wstępne

Artykuł 1

Państwa członkowskie zmodyfikują swoje obecne systemy podatku od wartości dodanej w oparciu o poniższe artykuły.

Przyjmą one niezbędne ustawy, rozporządzenia i przepisy administracyjne tak, aby systemy w ich zmodyfikowanej wersji weszły w życie najszybciej jak to będzie możliwe, najpóźniej do dnia 1 stycznia 1978 roku.

Na zasadzie odstępstwa wobec art. 1 dyrektywy 77/388/EWG, Dania, Republika Federalna Niemiec, Francja, Irlandia, Włochy, Luksemburg i Holandia mogą wprowadzić postanowienia niniejszej dyrektywy w życie najpóźniej z dniem 1 stycznia 1979 roku.

78/583/EWG

Tytuł II

77/388/EWG

Zakres

Artykuł 2

Podatkiem od wartości dodanej są objęte:

1. Odpłatna dostawa towarów i usług na terytorium państwa przez podatnika działającego w takim charakterze;
2. Import towarów.

Tytuł III

Zakres terytorialny

Artykuł 3

1. Dla celów niniejszej dyrektywy:

91/680/EWG

- przez „terytorium państwa członkowskiego” rozumie się terytorium państwa określone w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego w ustępach 2 i 3,
- przez „Wspólnotę” oraz „terytorium Wspólnoty” rozumie się terytorium państw członkowskich określone w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego w ustępach 2 i 3,

- przez „terytorium trzecie” oraz „państwo trzecie” rozumie się każde terytorium inne niż terytoria określone w ustępach 2 oraz 3 jako terytorium państwa członkowskiego.

2. Dla celów niniejszej dyrektywy przez „terytorium państwa” rozumie się obszar, na którym jest stosowany traktat o utworzeniu Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej, określony w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego w artykule 227.

92/680/EWG

3. Następujące terytoria poszczególnych państw członkowskich są wyłączone z terytorium państwa

- Federalna Republika Niemiec:
  - Wyspa Heligoland,
  - Terytorium Buesingen,
- Królestwo Hiszpanii:
  - Ceuta,
  - Melilla,
- Republika Włoska:
  - Livigno,
  - Campione d'Italia,
  - włoska część jeziora Lugano.

Następujące terytoria poszczególnych państw członkowskich również są wyłączone z terytorium państwa:

- Królestwo Hiszpanii:
  - Wyspy Kanaryjskie,
- Republika Francuska:
  - departamenty zamorskie,
- Republika Grecka:
  - Góra Athos
- *Republika Finlandii:*
  - *Wyspy Alandzkie*

*Protokół II
Traktatu o
Przystąpieniu
Republiki Austrii,
Republiki
Finlandii oraz
Królestwa
Szwecji z 16 maja
1994*

4. Z wyłączeniem postanowień ustępu 1, w świetle konwencji oraz traktatów zawartych odpowiednio z Republiką Francuską oraz Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii,

92/111/EWG

Księstwo Monako oraz Wyspa Man dla celów niniejszej dyrektywy nie będą traktowane jako obszary trzecie.

Państwa członkowskie podejmą niezbędne środki dla zapewnienia, aby transakcje zawarte lub dotyczące:

- Księstwa Monako, były traktowane jako transakcje zawarte lub dotyczące Republiki Francuskiej,
- Wyspy Man, były traktowane jako transakcje zawarte lub dotyczące Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii.

5. Jeżeli Komisja uzna, że postanowienia ustępów 3 oraz 4 stracą swoje uzasadnienie, szczególnie w zakresie uczciwej konkurencji lub zasobów własnych, przedstawi ona Radzie odpowiednie propozycje w tej sprawie.

91/680/EWG

Tytuł IV

77/388/EWG

Podatnicy

Artykuł 4

1. „Podatnikiem” jest każda osoba wykonująca samodzielnie w dowolnym miejscu działalność gospodarczą, o której mowa w ustępie 2, bez względu na cel czy też rezultaty takiej działalności.

2. Działalność gospodarcza o której mowa w ustępie 1 obejmuje wszelkie działania producentów, handlowców i osób świadczących usługi włączając w to górnictwo, działalność rolniczą i wykonywanie wolnych zawodów. Używanie dóbr materialnych i niematerialnych dla celów zarobkowych w sposób ciągły jest również uważane za działalność gospodarczą.

3. Państwa członkowskie mogą również uważać za podatnika każdego, kto okazjonalnie wykonuje transakcje związane z działalnością, o której mowa w ustępie 2, a w szczególności:

- a) dostawa budynku, lub części budynku i związanego z nim gruntu, przed pierwszym zasiedleniem; państwa członkowskie mogą określić warunki zastosowania tego kryterium w odniesieniu do dokonywania zmian w budynkach, jak też pojęcie związanego z nim gruntu.

Państwa członkowskie mogą zastosować kryteria inne niż związane z pierwszym zasiedleniem, takie jak okres upływający pomiędzy datą ukończenia budynku i datą pierwszej dostawy lub też okres upływający pomiędzy datą pierwszego zasiedlenia i datą późniejszej dostawy, pod warunkiem, że okresy te nie przekraczają odpowiednio

pięciu i dwóch lat.

Przez pojęcie „budynek” rozumie się dowolną budowlę trwale związaną z ziemią;

b) dostawa terenów budowlanych.

Przez pojęcie „teren budowlany” rozumie się każdy nieuzbrojony lub uzbrojony teren, uznany za teren budowlany przez państwa członkowskie.

4. Użycie słowa „samodzielnie” w ustępie 1, wyklucza z kategorii podatników pracowników i inne osoby, albowiem są one związane z pracodawcą umową o pracę lub innymi prawnymi więzami tworzącymi stosunek prawny pomiędzy pracodawcą i pracownikiem co do warunków pracy, wynagrodzenia i odpowiedzialności pracodawcy.

W oparciu o uzgodnienia, o których mowa w artykule 29, każde z państw członkowskich może uznać za jednego podatnika osoby z siedzibą na terytorium kraju, które będąc prawnie niezależne, są ściśle związane ze sobą finansowo, ekonomicznie i organizacyjnie.

5. Krajowe, regionalne i lokalne organy władzy oraz podmioty prawa publicznego nie będą uważane za podatnika w związku z działaniami, które podejmują, lub transakcjami, które zawierają jako podmioty prawa publicznego, nawet jeśli pobierają należności, opłaty, składki lub płatności w związku z takimi działaniami lub transakcjami.

Jednakże, jeżeli podejmują one takie działania lub zawierają takie transakcje, to będą uważane za podatników w odniesieniu do tych działań lub transakcji, jeśli wykluczenie ich z kategorii podatników prowadziłoby do poważnego naruszenia zasad konkurencji.

W każdym wypadku organy te będą uważane za podatników w szczególności w związku z działalnością wymienioną w Załączniku D, chyba że niewielka skala tej działalności sprawia, że może być ona pominięta.

Państwa członkowskie mogą traktować działalność tych organów zwolnioną na podstawie artykułów 13 lub 28, za działalność, którą organy te podejmują jako podmioty prawa publicznego.

Tytuł V

77/388/EWG

Działalność podlegająca opodatkowaniu

Artykuł 5

Dostawa towarów

1. „Dostawa towarów” oznacza przeniesienie prawa do rozporządzania dobrami materialnymi jak właściciel.
2. Energia elektryczna, gaz, ciepło, zimno i temu podobne są uważane za dobra materialne.
3. Państwa członkowskie mogą uznać następujące rzeczy za dobra materialne:
  - a) określony udział w majątku nieruchomym;
  - b) prawa rzeczowe dające ich posiadaczowi prawo użytkowania w stosunku do majątku nieruchomego;
  - c) udziały lub akcje, dające ich posiadaczowi de iure lub de facto prawo własności lub użytkowania w stosunku do majątku nieruchomego lub jego części.
4. Następujące czynności będą również uważane za dostawy w rozumieniu ustępu 1:
  - a) przeniesienie prawa własności dobra w zamian za odszkodowanie, w wyniku rekwizycji organu władzy publicznej lub w jej imieniu lub z mocy prawa;
  - b) rzeczywiste wydanie dobra, w oparciu o umowę najmu na czas określony lub sprzedaży na warunkach odroczonej płatności, która zawiera zastrzeżenie, że w normalnym trybie własność zostanie nabyta najpóźniej wraz z zapłatą ostatniej raty;
  - c) wydanie dobra w oparciu o umowę, według której zapłacona ma być prowizja od nabycia lub sprzedaży.
5. Państwa członkowskie mogą uznać przekazanie niektórych robót budowlanych za dostawy w rozumieniu ustępu 1. 95/7/WE
6. Wykorzystanie przez podatnika dóbr tworzących część majątku jego przedsiębiorstwa do celów prywatnych jego lub jego pracowników, lub też nieodpłatne ich przekazanie, albo, ogólnie rzecz biorąc, użycie ich dla celów innych niż prowadzona przez niego działalność, jeśli podatek od wartości dodanej od powyższych dóbr lub ich części podlegałby w całości lub w części odliczeniu, będzie traktowane jako dostawa za wynagrodzeniem. Postanowienie to nie obejmuje jednakże powyższych czynności zrealizowanych dla celów działalności przedsiębiorstwa, stanowiących prezenty o małej wartości i próbki. 77/388/EWG
7. Państwa członkowskie mogą traktować jako dostawy za

wynagrodzeniem:

- a) wykorzystanie przez podatnika dla celów jego działalności towarów wyprodukowanych, zbudowanych, wydobytych, przetworzonych, nabytych lub importowanych w ramach takiej działalności, jeżeli podatek od wartości dodanej od takich towarów, w przypadku ich nabycia od innego podatnika, nie podlegałby w całości odliczeniu;
- b) wykorzystanie przez podatnika towarów dla celów transakcji nie podlegającej opodatkowaniu, w przypadku gdy podatek od wartości dodanej od takich towarów podlega w całości lub w części odliczeniu w momencie ich nabycia lub w sytuacji, o której mowa w punkcie a) ;
- c) poza przypadkami określonymi w ustępie 8, zatrzymanie towarów przez podatnika lub jego następców prawnych po zaprzestaniu wykonywania przez niego działalności gospodarczej podlegającej opodatkowaniu, jeśli podatek od wartości dodanej od takich towarów podlega w całości lub w części odliczeniu w momencie ich nabycia lub w sytuacji, o której mowa w punkcie a) .

8. W przypadku przekazania, odpłatnie lub nieodpłatnie, bądź też jako aportu do spółki, całości lub części majątku, państwa członkowskie mogą uznać, że dostawa towarów nie miała miejsca, oraz że w takim przypadku beneficjent będzie traktowany jako następca przekazującego majątek. We właściwych przypadkach państwa członkowskie mogą przedsięwziąć środki konieczne dla zapobieżenia naruszaniu zasad konkurencji gdy beneficjent nie podlega w pełni opodatkowaniu.

Artykuł 6

Świadczenie usług

1. Przez „świadczenie usług” rozumie się każdą transakcję nie będącą dostawą towarów w rozumieniu artykułu 5.

Transakcje takie mogą obejmować między innymi:

- przeniesienie własności dobra niematerialnego, bez względu na to czy jest ono przedmiotem dokumentu ustanawiającego tytuł prawny,
- zobowiązanie do nieczynienia lub do tolerowania czynności lub sytuacji,
- świadczenie usług w wyniku rekwizycji organu władzy publicznej lub w jej imieniu lub z mocy prawa.

2. Przez świadczenie usług za wynagrodzeniem rozumie się następujące czynności:

- a) użycie dóbr przypisanych do przedsiębiorstwa dla potrzeb podatnika lub jego pracowników, albo, ogólnie rzecz biorąc, użycie ich dla celów innych niż potrzeby przedsiębiorstwa, jeśli podatek od wartości dodanej od powyższych dóbr podlegałby w całości lub w części odliczeniu,
- b) nieodpłatne świadczenie usług przez podatnika na jego własny użytek lub użytek jego pracowników, lub w szerszym sensie dla celów innych niż związane z jego działalnością.

Państwa członkowskie mogą odstąpić od stosowania postanowień tego ustępu pod warunkiem, że takie odstąpienie nie będzie prowadzić do naruszania zasad konkurencji.

3. W celu zapobieżenia naruszaniu zasad konkurencji i w oparciu o uzgodnienia określone w artykule 29, państwa członkowskie mogą uznać za odpłatne świadczenie usług, wykonywanie przez podatnika usług na potrzeby jego przedsiębiorstwa w sytuacji, kiedy wykonanie takiej usługi przez innego podatnika nie stanowiłoby podstawy do pełnego odliczenia podatku od wartości dodanej.

4. Uczestnictwo w świadczeniu usług podatnika działającego we własnym imieniu, lecz na rzecz osoby trzeciej, uważane jest za otrzymanie i dostarczenie tych usług przez niego samego.

5. Artykuł 5 ust. 8 stosuje się odpowiednio w przypadku świadczenia usług.

Artykuł 7

77/388/EWG

Import

1. Przez „import towarów” rozumie się:

91/680/EWG

a) wprowadzenie na terytorium Wspólnoty towarów, które nie spełniają warunków określonych w artykułach 9 i 10 Traktatu o Utworzeniu Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej, lub towarów nie znajdujących się w wolnym obiegu, w przypadku gdy są to towary objęte postanowieniami Traktatu o Utworzeniu Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali;

b) dopuszczenie na terytorium Wspólnoty towarów z obszarów trzecich, innych, aniżeli towary objęte punktem a)

92/111/EWG

2. Miejscem importu towarów będzie państwo członkowskie, na obszarze którego znalazły się towary po wprowadzeniu na terytorium Wspólnoty.

91/680/EWG

3. Niezależnie od postanowień ustępu 2, w przypadku, gdy towary, o których mowa w ustępie 1 punkt a) zostaną od chwili wprowadzenia na terytorium Wspólnoty objęte jednym z trybów, o których mowa w artykule 16 ust. 1 część B) punkty a) , b), c) i d), poddane odprawie czasowej z całkowitym zwolnieniem z cła importowego lub też objęte przepisami dotyczącymi tranzytu zewnętrznego, miejscem importu takich towarów będzie państwo członkowskie, na terytorium którego towary te przestają takim przepisom podlegać.

91/690/EWG
92.111[∇].EWG

Analogicznie, w przypadku, gdy towary, o których mowa w ustępie 1 punkt b), zostaną od chwili wprowadzenia na terytorium Wspólnoty objęte jednym z trybów, o których mowa w artykule 33a ust. 1 punkt b) lub c), miejscem importu będzie państwo członkowskie, na terytorium którego tryb ten taka przestanie obowiązywać.

92/111/EWG

Tytuł VI

77/388/EWG

Miejsce transakcji podlegających opodatkowaniu

Artykuł 8

Dostawa towarów

1. Za miejsce dostawy towarów uważać się będzie:

- a) w przypadku towarów wysyłanych lub transportowanych albo przez dostawcę, albo odbiorcę, lub też osobę trzecią: miejsce gdzie towary znajdują się w czasie rozpoczęcia wysyłki lub transportu do osoby nabywcy. Jeśli towary są instalowane lub montowane, z próbnym uruchomieniem lub bez niego, przez dostawcę lub w jego imieniu, za miejsce dostawy uważać się będzie miejsce, w którym towary są instalowane lub montowane. W przypadku gdy instalacja lub montaż przeprowadzane są w państwie członkowskim innym niż kraj dostawcy, państwo członkowskie, na terytorium którego dokonywana jest instalacja lub montaż podejmie wszystkie niezbędne środki, aby uniknąć podwójnego opodatkowania w tym państwie.
- b) w przypadku towarów nie wysyłanych ani nie transportowanych: miejsce gdzie towary znajdują się w momencie dostawy;
- c) w przypadku towarów dostarczanych na pokładach statków, samolotów lub pociągów, oraz w trakcie części transportu pasażerów wykonywanej na terytorium Wspólnoty: miejsce początkowe transportu pasażerów.

77/388/EWG
91/680/EWG

77/388/EWG

92/111/EWG

[∇] Przy. tłum. Podkreślenie tekstu oznacza, że dana zmiana została wprowadzona dyrektywą, której numer w prawej części tekstu jest również podkreślony.

Dla celów niniejszego artykułu:

- „część transportu pasażerów wykonywana na terytorium Wspólnoty” oznacza fragment transportu realizowanego bez zatrzymania poza terytorium Wspólnoty, od miejsca początkowego do miejsca docelowego transportu pasażerów;
- „miejsce początkowe transportu pasażerów” oznacza pierwszy punkt przyjęcia pasażerów na pokład, przewidziany na terytorium Wspólnoty, ewentualnie po zatrzymaniu poza terytorium Wspólnoty;
- „miejsce docelowe transportu pasażerów” oznacza punkt zejścia pasażerów z pokładu, przewidziany na terytorium Wspólnoty dla pasażerów, którzy zostali na niego przyjęci na terytorium Wspólnoty, ewentualnie przed zatrzymaniem poza terytorium Wspólnoty.

W przypadku podróży w obie strony, powrotny odcinek drogi będzie uznawany za transport oddzielny.

Najpóźniej do dnia 30 czerwca 1993 roku Komisja przedłoży Radzie sprawozdanie oraz o ile zajdzie taka potrzeba, odpowiednie propozycje dotyczące miejsca opodatkowania towarów przeznaczonych do konsumpcji na pokładzie, oraz usług, w tym także gastronomicznych, dla pasażerów znajdujących się na pokładach statków, samolotów lub pociągów.

Rada, działając na wniosek Komisji i po zasięgnięciu opinii Parlamentu Europejskiego, podejmie jednogłośnie decyzję do dnia 31 grudnia 1993 roku.

Do dnia 31 grudnia 1993 roku państwa członkowskie mogą zwolnić lub utrzymać zwolnienia, z prawem do odliczenia podatku od wartości dodanej zapłaconego na wcześniejszym etapie, dla towarów przeznaczonych do konsumpcji na pokładzie, których miejsce opodatkowania zostało ustalone zgodnie z powyższymi postanowieniami.

2. Na zasadzie odstępstwa od postanowień ustępu 1 punkt a) , jeśli miejscem początkowym przesyłki lub transportu towarów jest państwo trzecie, to za miejsce dostawy przez importera w rozumieniu artykułu 21 ust. 2 i miejsce każdej następnej dostawy uważać się będzie państwo do którego następuje import towarów.

91/680/EWG

Artykuł 9

77/388/EWG

Świadczenie usług

1. Za miejsce, gdzie usługa jest świadczona, uznaje się miejsce, gdzie świadczący usługę posiada siedzibę swojej działalności gospodarczej lub posiada zakład stały, z którego świadczy usługę, lub, w braku takiej siedziby lub takiego zakładu stałego, miejsce jego stałego zamieszkania lub zwyczajowego pobytu.

2. Jednakże:

a) za miejsce świadczenia usług związanych z nieruchomościami, włączając w to usługi agentów i rzeczoznawców nieruchomości, jak też usługi przygotowywania i koordynowania prac budowlanych, takich jak usługi architektów i firm nadzoru budowlanego, uważać się będzie miejsce, gdzie znajduje się nieruchomość;

b) za miejsce świadczenia usług transportowych uważać się będzie miejsce, gdzie odbywa się transport, biorąc pod uwagę pokonane odległości;

c) za miejsce świadczenia usług dotyczących:

- działalności kulturalnej, artystycznej, sportowej, naukowej, edukacyjnej, rozrywkowej lub podobnej, włączając w to działalność organizatorów takich działań, oraz tam gdzie ma to zastosowanie, dostawę usług o charakterze pomocniczym wobec tych działalności,

- pomocniczej działalności transportowej takiej jak załadunek, rozładunek, transport wewnętrzny i podobna działalność,

- wyceny majątku rzeczowego ruchomego,

- pracy na ruchomym majątku rzeczowym,

uważać się będzie miejsce, gdzie usługi zostaną fizycznie wykonane;

(d) *(Skreślony)*

84/386/EWG

(e) za miejsce gdzie świadczone są niżej wymienione usługi, na rzecz klientów mających siedzibę poza terytorium Wspólnoty lub podatników z siedzibą we Wspólnocie, ale poza państwem usługodawcy, uważać się będzie miejsce gdzie usługobiorca posiada siedzibę swojej działalności gospodarczej lub posiada zakład stały dla którego usługa jest świadczona, lub, przy ich braku, miejsce jego stałego zamieszkania lub zwyczajowego pobytu:

77/388/EWG

- przeniesienie lub cesja praw autorskich, patentów, licencji, praw do znaków fabrycznych i handlowych, i innych praw pokrewnych,

- usługi reklamowe,

- usługi konsultantów, inżynierów, biur projektów, adwokatów, biegłych księgowych oraz inne podobne usługi, jak również przetwarzanie danych i dostarczanie informacji,

- zobowiązania do nie wykonywania działalności gospodarczej, w całości lub częściowo, lub posługiwania się prawem o którym mowa w niniejszym punkcie e),
- usługi bankowe, finansowe i ubezpieczeniowe łącznie z reasekuracją, z wyjątkiem wynajmu sejfów,
- zapewnianie personelu;
- usługi agentów działających w imieniu i na rachunek innej osoby, jeśli uczestniczą w zapewnieniu świadczenia usług o których mowa w niniejszym punkcie e),
- wynajem dóbr ruchomych materialnych, z wyjątkiem wszystkich środków transportu, 84/386/EWG
- telekomunikacja. Za usługi telekomunikacyjne uważa się usługi polegające na przekazywaniu, nadawaniu i odbiorze sygnałów, tekstów pisanych, obrazów i dźwięków lub wszelkiego rodzaju informacji drogą kablową, radiową, optyczną lub za pośrednictwem wszelkich innych systemów elektromagnetycznych, w tym związane z nimi przekazanie lub cesja praw do korzystania z takich środków dla zapewnienia takiego przekazywania, nadawania lub odbioru.
Usługi telekomunikacyjne w myśl niniejszego postanowienia oznaczają także dostęp do ogólnoswiatowych sieci informacyjnych, 1999/59/EWG
- *usługi nadawcze radiowe i telewizyjne,* 02/38/WE
– obowiązuje przez okres 3 lat począwszy od 01.07.2003 r.
- *usługi świadczone elektronicznie, inter alia, te opisane w Załączniku L*
- (f) *miejscem, gdzie usługi - wymienione w ostatnim myślniku punktu (e) - wykonywane są dla osób nie podlegających opodatkowaniu, które są osiadłe, posiadają stały adres lub zwykle przebywają w Państwie członkowskim, a są one świadczone przez osobę podlegającą opodatkowaniu (podatnika), która zarejestrowała swoją działalność, lub posiada stałe miejsce rejestracji, z którego to miejsca świadczona jest usługa poza Wspólnotą lub, przy braku takiego miejsca prowadzenia działalności lub miejsca rejestracji, posiada stały adres lub zwykle przebywa poza Wspólnotą, będzie miejsce, gdzie osoba nie podlegająca opodatkowaniu jest zarejestrowana, ma stały adres lub zwykle przebywa.* 02/38/WE
– obowiązuje przez okres 3 lat począwszy od 01.07.2003 r.
- 3. *W celu uniknięcia podwójnego opodatkowania lub zakłócania konkurencji, państwa członkowskie mogą, w odniesieniu do świadczenia usług, o których mowa w ust 2 lit. e), z wyjątkiem usług, o których mowa w ostatnim akapicie, kiedy są one świadczone osobom nie podlegającym* 02/38/WE
– obowiązuje przez okres 3 lat począwszy od

opodatkowaniu, a także w odniesieniu do wynajmu form transmisji,
rozważyć:

01.07.2003 r.

- a) miejsce świadczenia usług, które w oparciu o przepisy niniejszego artykułu byłoby usytuowane na terytorium kraju, za usytuowane poza Wspólnotą jeśli rzeczywiste użytkowanie i korzystanie z usług ma miejsce poza Wspólnotą;
- b) miejsce świadczenia usług, które w oparciu o przepisy niniejszego artykułu byłoby usytuowane poza terytorium Wspólnoty, za usytuowane na terytorium kraju jeśli rzeczywiste użytkowanie i korzystanie z usług ma miejsce na terytorium kraju.

77/388/EWG

4. W przypadku usług telekomunikacyjnych oraz usług nadawczych radiowych i telewizyjnych, o których mowa w ust 2 lit. e), kiedy wykonywane są one na rzecz osób nie podlegających opodatkowaniu, które są osiadłe, posiadają stały adres lub zwykle przebywają w Państwie członkowskim, przez osobę podlegającą opodatkowaniu (podatnika), która zarejestrowała swoje przedsiębiorstwo lub posiada stałą rejestrację, z którego to miejsca usługa jest świadczona poza Wspólnotę, lub w przypadku braku takiego miejsca prowadzenia działalności, czy stałej rejestracji, posiadającą adres stałego zamieszkania lub zwykle przebywającą poza Wspólnotą, państwo członkowskie uczyni użytek z ustępu 3 lit.b).

02/38/WE
– obowiązuje
przez okres 3 lat
począwszy od
01.07.2003 r.

Tytuł VII

77/388/EWG

Zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego i wymagalność podatku

Artykuł 10

1. Niżej wymienione określenia otrzymują następujące znaczenia:

- a) „zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego”: zdarzenie, w wyniku którego zostają spełnione prawne wymogi wymagalności podatku.
- b) „wymagalność podatku”: prawo Skarbu państwa do dochodzenia zapłaty podatku, z mocy prawa, od osoby zobowiązanej do jego uiszczenia, począwszy od określonej chwili, nawet w przypadku możliwości przesunięcia terminu płatności.

2. Zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego ma miejsce, a podatek staje się wymagalny, w chwili kiedy towary zostają dostarczone lub usługa zostaje wykonana. Dostawy towarów, innych niż te, o których mowa w artykule 5 ust. 4 punkt b), oraz świadczenie usług, opłacane na zasadzie rozliczenia lub płatności częściowych, będą uważane za zakończone w momencie wygaśnięcia terminów do których odnoszą się te rozliczenia lub płatności.

Państwa członkowskie mogą w pewnych wypadkach postanowić, że ciągłe dostawy towarów lub świadczenie usług, których wykonanie rozciąga się na pewien okres, będą uważane za zakończone po okresach co najmniej rocznych.

2000/65/WE

Jednakże, w wypadku wpłacania zaliczek przed zrealizowaniem dostawy towarów lub wykonaniem usługi, podatek staje się wymagalny w momencie zainkasowania płatności, odpowiednio do jej wysokości.

Na zasadzie odstępstwa od powyższych postanowień, państwa członkowskie mogą postanowić, że podatek staje się wymagalny dla określonych transakcji lub dla pewnych kategorii podatników:

- nie później niż z datą wystawienia faktury ~~lub dokumentu spełniającego rolę faktury~~,

2000/65/WE
2001/115/WE

Lub

2000/65/WE

- nie później niż z chwilą otrzymania zapłaty,

lub

- w przypadku, kiedy faktura ~~lub dokument spełniający rolę faktury~~ nie jest wystawiona lub jest wystawiona z opóźnieniem, w pewnym określonym czasie od wystąpienia zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego.

2000/65/WE
2001/115/WE

3. Z chwilą zrealizowania importu towarów zachodzi zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego, a podatek staje się wymagalny. W przypadku gdy towary, od chwili ich wprowadzenia na terytorium Wspólnoty, zostają objęte jednym z systemów, o których mowa w artykule 7 ust. 3, zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego zachodzi, a podatek staje się wymagalny, dopiero w chwili gdy towary zostają wyjęte z tych systemów.

91/680/EWG

Tym niemniej, w przypadku, gdy towary importowane podlegają ocenie, rolnym opłatom wyrównawczym lub opłatom o podobnym skutku, ustanowionym w ramach wspólnej polityki, zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego zachodzi, a podatek staje się wymagalny, z chwilą wystąpienia zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego i zaistnienia wymagalności tych opłat wspólnotowych.

W przypadku, gdy towary importowane nie podlegają żadnym z tych opłat wspólnotowych, państwa członkowskie będą w odniesieniu do zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego oraz wymagalności podatku stosować przepisy odnoszące się do opłat celnych.

Tytuł VIII

77/388/EWG

Podstawa opodatkowania

Artykuł 11

A. Na terytorium kraju

1. Podstawę opodatkowania stanowi:

- (a) w odniesieniu do dostaw towarów i świadczenia usług innych od opisanych w punktach b), c) i d) poniżej, wszystko co stanowi płatność, która za nie została otrzymana lub ma być otrzymana przez dostawcę lub usługodawcę od nabywcy, usługobiorcy lub osoby trzeciej, łącznie z subwencjami związanymi bezpośrednio z ceną tych transakcji;
- (b) w odniesieniu do transakcji opisanych w artykule 5 ust. 6 i 7, cena zakupu towarów lub podobnych towarów, lub gdy cena zakupu nie istnieje, koszt wytworzenia określony w momencie wykonywania tych transakcji;
- (c) w odniesieniu do transakcji opisanych w artykule 6 ust. 2, wysokość wydatków poniesionych przez podatnika na wykonanie usługi;
- (d) w odniesieniu do transakcji opisanych w artykule 6 ust. 3, wartość wolnorynkowa danej transakcji.

„Wartość wolnorynkowa” usługi oznacza kwotę, jaką usługobiorca na etapie obrotu gospodarczego w którym realizowana jest transakcja, musiałby, dla uzyskania tej samej usługi, zapłacić dostawcy prowadzącemu samodzielną działalność na terytorium kraju w chwili wykonywania transakcji, na warunkach pełnej konkurencji.

2. Podstawa opodatkowania obejmuje:

- a) podatki, cła, opłaty i inne należności, z wyjątkiem samego podatku od wartości dodanej;
- b) wydatki dodatkowe, takie jak koszty prowizji, opakowania, transportu oraz ubezpieczenia pobierane od nabywcy lub usługobiorcy przez dostawcę. Wydatki ujęte odrębną umową mogą być uważane przez państwa członkowskie za wydatki dodatkowe.

3. Podstawa opodatkowania nie obejmuje:

- a) obniżek cen polegających na rabacie za opłatę z góry

- b) opustów i zwrotów cen udzielonych kupującemu lub usługobiorcy oraz uwzględnianych w momencie realizowania transakcji;
- c) kwot otrzymanych przez podatnika od nabywcy lub usługobiorcy jako zwrot kosztów poniesionych w imieniu i na rachunek tych ostatnich, a które są zaksięgowane przez niego w pozycji rozliczenia międzyokresowe. Podatnik musi przedstawić dowód na rzeczywistą kwotę tych wydatków i nie może odliczyć żadnego podatku, który został ewentualnie naliczony od tych transakcji.

4. Na zasadzie odstępstwa od postanowień ustępów 1, 2 i 3 państwa członkowskie, które 1 stycznia 1993 roku nie wybrały opcji, o której mowa w trzecim akapicie artykułu 12 ust. 3 punkt a), mogą w przypadku, gdy wybiorą opcję określoną w rozdziale B ust. 6, postanowić, że w odniesieniu do transakcji, o których mowa w drugim akapicie artykułu 12 ust. 3 punkt c), podstawa opodatkowania jest równa ułamkowi kwoty określonej zgodnie z postanowieniami ustępów 1, 2 i 3.

94/5/WE

Ułamek taki będzie ustalany w taki sposób, aby ten należny podatek od wartości dodanej w każdym przypadku wynosił co najmniej 5% kwoty określonej zgodnie z postanowieniami ustępów 1, 2 i 3.

B. Import towarów

77/388/EWG

1. Podstawą opodatkowania, również w przypadku importu towarów, o których mowa w artykule 7 ust. 1 część b), będzie wartość celna określona zgodnie z obowiązującymi przepisami wspólnotowymi.

92/111/EWG

2. *(Skreślony)*

91/680/EWG

3. Podstawa opodatkowania obejmuje, o ile elementy takie nie zostały do niej włączone:

91/680/EWG

- a) podatki, cła, pobrania i inne opłaty należne poza obszarem państwa członkowskiego importu, jak również sumy należne z tytułu importu, z wyłączeniem podatku od wartości dodanej, który zostanie nałożony;
- b) wydatki dodatkowe, takie jak koszty prowizji, opakowania, transportu i ubezpieczenia, które zostały już poniesione do pierwszego miejsca przeznaczenia w obrębie terytorium państwa członkowskiego będącego państwem importu.

Przez „pierwsze miejsce przeznaczenia” rozumie się miejsce wymienione w dokumencie przewozowym lub jakimkolwiek innym dokumencie na podstawie którego towary są importowane do państwa członkowskiego. W przypadku braku takiego wskazania, za pierwsze miejsce przeznaczenia uważać się będzie miejsce pierwszego przekazania ładunku w państwie członkowskim będącym państwem importu.

Wydatki dodatkowe, o których mowa powyżej należy również wliczyć do podstawy opodatkowania w sytuacji, gdy powstają one w związku z transportem do innego miejsca przeznaczenia na terytorium Wspólnoty, jeżeli miejsce to jest znane w momencie zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego.

95/7/WE

4. Podstawa opodatkowania nie zawiera czynników opisanych w cz. A ust. 3, punktach a) i b).

77/388/EWG

5. W sytuacji, gdy towary zostały czasowo wyeksportowane ze Wspólnoty i ponownie importowane po przejściu poza granicami Wspólnoty naprawy, przetworzenia, adaptacji, uzupełnienia lub poprawienia, (...) państwa członkowskie podejmą środki zapewniające zastosowanie takiego samego trybu opodatkowania tych towarów podatkiem od wartości dodanej, jaki zostałyby zastosowany w odniesieniu do tych towarów, gdyby powyższe operacje zostały przeprowadzone na terytorium kraju.

77/388/EWG

91/680/EWG

6. Na zasadzie odstępstwa od postanowień ustępów 1 - 4 państwa członkowskie, które 1 stycznia 1993 roku nie wybrały opcji, o której mowa w trzecim akapicie artykułu 12 ust. 3 punkt a), mogą postanowić, że przy imporcie dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich oraz antyków określonych w artykule 26a Rozdział A) pkt a) , b) i c), podstawa opodatkowania równała się ułamkowi kwoty określonej zgodnie z postanowieniami ustępów 1 - 4.

94/5/WE

Ułamek taki będzie ustalany w taki sposób, aby podatek od wartości dodanej należny od importu w każdym przypadku wynosił co najmniej 5% kwoty określonej zgodnie z postanowieniami ustępów 1 - 4

C. Postanowienia różne

77/388/EWG

1. W przypadku anulowania, wypowiedzenia, rozwiązania, całkowitego czy też częściowego niewywiązania się z płatności lub w przypadku, gdy cena zostaje obniżona po tym jak transakcja została wykonana, podstawa opodatkowania będzie stosownie obniżona na warunkach, które zostaną określone przez państwa członkowskie.

Jednakże, w przypadku całkowitego lub częściowego niewywiązania się z płatności, państwa członkowskie mogą uchylić się od zastosowania niniejszego postanowienia.

2. W przypadku, gdy informacje niezbędne dla określenia podstawy opodatkowania są wyrażone w walucie innej, niż waluta państwa członkowskiego, w którym następuje wycena, kurs wymiany będzie określony według przepisów Wspólnoty w zakresie wyceny wartości dla potrzeb celnych.

91/680/EWG

W przypadku, gdy informacje niezbędne dla określenia podstawy opodatkowania w odniesieniu do transakcji innej, aniżeli transakcja

importowa, są wyrażone w walucie innej, niż waluta państwa członkowskiego, w którym następuje wycena, zastosowanym kursem wymiany będzie ostatni zanotowany kurs sprzedaży w chwili, gdy podatek staje się wymagalny, na najbardziej reprezentatywnym rynku lub rynkach wymiany właściwego państwa członkowskiego, lub po kursie ustalonym przez odniesienie do takiego rynku lub rynków, zgodnie z trybem ustalonym przez dane państwo członkowskie. Tym niemniej, w odniesieniu do niektórych spośród tych transakcji lub też niektórych kategorii podatników, państwa członkowskie mogą nadal stosować kursy wymiany ustalane według przepisów Wspólnoty obowiązujących w zakresie wyceny wartości celnej.

3. Odnosnie kosztów opakowań zwrotnych, państwa członkowskie mogą: 77/388/EWG

- wyłączyć je z podstawy opodatkowania i powziąć niezbędne środki, aby zapewnić, że kwota ta jest zostanie skorygowana jeśli opakowanie nie zostanie zwrócone,
- lub włączyć je do podstawy opodatkowania i powziąć niezbędne środki aby zapewnić, że kwota ta zostanie odpowiednio skorygowana jeśli opakowanie zostanie rzeczywiście zwrócone.

Tytuł IX

77/388/EWG

Stawki

Artykuł 12

1. Do transakcji podlegających opodatkowaniu będą stosowały się stawki obowiązujące z chwilą wystąpienia zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego. Jednakże:

- a) w przypadkach określonych w drugim i trzecim akapicie artykułu 10 ust. 2, stawką stosowaną będzie stawka obowiązująca w momencie gdy podatek staje się wymagalny;
- b) w przypadkach określonych w drugim i trzecim akapicie artykułu 10 ust. 3 stawką stosowaną będzie stawka obowiązująca w momencie gdy podatek staje się wymagalny. 92/111/EWG

2. W przypadku zmiany stawek, państwa członkowskie mogą: 77/388/EWG

- dokonać korekty w przypadkach określonych w ustępie 1 punkt a) , aby uwzględnić stawkę obowiązującą w momencie gdy towary lub usługi zostały dostarczone,
- przyjąć wszelkie stosowne środki przejściowe.

3. a) Podstawowa stawka podatku od wartości dodanej zostanie określona przez każde państwo członkowskie jako procent podstawy opodatkowania i będzie taka sama dla dostawy towarów oraz świadczenia usług. Od 1 stycznia 2001 roku do 31 grudnia 2005 roku procent ten nie może być niższy niż 15%
- 92/111/EWG
2001/41/WE
- Na wniosek Komisji oraz po zasięgnięciu opinii Parlamentu Europejskiego i Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, Rada jednomyślnie ustali poziom stawki podstawowej, która ma być stosowana po 31 grudnia 2005 roku
- 2001/41/WE
- Państwa członkowskie mogą również zastosować jedną lub dwie stawki obniżone. Stawki te zostaną ustalone jako procent podstawy opodatkowania, który nie może być niższy niż 5% i może być stosowany wyłącznie do (rodzajów) dostaw towarów i usług wyszczególnionych w załączniku H.
- 92/111/WE
96/96/WE
- Trzeci punkt nie będzie odnosił się do usług, opisanych w ostatnim myślniku art. 9 ust. 2 lit. e).*
- 02/38/WE
– obowiązuje przez okres 3 lat począwszy od 01.07.2003 r.
- Dla celów zastosowania art. 12 ust. 3 pkt. a), Republika Austrii może zastosować drugą stawkę podstawową w gminach Jungholz i Mittelberg (Kleines Walsertal), która jest niższa od odpowiedniej stawki zastosowanej na pozostałej części terytorium Austrii, jednak nie niższa niż 15%.
Niezależnie od postawień art. 12 ust. 3 pkt a) i punkt 7 Załącznika H, Królestwo Szwecji może zwolnić z VAT sprzedaż biletów wstępu do kina.*
- Akt o przystąpieniu Republiki Austrii, Republiki Finlandii oraz Królestwa Szwecji, Załącznik XV
Tytuł IX :
92/77/EWG
- b) Państwa członkowskie mogą stosować stawkę obniżoną w odniesieniu do dostaw gazu ziemnego oraz energii elektrycznej pod warunkiem, że nie spowoduje to naruszenia zasad konkurencji. Państwo członkowskie zamierzające stosować taką stawkę zobowiązane jest do uprzedniego poinformowania Komisji. Komisja wyda decyzję o istnieniu ryzyka naruszenia zasad konkurencji. W przypadku braku odpowiedzi Komisja w terminie trzech miesięcy od daty otrzymania informacji, uznaje się, iż ryzyko naruszenia zasad konkurencji nie istnieje.
- c) Państwa członkowskie mogą postanowić, iż obniżona lub jedna z obniżonych stawek podatkowych, którą stosują zgodnie z postanowieniami trzeciego akapitu artykułu 12 ust. 3 punkt a), będzie stosowana również do importu dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich oraz antyków, o których mowa w artykule 26a część . A punkty a) , b) oraz c).
- 94/5/WE

Z chwilą wybrania tej opcji państwa członkowskie mogą stosować obniżoną stawkę podatku również do dostaw dzieł sztuki w rozumieniu artykułu 26a część A punkt a):

- dokonywanych przez ich twórcę lub następcę prawnego twórcy,
- dokonywanych okazjonalnie przez podatnika innego, aniżeli pośrednik w handlu dziełami sztuki, którego działalność podlega opodatkowaniu, w przypadku gdy tego rodzaju dzieła sztuki zostały osobiście przywiezione przez tego podatnika lub też zostały mu dostarczone przez ich twórcę lub następcę prawnego twórcy, lub też w przypadku gdy uprawniają go one do pełnego odliczenia podatku od wartości dodanej;

d) *(skreślono)*

96/42/WE

e) *(skreślono)*

92/77/EWG

4. (...) Każda obniżona stawka będzie ustalana w taki sposób, że kwota podatku od wartości dodanej wynikająca z jej zastosowania będzie umożliwiać odliczenie w całości podatku od wartości dodanej podlegającego odliczeniu na podstawie postanowień art. 17.

77/388/EWG

Począwszy od 1994 roku, Rada, działając na podstawie sprawozdania Komisji będzie co dwa lata dokonywać przeglądu zakresu obniżonych stawek. Rada, działając jednogłośnie na wniosek Komisji, może zdecydować o zmianie wykazu towarów i usług wymienionych w załączniku H.

92/77/EWG

5. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3 punkt c) stawką stosowaną w odniesieniu do importu towarów będzie stawka stosowana wobec dostaw takich samych towarów na terytorium kraju.

94/5/WE

6. Republika portugalska może stosować wobec transakcji realizowanych w autonomicznych regionach Azorów i Madery oraz wobec importu realizowanego bezpośrednio w tych regionach, obniżone stawki podatku w stosunku do stawek z kontynentalnej części Republiki.

Niezależnie od postanowień art. 12 i art. 13 ust. 1 część A Republika Austrii może do dnia 31 grudnia 1996 roku nadal stosować:

- *obniżoną stawkę podatku od wartości dodanej (10%) dla usług szpitalnych w sferze usług w zakresie zdrowia publicznego i pomocy społecznej, jak również wobec usług w postaci przewozu chorych i rannych w pojazdach specjalnie dla tego celu przystosowanych, o ile usługi te są świadczone przez podmioty posiadające odpowiednie zezwolenia;*
- *podstawową stawkę podatku od wartości dodanej (20%) na świadczenie usług w zakresie zdrowia przez lekarzy w dziedzinie*

*Akt o
przystąpieniu
Republiki Austrii,
Republiki
Finlandii oraz
Królestwa
Szwecji,
Załącznik XV
Tytuł IX :*

- *zdrowia publicznego i pomocy społecznej;*
- *uchylenie, ze zwrotem podatku zapłaconego na wcześniejszym etapie działalności, wobec świadczeń realizowanych przez instytucje ubezpieczeń społecznych i pomocy społecznej*

Tytuł X

77/388/EWG

Zwolnienia

Artykuł 13

Zwolnienia na terytorium kraju

A. Zwolnienia dla określonych czynności wykonywanych w interesie publicznym

1. Bez naruszenia innych postanowień wspólnotowych, państwa członkowskie zwolnią z podatku następującą działalność na warunkach, które określą w celu zapewnienia właściwego i bezpośredniego zastosowania takich zwolnień i zapobieżenia wszelkim oszustwom, unikania opodatkowania i ewentualnym nadużyciom:

- a) świadczenie przez publiczne służby pocztowe usług, oraz dostawa towarów związanych z tymi usługami, innych niż transport pasażerski i usługi telekomunikacyjne;
- b) opieka szpitalna i medyczna, oraz transakcje ściśle z nią związane, wykonywana przez instytucje prawa publicznego lub – na warunkach socjalnych porównywalnych do stosowanych w odniesieniu do instytucji prawa publicznego – przez szpitale, centra medyczne i diagnostyczne, i inne odpowiednio uznane placówki o podobnym charakterze;
- c) świadczenie opieki przez personel medyczny i paramedyczny w ramach wykonywania zawodu zgodnie z definicjami stosowanymi w zainteresowanych krajach członkowskich;
- d) dostarczanie ludzkich organów, krwi i mleka;
- e) usługi świadczone przez techników dentystycznych podczas wykonywania ich zawodu oraz protezy dentystyczne dostarczane przez dentystów i techników dentystycznych;
- f) usługi świadczone przez niezależne grupy osób wykonujących działalność zwolnioną lub dla której nie mają statusu podatnika tego podatku od wartości dodanej, w celu zapewnienia swoim członkom usług niezbędnych dla wykonywania tej działalności, gdy grupy te ograniczają się do żądania od swoich członków zwrotu kwoty równej

- ich udziałowi w łącznej kwocie wspólnie poniesionych wydatków, pod warunkiem jednak, że zwolnienie to nie spowoduje naruszenia zasad konkurencji;
- g) świadczenie usług i dostawa towarów ściśle związanych z opieką społeczną i ubezpieczeniami społecznymi, włączając w to usługi świadczone przez domy starców, przez instytucje prawa publicznego lub inne instytucje uznane przez zainteresowane państwa członkowskie za mające charakter socjalny;
  - h) świadczenie usług i dostawa towarów ściśle związanych z ochroną dzieci i młodzieży przez instytucje prawa publicznego lub przez inne instytucje uznane przez zainteresowane państwa członkowskie za mające charakter socjalny;
  - i) edukacja dzieci lub młodzieży, nauczanie szkolne i szkolnictwo wyższe, szkolenie zawodowe i przekwalifikowywanie, łącznie ze świadczeniem usług i dostawą towarów ściśle z taką działalnością związanych, realizowane przez instytucje prawa publicznego mające taki przedmiot działalności, lub przez inne instytucje, uznane przez zainteresowane państwa członkowskie za mające podobne cele;
  - j) prywatne nauczanie świadczone przez nauczycieli i odnoszące się do nauczania szkolnego lub uniwersyteckiego;
  - k) oddawanie do dyspozycji personelu przez instytucje religijne i filozoficzne dla wykonywania działalności określonych w punktach b), g), h) oraz i) niniejszego artykułu oraz w celu udzielania pomocy duchowej;
  - l) świadczenie usług, oraz dostawa towarów ściśle z nimi związanych, na rzecz zbiorowego interesu swoich członków, w zamian za składkę ustaloną zgodnie ze statutem, przez organizacje nieochodowe realizujących cele o charakterze politycznym, związkowym, religijnym, patriotycznym, filozoficznym, filantropijnym lub obywatelskim, pod warunkiem że takie zwolnienie nie spowoduje naruszenie zasad konkurencji;
  - m) pewne usługi ściśle związane z praktykowaniem sportu lub wychowaniem fizycznym świadczone przez organizacje nieochodowe osobom praktykującym sport lub wychowanie fizyczne;
  - n) pewne usługi kulturalne, jak też dostawy towarów ściśle z nimi związanych, świadczone przez instytucje prawa publicznego lub przez inne instytucje kulturalne uznane przez właściwe państwa członkowskie;
  - o) świadczenie usług i towarów przez organizacje których działalność jest zwolniona z podatku na podstawie punktów b), g), h), i), l), m) i n)

powyżej, w związku z imprezami charytatywnymi organizowanymi w celu zapewnienia im wsparcia finansowego i wyłącznie na ich rzecz, pod warunkiem, że zwolnienie to nie spowoduje naruszenia zasad konkurencji. Państwa członkowskie mogą wprowadzić wszelkie konieczne ograniczenia, w szczególności co do ilości takich imprez lub wielkości wpływów uprawniających do zwolnienia;

- p) przewóz chorych lub rannych przez pojazdy specjalnie do tego celu przeznaczone, realizowany przez właściwie upoważnione instytucje;
- q) działalność publicznych instytucji radia i telewizji innych niż komercyjne.

2. a) Państwa członkowskie mogą podporządkować indywidualne udzielanie zwolnienia instytucjom innym niż podlegające prawu publicznemu dla każdego z rodzajów zwolnienia zawartych w ustępie 1) punkty b), g), h), i), l), m) i n) niniejszego artykułu, przestrzeganiu jednego lub kilku z następujących warunków:

- instytucje te nie będą miały jako celu systematycznego dążenia do osiągnięcia zysków, zaś wszelkie zyski, które mimo wszystko osiągną nie będą rozdzielane, lecz przeznaczane na utrzymanie lub poprawę świadczonych usług,
- będą one zarządzane i administrowane głównie społecznie przez osoby nie mające, same lub za pośrednictwem innych osób, bezpośredniego ani pośredniego udziału w wynikach działalności,
- będą one stosowały ceny zatwierdzone przez organy władzy publicznej lub niższe od tych zatwierdzonych cen, lub, w odniesieniu do transakcji w stosunku do których zatwierdzenie nie może zostać wykonane, ceny niższe od pobieranych za podobne usługi przez przedsiębiorstwa komercyjne objęte podatkiem od wartości dodanej,
- zwolnienia nie mogą powodować naruszenia zasad konkurencji ze szkodą dla przedsiębiorstw komercyjnych objętych podatkiem od wartości dodanej.

b) świadczenie usług i dostawy towarów nie będą korzystać ze zwolnienia z podatku, o jakim mowa w ustępie 1) punkty b), g), h), i), l), m) i n) jeśli:

- nie jest to niezbędne dla zrealizowania transakcji podlegającej takiemu zwolnieniu,
- transakcje te mają głównie na celu zapewnienie instytucji dodatkowego dochodu poprzez przeprowadzanie transakcji bezpośrednio konkurujących z transakcjami przedsiębiorstw

komercyjnych objętych podatkiem od wartości dodanej.

B. Inne zwolnienia

Bez naruszenia innych postanowień wspólnotowych, państwa członkowskie zwolnią następujące działania na warunkach, które ustalą w celu zapewnienia właściwego i bezpośredniego zastosowania przewidzianych poniżej zwolnień oraz zapobieżenia wszelkim możliwym oszustwom, unikania opodatkowania i ewentualnym nadużyciom:

a) transakcje ubezpieczeniowe i reasekuracyjne, wraz z pokrewnymi usługami świadczonymi przez brokerów ubezpieczeniowych i agentów ubezpieczeniowych;

b) dzierżawa i wynajem nieruchomości z wyłączeniem:

1. Świadczenia usług zakwaterowania, według postanowień prawa państw członkowskich, w sektorze hotelarskim lub w branżach o podobnym charakterze, włącznie z zakwaterowaniem w ośrodkach wypoczynkowych lub na terenach przystosowanych jako pola namiotowe;

2. Wynajmu miejsc dla parkowania pojazdów;

3. Wynajmu trwale zainstalowanego wyposażenia i urządzeń;

4. Wynajmu sejfów.

Państwa członkowskie mogą zastosować dalsze wyłączenia wobec zakresu zastosowania niniejszego zwolnienia;

c) dostawy towarów użytych w całości dla działalności zwolnionej w oparciu o postanowienia niniejszego artykułu lub artykułu 28 ust. 3 punkt b), jeśli towary te nie dały prawa do odliczeń, oraz dostawy towarów których nabycie lub wykorzystanie zostało objęte wyłączeniem prawa do odliczenia na podstawie artykułu 17 ust. 6;

d) następujące transakcje:

1. Udzielanie kredytów oraz pośrednictwo kredytowe, oraz zarządzanie kredytem przez osobę udzielającą;

2. Pośrednictwo oraz działania w zakresie udzielania zobowiązań bankowych, poręczeń i innych zabezpieczeń lub gwarancji, oraz zarządzanie gwarancjami kredytowymi przez osobę udzielającą kredytu;

3. Transakcje, łącznie z pośrednictwem, dotyczące depozytów, rachunków bieżących, płatności, transferów, wierzytelności,

czeków i innych bezgotówkowych środków płatniczych, z wyłączeniem windykacji wierzytelności;

4. Transakcje, łącznie z pośrednictwem, dotyczące walut, banknotów i monet używanych jako prawny środek płatniczy, z wyłączeniem banknotów i monet kolekcjonerskich; za „przedmioty kolekcjonerskie” uważać się będzie monety ze złota, srebra lub innego metalu, oraz banknoty, które nie są zwykle używane jako prawny środek płatniczy lub które mają wartość numizmatyczną;

5. Transakcje, łącznie z pośrednictwem, z wyjątkiem przechowywania i zarządzania, dotyczące akcji, udziałów w spółkach lub związkach, obligacji i innych rodzajów papierów wartościowych, za wyjątkiem:

- dokumentów ustanawiających tytuł własności w stosunku do towarów,
- praw lub papierów wartościowych, o których mowa w artykule 5 ust. 3);

6. Zarządzanie powszechnymi funduszami inwestycyjnymi określonymi przez państwa członkowskie;

e) dostawa, za cenę równą wartości nominalnej, znaczków pocztowych ważnych w obrocie pocztowym, znaczków skarbowych i innych znaczków tego typu;

f) zakłady, loterie i inne gry hazardowe lub pieniężne, z zastrzeżeniem stosowania warunków i ograniczeń nałożonych przez każde z państw członkowskich;

g) dostawa budynków lub ich części, oraz terenu z nimi związanego, inna niż określona w artykule 4 ust. 3 punkt a).

h) dostawa terenów niezabudowanych innych niż tereny budowlane określone w artykule 4 ust. 3 punkt b).

C. Opcje

Państwa członkowskie mogą dać podatnikom prawo wyboru dotyczące opodatkowania w następujących przypadkach:

(a) dzierżawa i wynajem nieruchomości;

(b) transakcji omawianych w części B) punkty d) g) i h) powyżej.

Państwa członkowskie mogą ograniczyć zakres prawa wyboru i ustalać

szczegóły korzystania z niego.

Artykuł 14

77/388/EWG

Zwolnienia dotyczące importu.

1. Bez naruszenia innych postanowień wspólnotowych, państwa członkowskie zwolnią z podatku następujące czynności na warunkach, które ustalą w celu zapewnienia właściwego i bezpośredniego stosowania zwolnień, a także zapobieżenia wszelkim oszustwom, unikaniu opodatkowania oraz nadużyciom:

a) ostateczny import towarów, których dostawa przez podatnika byłaby w każdych warunkach zwolniona z podatku na terytorium kraju;

b) *(Skreślony)*

91/680/EWG

c) *(Skreślony)*

92/111/EWG

d) ostateczny import towarów kwalifikujących się do zwolnienia z ceł innego niż określone we wspólnej taryfie celnej (...)

77/388/EWG

91/680/EWG

Jednakże państwa członkowskie mają możliwość nie przyznania zwolnienia z podatku w przypadku możliwości wywarcia poważnego wpływu na warunki konkurencji . (...)

Zwolnienie to będzie się również odnosić do importu towarów w rozumieniu artykułu 7 ust. 1 punkt b), które mogłyby być objęte zwolnieniem o którym mowa powyżej, gdyby były importowane w rozumieniu art. 7 ust. 1 punkt a).

92/111/EWG

e) ponowny import towarów w niezmienionej postaci przez osobę, która je eksportowała, kwalifikujących się do zwolnienia z cła (...);

77/388/EWG

91/680/EWG

f) *(Skreślony)*

91/680/EWG

g) import towarów:

77/388/EWG

91/680/EWG

- na podstawie porozumień dyplomatycznych lub konsularnych, które objęte są zwolnieniem z opłat celnych, (...)

- przez organizacje międzynarodowe uznane za takie przez władze publiczne państwa je goszczącego, oraz przez członków takich organizacji, w granicach i na warunkach ustalonych przez konwencje międzynarodowe ustanawiające takie organizacje lub przez umowy dotyczące ich siedzib,

- na terytorium państw członkowskich będących sygnatariuszami Paktu Północnoatlantyckiego przez siły zbrojne innych państw, będących

sygnatariuszami tego paktu, dla użytku własnego takich sił lub personelu cywilnego im towarzyszącego lub też w celu zaopatrzenia ich mes i kantyn, jeśli siły takie biorą udział we wspólnych działaniach obronnych;

- h) import do portów, przez przedsiębiorstwa zajmujące się rybołówstwem morskim, ich własnych połowów, nie będących jeszcze przedmiotem dostawy, w stanie nieprzetworzonym lub po zakonserwowaniu dla celów sprzedaży;
- i) świadczenie usług, w związku z importem towarów, jeśli wartość takich usług jest włączona do kwoty podlegającej opodatkowaniu, zgodnie z postanowieniami artykułu 11 część B ust. 3 punkt b);
- j) import złota przez banki centralne.

77/388/EWG

- 2. Komisja przedstawi Radzie w najbliższym możliwym terminie propozycje mające na celu ustalenie wspólnotowych przepisów podatkowych wyraźnie określających zakres zwolnień, o których mowa w ustępie 1 oraz szczegółowe zasady ich stosowania.

Zanim przepisy te wejdą w życie, państwa członkowskie mogą:

- utrzymać będące w mocy przepisy krajowe obowiązujące w odniesieniu do powyższych postanowień,
- dostosować je w celu ograniczenia naruszanie zasad konkurencji, a w szczególności możliwości nieopodatkowania lub podwójnego opodatkowania podatkiem od wartości dodanej na terytorium Wspólnoty,
- stosować wszelkie procedury administracyjne, które uznają za najwłaściwsze w celu zapewnienia zwolnienia z podatku.

Państwa członkowskie poinformują Komisję, która z kolei poinformuje inne państwa członkowskie, o środkach przyjętych i przyjmowanych na podstawie powyższych postanowień.

Artykuł 15

77/388/EWG

Zwolnienia eksportu ze Wspólnoty, podobnych transakcji oraz transportu międzynarodowego

Bez naruszenia innych postanowień wspólnotowych, państwa członkowskie zwolnią następujące działania na warunkach, które ustalą w celu zapewnienia właściwego i bezpośredniego zastosowania zwolnień, a także zapobieżenia wszelkim oszustwom, unikaniu opodatkowania oraz nadużyciom.

1. Dostawa towarów wysyłanych lub transportowanych do miejsca znajdującego się poza Wspólnotą przez lub w imieniu sprzedającego;

77/388/EWG
91/680/EWG

2. Dostawa towarów wysyłanych lub transportowanych do miejsca znajdującego się poza Wspólnotą, przez lub w imieniu nabywcy nie mającego stałej siedziby na terytorium kraju, za wyjątkiem towarów transportowanych przez samego nabywcę dla celów wyposażenia lub zaopatrzenia łodzi rekreacyjnych oraz prywatnych samolotów lub innych prywatnych środków transportu;

W przypadku dostawy towarów przewożonych w bagażu osobistym podróżnych, zwolnienie to ma zastosowanie pod warunkiem, że:

95/7/WE

- podróżny nie ma stałego miejsca zamieszkania we Wspólnocie,
- towary zostaną przewiezione do miejsca przeznaczenia poza Wspólnotą przed końcem trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym została dokonana dostawa,
- łączna wartość dostawy, łącznie z podatkiem od wartości dodanej, jest większa niż równowartość kwoty 175 Ecu w walucie krajowej, ustalona zgodnie z artykułem 7 ust. 2 dyrektywy 69/169/EWG, jednakże państwa członkowskie mogą zwolnić dostawę o wartości łącznej mniejszej od tej kwoty.

77/388/EWG

Dla celów zastosowania drugiego akapitu:

- za podróżnego nie mającego stałego miejsca zamieszkania we Wspólnocie jest uważany podróżny, którego stałe lub zwyczajowe miejsce pobytu nie jest usytuowane na terytorium Wspólnoty. Dla celów niniejszego przepisu określenie „stałe lub zwyczajowe miejsce pobytu” oznacza miejsce wskazane jako takie w paszporcie, dowodzie osobistym lub wszelkich innych dokumentach uznanych przez państwo członkowskie, na którego terytorium dostawa ma miejsce;
- dowodem wywozu jest faktura lub inny zastępujący ją dokument, potwierdzony przez urząd celny, przez który towary zostały wywiezione ze Wspólnoty.

Każde państwo członkowskie obowiązane jest przekazać Komisji wzory pieczętek, jakie stosuje ono dla sporządzenia potwierdzenia, o którym mowa w drugim myślniku trzeciego akapitu. Komisja przekaze te informacje organom podatkowym w innych państwach członkowskich.

3. Świadczenie usług polegających na pracach, których przedmiotem jest ruchomość nabyta lub importowana dla celów przeprowadzenia na niej takich prac na terytorium Wspólnoty, oraz wysłana lub przetransportowana poza Wspólnotę przez usługodawcę lub przez usługobiorcę, jeśli jest on osobą nie mającą siedziby na terytorium kraju,

91/680/EWG
92/111/EWG

lub też w imieniu jednej z tych osób;

77/388/EWG

4. Dostawa towarów służących zaopatrzeniu statków:

- a) używanych do żeglugi na pełnym morzu oraz przewożących pasażerów za opłatą lub używanych dla celów komercyjnych, przemysłowych lub do połowów;
- b) używanych dla ratownictwa lub udzielania pomocy na morzu, lub połowów przybrzeżnych, za wyłączeniem w tym ostatnim przypadku dostaw prowiantu na pokład;
- c) wojennych, określonych jako takie w podtytule 89.01.A Wspólnej Taryfy Celnej, opuszczających kraj i skierowanych do obcych portów i miejsc cumowania.

W najszybszym możliwym terminie Komisja przedłoży Radzie propozycje wspólnotowych zasad podatkowych określających zakres oraz praktyczne rozwiązania wprowadzenia tego zwolnienia oraz zwolnień, o których mowa w ustępach 5) - 9). Do momentu wejścia w życie tych zasad państwa członkowskie mogą ograniczyć zakres zwolnień, o których mowa w niniejszym ustępie;

92/111/EWG

5. Dostawa, modyfikacja, naprawa, konserwacja, czarter oraz wynajem statków morskich, o których mowa w ustępie 4 punkt a) i b) oraz dostawa, wynajem, naprawa i konserwacja sprzętu - łącznie ze sprzętem rybackim - będącym ich częścią lub na nich używanego;

77/388/EWG

6. Dostawa, modyfikacja, naprawa, konserwacja, czarter oraz wynajem jednostek latających używanych przez linie lotnicze, głównie na liniach międzynarodowych w celach komercyjnych, oraz dostawa, wynajem, naprawa oraz konserwacja sprzętu będącego ich częścią lub na nich używanego;

7. Dostawa towarów służących zaopatrzeniu jednostek latających o których mowa w ustępie 6;

8. Świadczenie usług innych od omówionych w ustępie 5, na bezpośrednie potrzeby jednostek pływających, o których mowa w tym ustępie, lub ich ładunków;

9. Świadczenie usług innych od omówionych w ustępie 6, na bezpośrednie potrzeby jednostek latających, o których mowa tymże ustępie, lub ich ładunków;

10. Dostawy towarów i usług:

- realizowane na podstawie porozumień dyplomatycznych lub

- konsularnych;
- przeznaczone dla organizacji międzynarodowych uznanych za takie przez władze publiczne państwa je goszczącego, oraz dla członków takich organizacji, w granicach i na warunkach ustalonych przez konwencje międzynarodowe ustanawiające takie organizacje lub przez umowy dotyczące ich siedzib,
  - na terytorium państw członkowskich będących sygnatariuszami Paktu Północnoatlantyckiego i przeznaczone dla sił zbrojnych innych państw, będących sygnatariuszami tego paktu, dla użytku własnego takich sił lub personelu cywilnego im towarzyszącego lub też w celu zaopatrzenia ich mes i kantyn, jeśli siły takie biorą udział we wspólnych działaniach obronnych;
  - realizowane z przeznaczeniem na do innego państwa członkowskiego i dla sił zbrojnych każdego państwa będącego sygnatariuszem Paktu Północnoatlantyckiego, innego niż samo państwo członkowskie przeznaczenia, dla użytku własnego takich sił lub personelu cywilnego im towarzyszącego lub też w celu zaopatrzenia ich mes i kantyn, jeśli siły takie biorą udział we wspólnych działaniach obronnych. 91/680/EWG
- Zwolnienie to stosowane jest w granicach określonych przez państwo członkowskie, na którego terytorium się znajdują, do czasu przyjęcia jednolitych przepisów podatkowych. 77/388/EWG
92/111/EWG
91/680/EWG
- W przypadkach, w których towary nie są wysyłane lub wywożone z kraju, jak również w przypadku usług, korzyści wynikające ze zwolnienia mogą polegać na zwrocie podatku ; 92/111/EWG
11. Dostawy złota do banków centralnych; 77/388/EWG
12. Towary dostarczane do uznanych organizacji eksportujących te towary poza Wspólnotę jako część ich działalności humanitarnej, charytatywnej lub edukacyjnej poza Wspólnotą. Zwolnienie to może zostać przyznane w postaci zwrotu podatku; 77/388/EWG
91/680/EWG
13. Świadczenia usług, w tym usług transportowych i operacji pomocniczych, lecz z wyłączeniem usług zwolnionych z tytułu artykułu 13, o ile są one bezpośrednio powiązane z eksportem bądź importem towarów objętych postanowieniami artykułu 7 ust. 3 lub artykułu 16 ust. 1, część A; 92/111/EWG
14. Usługi świadczone przez pośredników działających w imieniu i na rachunek innej osoby, w przypadku gdy stanowią one część transakcji opisanej w tym artykule, lub transakcji przeprowadzanej poza Wspólnotą. 77/388/EWG
91/680/EWG
- Zwolnienie to nie stosuje się do biur podróży świadczących w imieniu i na rachunek osoby podróżującej usługi wykonywane w innych państwach 77/388/EWG

członkowskich;

15. Republika Portugalii może traktować transport morski i powietrzny pomiędzy wyspami tworzącymi autonomiczne regiony Azorów i Madery, a także pomiędzy tymi regionami a kontynentalną częścią Republiki, tak samo jak transport międzynarodowy.

*Akt przystąpienia
Hiszpanii i
Portugalii*

Artykuł 16

*77/388/EWG
95/7/WE*

Szczególne zwolnienia związane z międzynarodowym przepływem towarów

1. Nie naruszając innych postanowień wspólnotowych, państwo członkowskie może, z zastrzeżeniem konsultacji przewidzianych w artykule 29, podejmować szczególne środki mające na celu zwolnienie wszystkich lub niektórych z następujących transakcji, pod warunkiem, że ich celem nie jest ostateczne zużycie i/lub konsumpcja, oraz że kwota podatku od wartości dodanej pobierana w momencie wyprowadzenia z danego trybu lub sytuacji określonych w części A - E odpowiada kwocie podatku, którą należałoby pobrać, gdyby każda z tych transakcji została opodatkowana na terytorium kraju:

A. Import towarów z zamiarem ich umieszczenia w miejscu składowania innym niż skład celny;

91/680/EWG

B. Dostawy towarów przeznaczonych do:

- a) okazania organom celnym oraz, tam gdzie to ma zastosowanie, umieszczone w miejscu tymczasowego składowania;
- b) umieszczenia w strefie wolnocłowej lub składzie wolnocłowym;
- c) umieszczenia w składzie celnym lub w systemie przetworzenia z powierzonych materiałów;
- d) wprowadzenia na wody terytorialne:
  - w celu ich zainstalowania na platformach wiertniczych lub produkcyjnych, dla celów budowy, naprawy, konserwacji, zmiany lub wyposażania takich platform, lub do połączenia takich platform produkcyjnych lub platform wiertniczych ze stałym lądem,

- w celu zaopatrzenia platform wiertniczych bądź produkcyjnych,

e) magazynowania w systemie składów innych niż skład celny

Dla celów niniejszego artykułu, za składy inne niż składy celne uważa się:

95/7/EWG

- w odniesieniu do wyrobów akcyzowych, miejsca określone jako składy wolnopodatkowe dla celów artykułu 4 b) dyrektywy 92/12/EWG,

- w odniesieniu do towarów innych niż wyroby akcyzowe, miejsca określone jako takie przez państwa członkowskie. Jednak państwom członkowskim nie wolno ustanawiać przepisów o składowaniu innym niż składowanie celne w przypadku, gdy przedmiotowe towary mają być dostarczane na etapie obrotu detalicznego.

Niemniej, państwa członkowskie mogą ustanawiać taki system w odniesieniu do towarów przeznaczonych dla:

- podatników, dla celów dostaw dokonywanych na warunkach określonych w artykule 28k,
- sklepów wolnocłowych w rozumieniu artykułu 28k, w celu zaopatrzenia podróżnych podróżujących drogą powietrzną lub morską do krajów trzecich, w przypadku gdy dostawy te zwolnione są na mocy artykułu 15,
- podatników, w celu zaopatrzenia podróżnych na pokładach samolotów lub statków w czasie lotu lub podróży morskiej, w przypadku gdy miejsce docelowe usytuowane jest poza Wspólnotą.
- podatników, dla celów dostaw dokonywanych w ramach zwolnienia od opodatkowania na mocy artykułu 15 ust. 10.

Miejsca, o których mowa w punktach a), b), c) oraz d), będą określone stosownie do obowiązujących przepisów celnych Wspólnoty.

91/680/EWG

C. Świadczenie usług związanych z dostawami towarów, o których mowa w punkcie B.

91/680/EWG

D. Dostawy towarów i usług dokonywane:

95/7/EWG

- a) w miejscach wyszczególnionych w części B punkty a), b), c) i d) i w dalszym ciągu uzależnionych od sytuacji tam wymienionych;
- b) w miejscach wyszczególnionych w części B punkt e), i w dalszym ciągu uzależnionych, na terytorium kraju, od sytuacji tam określonej.

W przypadku korzystania z możliwości przewidzianej w punkcie a) dla transakcji dokonywanych w składach celnych, państwa członkowskie podejmą niezbędne środki, aby zapewnić ustalenie przepisów o składowaniu innym niż składowanie celne, pozwalających na stosowanie przepisów zawartych w punkcie b) do takich samych transakcji dotyczących towarów wymienionych w załączniku J, które są dokonywane w takich składach nie będących składami celnymi;

E Dostawy:

91/680/EWG

- towarów, o których mowa w artykule 7 ust. 1 punkt a), z

- utrzymaniem systemów dopuszczenia czasowego z całkowitym zwolnieniem z opłat celnych lub przepisów o tranzycie zewnętrznym,
- towarów, o których mowa w artykule 7 ust. 1 punkt b), z utrzymaniem procedury tranzytu wspólnotowego wewnętrznego o jakim mowa w artykule 33a,
- jak również świadczenia usług związanych z takimi dostawami.

Na zasadzie odstępstwa od pierwszego akapitu artykułu 21 ust. 1 punkt a), osobą zobowiązaną do zapłacenia podatku należnego zgodnie z pierwszym akapitem jest osoba, która powoduje, że towary przestają być objęte tymi przepisami lub sytuacjami wymienionymi w niniejszym ustępie.

95/7/EWG

W przypadku, gdy wyjęcie towarów z systemu lub sytuacji o których mowa w niniejszym ustępie powoduje zaistnienie importu w rozumieniu artykułu 7 ust. 3, państwo członkowskie importu podejmie środki niezbędne dla uniknięcia podwójnego opodatkowania w kraju.

1a. W przypadku gdy państwa członkowskie korzystają z możliwości przewidzianej w ustępie 1, podejmą one niezbędne środki, aby zapewnić, że wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów z zamiarem objęcia ich jednym z systemów lub jedną z sytuacji, o których mowa w ustępie 1 część B będzie uprawniało do skorzystania z tych samych przepisów, co dostawy towarów dokonane w kraju na tych samych warunkach.

92/111/EWG

2. W oparciu o konsultacje zawarte w artykule 29, państwa członkowskie mogą zwalniać z podatku towary nabywane wewnątrz Wspólnoty przez podatnika, import oraz dostawy towarów przeznaczonych dla podatnika, w celu wyeksportowania ich poza terytorium Wspólnoty w stanie w jakim się znajdują lub po przetworzeniu, jak również świadczenia usług związanych z jego działalnością eksportową, do maksymalnej kwoty równej wartości jego eksportu w poprzednich 12 miesiącach.

77/388/EWG
92/111/EWG

W przypadku skorzystania z tej możliwości, oraz po konsultacjach o których mowa w artykule 9, państwa członkowskie, rozszerzą korzyści tego zwolnienia na towary nabywane wewnątrz Wspólnoty przez podatnika, import oraz dostawy towarów przeznaczone dla podatnika w celu ich dostawy w stanie w jakim się znajdują lub po ich przetworzeniu, wykonywane na warunkach określonych w artykule 28c lit A , jak również na usługi związane z takimi dostawami, do maksymalnej kwoty równej wartości dostaw dokonanych przez podatnika na warunkach określonych w artykule 28c część A w ciągu poprzednich dwunastu miesięcy.

92/111/EWG

Państwa członkowskie mogą określić wspólną kwotę maksymalną dla transakcji, które zwalniają na podstawie pierwszego i drugiego akapitu”.

3. Komisja, w możliwie najkrótszym terminie, przedstawi Radzie

77/388/EWG

propozycje wspólnych ustaleń dotyczących zastosowania podatku od wartości dodanej w stosunku do transakcji, o których mowa w ustępach 1 i 2.

Tytuł XI

77/388/EWG

Odliczenia

Artykuł 17

Źródło i zakres prawa do odliczeń

1. Prawo do odliczeń powstaje w chwili gdy podatek, który może być odliczony, staje się wymagalny.
2. Jeżeli towary i usługi są przeznaczone do podlegających opodatkowaniu transakcji, podatnik będzie mieć prawo do odliczeń z podatku do zapłaty:
  - a) podatku od wartości dodanej do zapłacenia lub zapłaconego na terytorium kraju w odniesieniu do towarów lub usług, które są lub mają być mu dostarczone przez innego podatnika (...)
91/680/EWG
95/7/WE
  - b) podatku od wartości dodanej do zapłacenia lub zapłaconego od towarów importowanych na terytorium państwa;
  - c) podatku od wartości dodanej do zapłacenia stosownie do postanowień artykułów 5 ust. 7 punkt a), art. 6 ust. 3 oraz art. 28a ust. 6;
  - d) podatku od wartości dodanej do zapłacenia stosownie do postanowień artykułu 28a ust. 1 punkt a).
3. Państwa członkowskie udzielą ponadto każdemu podatnikowi prawa do odliczeń lub zwrotu kwoty podatku od wartości dodanej, o którym mowa w ustępie 2, jeżeli towary i usługi są przeznaczone do następujących celów:
  - a) transakcji związanych z działalnością gospodarczą, o której mowa w artykule 4 ust. 2, zrealizowanych w innym państwie, od których podatek podlegałby odliczeniu, gdyby zostały one zrealizowane na terytorium państwa;
  - b) transakcji zwolnionych stosownie do postanowień artykułu 14 ust. 1 punkt i), art. 15, art. 16 ust. 1 część B, C, D i E, oraz ust. 2 i art. 28c część A i C;
  - c) wszelkich transakcji zwolnionych na podstawie artykułu 13 część B punkty a) oraz d) 1 - 5, w przypadku, gdy klient posiada siedzibę poza

terytorium Wspólnoty lub też gdy transakcje te dotyczą bezpośrednio towarów, które mają być wyeksportowane poza terytorium Wspólnoty.

4. Zwrot podatku od wartości dodanej, o którym mowa w ustępie 3, będzie dokonywany:

91/680/EWG

- na rzecz podatników nie mających siedziby na terytorium państwa, lecz posiadających siedzibę w innym państwie członkowskim - zgodnie z przepisami wykonawczymi, określonymi w dyrektywie nr 79/1072/EWG
- na rzecz podatników nie posiadających siedziby na terytorium Wspólnoty - zgodnie ze szczegółowymi [przepisami wykonawczymi określonymi w dyrektywie 86/560/EWG

Dla celów powyższego:

92/111/EWG

a) podatnicy, o których mowa w artykule 1 dyrektywy nr 79/1072/EWG, będą dla celów jej stosowania również uznawani za podatników nie mających siedziby w kraju, jeżeli na jego terytorium dokonują oni jedynie dostaw towarów oraz świadczą usługi osobie, która została za osobę zobowiązaną do zapłaty podatku zgodnie z postanowieniami artykułu 21 ust. 1 punkty a) i c);

2000/65/WE

b) podatnicy, o których mowa w artykule 1 dyrektywy nr 86/560/EWG, będą dla celów jej stosowania również uznawani za podatników nie mających siedziby na terytorium Wspólnoty, jeżeli na terytorium kraju dokonują oni jedynie dostaw towarów oraz świadczą usługi osobie, która została uznana za osobę zobowiązaną do zapłaty podatku zgodnie z postanowieniami artykułu 21 ust. 1 punkt a);

c) Dyrektywy nr 79/1072/EWG oraz 86/560/EWG nie będą miały zastosowania do dostaw towarów, które są lub mogą być zwolnione na podstawie artykułu 28c część A, w przypadku, gdy towary te są wysyłane lub transportowane przez nabywcę lub na jego rachunek

5. W odniesieniu do towarów i usług wykorzystywanych przez podatnika dla realizowania jednocześnie transakcji dla których podatek od wartości dodanej podlega odliczeniu, określonych w ustępach 2 i 3, , jak też transakcji dla których podatek nie podlega odliczeniu, odliczenie będzie dotyczyło tylko podatku od wartości dodanej jaki przypada proporcjonalnie na pierwsze z wymienionych transakcji.

77/388/EWG

Proporcja ta zostanie określona, zgodnie z artykułem 19, dla wszystkich transakcji przeprowadzanych przez podatnika.

Jednakże państwa członkowskie mogą:

a) upoważnić podatnika do określenia proporcji dla każdego z działań

jego działalności, pod warunkiem, że każdy dla każdego z tych działów prowadzona jest oddzielna rachunkowość;

- b) zobowiązać podatnika do ustalenia proporcji dla każdego z działów jego działalności oraz do prowadzenia osobnej rachunkowości dla każdego z działów;
- c) upoważnić podatnika lub zobowiązać go do stosowania odliczenia w zgodnie z przeznaczeniem całości lub części towarów i usług;
- d) upoważnić podatnika lub zobowiązać go do stosowania odliczenia zgodnie z zasadą ustanowioną w pierwszym punkcie , w stosunku do wszystkich towarów i usług używanych dla transakcji o których tam mowa;
- e) określić, że przypadkach gdy kwota podatku od wartości dodanej, który nie może zostać odliczony podatnika jest nieznaczna, będzie uważana za zerową.

6. Przed upływem najpóźniej czterech lat od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy, Rada, działając jednogłośnie na wniosek Komisji, zadecyduje które wydatki nie będą się kwalifikowały do odliczenia podatku od wartości dodanej. Podatek od wartości dodanej nie będzie w żadnym wypadku odliczany od wydatków nie będących wydatkami ściśle związanymi z działalnością, takich jak wydatki na artykuły luksusowe, rozrywkę lub cele reprezentacyjne.

Do czasu wejścia w życie powyższych zasad, państwa członkowskie mogą zachować wyłączenia istniejące w ich prawie krajowym w momencie wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

7. W oparciu o konsultacje zawarte w artykule 29, każde z państw członkowskich może, ze względu na cykle sezonowe w gospodarce, w całości lub częściowo wyłączyć z systemu odliczeń wszystkie lub niektóre dobra inwestycyjne lub inne dobra. W celu zapewnienia identycznych warunków konkurencji, państwa członkowskie mogą, zamiast odmowy odliczenia podatku, stosować opodatkowanie towarów wytworzonych bezpośrednio przez podatnika lub które nabył na terytorium kraju albo importowanych, w taki sposób aby podatek ten nie przekraczał kwoty podatku od wartości dodanej, który zostałby pobrany w momencie nabycia podobnych towarów.

Artykuł 18

77/388/EWG

Przepisy określające korzystanie z prawa do odliczeń

1. W celu wykonania swojego prawa do odliczeń, podatnik musi:

91/680/EWG

- a) w odniesieniu do odliczeń wynikających z postanowień artykułu 17 ust. 2 punkt a), posiadać fakturę wystawioną zgodnie z artykułem 22 ust. 3,
- b) w odniesieniu do odliczeń wynikających z postanowień artykułu 17 ust. 2 punkt b), posiadać dokument importowy określający go jako odbiorcę lub importera, wyszczególniający kwotę podatku do zapłaty lub umożliwiający jej obliczenie,
- c) w odniesieniu do odliczeń wynikających z postanowień artykułu 17 ust. 2 punkt c), spełnić formalności określone przez każde państwo członkowskie,
- d) w przypadku, gdy jest zobowiązany do uregulowania podatku jako usługobiorca lub nabywca, w przypadku zastosowania artykułu 21 ust. 1, spełnić formalności określone przez każde państwo członkowskie,
- e) w przypadku odliczeń określonych w art. 17 ust. 2 punkt d), wskazać w deklaracji, o której mowa w artykule 22 ust. 4, wszelkie informacje niezbędne dla obliczenia kwoty podatku do zapłacenia przy nabyciu towarów wewnątrz Wspólnoty oraz posiadać faktury zgodnie z postanowieniami artykułu 22 ust. 3.

2. Podatnik zastosuje odliczenie poprzez odjęcie od całkowitej kwoty podatku od wartości dodanej należnego za dany okres rozrachunkowy, całkowitej kwoty podatku w stosunku do którego w tym samym okresie zaistniało prawo do odliczenia, które może być wykorzystane na podstawie postanowień ustępu 1.

77/388/EWG

Jednakże, państwa członkowskie, w odniesieniu do podatników przeprowadzających sporadycznie transakcje w rozumieniu artykułu 4 ust. 3, mogą ograniczyć możliwość korzystania z prawa do odliczeń tylko do momentu dostawy.

Państwa członkowskie określają warunki i procedury zgodnie z którymi podatnik może otrzymać zgodę na dokonanie odliczenia, którego nie dokonał zgodnie z przepisami ustępów 1 i 2.

3a. Państwa członkowskie mogą upoważnić podatnika nie posiadającego faktury stosownie do artykułu 22 ust. 3, do dokonania odliczeń, o których mowa w artykule 17 ust. 2 punkt d); określają one warunki i zasady stosowania niniejszego przepisu.

91/680/EWG

3. W przypadkach, gdy za określony okres rozliczeniowy kwota dozwolonych odliczeń przekracza kwotę należnego podatku, państwa członkowskie mogą albo przenieść nadpłatę na następny okres rozliczeniowy, albo zwrócić nadpłatę w oparciu o warunki, które same ustalają.

77/388/EWG

Jednakże, państwa członkowskie mogą odmówić przeniesienia lub zwrotu

jeśli kwota nadpłaty jest nieznacząca.

Artykuł 19

77/388/EWG

Obliczanie części podlegającej odliczeniu

1. Część podlegająca proporcjonalnemu odliczeniu na podstawie pierwszego akapitu artykułu 17 ust. 5, składać się będzie z ułamka w którym:

- w liczniku znajduje się cała kwota – bez podatku od wartości dodanej - obrotu w danym roku, uzyskanego z transakcji stanowiących podstawę do skorzystania z prawa do odliczenia na podstawie artykułu 17 ust. 2 i 3.
- w mianowniku znajduje się cała kwota – bez podatku od wartości dodanej - obrotu w danym roku, uzyskanego z transakcji uwzględnionych w liczniku oraz transakcji, dla których nie przysługuje odliczenie podatku od wartości dodanej. Państwa członkowskie mogą również włączyć do mianownika kwotę subwencji innych niż określone w artykule 11 część A ust. 1 pkt. a).

Współczynnik ten będzie ustalany rokrocznie i określany jako procent, zaokrąglony w górę do najbliższej liczby całkowitej.

2. Na zasadzie odstępstwa od postanowień ustępu 1, przy obliczaniu współczynnika odliczeń nie uwzględnia się kwoty obrotu uzyskanego z dostaw dóbr inwestycyjnych używanych przez podatnika dla potrzeb jego działalności. Nie uwzględnia się także kwoty obrotu uzyskanego z transakcji dodatkowych na nieruchomościach lub finansowych lub transakcji określonych w artykule 13 B punkt d), jeżeli są one transakcjami towarzyszącymi. W przypadkach, w których państwa członkowskie korzystają z określonej w artykule 20 ust. 5 opcji nie wymagania korekty w stosunku do dóbr inwestycyjnych, mogą one uwzględnić przychód ze zbycia dóbr inwestycyjnych w obliczaniu współczynnika odliczeniowego.

3. Współczynnik tymczasowo stosowany do danego roku to współczynnik obliczony na podstawie transakcji roku poprzedzającego. W przypadku braku takich transakcji odniesienia lub gdy nie są one znaczące, współczynnik zostaje szacunkowo określony przez podatnika, pod kontrolą organów podatkowych, na podstawie jego własnej prognozy. Jednakże, państwa członkowskie mogą pozostać przy obecnie stosowanych przez nie zasadach.

Określenie ostatecznego współczynnika ustalanego dla każdego roku w toku roku następnego, powoduje skorygowanie odliczeń dokonanych na podstawie tymczasowego współczynnika.

Artykuł 20

77/388/EWG

Korekta odliczeń

1. Wstępne odliczenie zostanie skorygowane w oparciu o przepisy ustanowione przez państwa członkowskie, a w szczególności:

- a) gdy odliczenie było większe lub mniejsze od tego do jakiego podatnik był upoważniony;
- b) gdy po złożeniu deklaracji podatkowej nastąpi zmiana w czynnikach branych pod uwagę przy określaniu kwoty odliczenia, w szczególności w przypadku anulowania zakupów lub otrzymania zniżek; jednakże, nie będzie się dokonywało korekty w przypadkach transakcji w całości lub częściowo nie opłaconych, w przypadku odpowiednio udokumentowanego i potwierdzonego zniszczenia, zagubienia lub kradzieży, jak również w przypadkach przekazywania prezentów małej wartości oraz próbek mowa w artykule 5 ust. 6. Jednakże, państwa członkowskie mogą wymagać korekty w odniesieniu do transakcji całkowicie lub częściowo nie zapłaconych oraz w przypadku kradzieży.

2. W przypadku dóbr inwestycyjnych, korekta będzie rozciągnięta na pięć lat łącznie z rokiem w którym towary zostały nabyte lub wytworzone. Roczna korekta będzie dotyczyła tylko jednej piątej podatku nałożonego na te dobra. Korekta będzie dokonana z uwzględnieniem zmian prawa do odliczenia, jakie zaszły w kolejnych latach w stosunku do prawa przysługującego za rok w którym dobra te zostały nabyte lub wytworzone.

Na zasadzie odstępstwa od postanowień poprzedniego akapitu, państwa członkowskie mogą oprzeć korektę na okresie pięciu pełnych lat licząc od dnia, w którym dobra te zostały użyte po raz pierwszy.

W przypadku nieruchomości zakupionej jako dobra inwestycyjne okres korekty może być wydłużony do dwudziestu lat

77/388/EWG
95/7/WE

3. W przypadku dostawy podczas okresu objętego korygowaniem uważać się będzie, że dobra inwestycyjne są nadal używane dla celów działalności podatnika aż do momentu wygaśnięcia tego okresu. Taka działalność gospodarcza będzie uważana za w pełni opodatkowaną w przypadkach gdy dostawa takich produktów jest opodatkowana; oraz, że jest w pełni zwolniona od podatku w przypadkach gdy dostawa takich produktów jest w pełni zwolniona. Korekta będzie dokonywana jednorazowo dla całego pozostającego okresu korekty.

77/388/EWG

Jednakże, w ostatnim przypadku, państwa członkowskie mogą uchylić wymóg dokonywania korekty o ile nabywca jest podatnikiem używającym danych dóbr inwestycyjnych wyłącznie dla celów transakcji

od których podatek od wartości dodanej podlega odliczeniu.

4. W celu zastosowania postanowień ustępów 2 i 3, państwa członkowskie mogą:

- zdefiniować pojęcie dóbr inwestycyjnych,
- wskazać kwotę podatku, którą należy brać pod uwagę przy korekcie,
- przedsięwziąć wszelkie stosowne środki w celu zapewnienia, że korekta nie pociąga za sobą żadnych nieuzasadnionych korzyści,
- zezwolić na uproszczenia administracyjne.

5. Jeśli w którymś z państw członkowskich efekt stosowania postanowień ustępów 2 i 3 będzie nieistotny, państwo to może, po konsultacjach o jakich mowa w artykule 29, zrezygnować ze stosowania tych postanowień uwzględniając ogólne efekty podatkowe w danym państwie członkowskim oraz potrzebę usprawnienia administracji, a także mając na uwadze potrzebę unikania naruszania zasad konkurencji,.

6. Gdy podatnik przechodzi ze zwykłego opodatkowania na opodatkowanie według specjalnych procedur lub odwrotnie, państwa członkowskie mogą przedsięwziąć wszelkie konieczne środki aby dany podatnik nie odnosił nieuzasadnionych korzyści, ani też nie był niesłusznie dyskryminowany.

Tytuł XII

77/388/EWG

Osoby zobowiązane do zapłaty podatku

Artykuł 21

Osoby zobowiązane do zapłaty podatku wobec Skarbu Państwa

1. W systemie rozliczeń wewnętrznych, podatek od wartości dodanej należny jest od następujących osób:

2000/65/WE

- a) podatnik dokonujący podlegających opodatkowaniu dostaw towarów lub usług, innych aniżeli te, o których mowa w punktach b) i c).

Jeżeli podlegające opodatkowaniu dostawy towarów lub świadczenia usług są realizowane przez podatnika, który nie ma siedziby na terytorium danego kraju, państwa członkowskie mogą na warunkach przez nie ustalonych określić, że osobą zobowiązaną do zapłaty podatku jest osoba będąca odbiorcą podlegających opodatkowaniu dostaw towarów lub usług;

- b) podatnik, dla którego świadczone są usługi określone w artykule 9 ust. 2 punkt e), lub usługobiorca, objęty rejestracją dla celów podatku od wartości dodanej na terytorium danego kraju, dla którego świadczone są usługi objęte artykułem 28b c), Lit C, D, E i F, jeżeli usługi te są świadczone przez podatnika nie mającego siedziby na terytorium danego kraju;
- c) osoba, na rzecz której wykonywana jest dostawa towarów, w przypadku gdy spełnione są następujące warunki:
- podlegającą opodatkowaniu transakcją jest dostawa towarów realizowana na warunkach określonych w artykule 28c część E trzeciego akapitu,
  - odbiorca tej dostawy jest inny podatnik lub inna osoba prawna nie podlegająca opodatkowaniu zarejestrowana dla celów podatku od wartości dodanej na terytorium danego kraju,
  - faktura wystawiona przez podatnika nie posiadającego siedziby na terytorium kraju odpowiada postanowieniom artykułu 22 ust. 3.

Jednakże państwa członkowskie mogą wprowadzić wyłączenie w stosunku do powyższego obowiązku, gdy podatnik nie posiadający siedziby na terytorium kraju ustanowi w tym kraju przedstawiciela podatkowego;

- d) każda osoba, która podaje podatek od wartości dodanej na fakturze ~~lub innym dokumencie pełniącym rolę faktury~~; 2000/65/WE
2001/115/WE
- e) każda osoba dokonująca podlegającego opodatkowaniu wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów. 2000/65/WE

2. Na zasadzie odstępstwa od postanowień ustępu 1:

- a) jeżeli zgodnie z postanowieniami ustępu 1, osoba zobowiązana do zapłaty podatku jest podatnikiem nie posiadającym siedziby na terytorium kraju, państwa członkowskie mogą zezwolić jej na ustanowienie przedstawiciela podatkowego jako osoby zobowiązanej do zapłaty podatku. Możliwość ta podlega warunkom i procedurom określonym przez każde państwo członkowskie;
- b) jeżeli podlegająca opodatkowaniu transakcja jest realizowana przez podatnika nie posiadającego siedziby na terytorium danego kraju, i z krajem w którym znajduje się siedziba lub zakład tego podatnika nie istnieje żaden instrument prawny odnoszący się do wzajemnej pomocy podobnej odnośnie zakresu do postanowień dyrektyw 76/308/EWG i 77/799/EWG oraz rozporządzenia Rady nr 218/92/EWG z dnia 27 stycznia 1992 roku w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków pośrednich (VAT), państwa członkowskie mogą

podjąć środki ustalające, że osobą zobowiązaną do zapłaty podatku będzie przedstawiciel podatkowy ustanowiony przez podatnika nie posiadającego siedziby.

3. W sytuacjach, o których mowa w ustępach 1 i 2, państwa członkowskie mogą postanowić, że inna osoba, aniżeli osoba zobowiązana do zapłaty podatku, będzie zobowiązana solidarnie do zapłaty podatku.

4. Podatek od wartości dodanej od importu będzie płatny przez osobę lub osoby wyznaczone lub uznane za zobowiązane do zapłaty podatku przez państwo członkowskie do którego realizowany jest import.

Tytuł XIII

77/388/EWG

Obowiązki osób zobowiązanych do zapłaty podatku

Artykuł 22

Obowiązki w systemie wewnętrznym

1. a) *Każda osoba podlegająca opodatkowaniu (podatnik), złoży oświadczenie, kiedy jej działalność, jako osoby podlegającej opodatkowaniu (podatnika) zostanie rozpoczęta, ulegnie zmianie lub zostanie zakończona. Państwa członkowskie, zależnie od warunków, jakie ustanowią, umożliwią osobie podlegającej opodatkowaniu (podatnikowi) składanie takich oświadczeń drogą elektroniczną i mogą żądać, aby takie środki elektroniczne były wykorzystywane.*

02/38/WE

b) Bez naruszania postanowień punktu a) , każdy podatnik, o którym mowa w drugim akapicie artykułu 28a ust. 1 punkt a), złoży oświadczenie, że nabywa towary wewnątrz Wspólnoty, jeżeli nie będą spełnione warunki dla stosowania odstępstwa, o którym mowa w tym artykule.

91/680/EWG

c) Państwa członkowskie podejmą niezbędne środki w celu zapewnienia, drogą przyznania indywidualnego numeru, identyfikacji:

- każdego podatnika, z wyjątkiem tych, o których mowa w artykule 28a ust. 4, który na terytorium danego kraju dokonuje dostaw towarów lub świadczenia usług uprawniających go do odliczenia, innych niż dostawy towarów lub świadczenie usług, od których podatek płacony jest wyłącznie przez usługobiorcę lub odbiorcę zgodnie z artykułem 21 ust. 1 punkt a), b) lub c). Państwa członkowskie nie muszą jednak identyfikować niektórych podatników, o których mowa w artykule 4 ust. 3;

2000/65/WE

- każdego podatnika, o którym mowa w ustępie 1 b), oraz każdego podatnika, który korzysta z opcji określonej w trzecim akapicie

91/680/EWG

artykułu 28a ust. 1 punkt a).

- każdego podatnika, który na terytorium kraju nabywa wewnątrz Wspólnoty towary dla celów swoich transakcji związanych z zagraniczną działalnością gospodarczą, o której mowa w artykule 4 ust. 2.

92/111/EWG

- d) Każdy indywidualny numer identyfikacyjny posiadać będzie przedrostek odpowiadający Międzynarodowej Normie ISO nr 3166 - alfa 2 - za pomocą którego można będzie zidentyfikować państwo członkowskie, które numer przyznało

91/680/EWG

Tym niemniej Republika grecka zostaje upoważniona do używania skrótu EL

2001/115/WE

- e) Państwa członkowskie podejmą niezbędne środki, aby ich systemy identyfikacyjne pozwalały na rozróżnienie podatników, o których mowa w punkcie c) oraz zapewniały prawidłowe zastosowanie przepisów przejściowych w zakresie opodatkowania transakcji zawieranych wewnątrz Wspólnoty stosownie do postanowień Tytułu XVIa

91/680/EWG

- 2.a) Każdy podatnik będzie prowadził księgi rachunkowe na poziomie szczegółowości wystarczającym dla celów stosowania podatku od wartości dodanej oraz kontroli przez władze podatkowe

91/680/EWG

- b) Każdy podatnik ma obowiązek prowadzić rejestr towarów, które wysłał lub przetransportował, lub które zostały wysłane lub przetransportowane na jego rachunek, poza terytorium określone w artykule 3, lecz na terytorium Wspólnoty, dla celów transakcji, o których mowa w (...) piątym, szóstym i siódmym myślniku artykułu 28a ust. 5 punkt b).

91/680/EWG
95/7/WE

Każdy podatnik ma obowiązek prowadzić dostatecznie szczegółową ewidencję rachunkową, umożliwiającą określenie towarów dostarczonych mu z innego państwa członkowskiego przez lub na rachunek innego podatnika zidentyfikowanego na potrzeby podatku od wartości dodanej w tym drugim państwie członkowskim oraz w związku z którymi została wykonana usługa o której mowa w trzecim lub czwartym myślniku artykułu 9 ust. 2 punkt c);

- 3. a) *każdy podatnik zobowiązany jest do upewnienia się, że faktura zostaje wystawiona przez niego samego, przez jego klienta lub w jego imieniu i na jego rachunek przez osobę trzecią, w odniesieniu do dostaw towarów lub świadczenia usług, które wykonuje on dla innego podatnika lub osoby prawnej nie będącej podatnikiem. Każdy podatnik winien także upewnić się, że zostaje wystawiona przez niego, przez jego klienta lub w jego imieniu i na jego rachunek przez osobę trzecią, faktura na dostawy towarów określonych w artykule 28 b część B*

2001/115/WE

ustęp 1 oraz na dostawy towarów realizowane na warunkach określonych w artykule 28 c część A.

Analogicznie, każdy podatnik winien upewnić się, że zostaje wystawiona przez niego samego, przez jego klienta lub w jego imieniu i na jego rachunek przez osobę trzecią, faktura na zaliczki, które są mu wpłacane zanim jedna z dostaw towarów o jakich mowa w pierwszym akapicie zostanie wykonana, oraz w odniesieniu do zaliczek, które są mu wpłacane przez innego podatnika lub osobę prawną nie będącą podatnikiem, przed zakończeniem świadczenia usług.

Państwa członkowskie mogą nałożyć na podatników obowiązek wystawiania faktury na dostawy towarów lub świadczenie usług, innych aniżeli te określone w poprzednich akapitach, jakie podatnicy wykonują na ich terytorium. W związku z powyższym państwa członkowskie mogą nałożyć mniejszy zakres obowiązków w odniesieniu do tych faktur, aniżeli obowiązki nałożone w punktach b), c) oraz d).

Państwa członkowskie mogą zwolnić podatników z obowiązku wystawiania faktury na dostawę towarów lub świadczenie usług przez nich wykonywanych na ich terytorium, które są zwolnione, ze zwrotem podatku zapłaconego na wcześniejszym etapie działalności lub bez takiego zwrotu, zgodnie z artykułem 13, oraz artykułem 28 ustęp 2 punkt a) i ustęp 3 punkt b).

Każdy dokument lub nota, które zmieniają fakturę początkową i które w sposób wyraźny i jednoznaczny odwołują się do niej, jest utożsamiany z fakturą. Państwa członkowskie, na terytorium których realizowane są dostawy towarów lub świadczenie usług, mogą zwolnić z obowiązku nanoszenia na te dokumenty lub noty niektórych obowiązkowych adnotacji.

Państwa członkowskie mogą nałożyć na podatników realizujących dostawy towarów lub świadczenie usług na ich terytorium, obowiązek przestrzegania terminu dotyczącego wydawania faktur.

Państwa członkowskie, na terytorium których realizowane są dostawy towarów lub świadczenie usług, określają warunki na jakich możliwe jest sporządzanie okresowej faktury obejmującej kilka różnych dostaw towarów lub świadczonych usług.

Dopuszcza się sporządzanie faktur przez klienta podatnika z tytułu dostaw towarów i świadczenia usług, jakie dla tego klienta realizuje podatnik, pod warunkiem zawarcia uprzedniego porozumienia między oboma stronami, oraz z zastrzeżeniem, że każda faktura zostanie objęta procedurą akceptacji przez podatnika dokonującego dostawy towarów lub świadczącego usługi. Państwa członkowskie na terytorium których realizowane są dostawy towarów lub świadczenie

usług określą warunki i tryb zawierania tych wcześniejszych umów, jak też procedur akceptacji obowiązujących między podatnikiem a jego klientem.

Państwa członkowskie mogą nałożyć na podatników realizujących dostawę towarów lub świadczenie usług na ich terytorium obowiązek przestrzegania innych warunków związanych z wystawianiem faktur przez ich klientów. W szczególności mogą wymagać, aby faktury takie były wystawiane w imieniu i na rachunek podatnika. W każdej sytuacji, warunki te muszą być identyczne niezależnie od tego jakie jest miejsce siedziby klienta.

Ponadto państwa członkowskie mogą nałożyć na podatników realizujących dostawę towarów lub świadczenie usług na ich terytorium obowiązek przestrzegania szczególnych warunków, w przypadku gdy osoba trzecia lub klient wystawiający faktury posiada siedzibę w kraju z którym nie istnieje żaden instrument prawny dotyczący wzajemnej pomocy, mający charakter analogiczny do warunków określonych w dyrektywie 76/308/EWG Rady z dnia 15 marca 1976 roku dotyczącej wzajemnej pomocy w zakresie ściągania wierzytelności dotyczących niektórych składek, opłat, podatków i innych środków, w dyrektywie 77/799/EWG Rady z dnia 19 grudnia 1977 roku dotyczącej wzajemnej pomocy właściwych władz państw członkowskich w sferze podatków bezpośrednich i pośrednich, oraz w rozporządzeniu nr 218/92/EWG Rady z dnia 27 stycznia 1992 roku dotyczącej współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków pośrednich (VAT).

b) nie naruszając postanowień szczególnych określonych w niniejszej dyrektywie, w odniesieniu do faktur wystawianych zgodnie z postanowieniami pierwszego, drugiego i trzeciego akapitu punktu a), obowiązkowe są tylko wymienione poniżej adnotacje, które muszą zostać umieszczone dla celów podatku od wartości dodanej:

- data wystawienia,*
- liczba porządkowa, nadawana w ramach jednej lub kilku serii, pozwalająca na jednoznaczną identyfikację faktury,*
- numer identyfikacyjny dla celów podatku od wartości dodanej, o którym mowa w ustępie 1 punkt c), pod którym podatnik zrealizował dostawę lub świadczenie usług,*
- numer identyfikacyjny dla celów podatku od wartości dodanej o którym mowa w ustępie 1 punkt c) klienta, pod którym otrzymał on dostawę towarów lub świadczenie usług, z tytułu których zobowiązany jest do zapłaty podatku, lub dostawę towarów o których mowa w artykule 28 c część A,*
- pełna nazwa i adres podatnika oraz jego klienta,*

- *ilość i rodzaj dostarczonych towarów lub zakres i charakter świadczonych usług,*
- *data realizacji lub ukończenia dostawy towarów lub świadczenia usług, lub data dnia w którym wpłacona jest zaliczka o której mowa w drugim akapicie punktu a), o ile data taka jest określona i różni się od daty wystawienia faktury,*
- *podstawa opodatkowania dla każdej stawki podatku lub zwolnienia, cena jednostkowa bez podatku, jak również zniżki, upusty lub ewentualne kwoty podlegające zwrotowi, jeżeli nie są ujęte w cenie jednostkowej,*
- *zastosowana stawka podatku od wartości dodanej,*
- *wysokość podatku do zapłacenia, chyba że stosowany jest system szczególny, dla którego na mocy postanowień niniejszej dyrektywy wyklucza się nanoszenie takiej adnotacji,*
- *w przypadku zwolnienia lub gdy klient jest zobowiązany do zapłaty podatku, odniesienie do właściwej normy prawnej niniejszej dyrektywy lub do właściwego przepisu krajowego lub do każdej innej adnotacji świadczącej o tym, że dostawa objęta jest zwolnieniem lub systemem samorozliczenia,*
- *w przypadku dostaw wewnątrzspółnotowych nowego środka transportu, dane wyszczególnione w artykule 28a ustęp 2,*
- *w przypadku zastosowania systemu podatku od marży zysku, odniesienie do artykułu 26 lub 26a lub do właściwych przepisów krajowych, lub do każdej innej adnotacji świadczącej o tym, że zastosowano system opodatkowania marży zysku,*
- *jeżeli podmiotem zobowiązanym do zapłaty podatku jest przedstawiciel podatkowy w rozumieniu artykułu 21 ustęp 2, numer identyfikacyjny dla celów podatku od wartości dodanej o którym mowa w ustępie pierwszym punkt c), tego przedstawiciela podatkowego, jak również jego pełna nazwa i adres.*

Państwa członkowskie mogą nałożyć na podatników posiadających siedzibę na ich terytorium i realizujących dostawy towarów lub świadczenie usług na ich terytorium, obowiązek podawania numeru identyfikacyjnego dla celów podatku od wartości dodanej, o którym mowa w ustępie 1 punkt c), ich klienta w przypadkach innych aniżeli te określone w czwartym myślniku pierwszego akapitu.

Państwa członkowskie nie nakładają obowiązku podpisywania faktur.

Kwoty podane na fakturze mogą być wyrażone w każdej walucie, pod warunkiem że wartość podatku do zapłacenia będzie wyrażona w walucie krajowej państwa członkowskiego w którym znajduje się miejsce dostawy towarów lub świadczenia usług, z zastosowaniem mechanizmu przeliczeniowego o którym mowa w artykule 11 część C ustęp 2.

Państwa członkowskie mogą dla potrzeb przeprowadzania kontroli, wymagać tłumaczenia na język danego kraju faktur odnoszących się do dostaw towarów lub świadczenia usług realizowanych na ich terytorium, jak również tych otrzymanych przez podatników posiadających siedzibę na ich terytorium.

- c) *faktury wystawione zgodnie z postanowieniami punktu a) mogą być przekazywane na nośniku papierowym lub drogą elektroniczną, z zastrzeżeniem akceptacji przez odbiorcę.*

Faktury wystawiane drogą elektroniczną akceptowane są przez państwa członkowskie pod warunkiem, że zapewnia się autentyczność ich pochodzenia oraz nie naruszalność ich treści:

- *przy pomocy podpisu elektronicznego w rozumieniu artykułu 2 ustęp 2 dyrektywy 1999/93/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 grudnia 1999 roku dotyczącej wspólnotowych zasad odnoszących się do podpisów elektronicznych. Tym niemniej państwa członkowskie mogą postanowić, by podpis elektroniczny był oparty na homologowanym świadectwie oraz tworzony przez zabezpieczony system sporządzania podpisów w rozumieniu artykułu 2 ustęp 6 i 10 wymienionej dyrektywy;*

lub

- *przy pomocy wymiany danych z informatyzowanych (WDI), zgodnej z definicją podaną w artykule 2 zalecenia Komisji nr 1994/820/WE z dnia 19 października 1994 roku dotyczącego aspektów prawnych wymiany danych informatycznych, jeżeli umowa dotycząca tej wymiany przewiduje zastosowanie procedur gwarantujących autentyczność pochodzenia i nienaruszalność danych. Tym niemniej państwa członkowskie, na warunkach które same ustalą, mogą wymagać by przekazywano na nośniku papierowym dodatkowy dokument będący zestawieniem zbiorczym.*

Faktury mogą jednakże być przekazywane drogą elektroniczną, z zastosowaniem innych metod, pod warunkiem ich zaakceptowania przez zainteresowane państwo lub państwa członkowskie. Komisja przedstawi najpóźniej dnia 31 grudnia 2008 roku raport, zawierający ewentualnie propozycję zmieniającą warunki odnoszące się do sporządzania faktur elektronicznych, w celu uwzględnienia przyszłych zmian technologicznych w tej dziedzinie.

Państwa członkowskie nie mogą nakładać na podatników realizujących dostawę towarów lub świadczenie usług na ich terytorium żadnych innych obowiązków lub formalności związanych z korzystaniem z systemu przekazywania faktur drogą elektroniczną. Mogą jednakże postanowić, że do dnia 13 grudnia 2005 roku korzystanie z wymienionego systemu jest objęte warunkiem uprzedniej notyfikacji.

Państwa członkowskie mogą ustalić szczegółowe warunki wystawiania drogą elektroniczną faktur dotyczących dostaw towarów lub świadczenia usług realizowanych na ich terytorium, pochodzących z kraju w którym nie istnieje żaden instrument prawny dotyczący wzajemnej pomocy mający charakter analogiczny do tego określonego w dyrektywach 76/308/ EWG oraz 77/799/EWG oraz w rozporządzeniu 218/ 92/EWG.

W przypadku wysyłania partii obejmujących kilka faktur przekazywanych drogą elektroniczną do tego samego odbiorcy, adnotacje wspólne dla poszczególnych faktur mogą być wyszczególnione tylko jeden raz, pod warunkiem że dla każdej faktury dostępne będą wszystkie informacje.

- d) *każdy podatnik winien zapewnić przechowywanie kopii faktur wystawianych przez niego, przez jego klienta lub w jego imieniu i na jego rachunek przez osoby trzecie, jak również faktur które otrzymał.*

Dla celów niniejszej dyrektywy, podatnik może określić miejsce przechowywania, pod warunkiem że na każdy wniosek właściwych władz, będzie im udostępniał bez zbędnych opóźnień wszystkie faktury lub informacje w ten sposób przechowywane. Państwa członkowskie mogą jednakże nałożyć na podatników posiadających siedzibę na ich terytorium obowiązek zgłaszania miejsca przechowywania, jeżeli miejsce to znajduje się poza ich terytorium. Ponadto państwa członkowskie mogą nałożyć na podatników posiadających siedzibę na ich terytorium obowiązek przechowywania na terytorium kraju faktur wystawianych przez nich, przez ich klienta lub w ich imieniu i na ich rachunek przez osobę trzecią, jak również wszystkich faktur przez nich otrzymanych, jeżeli przechowywanie to nie jest realizowane przy użyciu środków elektronicznych zapewniających pełny i natychmiastowy dostęp do określonych danych.

Autentyczność pochodzenia oraz nienaruszalność danych zawartych w tych fakturach, jak również ich czytelność, muszą być zapewnione przez cały okres przechowywania. W odniesieniu do faktur o których mowa w trzecim akapicie punktu c), zawarte na nich dane nie mogą być modyfikowane i muszą pozostać czytelne przez cały wymieniony okres.

Państwa członkowskie określą okres przez jaki podatnicy muszą zapewnić przechowywanie faktur odnoszących się do dostaw towarów lub świadczenia usług wykonywanych na ich terytorium, jak również tych otrzymanych przez podatników posiadających siedzibę na ich terytorium.

Państwa członkowskie określone w czwartym akapicie, w celu zapewnienia przestrzegania warunków określonych w trzecim akapicie, mogą nałożyć obowiązek przechowywania faktur w postaci oryginalnej, na nośniku papierowym lub elektronicznym, w jakiej zostały one przekazane. Jeżeli faktury przekazywane są drogą elektroniczną, państwa członkowskie mogą również nałożyć obowiązek by dane zapewniające autentyczność pochodzenia oraz nienaruszalność treści każdej faktury były również przechowywane.

Państwa członkowskie określone w czwartym akapicie mogą określić szczegółowe warunki zakazujące lub ograniczające przechowywanie faktur w kraju z którym nie istnieje żaden instrument prawny dotyczący wzajemnej pomocy mający charakter analogiczny do tych określonych w dyrektywie 77/308/EWG i 77/799/EWG oraz w rozporządzeniu nr 218/ 92 EWG, oraz dotyczący prawa dostępu drogą elektroniczną, poboru danych oraz wykorzystania o jakich mowa w artykule 22a

Państwa członkowskie, na warunkach które same określą, mogą nałożyć obowiązek przechowywania faktur otrzymanych przez osoby nie będące podatnikami.

- e) dla celów punktów c) i d), przekazywanie i przechowywanie faktury „drogą elektroniczną” oznacza: przekazywanie lub udostępnienie odbiorcy oraz przechowanie realizowane przy pomocy środków elektronicznych do przetwarzania danych (w tym także kompresja cyfrowa) oraz przechowywania danych, z wykorzystaniem środków przewodowych, fal radiowych, środków optycznych lub innych środków elektromagnetycznych.

Dla celów niniejszej dyrektywy państwa członkowskie będą akceptować jako faktury wszystkie dokumenty lub noty na nośnikach papierowych lub w formacie elektronicznym, spełniające warunki określone w niniejszym ustępie.

4. a) Każdy podatnik przedłoży deklarację podatkową w terminie określonym przez państwa członkowskie. Termin ten nie może być dłuższy niż dwa miesiące od zakończenia każdego okresu podatkowego. Okres podatkowy będzie ustalany przez każde państwo członkowskie na okres jednego miesiąca, dwóch miesięcy lub trzech miesięcy. Jednakże, państwa członkowskie mogą postanowić inne okresy pod warunkiem, że nie będą one przekraczały jednego roku. Państwa członkowskie, zależnie od warunków, jakie przedstawią, umożliwią osobie podlegającej opodatkowaniu (podatnikowi),

91/680/EWG
02/38/WE

przedkładanie deklaracji podatkowych za pośrednictwem środków elektronicznych, i mogą także żądać, aby środki elektroniczne były wykorzystywane do tego celu.

b) Deklaracja podatkowa zawierać będzie wszelkie informacje potrzebne do naliczenia wymagalnego podatku oraz odliczeń, włączając w to, tam, gdzie jest to właściwe i na ile wydaje się konieczne w celu ustalenia podstawy wymiaru podatku, całkowitą wartość transakcji podlegających takiemu podatkowi i takim odliczeniom, oraz wartość transakcji zwolnionych z opodatkowania.

c) Deklaracja podatkowa zawierać również będzie:

- z jednej strony, całkowitą wartość - bez podatku od wartości dodanej - dostaw towarów, o których mowa w artykule 28c część A, od których podatek stał się wymagalny w tym okresie, Dodać należy również: całkowitą wartość - bez podatku od wartości dodanej - dostaw towarów, o których mowa w drugim zdaniu artykułu 8 ust. 1 punkt a) oraz w artykule 28b część B ust. 1), dokonanych na terytorium innego państwa członkowskiego, za które podatek stał się wymagalny w ciągu okresu sprawozdawczego, w przypadku gdy miejsce początkowe wysyłki lub transportu towarów znajduje się na terytorium państwa,

- z drugiej strony, całkowita wartość - bez podatku od wartości - towarów nabytych wewnątrz Wspólnoty, o których mowa w artykule 28a ust. 1 i 6, zrealizowanych na terytorium kraju, od której podatek jest wymagalny.

Dodać należy również całkowitą wartość - bez podatku od wartości dodanej - zrealizowanych dostaw towarów, o których mowa w drugim zdaniu artykułu 8 ust. 1 punkt a) oraz w artykule 28b b) ust. 1, dokonanych na terytorium kraju od których należny podatek stał się wymagalny za okres sprawozdawczy, w przypadku gdy miejsce początkowe wysyłki lub transportu towarów znajduje się na terytorium innego państwa członkowskiego, oraz całkowitą wartość - bez podatku od wartości dodanej - dostaw towarów na terytorium kraju dla których podatnik został uznany za osobę zobowiązaną do zapłaty podatku zgodnie z postanowieniami artykułu 28c część E ust. 3, oraz w odniesieniu do których to towarów podatek stał się wymagalny w okresie objętym deklaracją.

92/111/EWG

5. Każdy podatnik przy składaniu okresowej deklaracji zapłaci kwotę netto podatku od wartości dodanej. Jednakże, państwa członkowskie mogą postanowić inny termin dla uiszczenia tej kwoty lub mogą zażądać wniesienia zaliczek do rozliczenia.

91/680/EWG

6. a) Państwa członkowskie mogą żądać od osoby podlegającej opodatkowaniu (podatnika), aby składała ona oświadczenie, zawierające wszystkie istotne informacje, określone w ust. 4,

02/38/WE

dotyczące wszystkich transakcji, dokonanych w roku poprzednim. Oświadczenie dostarczy wszelkich informacji, niezbędnych do wprowadzenia wszelkich poprawek. Państwa członkowskie, zależnie od ustanowionych warunków, umożliwią osobie podlegającej opodatkowaniu (podatnikowi) przedstawianie takich oświadczeń drogą elektroniczną i mogą żądać, by taka droga elektroniczna była wykorzystywana.

- b) Każdy podatnik podlegający identyfikacji na potrzeby podatku od wartości dodanej ma również obowiązek przedstawić zestawienie zbiorcze nabywców podlegających identyfikacji na potrzeby podatku od wartości dodanej, którym dostarczył towary na warunkach określonych w artykule 28c część A punkt a) i d), oraz odbiorców podlegających identyfikacji na potrzeby podatku od wartości dodanej w związku z transakcjami, o których mowa w (...) piątym akapicie.

92/111/EWG
95/7WE

Oświadczenie podsumowujące (zestawienie zbiorcze) będzie sporządzane dla każdego kwartału kalendarzowego w przeciągu danego okresu oraz zgodnie z procedurami, jakie zostaną określone przez państwa członkowskie, które podejmą działania niezbędne do zapewnienia, aby były bez żadnych wyjątków stosowane przepisy dotyczące współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania pośredniego. Państwa członkowskie, zależnie od warunków, jakie określą, umożliwią osobie, podlegającej opodatkowaniu (podatnikowi), sporządzanie takich oświadczeń (zestawień) środkami elektronicznymi i mogą żądać, by środki elektroniczne były wykorzystywane.

02/38/WE

Zestawienie zbiorcze zawierać będzie również:

- numer identyfikacyjny podatnika dla celów podatku od wartości dodanej na terytorium kraju lub pod którym zrealizował on dostawę towarów na warunkach określonych w artykule 28c część A punkt a) ,
- numer, na podstawie którego każdy nabywca jest identyfikowany na potrzeby podatku od wartości dodanej w innym państwie członkowskim i pod którym towary zostały mu dostarczone, (...)
- dla każdego nabywcy, całkowitą wartość dostaw towarów dokonanych przez podatnika. Kwoty te są deklарowane w odniesieniu do kwartału kalendarzowego, w ciągu którego podatek stał się wymagalny.

91/680/EWG
92/111/EWG

91/680/EWG
95/7WE

Zestawienie zbiorcze będzie ponadto zawierać:

- w odniesieniu do dostaw towarów objętych artykułem 28c a) punkt d) numer, pod którym podatnik jest objęty identyfikacją dla celów podatku od wartości dodanej na terytorium państwa, numer, pod

91/680/EWG
92/111/EWG

którym jest on zidentyfikowany w państwie przywozu wysyłki lub transportu, oraz całkowitą wartość dostaw, określoną zgodnie z artykułem 28e ust. 2),

- sumę korekt wniesionych stosownie do artykułu 11 c) (1). Sumy te będą dotyczyć kwartału kalendarzowego, w którym osoba nabywająca towary została powiadomiona o poprawkach.

91/680/EWG

(...) *(skreślony)*

95/7/WE

W przypadkach, o których mowa w trzecim akapicie artykułu 28b część B ust. 2, podatnik zidentyfikowany dla celów podatku od wartości dodanej na terytorium kraju określi w wyraźny sposób w zestawieniu zbiorczym:

92/111/EWG

- numer identyfikacyjny, który otrzymał dla celów podatku od wartości dodanej na terytorium kraju oraz pod którym realizował nabycia towarów wewnątrz Wspólnoty oraz następnie dokonywał ich dostawy,
- numer identyfikacyjny, który otrzymał, dla celów podatku od wartości dodanej na terytorium państwa członkowskiego miejsca docelowego dostawy lub transportu towarów, odbiorca dostawy od podatnika,

oraz

- dla każdego odbiorcy, całkowitą wartość – bez podatku od wartości dodanej - dostaw zrealizowanych przez podatnika na terytorium państwa członkowskiego będącego punktem docelowym wysyłki lub transportu towarów. Zadeklarowane kwoty będą dotyczyć kwartału kalendarzowego, w trakcie którego podatek stał się wymagalny

- c) Na zasadzie odstępstwa od postanowień punktu b), państwa członkowskie mogą:

91/680/EWG

- wymagać, aby zestawienia zbiorcze były składane co miesiąc,
- wymagać, aby zestawienia zbiorcze zawierały także inne informacje.

- d) W przypadku dostaw nowych środków transportu dokonanych na warunkach określonych w artykule 28c część A punkt b) przez podatnika zidentyfikowanego dla celów podatku od wartości dodanej na rzecz nabywcy, który nie jest zidentyfikowany dla celów podatku od wartości dodanej lub przez podatnika określonego w artykule 28a ust. 4, państwa członkowskie podejmą niezbędne środki w celu zapewnienia by sprzedawca przekazał wszelkie informacje niezbędne

dla stosowania podatku od wartości dodanej i kontroli przez organy podatkowe.

- e) Państwa członkowskie mogą wymagać, aby podatnicy, którzy na terytorium państwa nabywają towary wewnątrz Wspólnoty zgodnie z artykułem 28a ust. 1 punkt a) oraz ust. 6, składali deklaracje zawierające szczegóły takich transakcji, jednakże pod warunkiem, że deklaracje te będą dotyczyły okresu nie krótszego, niż jeden miesiąc.

Państwa członkowskie mogą również wymagać, aby osoby, które wewnątrz Wspólnoty nabywają nowe środki transportu zgodnie z artykułem 28a ust. 1 część b) dostarczyły wraz ze składaną deklaracją, o której mowa w ustępie 4, wszystkich informacji niezbędnych dla stosowania podatku od wartości dodanej i kontroli przez organy podatkowe.

7. Państwa członkowskie podejmą niezbędne działania, aby zapewnić, że osoby, które zgodnie z artykułem 21 ust. 1 i ust. 2 uważa się za zobowiązane do zapłaty podatku w miejsce podatnika nie mającego siedziby na terytorium danego kraju, wypełniały obowiązki dotyczące deklaracji i płatności określone w niniejszym artykule; podejmą one również niezbędne działania, aby zapewnić, że osoby, które zgodnie z artykułem 21 ust. 3 są solidarnie zobowiązane do zapłaty podatku przestrzegają obowiązków dotyczących płatności określonych w niniejszym artykule.

2000/65/WE

8. Państwa członkowskie mogą nałożyć inne zobowiązania, które uznają za niezbędne dla zapewnienia prawidłowego poboru podatku oraz dla zapobieżenia oszustw, pod warunkiem równego traktowania transakcji wewnętrznych oraz transakcji zawieranych przez podatników w różnych państwach członkowskich, oraz pod warunkiem, że tego rodzaju zobowiązania nie będą prowadziły w handlu między państwami członkowskimi do powstania formalności związanych z przekraczaniem granicy.

91/680/EWG

Środek o którym mowa w pierwszym akapicie nie może być wykorzystywany w celu nakładania obowiązków dodatkowych wobec tych określonych w ustępie 3

2001/115/EWG

9. a) Państwa członkowskie mogą zwolnić z niektórych lub wszystkich zobowiązań:

91/680/EWG

- podatników realizujących wyłącznie dostawy towarów lub świadczenie usług zwolnionych na mocy artykułów 13 i 15,
- podatników uprawnionych do zwolnienia od podatku, o którym mowa w artykule 24, oraz do wyłączenia, o którym mowa w drugim punkcie artykułu 28a ust. 1 punkt a),

- podatników nie dokonujących żadnych transakcji, o których mowa w ustępie 4 c).

Nie naruszając postanowień określonych w punkcie d, państwa członkowskie nie mogą zwolnić podatników określonych w trzecim myślniku z obowiązków określonych w artykule 22 ustęp 3.”

2001/115/EWG

- b) Państwa członkowskie mogą zwolnić podatników innych niż podatnicy, o których mowa w punkcie a) , od pewnych zobowiązań określonych w ustępie 2 punkt a).

91/680/EWG

- c) Państwa członkowskie mogą zwolnić podatników z obowiązku zapłaty podatku do zapłacenia w przypadku, gdy jego kwota jest nieznaczną.

- d) *Państwa członkowskie, z zastrzeżeniem przeprowadzenia konsultacji z Komitetem o którym mowa w artykule 29, oraz na warunkach jakie same ustalą, mogą postanowić, że faktury dotyczące dostaw towarów lub świadczenia usług realizowanych na ich terytorium nie muszą spełniać niektórych warunków określonych w ustępie 3 punkt b, w następujących przypadkach:*

2001/115/WE

- *gdy kwota faktury jest nieduża,*
lub
- *gdy praktyka handlowa lub administracyjna danego sektora działalności, lub też techniczne warunki wystawiania tych faktur powodują, że przestrzeganie wszystkich zobowiązań o których mowa w ustępie 3 punkt b jest utrudnione.*

Faktury muszą jednak zawierać następujące dane:

- *datę wystawienia,*
- *określenie podatnika,*
- *określenie rodzajów towarów dostarczanych lub usług świadczonych,*
- *wartość podatku do zapłacenia lub dane umożliwiające obliczenie go.*

Tym niemniej uproszczenie o którym mowa w niniejszym punkcie nie może być stosowane w wobec transakcji określonych w ustępie 4 punkt c.

- e) *W przypadku gdy państwa członkowskie korzystają z możliwości określonej w trzecim myślniku punktu a, by nie przydzielać numeru określonego w ustępie 1 punkt c) podatnikom, którzy nie wykonują żadnej z transakcji określonych w ustępie 4 punkt c), to na fakturze, gdy numer identyfikacyjny nie został przydzielony, należy zastąpić numer identyfikacyjny dostawcy i klienta innym numerem, zwanym numerem zarejestrowania dla celów podatkowych, zgodnie z*

2001/115/WE

przepisami każdego z zainteresowanych państw członkowskich.

Państwa członkowskie o których mowa w pierwszym akapicie, gdy numer określony w ustępie 1 punkt c) został przydzielony podatnikowi, mogą dodatkowo postanowić, by na fakturze znajdowały się:

- *w przypadku świadczenia usług określonych w artykule 28b części C, D, E i F, oraz dla dostaw towarów określonych w artykule 28c część A i część E ustęp 3 - numer określony w ustępie 1 punkt c oraz numer zarejestrowania dla celów podatkowych dostawcy,*
- *w odniesieniu do innych dostaw towarów i świadczenia usług - tylko numer zarejestrowania dla celów podatkowych dostawcy lub tylko numer określony w ustępie 1 punkt c)*

10. Państwa członkowskie podejmą środki w celu zapewnienia, aby osoby prawne nie podlegające opodatkowaniu, które zobowiązane są do zapłaty podatku w związku z towarami nabywanymi wewnątrz Wspólnoty określonymi w pierwszym akapicie artykułu 28a ust. 1 punkt a), wypełniały wyżej wymienione zobowiązania w zakresie deklaracji i płatności, oraz aby były one identyfikowane na podstawie indywidualnego numeru stosownie do postanowień ustępu 1 punkt c), d) oraz e).

91/680/EWG

11. W przypadku nabytych wewnątrz Wspólnoty towarów podlegających opodatkowaniu podatkiem akcyzowym, o których mowa w artykule 28a ust. 1 punkt c), jak również, w przypadku nabywanych wewnątrz Wspólnoty nowych środków transportu, objętych postanowieniami artykułu 28a ust. 1 punkt b), państwa członkowskie przyjmą przepisy w zakresie deklaracji i następującej po niej płatności.

91/680/EWG

92/111/EWG

12. Rada, działając jednogłośnie na wniosek Komisji, może upoważnić każdy państwo członkowskie do wprowadzenia szczególnych środków w celu uproszczenia zobowiązań dotyczących deklaracji, określonych w ustępie 6 b). Tego rodzaju upraszczające środki, które nie będą zagrażać prawidłowemu nadzorowaniu transakcji zawieranych wewnątrz Wspólnoty, mogą przyjąć następujące formy:

91/680/EWG

a) Państwa członkowskie mogą upoważnić podatników, którzy spełniają wymienione poniżej trzy warunki do składania rocznych zestawień zbiorczych zawierających numery, pod którymi dla celów podatku od wartości dodanej w innych państwach członkowskich identyfikowane są wszystkie osoby, którym podatnicy ci dostarczyli towary na warunkach określonych w artykule 28c część A:

- całkowita roczna wartość ich dostaw towarów lub wyświadczonych przez nich usług, określonych w artykułach 5, 6 oraz 28a ust. 5, bez podatku od wartości dodanej, nie przekracza sumy ich obrotów rocznych o kwotę większą niż 35.000 Ecu, stanowiących punkt odniesienia dla zastosowania zwolnienia od podatku, o którym mowa w artykule 24,

- całkowita roczna wartość ich dostaw towarów dokonanych na warunkach określonych w artykule 28c część A, bez podatku od wartości dodanej - nie przekracza równowartości 15.000 Ecu w walucie narodowej,
- dostawy towarów dokonane na warunkach określonych w artykule 28c część A nie dotyczą nowych środków transportu;

Dla zastosowania postanowień art. 22 ust. 12 pkt a) Królestwo Szwecji może zezwolić podatnikom na składanie zestawień podsumowujących rocznych na warunkach określonych w tym artykule.

*Akt o
przystąpieniu
Republiki Austrii,
Republiki
Finlandii oraz
Królestwa
Szwecji,
Załącznik XV
Tytuł IX*

b) Państwa członkowskie, w których okres podatkowy za który podatnik zobowiązany jest do złożenia deklaracji o której mowa w ustępie 4, przekracza trzy miesiące, mogą upoważnić tego podatnika do składania zestawień zbiorczych, jeżeli spełnia on następujące trzy warunki:

91/680/EWG

- całkowita roczna wartość - bez podatku od wartości dodanej - realizowanych przez podatnika dostaw towarów i usług, określonych w artykułach 5, 6 oraz 28a ust. 5, nie przekracza równowartości 200.000 Ecu w walucie narodowej,
- całkowita roczna wartość - bez podatku od wartości dodanej - realizowanych przez podatnika dostaw towarów, określonych w artykule 28c część A, nie przekracza równowartości 15.000 Ecu w walucie narodowej,
- dostawy towarów dokonanych na warunkach określonych w artykule 28c część A nie dotyczą nowych środków transportu.

Artykuł 22a

2001/115/WE

Prawo uzyskiwania dostępu do faktur przechowywanych drogą elektroniczną w innym państwie członkowskim.

Jeżeli podatnik przechowuje faktury które wystawia lub które otrzymuje drogą elektroniczną zapewniającą dostęp bezpośredni do danych, a miejsce przechowywania znajduje się w państwie członkowskim innym, niż państwo w którym posiada on siedzibę, właściwe władze państwa członkowskiego w którym posiada on siedzibę dysponują dla celów niniejszej dyrektywy prawem dostępu drogą elektroniczną, zdalnego

ściągnięcia danych i wykorzystania ich w odniesieniu do tych faktur, w granicach ustalonych przez normy prawne państwa członkowskiego w którym znajduje się siedziba podatnika, oraz w stopniu w jakim jest to niezbędne dla celów kontrolnych.

Artykuł 23

77/388/EWG

Zobowiązania w odniesieniu do importu

W odniesieniu do towarów importowanych, państwa członkowskie wydadzą szczegółowe przepisy dotyczące sporządzania deklaracji i płatności.

Państwa członkowskie mogą ustanowić w szczególności, że podatek od wartości dodanej z tytułu importu towarów realizowanego przez podatników lub osoby zobowiązane do zapłaty podatku lub też pewne kategorie tych osób, nie musi być płacony w momencie importu, pod warunkiem, że podatek jest określony jako taki w deklaracji, która musi być złożona na podstawie artykułu 22 ust. 4.

Tytuł XIV

Procedury szczególne

Artykuł 24

Procedury szczególne dotyczące drobnych przedsiębiorstw

1. Państwa członkowskie, które napotkają trudności z zastosowaniem normalnego systemu podatkowego w stosunku do drobnych przedsiębiorstw ze względu na ich działalność lub strukturę, mają możliwość, w granicach i na warunkach jakie ustalą – z zastrzeżeniem konsultacji przewidzianych w artykule 29 - zastosowania uproszczonych procedur opodatkowania i poboru podatku, w szczególności takich jak systemy stawek zryczałtowanych, pod warunkiem, że nie prowadzą one do zmniejszenia podatku.

2. W terminie, który zostanie określony przez Radę, jednogłośnie na wniosek Komisji, ale nie później niż do dnia, w którym pobieranie podatku przy imporcie oraz zmniejszanie podatku przy eksporcie w handlu pomiędzy państwami członkowskimi zostanie zniesione:

a) Państwa członkowskie, które skorzystały z opcji, o której mowa w artykule 14 Drugiej Dyrektywy Rady z 11 kwietnia 1967, w celu wprowadzenia zwolnień podatkowych lub stopniowych ulg podatkowych, mogą je zachować wraz z postanowieniami wykonawczymi, o ile pozostają one w zgodzie z systemem podatku od

wartości dodanej.

Państwa członkowskie stosujące zwolnienie z podatku w stosunku do podatników, których roczny obrót jest niższy od równowartości w walucie krajowej 5.000 europejskich jednostek rozliczeniowych według kursu wymiany z dnia w którym dyrektywa jest przyjęta, mogą zwiększyć zwolnienie z podatku do kwoty 5.000 europejskich jednostek rozliczeniowych.

Państwa członkowskie stosujące stopniowe ulgi podatkowe nie mogą ani zwiększyć górnej granicy stopniowych ulg, ani zamienić warunków ich udzielania na korzystniejsze;

- b) Państwa członkowskie, które nie skorzystały z powyższej możliwości, mogą udzielić zwolnienia z podatku podatnikom, których roczny obrót jest co najwyżej równy równowartości 5.000 europejskich jednostek rozliczeniowych w walucie krajowej według kursu wymiany z dnia przyjęcia niniejszej dyrektywy. W uzasadnionych przypadkach mogą one udzielić stopniowych ulg podatku podatnikom, których roczny obrót przekracza górną granicę ustaloną przez państwa członkowskie dla zastosowania zwolnienia;
- c) Państwa członkowskie stosujące zwolnienie z podatku w stosunku do podatników, których roczny obrót jest równy lub wyższy niż ekwiwalent 5.000 europejskich jednostek rozliczeniowych w walucie krajowej według kursu wymiany z dnia przyjęcia niniejszej dyrektywy mogą zwiększyć je w celu utrzymania jego realnej wartości.

3. Pojęcia zwolnienia z podatku oraz stopniowych ulg podatkowych stosują się do dostawy towarów i świadczenia usług przez drobne przedsiębiorstwa.

Państwa członkowskie mogą wyłączyć pewne transakcje z postanowień zawartych w ustępie 2. Postanowienia ustępu 2 nie będą w żadnym wypadku stosowały się do transakcji, o których mowa w artykule 4 ust. 3.

W każdym razie, dostawy nowych środków transportu na warunkach określonych w artykule 28c część A, jak również dostawy towarów oraz świadczenia usług przez podatnika nie mającego siedziby na terytorium kraju, będą wyłączone ze zwolnienia z podatku wynikającego z ustępu 2.

92/111/EWG

4. Obrót, który służy jako punkt odniesienia dla celów stosowania przepisów ustępu 2 obejmować będzie wartość, bez podatku od wartości dodanej, dostaw towarów i usług określonych w artykułach 5 i 6, o ile są one opodatkowane, łącznie z transakcjami zwolnionymi ze zwrotem podatku uprzednio zapłaconego zgodnie z postanowieniami artykułu 28 ust. 2, oraz wartość transakcji zwolnionych na podstawie artykułu 15, i wartość transakcji dotyczących nieruchomości, transakcji finansowych o których mowa w artykule 13 B punkt d), usług ubezpieczeniowych, o ile

77/388/EWG

transakcje te nie są transakcjami dodatkowymi.

Jednakże, zbycie materialnych i niematerialnych składników dóbr inwestycyjnych przedsiębiorstwa nie będzie brane pod uwagę dla celów obliczania obrotu.

5. Podatnikom korzystającym ze zwolnienia z podatku nie przysługuje prawo odliczenia podatku w oparciu o postanowienia artykułu 17, ani też wykazywania podatku na fakturach ~~lub innych dokumentach służących jako faktury~~.

77/388/EWG
2001/115/WE

6. Podatnicy mogący skorzystać ze zwolnienia z podatku mogą wybrać zwykły system płatności podatku od wartości dodanej lub też uproszczone procedury, o których mowa w ustępie 1. W tym przypadku będą oni upoważnieni do skorzystania ze stopniowych ulg podatkowych, ustanowionych ewentualnie przez prawodawstwo krajowe.

77/388/EWG

Dla zastosowania postanowień art. 24 ust. 2 do 6 oraz w oczekiwaniu na przyjęcie przepisów wspólnotowych w tej dziedzinie:

- *Republika Austrii może zastosować zwolnienie z podatku od wartości dodanej dla podatników, których obroty wynoszą mniej niż ekwiwalent w walucie krajowej kwoty 35.000 ECU.*
- *Republika Finlandii może zastosować zwolnienie z podatku od wartości dodanej dla podatników, których obroty wynoszą mniej niż ekwiwalent w walucie krajowej kwoty 10.000 ECU.*
- *Królestwo Szwecji może zastosować następującą uproszczoną procedurę dla małych i średnich przedsiębiorstw, pod warunkiem, że przepisy te będą zgodne z Traktatem ustanawiającym Wspólnoty Europejskie, a w szczególności z art. 95 i 96 tego Traktatu.:*
  - *złożenie deklaracji o obrotach w zakresie wartości dodanej w terminie trzech miesięcy po zakończeniu roku obrotowego dla podatników bezpośrednich, przez podatników wykonujących wyłącznie krajowe transakcje podlegające opodatkowaniu;*
  - *zastosowanie zwolnienia z podatku od wartości dodanej dla podatników, których roczne obroty są niższe niż równowartość w walucie krajowej kwoty 10.000 ECU.*

*Akt o
przystąpieniu
Republiki Austrii,
Republiki
Finlandii oraz
Królestwa
Szwecji,
Załącznik XV
Tytuł IX :*

7. Z zastrzeżeniem ustępu 1, podatnicy korzystający ze stopniowej ulgi podatkowej będą traktowani jako podatnicy podlegający opodatkowaniu na warunkach zwykłego systemu podatku od wartości dodanej.

77/388/EWG

8. Co cztery lata, a po raz pierwszy 1 stycznia 1982, Komisja, po konsultacjach z państwami członkowskimi, złoży Radzie raport dotyczący zastosowania postanowień niniejszego artykułu. Komisja, o ile będzie to potrzebne, oraz biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia docelowo ujednolicenia przepisów krajowych, załączyć do tego raportu propozycje:

- a) ulepszeń, które mają zostać dokonane w procedurze szczególnej dla drobnych przedsiębiorstw;

- b) dostosowania systemów krajowych w zakresie zwolnień i stopniowej ulgi podatkowej w zakresie podatku od wartości dodanej;
- c) przyjęcia limitu 5.000 europejskich jednostek płatniczych, o którym mowa w ustępie 2.

9. W odpowiednim momencie Rada zadecyduje czy realizacja celów, o których mowa w artykule 4 pierwszej dyrektywy Rady z 11 kwietnia 1967 wymaga wprowadzenia procedur szczególnych dla drobnych przedsiębiorstw oraz, w przypadku uznania takiej potrzeby, zadecyduje o granicach i wspólnych warunkach stosowania tych procedur. Do momentu wprowadzenia takiej procedury, kraje członkowskie mogą zachować swoje własne procedury szczególne, które będą stosować zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu oraz przyszłych przepisów wydanych przez Radę.

Artykuł 25

77/388/EWG

Wspólny system ryczałtu dla rolników

1. W sytuacjach, w których zastosowanie normalnego systemu opodatkowania podatkiem od wartości dodanej lub systemu uproszczonego określonego w artykule 24, spowodowałoby trudności, państwa członkowskie mogą zastosować w odniesieniu do rolników system ryczałtowy zmierzający do skompensowania obciążenia podatkiem od wartości dodanej pobranym od kupna towarów i usług przez rolników ryczałtowych, zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu.
2. Dla potrzeb postanowień niniejszego artykułu przyjmuje się podane poniżej definicje:
  - „rolnik”- podatnik prowadzący swoją działalność w ramach jednego z wymienionych poniżej gospodarstw;
  - „gospodarstwo rolne, leśne lub rybackie” - gospodarstwo uznane za takie przez każde z państw członkowskich w ramach rodzajów działalności produkcyjnych wyszczególnionych w Załączniku A,
  - „rolnik ryczałtowy” -rolnik podlegający systemowi ryczałtowemu określone w ustępie 3 i następnych,
  - „produkty rolne” - towary produkowane przez gospodarstwa rolne, leśne lub rybackie w każdym z państw członkowskich w ramach działalności wymienionych w załączniku A,
  - „usługa rolnicza” - każda usługa wyszczególniona w Załączniku B,

wykonywana przez rolnika z wykorzystaniem jego siły roboczej i/lub z wykorzystaniem sprzętu zwykle stosowanego w jego gospodarstwie rolnym, leśnym i rybackim,

- „podatek od wartości dodanej od nakładów” - całkowita kwota podatku od wartości dodanej zawartego w cenie towarów i usług nabywanych przez wszystkie podlegające systemowi ryczałtowanemu gospodarstwa rolne, leśne i rybackie każdego z państw członkowskich, w przypadku gdy podatek taki podlegałby odliczeniu zgodnie z artykułem 17 przez rolnika podlegającego powszechnemu systemowi podatku od wartości dodanej,
- „ryczałtowe stawki procentowe rekompensaty” - wartości procentowe ustalone przez państwa członkowskie w oparciu o ustęp 3, stosowane przez nie w przypadkach wyszczególnionych w ustępie 5 w celu umożliwienia rolnikom ryczałtowym skorzystanie ze ryczałtowanej rekompensaty podatku od wartości dodanej nałożonego na nakłady,
- „ryczałtowana rekompensata” - kwota otrzymana przez zastosowanie ryczałtowej stawki procentowej rekompensaty, o której mowa w ustępie 3 do obrotu rolników ryczałtowych w przypadkach określonych w ustępie 5.

3. Państwa członkowskie ustalą, w przypadku, gdy zajdzie taka potrzeba, ryczałtowe stawki procentowe rekompensaty oraz powiadomią Komisję przed ich zastosowaniem. Stawki te będą oparte na danych makroekonomicznych odnoszących się do samej grupy rolników ryczałtowych poprzednie trzy lata. Stawki te nie mogą być wykorzystywane dla zapewnienia rolnikom ryczałtowym zwrotów większych od kwot podatku od wartości dodanej nałożonych na nakłady. Państwa członkowskie mogą zmniejszyć te stawek procentowych do zera. Stawka procentowa może być zaokrąglana w górę lub w dół do najbliższej wartości połówkowej.

Państwa członkowskie mogą postanowić różne ryczałtowe stawki procentowe rekompensat dla leśnictwa, jak też dla różnych podkategorii działalności rolniczej oraz rybackiej.

4. Państwa członkowskie mogą zwolnić rolników ryczałtowych z obowiązków nałożonych na podatników na podstawie artykułu 22.

W przypadku skorzystania z tej opcji przez państwa członkowskie, podejmą one niezbędne środki w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów przejściowych w zakresie opodatkowania transakcji wewnątrzspółnotowych, o których mowa w tytule XVIa

91/680/EWG

5. Ryczałtowe stawki procentowe, o których mowa w ustępie 3, stosują się do cen – bez podatku - na:

91/680/EWG

- a) produkty rolne dostarczane przez rolników ryczałtowych podatnikom innym niż kwalifikujący się do systemu, o którym mowa w niniejszym artykule;
- b) produkty rolne dostarczane przez rolników ryczałtowych na warunkach określonych w artykule 28c część A, osobom prawnym nie będącym podatnikami, którzy w państwie członkowskim docelowym dla wysyłki lub transportu tak dostarczanych produktów rolnych, nie korzystają ze zwolnienia o którym mowa w drugim akapicie artykułu 28a ust. 1 punkt a);
- c) usługi rolne świadczone przez rolników ryczałtowych na rzecz podatników innych niż kwalifikujący się na terytorium państwa do systemu ryczałtowego, o którym mowa w niniejszym artykule.

Rekompensata ta wyłącza wszelkie inne formy odliczeń.

6. W przypadku dostaw produktów rolnych i usług rolnych, o których mowa w ustępie 5, państwa członkowskie zapewnią, aby zryczałtowana rekompensata została zapłacona przez:

- a) kupującego lub usługobiorcę. W takim przypadku kupujący podatek lub usługobiorca będący podatnikiem, będzie upoważniony, stosownie do postanowień artykułu 17 oraz zgodnie z procedurami określonymi przez państwa członkowskie, do odliczenia od podatku, który zobowiązany jest do zapłacenia, kwoty zryczałtowanej rekompensaty, którą zapłacił rolnikom ryczałtowym.

Państwa członkowskie zwrócą nabywcy lub usługobiorcy kwotę zryczałtowanej rekompensaty, którą zapłacił rolnikom ryczałtowym w związku z jedną z następujących transakcji:

- dostawy produktów rolnych dokonane na warunkach określonych w artykule 28c część A gdy kupującym jest podatek lub osoba prawna nie będąca podatnikiem, działający w takim charakterze w innym państwie członkowskim, w którym nie jest on uprawniony do skorzystania z wyłączenia, o którym mowa w drugim artykule 28a ust. 1 punkt a),
- dostawy produktów rolnych dokonywane na warunkach określonych w artykule 15 oraz w artykule 16 ust. 1 część B, D i E, gdy kupującym jest podatek posiadający siedzibę poza terytorium Wspólnoty, pod warunkiem, że produkty te są używane przez nabywcę dla celów transakcji, o których mowa w artykule 17 ust. 3 punkt a) oraz b), lub dla celów świadczenia usług, które uznaje się za wykonane na terytorium kraju i z tytułu których podatek płatny jest wyłącznie przez usługobiorcę na mocy artykułu 21 ust. 1 punkt b),

- świadczenie usług rolnych na rzecz usługobiorców będących podatnikami mającymi siedzibę na terytorium Wspólnoty, lecz w innym państwie członkowskim, lub na rzecz usługobiorców będących podatnikami, których siedziby znajdują się poza terytorium Wspólnoty, pod warunkiem, że usługi te są wykorzystywane przez tych klientów do celów transakcji, o których mowa w artykule 17 ust. 3 punkt a) oraz b), oraz dla świadczenia usług, które uznaje się za wykonane na terytorium kraju i z tytułu których podatek płatny jest wyłącznie przez usługobiorcę na mocy artykułu 21 ust. 1 punkt b).

Państwa członkowskie określą sposób dokonywania tych zwrotów; w szczególności zaś, mogą one zastosować artykuł 17 ust. 4;

lub

b) przez organy publiczne.

7. Państwa członkowskie podejmą wszelkie środki dla umożliwienia skutecznej kontroli zapłaty zryczałtowanych rekompensat dla rolników ryczałtowych.

77/388/EWG

8. W przypadku dostaw produktów rolnych i usług rolnych innych od tych o których mowa w ustępie 5, zapłaty zryczałtowanej rekompensaty dokonuje kupujący lub usługobiorca.

9. Każde państwo członkowskie może wyłączyć z systemu ryczałtu pewne kategorie rolników, jak też rolników, w przypadku których zastosowanie powszechnego systemu opodatkowania podatkiem od wartości dodanej, lub, ewentualnie, systemu uproszczonego, o którym mowa w artykule 24 ust. 1, nie spowodowałoby trudności administracyjnych.

Jeżeli państwa członkowskie korzystają z opcji, o której mowa w niniejszym artykule, to podejmą one wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby taka sama metoda opodatkowania była stosowana do dostaw produktów rolnych dokonywanych na warunkach określonych w artykule 28b b) część B ust. 1, niezależnie od tego, czy dostawa jest dokonywana przez rolnika ryczałtowego, czy też przez podatnika innego, niż rolnik ryczałtowy.

91/680/EWG

10. Każdy rolnik ryczałtowy może wybrać, w oparciu o przepisy i warunki które ustali każdy kraj członkowski, pomiędzy zastosowaniem powszechnego systemu podatku od wartości dodanej lub, jeśli przysługuje mu taka możliwość, uproszczonego systemu, o którym mowa w artykule 24 ust. 1.

77/388/EWG

11. Komisja, przed końcem piątego roku upływającego od wejścia w życie niniejszej dyrektywy, przedstawi Radzie nowe propozycje dotyczące

zastosowania podatku od wartości dodanej do transakcji dotyczących produktów i usług rolnych.

12. Po przyjęciu opcji opisanej w niniejszym artykule, państwa członkowskie określą jednolitą podstawę podatku od wartości dodanej dla potrzeb stosowania systemu środków własnych, poprzez użycie wspólnej metody kalkulacji określonej w Załączniku C.

Artykuł 26

77/388/EWG

Szczególne procedury dla biur podróży

1. Państwa członkowskie zastosują podatek od wartości dodanej w odniesieniu do transakcji biur podróży w oparciu o postanowienia niniejszego artykułu w przypadkach, w których biura te obsługują klientów we własnym imieniu oraz używają dostaw i usług innych podatników w celu zapewnienia usług turystycznych. Przepisy niniejszego artykułu nie stosują się do biur podróży działających wyłącznie jako pośrednicy i wobec których mają zastosowanie postanowienia 11 A ust. 3 punkt c). W niniejszym artykule za biura podróży uważać się będzie również organizatorów podróży.

2. Wszelkie transakcje dokonywane przez biura podróży dla realizacji podróży będą traktowane jako jedna usługa świadczona przez biuro podróży podróżnemu. Usługa ta podlega opodatkowaniu w kraju, w którym biuro podróży ustanowiło siedzibę swojej działalności lub posiada zakład stały z którego wyświadczyło usługę. W odniesieniu do tej usługi, kwotą podlegającą opodatkowaniu oraz ceną, bez podatku, w rozumieniu artykułu 22 ust. 3 punkt b), będzie marża biura podróży, to znaczy różnica pomiędzy całkowitą kwotą bez podatku, którą ma zapłacić podróżny, a rzeczywistym kosztem poniesionym przez biuro podróży za dostawy i usługi świadczone przez innych podatników, jeżeli transakcje te realizowane są dla bezpośredniej korzyści podróżnego.

3. Jeśli transakcje powierzone przez biuro podróży innemu podatnikowi są dokonane przez niego poza terytorium Wspólnoty, usługi biura podróży będą traktowane jako zwolniona od podatku działalność pośrednika w rozumieniu artykułu 15 ust. 14. Jeśli takie transakcje są dokonywane zarówno na terytorium Wspólnoty jak i poza nią, tylko ta część usługi biura podróży, która dotyczy transakcji poza terytorium Wspólnoty może podlegać zwolnieniu.

4. Podatek naliczany biurowi podróży przez innych podatników od transakcji określonych w ustępie 2 dokonanych dla bezpośredniej korzyści podróżnego, nie będzie podlegał odliczeniu lub zwrotowi w żadnym z państw członkowskich.

Artykuł 26a

94/5/WE

Szczególne postanowienia dotyczące towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich oraz antyków

A. Definicje

Dla celów niniejszego artykułu oraz bez naruszenia innych postanowień wspólnotowych:

a) przez „dzieła sztuki” rozumie się przedmioty wymienione w pkt. a) załącznika I.

Tym niemniej państwa członkowskie mogą nie uważać za „dzieła sztuki” przedmiotów wymienionych w trzech ostatnich myślach ustępu a) Załącznika I;

b) przez „przedmioty kolekcjonerskie” rozumie się przedmioty wymienione w ustępie b) Załącznika I;

c) przez „antyki” rozumie się przedmioty wymienione w ustępie c) Załącznika I;

d) przez „towary używane” rozumie się ruchome dobra materialne nadające się do dalszego użytku w ich aktualnym stanie lub po naprawie, inne, aniżeli dzieła sztuki, przedmioty kolekcjonerskie lub antyki, jak również inne, aniżeli metale szlachetne lub kamienie szlachetne według definicji określonych przez państwa członkowskie;

e) przez „podatnika – pośrednika” rozumie się podatnika, który w toku swojej działalności gospodarczej nabywa lub pozyskuje dla celów swojego przedsiębiorstwa, bądź też importuje w celu odsprzedaży, towary używane, dzieła sztuki, przedmioty kolekcjonerskie lub antyki, niezależnie od tego, czy działa on na własny rachunek czy na rachunek innej osoby na podstawie umowy, z tytułu której wypłacana jest prowizja od sprzedaży lub kupna;

f) przez „organizatora sprzedaży na publicznej aukcji” rozumie się każdego podatnika, który w toku swojej działalności gospodarczej oferuje towary do sprzedaży na publicznej aukcji w celu przekazania ich osobie oferującej najwyższą cenę;

g) przez „zleceniodawcę organizatora sprzedaży na publicznej aukcji” rozumie się każdą osobę, która przekazuje organizatorowi towary na podstawie umowy, z tytułu której wypłacana jest prowizja od sprzedaży z uwzględnieniem następujących postanowień:

- organizator sprzedaży na publicznej aukcji oferuje towary do sprzedaży działając we własnym imieniu, lecz na rzecz swojego zleceniodawcy,

- organizator sprzedaży na publicznej aukcji przekazuje towary w swoim imieniu, lecz na rzecz swojego zleceniodawcy, osobie, która podczas publicznej aukcji zaoferowała najwyższą cenę.

B. Postanowienia szczególne dotyczące podatników - pośredników.

94/5/WE

1. W odniesieniu do dostaw towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków, dokonywanych przez podatników - pośredników, państwa członkowskie będą stosować szczególne zasady w zakresie opodatkowania marży zysku takich podatników - pośredników stosownie do poniższych postanowień.

2. Dostawami towarów, o których mowa w artykule 1, są dostawy, realizowane przez podatnika - pośrednika, towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków, które na terytorium Wspólnoty dostarcza mu:

- osoba nie będąca podatnikiem,
lub
- inny podatnik, o ile dostawa towarów realizowana przez niego jest zwolniona z podatku stosownie do postanowień artykułu 13 część B punkt c),
lub
- inny podatnik, o ile dostawa towarów realizowana przez niego podlega zwolnieniu, o którym mowa w artykule 24 i odnosi się do dóbr inwestycyjnych,
lub
- inny podatnik - pośrednik, o ile dostawa towarów realizowana przez niego była opodatkowana podatkiem od wartości dodanej zgodnie z niniejszymi postanowieniami szczególnymi.

3. Podstawa opodatkowania dostaw towarów, o których mowa w ustępie 2, będzie marżą zysku podatnika - pośrednika, pomniejszona o kwotę podatku od wartości dodanej dotyczącą marży zysku. Tak rozumiana marża zysku będzie się równać różnicy między ceną sprzedaży towarów, uzyskaną przez podatnika - pośrednika, a ceną ich kupna.

Dla celów niniejszego ustępu stosuje się następujące pojęcia:

- „cena sprzedaży” – wszystko to, co stanowi wynagrodzenie uzyskane lub które zostanie uzyskane przez podatnika - pośrednika od nabywcy bądź też osoby trzeciej, włączając w to subwencje bezpośrednio

związane z tego rodzaju transakcją, podatki, pobrania oraz opłaty, a także wydatki towarzyszące, takie jak koszty prowizji, opakowania, transportu oraz ubezpieczenia pobrane przez podatnika – pośrednika, od kupującego, jednakże z wyłączeniem kwot, o których mowa w artykule 11 część A ust. 3,

- „cena nabycia” – wszystko to, co stanowi wynagrodzenie, określone w pierwszym myślniku, uzyskane lub które zostanie uzyskane od podatnika - pośrednika przez jego dostawcę.

4. Państwa członkowskie zezwolą podatnikom – pośrednikom, na wybranie możliwości stosowania postanowień szczególnych w odniesieniu do dostaw:

- a) dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków osobiście przez nich importowanych;
- b) dzieł sztuki dostarczonych im przez ich twórców lub następców prawnych twórców;
- c) dzieł sztuki dostarczonych im przez podatnika nie będącego pośrednikiem, jeżeli do dostawy realizowanej przez takiego podatnika zastosowanie miała obniżona stawka na podstawie artykułu 12 ust. 3 punkt c).

Państwa członkowskie określą szczegółowe zasady wyboru tej opcji, które w każdym przypadku będą obejmować okres równy przynajmniej dwóm latom kalendarzowym.

Jeżeli opcja zostanie wybrana, wówczas podstawa opodatkowania będzie określana stosownie do ustępu 3. W odniesieniu do dostaw dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków osobiście importowanych przez podatnika - pośrednika, cena kupna, którą należy uwzględnić przy obliczaniu marży, będzie równa kwocie podlegającej opodatkowaniu w momencie importu, określonej stosownie do postanowień artykułu 11 część B powiększonej o należny podatek od wartości dodanej lub podatek zapłacony w momencie importu.

5. Jeżeli dostawy towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków, do których zastosowanie mają postanowienia szczególne w zakresie opodatkowania, są realizowane na warunkach określonych w artykule 15, marża zysku będzie zwolniona z podatku.

6. Podatnicy nie będą mieć prawa do odliczenia z podatku, który mają zapłacić, podatku od wartości dodanej do zapłacenia lub zapłaconego w odniesieniu do towarów, które są lub będą dostarczone przez podatnika - pośrednika, jeżeli dostawa tych towarów przez takiego podatnika - pośrednika podlega szczególnym postanowieniom w zakresie

opodatkowania marży zysku.

7. Jeżeli podatnik - pośrednik, wykorzystuje towary dla celów swoich dostaw podlegających szczególnym postanowieniom w zakresie opodatkowania marży zysku, nie będzie on mieć prawa do odliczenia od podatku do zapłacenia:

- a) podatku od wartości dodanej zapłaconego lub do zapłacenia od dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich bądź antyków, osobiście przez niego importowanych;
- b) podatku od wartości dodanej zapłaconego lub do zapłacenia od dzieł sztuki, które są lub będą mu dostarczone przez ich twórców lub następców prawnych twórców;
- c) podatku od wartości dodanej zapłaconego lub do zapłacenia od dzieł sztuki, które są lub będą mu dostarczone przez podatnika nie będącego podatnikiem - podatnikiem - pośrednikiem.

8. W przypadku gdy podatnik - pośrednik, stosuje zarówno powszechny system podatku od wartości dodanej oraz szczególne postanowienia w zakresie opodatkowania marży zysku, musi on oddzielnie księgować transakcje objęte każdym z tych systemów, według zasad określonych przez państwa członkowskie.

9. Podatnik - pośrednik, nie może oddzielnie wykazywać na wystawianych przez siebie fakturach ~~lub innych dokumentach zastępujących faktury~~, podatku od dostaw towarów, które dokonuje według szczególnych postanowień w zakresie opodatkowania marży zysku.

94/5/WE
2001/115/WE

10. W celu uproszczenia procedury pobierania podatku państwa członkowskie, po konsultacjach, o których mowa w artykule 29, mogą postanowić, iż dla określonych transakcji bądź określonych kategorii podatników - pośredników, podlegająca opodatkowaniu wartość dostaw towarów, do których mają zastosowanie postanowienia szczególne w zakresie opodatkowania marży zysku, będzie ustalana dla każdego okresu rozliczeniowego, za który pośrednik musi złożyć deklarację, o której mowa w artykule 22 ust. 4.

94/5/WE

W takim przypadku podstawą opodatkowania dostaw towarów, do której stosuje się taką samą stawkę podatku od wartości dodanej, będzie całkowita marża zysku uzyskana przez podatnika - pośrednika, pomniejszona o kwotę podatku od wartości dodanej od tej marży.

Całkowita marża zysku będzie się równać różnicy między:

- łączną wartością dostaw, do których mają zastosowanie postanowienia szczególne w zakresie opodatkowania marży zysku, realizowane przez

podatnika - pośrednika, w trakcie danego okresu; kwota ta będzie równa łącznej wartości cen sprzedaży określonych zgodnie z ustępem 3,

a

- łączną wartością zakupów towarów o których mowa w ustępie 2, zrealizowanych w tym okresie przez podatnika - pośrednika; kwota ta będzie równa łącznej wartości cen kupna, określonych zgodnie z ustępem 3.

Państwa członkowskie podejmą niezbędne środki w celu zapewnienia, by podatnicy, których to dotyczy, nie odnosili nieuzasadnionych korzyści lub nie ponosili nieuzasadnionych strat.

11. Podatnik - pośrednik, może stosować powszechny system podatku od wartości dodanej do wszelkich dostaw objętych szczególnymi postanowieniami zgodnie z ustępami 2 lub 4.

W przypadku, gdy podatnik – pośrednik, stosuje powszechny system podatku od wartości dodanej do:

- a) dostaw dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków osobiście przez niego importowanych, ma on prawo do odliczenia od podatku do uiszczenia, kwoty podatku od wartości dodanej do zapłacenia lub zapłaconego przy imporcie tych towarów;
- b) dostawy dzieł sztuki dostarczonych mu przez ich twórcę lub następcę prawnego twórcy, ma on prawo do odliczenia od podatku do uiszczenia, kwoty podatku od wartości dodanej do zapłacenia lub zapłaconego za dostarczone mu dzieła sztuki;
- c) dostawy dzieł sztuki dostarczonych mu przez podatnika nie będącego podatnikiem - pośrednikiem, ma on prawo do odliczenia od podatku do uiszczenia, kwoty podatku od wartości dodanej do zapłacenia lub zapłaconego za dostarczone mu dzieła sztuki.

Prawo do odliczenia podatku powstaje z chwilą, gdy podatek od dostawy, w odniesieniu do której pośrednik decyduje się na stosowanie powszechnego systemu podatku od wartości dodanej, staje się wymagalny.

C. Postanowienia szczególne dotyczące sprzedaży na publicznej aukcji.

94/5/WE

1. Z wyłączeniem przepisów rozdziału B państwa członkowskie mogą stosownie do poniższych postanowień określić podstawę opodatkowania dostaw towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków, realizowanych przez organizatora sprzedaży na publicznej aukcji, działającego we własnym imieniu na podstawie umowy z tytułu

której wypłacana jest prowizja od sprzedaży takich towarów na publicznej aukcji, na rzecz:

- osoby nie podlegającej opodatkowaniu,

lub
- innego podatnika, o ile dostawa towarów w rozumieniu artykułu 5 ust. 4 punkt c), realizowana przez takiego podatnika, jest zwolniona z podatku stosownie do postanowień artykułu 13 część B punkt c),

lub
- innego podatnika, o ile dostawa towarów w rozumieniu artykułu 5 ust. 4 punkt c), realizowana przez takiego podatnika, podlega zwolnieniu, o którym mowa w artykule 24 i odnosi się do dóbr inwestycyjnych

lub
- podatnika - pośrednika, o ile dostawa towarów w rozumieniu artykułu 5 ust. 4 punkt c), realizowana przez takiego podatnika – pośrednika, podlega opodatkowaniu stosownie do postanowień szczególnych w zakresie opodatkowania marży zysku, o których mowa w części B.

2. Podstawą opodatkowania każdej dostawy towarów, o której mowa w ustępie 1, jest całkowita kwota wynikająca z faktury wystawionej zgodnie z postanowieniami ustępu 4 nabywcy przez organizatora sprzedaży na publicznej aukcji, pomniejszona o:

- kwotę netto zapłaconą lub do zapłaty zleceniodawcy przez organizatora sprzedaży na publicznej aukcji, stosownie do postanowień ustępu 3,

oraz
- kwotę podatku do zapłaty przez organizatora sprzedaży na publicznej aukcji z tytułu jego dostawy.

3. Kwota netto zapłacona lub do zapłaty zleceniodawcy przez organizatora sprzedaży na publicznej aukcji jest równa różnicy między:

- ceną towarów uzyskaną na publicznej aukcji,

oraz
- kwotą prowizji uzyskanej lub, która zostanie uzyskana przez organizatora sprzedaży na publicznej aukcji od swojego zleceniodawcy na podstawie umowy, z tytułu której wypłacana jest prowizja od sprzedaży.

4. Organizator sprzedaży na publicznej aukcji musi wystawić nabywcy fakturę ~~lub dokument ją zastępujący~~, wyszczególniającą:

94/5/WE
2001/115/WE

- cenę sprzedaży towarów osiągniętą na aukcji,
- podatki, należności, pobrania celne oraz opłaty,
- wydatki towarzyszące, takie jak koszty prowizji, opakowania, transportu i ubezpieczenia, którymi organizator obciążył nabywcę towarów.

94/5/WE

Na tego rodzaju fakturze podatek od wartości dodanej nie może być oddzielnie wyszczególniony.

5. Organizator sprzedaży na publicznej aukcji, któremu przekazano towary na podstawie umowy, z tytułu której wypłacana jest prowizja od sprzedaży, musi wystawić swojemu zleceniodawcy sprawozdanie.

Sprawozdanie to musi zawierać wyraźnie wyszczególnioną wartość transakcji, tzn. cenę aukcyjną towarów pomniejszoną o prowizję otrzymaną lub należną od zleceniodawcy.

Sprawozdanie to będzie służyć jako faktura, którą zleceniodawca, w przypadku gdy jest on podatnikiem, musi wystawić organizatorowi sprzedaży na publicznej aukcji stosownie do postanowień artykułu 22 ust. 3.

6. Organizatorzy sprzedaży na publicznej aukcji, którzy dostarczają towary na warunkach określonych w ustępie 1, muszą wykazać w księgach na rachunkach rozliczeń międzyokresowych:

- kwoty uzyskane lub które zostaną uzyskane od nabywcy towarów,
- kwoty zwrócone lub które zostaną zwrócone sprzedawcy towarów.

Kwoty te muszą zostać prawidłowo uzasadnione.

7. Dostawa towarów podatnikowi będącemu organizatorem sprzedaży na publicznej aukcji będzie uznawana za zrealizowaną z chwilą dokonania sprzedaży tych towarów na publicznej aukcji.

D. Postanowienia przejściowe w zakresie opodatkowania wymiany handlowej między państwami członkowskimi.

W okresie, o którym mowa w artykule 281, państwa członkowskie będą stosować następujące postanowienia:

- a) dostawa nowych środków transportu w rozumieniu artykułu 28a ust. 2, realizowana na warunkach określonych w artykule 28c część A, będzie wyłączona spod postanowień szczególnych, o których mowa w części B oraz C;

- b) Z wyłączeniem postanowień artykułu 28a ust. 1 część a), nabywane wewnątrz Wspólnoty towary używane, dzieła sztuki, przedmioty kolekcjonerskie lub antyki nie będą podlegały opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej w przypadku, gdy sprzedawca jest podatnikiem - pośrednikiem, występującym w takim charakterze, natomiast nabyte towary zostały opodatkowane w państwie członkowskim wysyłki lub transportu stosownie do postanowień szczególnych w zakresie opodatkowania marży zysku, o których mowa w części B, lub też w przypadku, gdy sprzedawca jest organizatorem sprzedaży na publicznej aukcji i występuje w takim charakterze, natomiast nabyte towary zostały opodatkowane w państwie członkowskim wysyłki lub transportu towarów stosownie do postanowień szczególnych, o których mowa w części C;
- c) artykuły 28b część B oraz 28c część A punkty a), c) i d) nie będą mieć zastosowania do dostaw towarów podlegających opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej stosownie do postanowień szczególnych określonych w części B bądź C.

Artykuł 26b

98/80/WE

Szczególne procedury dla złota inwestycyjnego

A. Definicja

Dla celów niniejszej dyrektywy i bez wpływu na zastosowanie innych przepisów wspólnotowych „złoto inwestycyjne” oznacza:

- i) złoto w postaci sztabek lub płytek, o wagach akceptowanych przez rynki metali szlachetnych, o próbie równej lub wyższej od 995 tysięcznych, reprezentowane lub nie przez papiery wartościowe. Państwa członkowskie mogą wyłączyć z procedury małe sztabki lub płytki o wadze 1 g lub mniejszej.

(ii) złote monety, które:

- są próby równej lub wyższej od 900 tysięcznych,
- zostały wybite po 1800 roku,
- są lub były prawnym środkiem płatniczym w kraju pochodzenia

oraz

- są normalnie sprzedawane po cenie, która nie przekracza wolnorynkowej wartości złota zawartego w monetach o więcej niż 80%.

Monet takich dla celów niniejszej dyrektywy nie uważa się za obiekty numizmatyczne.

Każde państwo członkowskie będzie informować Komisję przed 1 lipca każdego roku począwszy od 1999 roku o monetach spełniających te kryteria, znajdujących się w obrocie handlowym w danym państwie członkowskim. Komisja będzie publikować zbiorczą listę tych monet w serii „C” Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich przed 1 grudnia każdego roku. Monety wymienione w publikowanej liście będą uznawane za spełniające te kryteria przez cały rok, na który publikowana jest lista.

B. Szczególne postanowienia obowiązujące w odniesieniu do transakcji dotyczących złota inwestycyjnego

Państwa członkowskie zwolnią z podatku od wartości dodanej dostawę, nabycie wewnątrzspółnotowe i import złota inwestycyjnego, w tym również złota inwestycyjnego reprezentowanego przez certyfikaty na złoto asygnowane lub nieasygnowane, lub złota, którym prowadzony jest obrót na rachunkach złota, oraz, w szczególności, pożyczki w złocie i operacje typu *swap* w złocie, z którymi wiąże się prawo własności lub roszczenie w odniesieniu do złota inwestycyjnego, a także transakcje dotyczące złota inwestycyjnego związane z kontraktami typu *futures* i *forward* powodujące przeniesienie prawa własności lub roszczenia w odniesieniu do złota inwestycyjnego.

Państwa członkowskie zwolnią również usługi agentów, którzy działają w imieniu i na rachunek osoby trzeciej, jeżeli uczestniczą w dostawie złota inwestycyjnego dla swego zleceniodawcy.

C. Opcja opodatkowania

Państwa członkowskie przyznają podatnikom produkującym złoto inwestycyjne lub przekształcającym dowolne złoto w złoto inwestycyjne, zgodnie z definicją podaną w części A, prawo wyboru formy opodatkowania dostaw złota inwestycyjnego do innego podatnika, które w przeciwnym razie byłyby zwolnione na mocy części B.

Państwa członkowskie mogą przyznać podatnikom, którzy w ramach swojej działalności zajmują się zwyczajowo dostawą złota do celów przemysłowych, prawo wyboru opodatkowania dostaw złota inwestycyjnego, zgodnie z definicją w części A punkt i) dla innego podatnika, które w przeciwnym razie byłyby zwolnione na mocy części B. Państwa członkowskie mogą ograniczyć zakres tego prawa wyboru.

Jeżeli dostawca skorzystał z prawa wyboru opodatkowania stosownie do pierwszego i drugiego akapitu, państwa członkowskie przyznają prawo

wyboru opodatkowania agentowi w odniesieniu do usług wspomnianych w drugim akapicie część B.

Państwa członkowskie określą szczegółowe zasady korzystania z tych opcji i poinformują Komisję o zasadach składania wniosków o skorzystanie z nich w danym państwie członkowskim.

D. Prawo do odliczeń

1. Podatnicy będą uprawnieni do odliczania

- a) podatku do zapłacenia lub zapłaconego od złota inwestycyjnego dostarczonego im przez osobę, która skorzystała z prawa wyboru przewidzianego w części C, lub dostarczonego im stosownie do procedury określonej w punkcie G;
- b) podatku do zapłacenia lub zapłaconego od zrealizowanej na ich rzecz dostawy, od dokonanego przez nich zakupu wewnątrzspółnotowego lub importu złota, innego niż złoto inwestycyjne, które jest następnie przez nich lub na ich rzecz przetworzone w złoto inwestycyjne;
- c) podatku do zapłacenia lub zapłaconego z tytułu świadczenia na ich rzecz usług, polegających na zmianie postaci, wagi lub próby złota, w tym złota inwestycyjnego, jeżeli realizowane następnie dostawy tego złota są zwolnione na mocy niniejszego artykułu.

2. Podatnicy, którzy produkują złoto inwestycyjne lub przekształcają dowolne złoto w złoto inwestycyjne, mają prawo do odliczenia podatku do zapłacenia lub zapłaconego przez nich od dostaw, nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu towarów i usług związanych z produkcją lub przekształcaniem tego złota, tak, jakby dokonana przez nich późniejsza dostawa złota, zwolniona na podstawie niniejszego artykułu, podlegała opodatkowaniu.

E. Szczególne obowiązki handlujących złotem inwestycyjnym

Państwa członkowskie zadbają o to, by handlujący złotem inwestycyjnym prowadzili co najmniej rachunkowość wszystkich istotnych transakcji złotem inwestycyjnym, przechowując dokumentację pozwalającą zidentyfikować klienta w takich transakcjach.

Handlujący będą przechowywać te informacje przez okres co najmniej pięciu lat.

Państwa członkowskie, by spełnić wymagania określone w pierwszym akapicie, mogą uznać równoważne zobowiązania w ramach działań przyjętych stosownie do innych przepisów wspólnotowych, takich jak

dyrektywa Rady 91/308/EWG z dnia 10 czerwca 1991 roku w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do celów prania brudnych pieniędzy.

Państwa członkowskie mogą wprowadzić bardziej rygorystyczne obowiązki, zwłaszcza dotyczące szczególnych wymagań w zakresie sprawozdawczości i księgowości.

F. Procedura „odwrócenia ciężaru”

Na zasadzie odstępstwa od artykułu 21 ust. 1 punkt a), zmienionego artykułem 28g, w przypadku dostaw złota w postaci surowca lub półwyrobów o próbie równej 325 tysięcznych lub wyższej, albo dostaw złota inwestycyjnego, gdy skorzystano z opcji, o której mowa w części C niniejszego artykułu, państwa członkowskie mogą wskazać nabywcę jako osobę zobowiązaną do zapłaty podatku, zgodnie z określonymi przez siebie procedurami i warunkami. Korzystając z tej możliwości, państwa członkowskie podejmą niezbędne środki, by zapewnić, że osoba wskazana jako odpowiedzialna za zapłatę należnego podatku spełnia obowiązki związane ze złożeniem deklaracji i wpłaty podatku zgodnie z artykułem 22.

G. Procedura dla transakcji na regulowanym rynku złota

1. Państwo członkowskie może - po konsultacjach przewidzianych artykułem 29 - może odstąpić od stosowania zwolnienia przewidzianego w niniejszej szczególnej procedurze dotyczącej złota inwestycyjnego, w odniesieniu do określonych transakcji, innych niż wewnątrzspółnotowe dostawy lub eksport dotyczących złota inwestycyjnego, które dokonywane są w tym państwie członkowskim:

- a) pomiędzy podatnikami będącymi uczestnikami rynku złota regulowanego przez dane państwo członkowskie; oraz
- b) jeżeli transakcja odbywa się pomiędzy uczestnikiem rynku złota regulowanego przez dane państwo członkowskie a innym podatnikiem, który nie jest uczestnikiem tego rynku.

W tych okolicznościach, wymienione operacje podlegają opodatkowaniu i podporządkowane są przedstawionym poniżej postanowieniom.

2. a) W przypadku transakcji opisanych w punkcie 1 a) oraz w celu uproszczenia, państwo członkowskie wprowadzi zawieszenie podatku do pobrania, a także zrezygnuje z wymagań w zakresie sprawozdawczości związanych z podatkiem od wartości dodanej.

- b) W przypadku transakcji, o których mowa w punkcie 1 b) zastosowanie będzie miała procedura „odwrócenia ciężaru”, w część F. Jeżeli osoba nie będąca uczestnikiem rynku złota nie będzie dla innych transakcji zobowiązana do rejestracji w związku z podatkiem od wartości dodanej w danym państwie członkowskim, uczestnik będzie spełniać obowiązki podatkowe w imieniu osoby nie będącej uczestnikiem rynku, zgodnie z przepisami tego państwa członkowskiego.

Artykuł 26c

„Procedury szczególne dla osób podlegających opodatkowaniu (podatników), nie osiadłych, świadczących usługi elektroniczne osobom nie podlegającym opodatkowaniu”.

02/38/WE
– obowiązuje
przez okres 3 lat
począwszy od
01.07.2003 r.

A. Definicje

Dla celów niniejszego artykułu, obowiązywać będą następujące definicje, nie zastępujące jednak innych postanowień Wspólnoty:

- a) *"osoba nie osiadła, podlegająca opodatkowaniu (podatnik)"* oznacza osobę podlegającą opodatkowaniu (podatnika), która ani nie zarejestrowała swojej działalności, ani nie posiada stałej siedziby na terytorium Wspólnoty i wobec której nie powstaje wymóg identyfikacji na potrzeby podatkowe zgodnie z art. 22.
- b) *"usługi elektroniczne"* oraz *"usługi świadczone drogą elektroniczną"* oznaczają usługi, do których odwołuje się ostatni myślnik art. 9 ust. 2 lit. e)
- c) *"Państwo członkowskie identyfikacji"* oznacza Państwo członkowskie, które osoba nie osiadła, podlegająca opodatkowaniu (podatnik), wybiera celem skontaktowania się dla przedłożenia oświadczenia, kiedy jej działalność jako osoby podlegającej opodatkowaniu (podatnika) na obszarze Wspólnoty zostanie rozpoczęta zgodnie z postanowieniami tego artykułu.
- d) *"Państwo członkowskie konsumpcji"* oznacza państwo członkowskie, co do którego przyjmuje się, że na jego obszarze odbywa się świadczenie usług elektronicznych zgodnie z art. 9 ust. 2 lit. f).
- e) *"deklaracja zwrotu podatku od wartości dodanej"* oznacza oświadczenie, zawierające informacje niezbędne do ustalenia kwoty podatku, który był naliczony w każdym państwie członkowskim.

B. Procedury szczególne dla usług świadczonych drogą elektroniczną

1. Państwa członkowskie umożliwią osobie podlegającej opodatkowaniu (podatnikowi), nie osiadłej, świadczenie usług elektronicznych osobie nie

podlegającej opodatkowaniu, która jest osiadła lub posiada stały adres albo zwykle przebywa w państwie członkowskim, korzystanie z procedur szczególnych zgodnie z następującymi postanowieniami. Procedury szczególne będą miały także zastosowanie do wszystkich takich świadczeń we Wspólnocie.

2. Osoba podlegająca opodatkowaniu (podatnik), nie osiadła, przedłoży oświadczenie państwu członkowskiemu identyfikacji kiedy jej działalność, jako osoby podlegającej opodatkowaniu (podatnika) zostanie uruchomiona, zostanie zaprzestana lub jej zakres zostanie zmieniony w stopniu, w jakim nie kwalifikowałby jej dłużej do procedur szczególnych. Oświadczenie takie będzie złożone drogą elektroniczną.

Informacje od osoby podlegającej opodatkowaniu (podatnika), nie osiadłej, przekazane państwu członkowskiemu identyfikacji, kiedy jej działalność podlegająca opodatkowaniu zostanie rozpoczęta, będą zawierały następujące szczegóły dla celów identyfikacyjnych: nazwę, adres pocztowy, adres elektroniczny, łącznie z adresem strony Internetowej, narodowy numer podatkowy, jeżeli został nadany oraz oświadczenie, że osoba nie została zidentyfikowana na potrzeby podatku od wartości dodanej we Wspólnocie. Osoba nie osiadła, podlegająca opodatkowaniu (podatnik), powiadomi Państwo Członkowskie identyfikacji o wszelkich zmianach w przedkładanych informacjach.

3. Państwo Członkowskie identyfikacji zidentyfikuje osobę podlegającą opodatkowaniu (podatnika), nie osiadłą, poprzez numer indywidualny. W oparciu o informacje używane do tej identyfikacji, państwa członkowskie konsumpcji mogą zachować swoje własne systemy identyfikacji.

Państwo członkowskie identyfikacji poinformuje osobę podlegającą opodatkowaniu (podatnika), nie osiadłą, za pomocą środków elektronicznych o przyznanym jej numerze identyfikacyjnym.

4. Państwo członkowskie identyfikacji wykluczy z rejestru identyfikacji osobę nie osiadłą, podlegającą opodatkowaniu (podatnika), jeżeli:

- a) osoba taka powiadomi, że dłużej nie świadczy usług elektronicznych, lub
- b) można w inny sposób założyć, że jej działalność podlegająca opodatkowaniu uległa zakończeniu, lub
- c) nie spełnia dłużej wymogów, niezbędnych do tego, aby umożliwić jej korzystanie z procedur szczególnych, lub
- d) stale narusza zasady korzystania z procedur szczególnych.

5. Osoba podlegająca opodatkowaniu (podatnik), nie osiadła, dostarczy, drogą elektroniczną, państwu członkowskiemu identyfikacji, deklarację

zwrotu podatku od wartości dodanej za każdy kwartał kalendarzowy, niezależnie od tego, czy usługi elektroniczne były świadczone, czy nie. Deklaracja zwrotu zostanie przedłożona w przeciągu 20 dni po zakończeniu okresu sprawozdawczego, którego dotyczy zwrot.

Deklaracja zwrotu podatku od wartości dodanej będzie obejmowała numer identyfikacyjny oraz, dla każdego państwa członkowskiego, gdzie podatek stał się należny, ogólną wartość, pomniejszoną o podatek od wartości dodanej, świadczeń usług elektronicznych za okres sprawozdawczy oraz całkowitą kwotę odpowiadającego jej podatku. Wskazane zostaną także stosowne stawki podatkowe oraz całkowity podatek należny.

6. Zwrot podatku od wartości dodanej zostanie dokonany w euro. Państwa członkowskie, które nie przyjęły euro, mogą żądać, aby zwrot podatku dokonywany był w ich walucie narodowej. Jeżeli świadczenia odbywały się w innych walutach, zostanie zastosowany kurs wymiany obowiązujący ostatniego dnia okresu sprawozdawczego, w którym zostało złożone zeznanie o podatku od wartości dodanej. Wymiana nastąpi według kursu wymiany, publikowanego przez Europejski Bank Centralny na dany dzień lub – jeżeli nie zostanie opublikowany w tym dniu – według kursu opublikowanego następnego dnia.

7. Osoba podlegająca opodatkowaniu (podatnik), nie osiadła, zapłaci podatek od wartości dodanej podczas składania deklaracji podatkowej. Płatność dokonana będzie na konto bankowe, prowadzone w euro, wskazane przez państwo członkowskie identyfikacji. Państwa członkowskie, które nie przyjęły euro, mogą żądać, aby płatność dokonywana była na konto bankowe, prowadzone w ich własnej walucie.

8. Niezależnie od treści art. 1 ust. 1 dyrektywy nr 86/560/EWG, osoba podlegająca opodatkowaniu (podatnik), nie osiadła, korzystająca z tych procedur szczególnych, zamiast dokonywać potrąceń zgodnie z art. 17. ust. 2 tej dyrektywy, będzie mieć zapewniony zwrot, zgodnie z dyrektywą nr 86/560/EWG. Artykuł 2 ust. 2, art. 2 ust. 3 i art. 4 ust. 2 dyrektywy nr 86/560/EWG nie będą miały zastosowania do zwrotu odnoszącego się do świadczeń elektronicznych, objętych tymi procedurami szczególnymi.

9. Osoba podlegająca opodatkowaniu (podatnik), nie osiadła, będzie przechowywała dokumentację dotyczącą transakcji objętych tymi procedurami szczególnymi na tyle szczegółowo, by umożliwić administracji podatkowej państwa członkowskiego miejsca konsumpcji określenie, czy zwrot podatku od wartości dodanej, o którym mowa w ust. 5, jest prawidłowy. Dokumentacja taka powinna być dostępna drogą elektroniczną na żądanie państwu członkowskiemu identyfikacji oraz państwu członkowskiemu miejsca konsumpcji. Dokumentacja taka będzie przechowywana przez okres 10 lat od zakończenia roku, w którym została przeprowadzona transakcja.

10. Artykuł 21 ust. 2 lit. b) nie będzie miał zastosowania w stosunku do

osoby podlegającej opodatkowaniu (podatnika), nie osiadłej, która zdecydowała się na te procedury szczególnie.

Tytuł XV

77/388/WE

Procedury upraszczające

Artykuł 27

1. Rada, działając jednogłośnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde z Państw członkowskich do wprowadzania szczególnych środków w celu wyłączenia postanowień niniejszej dyrektywy dla uproszczenia poboru podatku oraz zapobieżenia niektórym oszustwom lub unikania opodatkowania. Środki podjęte w celu uproszczenia poboru podatku nie mogą wpływać na kwotę podatku należnego w końcowym etapie konsumpcji, chyba, że wpływ ten jest nieznaczny.

Dla celów stosowania art. 27 ust. 1:

- *Republika Austrii może nadal stosować opodatkowanie transportu międzynarodowego osób realizowanego przez podatników nie posiadających siedziby w Austrii przy pomocy pojazdów silnikowych nie zarejestrowanych w Austrii, na następujących warunkach:*
  - *wymieniony środek przejściowy może być stosowany do dnia 31 grudnia 2000;*
  - *trasa pokonywana w Austrii musi być opodatkowywana na podstawie podlegającej opodatkowaniu średniej na osobę i na kilometr;*
  - *system nie może powodować wykonywania kontroli podatkowych na granicach między państwami członkowskimi;*
- *Republika Finlandii może nadal zwalniać z podatku od wartości dodanej, ze zwrotem podatku zapłaconego na wcześniejszym etapie działalności, sprzedaż, wynajem, naprawy i konserwację statków, na następujących warunkach:*
  - *wymieniony środek przejściowy może być stosowany do dnia 31 grudnia 2000;*
  - *zwolnienie może być stosowane do statków, których długość wynosi co najmniej 10 metrów i które nie są przeznaczone konstrukcyjnie do celów rekreacyjnych lub sportowych;*
  - *środek ten, mający na celu uproszczenie procedury poboru podatku, nie może mieć wpływu na wysokość podatku od wartości dodanej należnego w końcowej fazie konsumpcji, chyba, że wpływ ten jest niewielki*

*Akt o
przystąpieniu
Republiki Austrii,
Republiki
Finlandii oraz
Królestwa
Szwecji,
Załącznik XV
Tytuł IX*

2. Państwa członkowskie chcące wprowadzić środki wspomniane w ustępie 1 poinformują o nich Komisję oraz dostarczą Komisji wszelkie stosowne informacje.

77/388/WE

3. Komisja informuje inne państwa członkowskie o tych środkach w przeciągu jednego miesiąca.

4. Decyzję Rady uzna się za przyjętą jeśli, w ciągu 2 miesięcy od poinformowania innych państw członkowskich w sposób opisany w ustępie 3, ani Komisja, ani żadne z państw członkowskich nie wystąpi o podniesienie sprawy przez Radę.

5. Państwa członkowskie, stosujące 1 stycznia 1977 szczególne środki typu takiego, jak te określone w ustępie 1 mogą je zachować pod warunkiem, że poinformują o nich Komisję przed 1 stycznia 1978 roku, oraz pod warunkiem, że pozostają one w zgodzie z wymaganiami określonymi w ustępie 1, gdy chodzi o środki mające na celu uproszczenie poboru podatku.

Tytuł XVI

77/388/EWG

Postanowienia przejściowe

Artykuł 28

1. Wszelkie przepisy wprowadzone przez państwa członkowskie w oparciu o postanowienia zawarte w czterech pierwszych myślach artykułu 17 Drugiej Dyrektywy Rady z 11 kwietnia 1967 przestaną obowiązywać, w każdym z państw członkowskich, z dniem w którym dla każdego z nich postanowienia o których mowa w drugim ustępie artykułu 1 dyrektywy staną się obowiązujące.

1a. Najpóźniej do dnia 30 czerwca 1999 roku Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii ma prawo w odniesieniu do importu dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków, które 1 stycznia 1993 roku podlegają zwolnieniu, stosować artykuł 11 część B ust. 6 tak, aby w każdym przypadku podatek od wartości dodanej od importu, równał się 2,5% wartości określonej zgodnie z postanowieniami artykułu 11 część B ust. 1 - 4.

94/5/WE

2. Niezależnie od postanowień artykułu 12 ust. 3, w trakcie okresu przejściowego, o którym mowa w artykule 281, zastosowanie będą mieć następujące postanowienia:

92/77/EWG

a) Utrzymane mogą zostać zwolnienia ze zwrotem podatku zapłaconego na poprzednim etapie, jak również obniżone stawki niższe, aniżeli stawka minimalna określona w artykule 12 ust. 3 w odniesieniu do stawek obniżonych, obowiązujące w dniu 1 stycznia 1991 roku i zgodne z prawem wspólnotowym, jak również spełniające warunki określone w ostatnim myślach artykułu 17 Drugiej Dyrektywy Rady z 11 kwietnia 1967 roku. Państwa członkowskie podejmą środki niezbędne dla zapewnienia kalkulacji środków własnych związanych z tymi transakcjami.

W przypadku, gdy postanowienia niniejszego punktu będą naruszać

zasady konkurencji w Irlandii w zakresie dostaw nośników energii dla celów grzewczych i oświetleniowych, Irlandia może, na wyraźny wniosek, zostać upoważniona przez Komisję do stosowania w stosunku do tych dostaw obniżonych stawek zgodnie z artykułem 12 ust. 3. W takim przypadku Irlandia przedłoży swój wniosek Komisji wraz ze wszelkimi niezbędnymi informacjami. Jeżeli Komisja nie podejmie decyzji w terminie trzech miesięcy od otrzymania wniosku, będzie się uważać, iż Irlandia została upoważniona do stosowania zaproponowanych obniżonych stawek.

- *Dla celów zastosowania art. 28 ust. 2 pkt. a), Republika Finlandii może, w okresie przejściowym o którym mowa w art. 28l, stosować zwolnienia, ze zwrotem podatku na wcześniejszym etapie działalności, zgodne z prawem Wspólnoty, oraz spełniające warunki określone w ostatnim myślniku art. 17 drugiej dyrektywy Rady z 11 kwietnia 1967 roku , do dostaw gazet oraz periodyków sprzedawanych w prenumeracie, i wobec druku publikacji rozpowszechnianych wśród członków stowarzyszeń wyższej użyteczności.*
- b) Państwa członkowskie, które 1 stycznia 1991 roku zgodnie z prawem wspólnotowym, stosowały zwolnienia ze zwrotem podatku zapłaconego na poprzednim etapie lub stosowały obniżone stawki niższe, aniżeli stawka minimalna określona w artykule 12 ust. 3 w odniesieniu do stawek obniżonych, na towary i usługi inne, aniżeli wymienione w Załączniku H, mogą stosować w odniesieniu do takich dostaw towarów i świadczenia usług stawkę obniżoną lub jedną z dwóch stawek obniżonych , o których mowa w artykule 12 ust. 3.
- c) Państwa członkowskie, które zgodnie z warunkami, określonymi w artykule 12 ust. 3, będą zobowiązane do podniesienia swojej stawki podstawowej stosowanej w dniu 1 stycznia 1991 roku o ponad 2%, mogą stosować obniżoną stawkę podatku, niższą aniżeli stawka minimalna określona w art. 12 ust. 3, wobec dostaw towarów i świadczenia usług określonych w Załączniku H. Ponadto, takie państwa członkowskie mogą stosować taką stawkę w odniesieniu do usług gastronomicznych, dziecięcej odzieży i obuwia, oraz w zakresie mieszkalnictwa. Niniejszy punkt nie upoważnia państw członkowskich do wprowadzania zwolnień ze zwrotem podatku zapłaconego na poprzednim etapie.
- d) Państwa członkowskie, które w dniu 1 stycznia 1991 roku stosowały obniżoną stawkę podatku w zakresie usług gastronomicznych, dziecięcej odzieży i obuwia, oraz mieszkalnictwa, mogą nadal stosować taką obniżoną stawkę w odniesieniu do tych towarów i usług.

Dla celów zastosowania art. 28 ust. 2 pkt. d) Republika Austrii może zastosować obniżoną stawkę podatku na usługi gastronomiczne.

*Akt o
przystąpieniu
Republiki Austrii,
Republiki
Finlandii oraz
Królestwa
Szwecji,
Załącznik XV
Tytuł IX
92/77/EWG*

*Akt o
przystąpieniu
Republiki Austrii,
Republiki
Finlandii oraz*

*Królestwa
Szwecji,
Załącznik XV
Tytuł IX
92/77/EWG*

- e) Państwa członkowskie, które w dniu 1 stycznia 1991 roku stosowały obniżoną stawkę podatku w odniesieniu do dostaw towarów i usług innych, aniżeli wymienione w Załączniku H, mogą stosować wobec nich stawkę obniżoną lub jedną z dwóch stawek obniżonych, o których mowa w artykule 12 ust. 3, pod warunkiem, iż stawka nie będzie niższa, aniżeli 12%.

Niniejsze postanowienia nie mają zastosowania do dostaw towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich oraz antyków podlegających opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej stosownie do postanowień szczególnych, o których mowa w artykule 26a część B i C.

Dla celów zastosowania art. 28 ust. 2 pkt. e) Republika Austrii może stosować obniżoną stawkę podatku na wina produkowane w gospodarstwie rolnym przez rolnika – producenta, jak również wobec dostaw pojazdów z napędem elektrycznym, pod warunkiem, że stawka ta nie będzie niższa niż 12%.

*Akt o
przystąpieniu
Republiki Austrii,
Republiki
Finlandii oraz
Królestwa
Szwecji,
Załącznik XV
Tytuł IX
92/77/EWG*

- f) W okręgach Lesbos, Chios, Samos, na wyspach Dodekanezu oraz na Cykladach, jak również na następujących wyspach Morza Egejskiego: Thasos, północne Sporady, Samotraka i Skiros, Republika Grecji może stosować stawkę podatku od wartości dodanej do 30% niższą od stawki stosowanej na kontynentalnej części Republiki.
- g) Na podstawie sprawozdania Komisji Rada, do dnia 31 grudnia 1994 roku, ponownie przeanalizuje postanowienia punktów a) do f), zwłaszcza w odniesieniu do właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego. W przypadku pojawienia się istotnych naruszeń warunków konkurencji Rada, działając jednogłośnie na wniosek Komisji, przyjmie odpowiednie środki
- h) Państwa członkowskie, które w dniu 1 stycznia 1993 korzystały z możliwości przewidzianej w artykule 5 ust. 5 punkt a) w postaci obowiązującej w tym dniu, mogą stosować do dostaw realizowanych w ramach umowy o wykonanie prac uszlachetniających stawkę mającą zastosowanie do towarów otrzymanych po uszlachetnieniu.

95/7/WE

Dla celów zastosowania niniejszego przepisu, za dostawy realizowane na podstawie umowy o wykonanie prac uszlachetniających uważa się dokonaną przez wykonawcę do klienta dostawę dobra ruchomego wykonanego lub złożonego przez wykonawcę z materiałów lub

przedmiotów powierzonych mu w tym celu przez klienta, bez względu na to czy wykonawca dostarczył jakąkolwiek część użytych materiałów.

- i) Państwa członkowskie mogą stosować obniżoną stawkę w odniesieniu do dostaw żywych roślin (łącznie z bulwami, korzeniami i innymi produktami, kwiatami ciętymi oraz liśćmi ozdobnymi) i dostaw drewna opałowego. 96/42/WE
- j) Republika Austrii może stosować jedną z dwóch obniżonych stawek przewidzianych w trzecim akapicie artykułu 12 ust. 3 punkt a) w odniesieniu do wynajmu nieruchomości na użytek mieszkalny pod warunkiem, że stawka ta nie będzie niższa od 10%. 2000/17/WE
- k) Republika Portugalii może stosować jedną z dwóch obniżonych stawek przewidzianych w trzecim akapicie artykułu 12 ust. 3 punkt a) w odniesieniu do usług gastronomicznych pod warunkiem, że stawka ta nie będzie niższa od 12%.

3. W okresie przejściowym, o którym mowa w ustępie 4, państwa członkowskie mogą: 77/388/EWG

- a) utrzymywać opodatkowanie transakcji zwolnionych z podatku na podstawie artykułów 13 lub 15, wyszczególnionych w Załączniku E do niniejszej dyrektywy;

Dla celów zastosowania art. 28 ust. 3 pkt. a) Republika Austrii może opodatkować:

- zgodnie z pkt 2 Załącznika E, do dnia 31 grudnia 1996 roku, usługi świadczone przez dentyków – protetyków w ramach wykonywanej przez nich działalności zawodowej, jak również protezy stomatologiczne dostarczane przez dentyków i dentyków – protetyków dla austriackich instytucji ubezpieczeń społecznych;
- transakcje wymienione w pkt. 7, Załącznika E

*Akt o
przystąpieniu
Republiki Austrii,
Republiki
Finlandii oraz
Królestwa
Szwecji,
Załącznik XV
Tytuł IX*

Dla celów zastosowania art. 28 ust. 3 pkt a), oraz dopóki transakcje te są opodatkowane w jednym z obecnych państw członkowskich, Republika Finlandii może opodatkować transakcje wymienione w pkt. 7, Załącznika E

Dla celów zastosowania art. 28 ust. 2 pkt. (a), Królestwo Szwecji może, w okresie przejściowym, o którym mowa w art. 28l ust. 1, stosować zwolnienia ze zwrotu podatku zapłaconego na wcześniejszym etapie działalności, oraz spełniające warunki przedstawione w ostatnim myślniku art. 17 drugiej dyrektywy Rady z 11 kwietnia 1967 roku, do dostaw gazet, w tym gazet radiowych oraz nagranych na kasety dla niewidzących, środków farmaceutycznych dostarczanych do szpitali lub na receptę, a także produkcji i usług towarzyszących dotyczących periodyków organizacji nie mających celu dochodowego.

- b) utrzymywać zwolnienie z podatku rodzajów działalności wymienionych w Załączniku F na warunkach istniejących w zainteresowanym państwie członkowskim;

77/388/EWG

Dla celów zastosowania art. 28 ust. 3 lit. b), Republika Austrii może zwolnić z podatku od wartości dodanej:

- usługi telekomunikacyjne do czasu przyjęcia przez Radę wspólnego systemu opodatkowania tego rodzaju usług lub do momentu, gdy wszystkie państwa członkowskie obecnie stosujące pełne zwolnienie zniosą je, w zależności od tego, która z tych dat wystąpi wcześniej, jednak w żadnym przypadku nie później niż do 31 grudnia 1996 roku .*
- transakcje wymienione w punktach 7 i 16 Załącznika F, tak długo, jak takie same zwolnienia są stosowane przez którekolwiek z obecnych państw członkowskich,*
- ze zwrotem podatku zapłaconego na wcześniejszym etapie, wszystkie części transportu osób, powietrznego, morskiego lub żeglugi śródlądowej, z Austrii do państwa członkowskiego lub państwa trzeciego i odwrotnie, innego niż transport pasażerski na jeziorze Bodeńskim, w takim zakresie, tak długo, jak takie same zwolnienia są stosowane przez którekolwiek z obecnych państw członkowskich.*
- Dla celów zastosowania art. 28 ust. 3 lit. b), oraz tak długo, jak takie same zwolnienia są stosowane przez którekolwiek z obecnych państw członkowskich, Królestwo Szwecji może zwolnić z podatku od wartości dodanej:*
  - usługi świadczone przez autorów, artystów i artystów - wykonawców, o których mowa w punkcie 2 Załącznika F;*
  - transakcje, o których mowa w pkt. 7, 16 i 17 Załącznika F.*

Dla celów zastosowania art. 28 ust. 3 pkt. b), tak długo, jak takie same zwolnienia są stosowane przez którekolwiek z obecnych państw członkowskich, Republika Finlandii może zwolnić z podatku od wartości dodanej:

- usługi świadczone przez autorów, artystów i artystów - wykonawców, o których mowa w punkcie 2 Załącznika F;*
- transakcje, o których mowa w pkt. 7, 16 i 17 Załącznika F.*

- c) przyznać podatnikowi możliwość wybrania opodatkowania transakcji zwolnionych z podatku na warunkach określonych w Załączniku G;

77/388/EWG

- d) utrzymywać stosowanie przepisów uchylających zasadę natychmiastowego odliczenia, określonej w pierwszym ustępie artykułu 18 ust. 2;

- e) kontynuować stosowanie przepisów uchylających postanowienia artykułów (.....), art. 6 ust. 4 oraz 11 część A ust. 3 punkt c);

77/388/EWG
94/5/EWG

- f) ustanowić, że w odniesieniu do budynków i terenów budowlanych,

77/388/EWG

zakupionych w celu odsprzedaży przez podatnika, który nie miał prawa do odliczenia podatku przy zakupie, kwotą podlegającą opodatkowaniu będzie różnica ceny sprzedaży i ceny nabycia;

- g) na zasadzie odstępstwa od postanowień artykułu 17 ust. 3 oraz artykułu 26 ust. 3, kontynuować zwolnienia z podatku, bez prawa do odliczenia podatku zapłaconego na wcześniejszym etapie, usług biur podróży, o których mowa w artykule 26 ust. 3. Odstępstwo to stosuje się również do biur podróży działających w imieniu i na rachunek podróźnego.

3a. Do momentu przyjęcia decyzji przez Radę, która stosownie do postanowień artykułu 3 dyrektywy 89/465/EWG, powinna podjąć działania mające na celu zniesienie przejściowych odstępstw o których mowa w ustępie 3, Hiszpania będzie miała prawo do zwolnienia transakcji, o których mowa w punkcie 2 załącznika F jako odnoszących się do usług świadczonych przez autorów oraz transakcji, o których mowa w punktach 23 i 25 Załącznika F. Republika Portugalska będzie miała prawo, najpóźniej do dnia 1 stycznia 1994 roku, opóźnić zniesienie zwolnienia operacji określonych w artykule F punkty 3 i 9.

91/680/EWG

4. Okres przejściowy zostaje wstępnie ustalony na okres pięciu lat począwszy od 1 stycznia 1978 roku. Najpóźniej 6 miesięcy przed końcem tego okresu, i w późniejszych okresach o ile zaistnieje taka potrzeba, Rada, na podstawie raportu Komisji, rozpatrzy sytuację pod względem odstępstw określonych w ustępie 3 oraz jednogłośnie zadecyduje, na wniosek Komisji, czy którekolwiek lub wszystkie uchylenia zostaną zniesione.

77/388/EWG

5. Po zakończeniu okresu przejściowego transport pasażerski będzie opodatkowany w kraju wyjazdu za tę część podróży, która ma miejsce na terytorium Wspólnoty, w oparciu o szczegółowe przepisy, które mają być ustalone jednogłośnie przez Radę działającą na wniosek Komisji.

6. Rada, działając jednogłośnie na wniosek Komisji, może upoważnić dowolne państwo członkowskie do stosowania nie dłużej niż przez trzy lata między 1 stycznia 2000 roku a 31 grudnia 2002 roku, obniżonych stawek, o których mowa w trzecim akapicie artykułu 12 ust. 3 punkt a), wobec usług zawartych w co najwyżej dwóch kategoriach wymienionych w Załączniku K. W przypadkach wyjątkowych państwo członkowskie może otrzymać zgodę na stosowanie obniżonej stawki do usług w trzech spośród wyżej wspomnianych kategorii.

1999/85/WE

Usługi, o których mowa, muszą spełniać następujące wymagania:

- a) muszą być pracochłonne;
- b) muszą być w znacznej mierze świadczone bezpośrednio na rzecz końcowych konsumentów;

- c) muszą mieć głównie charakter lokalny i nie mogą stwarzać zagrożenia naruszenia warunków konkurencji;

oraz

- d) musi istnieć ścisły związek między obniżką ceny spowodowaną przez redukcję stawki, a przewidywanym wzrostem popytu i zatrudnienia.

Stosowanie obniżonej stawki nie może zagrażać prawidłowemu funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.

Państwo członkowskie pragnące wprowadzić przepis, o którym mowa w pierwszym akapicie, powiadomi Komisję przed dniem 1 listopada 1999 roku i dostarczy jej przed tym terminem wszystkie istotne dane, a w szczególności następujące dane :

- a) zakres przepisu i szczegółowy opis objętych nim usług;
- b) dane dowodzące spełnienia wymogów zawartych w drugim i trzecim akapicie;
- c) dane przedstawiające koszt planowanego przepisu dla budżetu.

Państwa członkowskie, które uzyskają zgodę na zastosowanie obniżonej stawki, o której mowa w pierwszym akapicie, do dnia 1 października 2002 roku sporządzą szczegółowe raporty zawierające ogólną ocenę skuteczności przepisu, zwłaszcza w zakresie zwiększania zatrudnienia i efektywności.

Do 31 grudnia 2002 roku Komisja przekaze Radzie i Parlamentowi Europejskiemu zbiorczy raport, załączając w razie potrzeby propozycję stosownych środków umożliwiających podjęcie ostatecznej decyzji w sprawie stawek podatku od wartości dodanej dla usług pracochłonnych.

Tytuł XVIa

91/680/EWG

Postanowienia przejściowe dotyczące opodatkowania handlu między
Państwami członkowskimi

Artykuł 28a

91/680/EWG

Zakres zastosowania

1. Opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej podlegają również:

- a) odpłatne wewnątrzspółnotowe nabycie towarów na terytorium kraju przez podatnika działającego w takim charakterze, lub przez osobę prawną nie podlegającą opodatkowaniu, gdy sprzedawcą jest podatnik

działający w takim charakterze, nie uprawniony do zwolnień podatkowych, o których mowa w artykule 24, i którego nie dotyczą postanowienia drugiego zdania artykułu 8 ust. 1 punkt a) lub artykułu 28b część B ust. 1.

Na zasadzie odstępstwa od pierwszego akapitu wewnątrzspółnotowe nabycie towarów na warunkach określonych w ustępie 1 punkt a) przez podatników bądź też osoby prawne nie podlegające opodatkowaniu, nie będą podlegały opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej

92/111/EWG

Państwa członkowskie przyznają podatnikom oraz nie podlegającym opodatkowaniu osobom prawnym, uprawnionym do skorzystania z postanowień określonych w drugim akapicie, prawo do korzystania z zasad ogólnych o których mowa w akapicie pierwszym. Państwa członkowskie określą szczegółowe zasady korzystania z tej możliwości, które w każdym przypadku będą obejmować okres dwóch lat kalendarzowych.

91/680/EWG

b) odpłatne wewnątrzspółnotowe nabycie nowych środków transportu na terytorium kraju przez podatników lub przez osoby prawne nie podlegające opodatkowaniu kwalifikujące się do skorzystania z wyłączenia, o którym mowa w drugim akapicie punktu a) lub przez inną osobę nie będącą podatnikiem.

c) odpłatne nabycie wewnątrzspółnotowe towarów podlegających opodatkowaniu podatkiem akcyzowym na terytorium kraju przez podatnika lub osobę prawną nie podlegającą opodatkowaniu, uprawnioną do skorzystania z wyłączenia o którym mowa w drugim akapicie punktu a), w stosunku do której akcyza staje się wymagalna na terytorium kraju zgodnie z dyrektywą 92/12/EWG

92/111/EWG

1a Postanowienie o odstępstwie, o której mowa w drugim akapicie ustępu 1 punkt a) , dotyczy:

92/111/EWG

a) wewnątrzspółnotowego nabycia towarów, których dostawa na terytorium kraju byłaby zwolniona na podstawie artykułu 15 ustępy 4 - 10;

b) wewnątrzspółnotowego nabycia towarów innych, aniżeli wymienione w punkcie a) , wytworzonych:

- przez podatnika dla celów jego gospodarstwa rolnego, leśnego lub rybackiego, podlegającego systemowi zryczałtowanemu o którym mowa w artykule 25, przez podatnika, który dostarcza towary lub świadczy usługi, w odniesieniu do których podatek od wartości dodanej nie podlega odliczeniu, lub też przez osobę prawną nie podlegającą opodatkowaniu,

- w wysokości całkowitej, włącznie lub wyłącznie, nie przekraczającej w trakcie roku kalendarzowego progu określonego przez państwa członkowskie, który jednakże nie może być niższy, aniżeli równowartość 10.000 Ecu wyrażona w walucie krajowej,

oraz

- pod warunkiem, iż całkowita wartość towarów nabytych wewnątrz Wspólnoty nie przekroczyła w ciągu poprzedniego roku kalendarzowego progu, o którym mowa w drugim myślniku.

Próg odniesienia dla zastosowania powyższych postanowień będzie obejmować całą kwotę – bez podatku od wartości dodanej do zapłacenia lub zapłaconego w państwie członkowskim, z którego towary zostały wysłane lub przetransportowane - za jaką nabyto wewnątrz Wspólnoty towary inne, aniżeli nowe środki transportu oraz nowe towary podlegające podatkowi akcyzowemu.

2. Dla celów niniejszego tytułu

91/680/EWG

- a) przez „środki transportu” rozumie się: jednostki pływające o długości przekraczającej 7,5 metra, samoloty, których masa startowa przekracza 1.550 kg oraz naziemne pojazdy silnikowe, o pojemności silnika przekraczającej 48 centymetrów sześciennych, bądź też których moc przekracza 7,2 kilowata, przeznaczone do przewozu osób lub towarów, oprócz jednostek pływających i samolotów, o których mowa w artykule 15 ust. 5 oraz 6;

- b) Środki transportu, o których mowa w punkcie a) , nie będą uznawane za „nowe środki transportu” w przypadku, gdy spełnione będą równocześnie obydwa niżej wymienione warunki:

94/5/WE

- zostały one dostarczone ponad trzy miesiące po dacie ich pierwszego oddania do użytku. Okres ten zostaje jednak wydłużony do sześciu miesięcy w przypadku naziemnych pojazdów silnikowych określonych w punkcie a.
- ich przebieg wynosi ponad 6.000 kilometrów w przypadku pojazdów naziemnych, ponad 100 godzin w przypadku pojazdów pływających oraz ponad 40 godzin w przypadku samolotów.

Państwa członkowskie określą warunki, na jakich dane, o których mowa powyżej, mogą zostać ustalone.

3. Przez „wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów” rozumie się nabycie prawa rozporządzania jak właściciel ruchomymi dobrami materialnymi wysłanymi lub przetransportowanymi do osoby nabywającej towary przez lub na rachunek sprzedawcy lub kupującego, do państwa członkowskiego innego niż państwo, z którego towary są wysyłane lub transportowane.

91/680/EWG

W przypadku towarów nabytych przez osobę prawną nie podlegającą opodatkowaniu, wysyłanych lub transportowanych z terytorium trzeciego i importowanych, przez taką osobę prawną nie podlegającą opodatkowaniu, do państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie przywozu wysyłanych lub transportowanych towarów, towary będą uznane za wysłane lub przetransportowane z państwa importu.

Takie państwo członkowskie przyzna importerowi, stosownie do postanowień artykułu 21 ust. 4, zwrot podatku od wartości dodanej opłaconego w związku z importem towarów, o ile importer wykaże, że dokonany przez niego zakup został opodatkowany podatkiem od wartości dodanej w państwie docelowym wysyłki lub transportu towarów.

2000/65/WE

4. Każda osoba, która okazjonalnie dostarcza nowy środek transportu na warunkach określonych w artykule 28c część A, uważana będzie również za podatnika.

91/680/EWG

Państwo członkowskie, na którego terytorium dokonywana jest dostawa, przyzna podatnikowi prawo odliczenia podatku na następujących warunkach:

- prawo do odliczenia powstaje i jest wykonalne jedynie w momencie dostawy,
- podatnik jest upoważniony do odliczenia podatku od wartości dodanej zawartego w cenie zakupu lub zapłaconego w momencie importu lub nabycia wewnątrzspółnotego środka transportu, do kwoty nie przekraczającej lub równej wysokości podatku, który podatnik ten byłby zobowiązany zapłacić gdyby dostawa nie była zwolniona z opodatkowania.

Państwa członkowskie określą szczegółowe zasady wprowadzenia tych postanowień.

5. Poniższe traktuje się jako dostawy towarów dokonane odpłatnie::

95/7/WE

a) *(Skreślony)*;

b) przekazanie przez podatnika dobra z jego przedsiębiorstwa do innego państwa członkowskiego.

91/680/EWG

Za przekazane do innego państwa członkowskiego uważa się: wszelkie dobra materialne wysłane lub przetransportowane przez podatnika lub na jego rachunek, poza terytorium określone w artykule 3, jednakże w granicach Wspólnoty, dla celów jego działalności, innych aniżeli cele jednej z następujących transakcji

- dostawa wymienionych dóbr przez podatnika w obrębie terytorium państwa członkowskiego docelowego wysyłki lub transportu na warunkach określonych w drugim zdaniu art. 8 ust. 1 punkt. a) oraz w artykule 28b część B ust. 1,
- dostawa wymienionych dóbr przez podatnika na warunkach określonych w artykule 8 ust. 1 punkt c),
- dostawa wymienionych dóbr przez podatnika w obrębie terytorium kraju na warunkach określonych w artykule 15 lub w artykule 28c część A,
- *(skreślony)*,
- dostarczenie usługi wykonanej dla podatnika i obejmującej prace dotyczące tych dóbr, fizycznie wykonane w państwie członkowskim docelowym wysyłki lub transportu, pod warunkiem, że towary te, po wykonaniu prac, są odesłane z powrotem do tego podatnika w państwie członkowskim z którego zostały pierwotnie wysłane lub przetransportowane, 91/680/EWG
95/7/WE
- czasowe użycie wymienionych dóbr w obrębie terytorium docelowego państwa członkowskiego wysyłki lub transportu dóbr, dla celów świadczenia usług przez podatnika posiadającego siedzibę na terytorium państwa członkowskiego będącego początkowym miejscem wysyłki lub transportu dóbr; 91/680/EWG
- czasowe użycie wymienionych dóbr przez okres nie przekraczający 24 miesięcy, w obrębie terytorium innego państwa członkowskiego, w którym import tych samych dóbr z państwa trzeciego w celu ich czasowego użycia byłby objęty postanowieniami dotyczącymi czasowego importu z całkowitym zwolnieniem od opłat importowych.

Jednakże w przypadku, gdy jeden z warunków którym podporządkowane jest skorzystanie z tych postanowień, przestaje być spełniony, dobra te zostaną uznane za przeniesione do innego państwa członkowskiego. W takim przypadku przeniesienie następuje z chwilą, gdy warunek przestaje być spełniony 92/111/EWG

6. Odpłatne wewnątrzspółnotowe nabycie towarów będzie obejmować użycie przez podatnika dla celów jego działalności towarów wysłanych lub transportowanych przez niego lub w jego imieniu z innego kraju, na terytorium którego towary zostały wyprodukowane, wydobyte, przetworzone, zakupione, lub nabyte stosownie do postanowień ustępu 1, lub importowane przez podatnika w ramach jego działalności, do tego innego państwa członkowskiego. 91/680/EWG

Poniższe uznaje się także za odpłatne wewnątrzspółnotowe nabycie 92/111/EWG

towarów:

przeznaczenie towarów do wykorzystania przez siły zbrojne państwa-strony Paktu Północnoatlantyckiego lub przez towarzyszący im personel cywilny w przypadku, gdy towary takie nie zostały przez nie nabyte na ogólnych warunkach określających opodatkowanie na rynku krajowym jednego z państw członkowskich, jeżeli import tych towarów nie mógł korzystać ze zwolnienia, o którym mowa w artykule 14 ust. 1 punkt g).

7. Państwa członkowskie podejmą środki w celu zapewnienia, aby transakcje, które zostałyby sklasyfikowane jako „dostawy towarów” stosownie do ustępu 5 lub artykułu 5, gdyby zostały one wykonane na terytorium tego państwa przez podatnika działającego w takim charakterze, były klasyfikowane jako „wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów.

91/680/EWG

Artykuł 28b

91/680/EWG

Miejsce transakcji

A. Miejsce dokonania wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów.

1. Za miejsce dokonania wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów uznaje się miejsce, w którym towary te znajdują się w momencie zakończenia ich wysyłki lub transportu do osoby, która je nabywa.

2. Bez naruszania ustępu 1, uznaje się jednakże, że miejsce dokonania wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, o którym mowa w artykule 28a ust. 1 punkt a) , znajduje się na terytorium państwa członkowskiego, które przyznało numer identyfikacyjny dla celów podatku od wartości dodanej pod którym kupujący nabył towary, chyba, że osoba nabywająca towary wykaże, że nabycie to podlegało opodatkowaniu zgodnie z postanowieniami ustępu 1.

Jeżeli jednakże nabyte towary zostały opodatkowane stosownie do ustępu 1 w państwie docelowym wysyłki lub transportu towarów po opodatkowaniu tych towarów stosownie do pierwszego akapitu, podstawa opodatkowania zostanie odpowiednio obniżona w państwie członkowskim, które wydało numer identyfikacji podatkowej, pod którym kupujący nabył towary.

Dla celów pierwszego akapitu uznaje się, iż wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów podlega opodatkowaniu zgodnie z ustępem 1 w przypadku, gdy spełnione są następujące warunki:

92/111/EWG

- nabywca wykaże, że nabył towary wewnątrz Wspólnoty dla potrzeb późniejszej dostawy w państwie członkowskim, o którym mowa w ustępie 1, w odniesieniu do której osobą odpowiedzialną za zapłatę podatku zgodnie z artykułem 28c część E ust. 3 jest jej odbiorca,

- nabywca wypełnił zobowiązania dotyczące deklaracji, o których mowa w ostatnim akapicie artykułu 22 ust. 6 punkt b)

B. Miejsce dostarczenia towarów

91/680/EWG

1. Bez naruszania postanowień artykułu 8 ust. 1 punkt a) oraz ust. 2 uznaje się, że miejscem dostarczenia towarów wysłanych lub transportowanych przez lub na rachunek dostawcy z państwa członkowskiego innego niż państwo docelowe przesyłki lub transportu, jest miejsce, w którym towary znajdują się w momencie zakończenia wysyłki lub transportu do nabywcy, w przypadku spełnienia następujących warunków:

- dostawa towarów dokonywana jest na rzecz podatnika lub na rzecz osoby prawnej nie będącej podatnikiem, uprawnionych do skorzystania z wyłączenia o którym mowa w drugim akapicie artykułu 28a ust. 1 punkt a), lub dla każdej innej osoby nie podlegającej opodatkowaniu,
- dostawa towarów innych niż nowe środki transportu i innych niż towary dostarczone po montażu lub instalacji, niezależnie od tego czy zostało wykonane ich próbne użycie, dokonywana przez lub na rachunek dostawcy.

W przypadku, gdy towary dostarczone w taki sposób, są wysłane lub transportowane z terytorium trzeciego oraz są importowane przez dostawcę do państwa członkowskiego innego, niż państwo członkowskie docelowe wysyłki lub transportu, uważane one będą za wysłane lub transportowane z państwa importu.

2. Jednakże, w przypadku dostawy towarów innych niż wyroby podlegające opodatkowaniu podatkiem akcyzowym, ustęp 1 nie będzie mieć zastosowania do dostaw towarów wysłanych lub transportowanych do tego samego państwa członkowskiego przywozu wysyłki lub transportu, jeżeli:

- całkowita wartość takich dostaw – bez podatku od wartości dodanej - jest mniejsza lub równa w jednym roku kalendarzowym równowartości 100.000 Ecu w walucie krajowej,

oraz

- całkowita wartość – bez podatku wartości dodanej - dostaw towarów innych niż wyroby podlegające opodatkowaniu podatkiem akcyzowym, dokonanych na warunkach określonych w ustępie 1, w poprzednim roku kalendarzowym nie przekroczyła równowartości 100.000 Ecu w walucie krajowej.

Państwo członkowskie, na terytorium którego towary znajdują się w

momencie zakończenia ich wysyłki lub transportu do kupującego, może ograniczyć progi, o których mowa powyżej, do równowartości 35.000 Ecu w walucie krajowej, jeżeli kraj ten obawia się, że próg 100.000 Ecu, o którym mowa powyżej, może prowadzić do poważnego naruszenia warunków konkurencji. Państwa członkowskie, które skorzystają z tej możliwości, podejmą niezbędne środki, aby o tym poinformować odpowiednie władze w państwie członkowskim wysyłki lub transportu towarów.

Do 31 grudnia 1994 roku Komisja złoży Radzie sprawozdanie w sprawie funkcjonowania specjalnych progów w wysokości 35.000 Ecu, o których mowa w poprzednim akapicie. W sprawozdaniu tym Komisja może poinformować Radę, że zniesienie specjalnych progów nie będzie prowadzić do poważnego naruszenia warunków konkurencji. Do chwili podjęcia przez Radę jednomyślniej decyzji na wniosek Komisji, obowiązywać będą postanowienia poprzedniego akapitu.

3. Państwo członkowskie, na terytorium którego towary znajdują się w momencie rozpoczęcia ich wysyłki lub transportu, przyzna podatnikom dokonującym dostaw towarów objętych postanowieniami ustępu 2 prawo wyboru, by miejsce takich dostaw było ustalane zgodnie z postanowieniami ustępu 1.

Zainteresowane państwa członkowskie określą szczegółowe zasady regulujące korzystanie z tej możliwości, która w każdym przypadku obejmuje okres dwóch lat kalendarzowych.

C. Miejsce świadczenia usług w dziedzinie wewnątrzspółnotowego transportu towarów

91/680/EWG

1. Z wyłączeniem postanowień artykułu 9 ust. 2 punkt b), miejsce świadczenia usług w transporcie towarów wewnątrz Wspólnoty określane będzie stosownie do ustępów 2, 3 oraz 4.

Dla celów niniejszego tytułu:

- przez „transport wewnątrzspółnotowy towarów” rozumie się transport, w którym miejsca początkowe i docelowe transportu znajdują się na terytorium dwóch różnych państw członkowskich.

Transport towarów, w przypadku którego miejsce początkowe i docelowe znajduje się na terytorium danego kraju traktuje się jako transport wewnątrzspółnotowy towarów, jeżeli transport ten jest bezpośrednio powiązany z transportem towarów, w przypadku którego miejsca początkowe i docelowe znajdują się na terytoriach dwóch różnych państw członkowskich;

95/7/WE

- przez „miejsce początkowe” rozumie się miejsce faktycznego rozpoczęcia transportu towarów, niezależnie od odcinków trasy przebytych do miejsca, w którym znajdują się towary

91/680/EWG

- przez „miejsce docelowe” rozumie się miejsce faktycznego zakończenia transportu towarów.

2. Za miejsce świadczenia usług w transporcie wewnątrzspółnotowym towarów uznaje się miejsce początkowe .

3. Jednakże, na zasadzie odstępstwa od postanowień ustępu 2, za miejsce świadczenia usług w transporcie towarów wewnątrzspółnotowym dokonywanym na rzecz klientów zidentyfikowanym dla celów podatku od wartości dodanej w państwie członkowskim innym niż kraj początku transportu, uznaje się miejsce na terytorium państwa członkowskiego, które przyznało klientowi numer identyfikacyjny dla celów podatku od wartości dodanej, pod którym usługa została dla niego wykonana.

4. Państwa członkowskie mogą nie nakładać podatku na tę część transportu, która odpowiada drodze przebytej szlakami wodnymi nie stanowiącymi części terytorium Wspólnoty określonego w artykule 3.

D. Miejsce świadczenia usług towarzyszących w stosunku do transportu towarów na terytorium Wspólnoty

Na zasadzie odstępstwa od postanowień artykułu 9 ust. 2 punkt c), za miejsce świadczenia usług obejmujących czynności towarzyszące w stosunku do wewnątrzspółnotowego transportu towarów, dokonywanych na rzecz klientów zidentyfikowanych dla celów podatku od wartości dodanej w państwie członkowskim innym niż państwo, na terytorium którego usługi są fizycznie wykonywane, uznaje się miejsce położone na terytorium państwa członkowskiego, które nadało klientowi numer identyfikacyjny dla celów podatku od wartości dodanej, pod którym usługa została dla niego wykonana.

E. Miejsce świadczenia usług wykonywanych przez pośredników

1. Na zasadzie odstępstwa od postanowień artykułu 9 ust. 1, za miejsce świadczenia usług wykonywanych przez pośredników, działających w imieniu i na rachunek innych osób, uczestniczących w usługach transportu wewnątrzspółnotowego towarów, uznaje się miejsce początkowe transportu.

Tym niemniej, w przypadku, gdy klient, któremu pośrednik świadczy usługi, jest zidentyfikowany dla celów podatku od wartości dodanej w państwie członkowskim innym niż państwo początkowe transportu, za miejsce świadczenia usług przez pośrednika uznaje się miejsce leżące na terytorium tego państwa członkowskiego, który przyznał klientowi numer identyfikacyjny, pod którym usługa została na jego rzecz wykonana.

2. Na zasadzie odstępstwa od postanowień artykułu 9 ust. 1, za miejsce świadczenia usług przez pośredników działających w imieniu i na rachunek innych osób, uczestniczących w świadczeniu usług mających na

celu dokonanie czynności towarzyszących w stosunku do transportu wewnątrzspółnotowego towarów, uznaje się miejsce, w którym usługi towarzyszące są fizycznie wykonywane.

Tym niemniej, w przypadku, gdy klient, któremu pośrednik świadczy usługi, jest zidentyfikowany dla celów podatku od wartości dodanej w państwie członkowskim innym, niż państwo, na terytorium którego usługa pomocnicza jest fizycznie świadczona, uznaje się że miejsce świadczenia usług przez pośrednika znajduje się na terytorium państwa członkowskiego, które przyznało klientowi numer identyfikacyjny podatku od wartości dodanej, pod którym pośrednik wykonał dla niego usługę.

3. Na zasadzie odstępstwa od postanowień artykułu 9 ust. 1, za miejsce świadczenia usług wykonywanych przez pośredników działających w imieniu i na rachunek innych osób, gdy uczestniczą oni w transakcjach innych niż transakcje, o których mowa w ustępie 1 lub 2 bądź też w artykule 9 ust. 2 punkt e), uznaje się miejsce zrealizowania tych transakcji.

Tym niemniej, w przypadku, gdy klient jest zidentyfikowany dla celów podatku od wartości dodanej w państwie członkowskim innym niż państwo, na terytorium którego zrealizowano transakcje, uznaje się, że miejsce świadczenia usługi wykonywanej przez pośrednika znajduje się na terytorium państwa członkowskiego, które nadało klientowi numer identyfikacyjny dla celów podatku od wartości dodanej, pod którym pośrednik wykonał usługę na jego rzecz.

F. Miejsce świadczenia usług w przypadku wyceny dóbr ruchomych lub prac dobrach ruchomych

95/7/WE

Na zasadzie odstępstwa od postanowień artykułu 9 ust. 2 punkt c), za miejsce świadczenia usług obejmujących wycenę dóbr ruchomych lub prace na tych dobrach ruchomych, na rzecz klientów zidentyfikowanych dla celów podatku od wartości dodanej w państwie członkowskim innym niż to, w którym usługi te są fizycznie wykonywane, uważa się terytorium państwa członkowskiego, które wydało klientowi numer identyfikacji podatkowej, pod którym wykonano dla niego usługę.

Odstępstwo niniejsze nie ma zastosowania w sytuacji, gdy towary nie są dostarczane lub transportowane z państwa członkowskiego, w którym usługi zostały fizycznie wykonane.

Artykuł 28c

91/680/EWG

Zwolnienia

A. Zwolnione dostawy towarów

Bez naruszania innych postanowień wspólnotowych oraz na warunkach określonych w celu zapewnienia prawidłowego i bezpośredniego stosowania zwolnień, o których mowa poniżej, a także zapobieżenia wszelkim oszustwom, unikaniu opodatkowania lub nadużyciom, państwa członkowskie zwolnią z opodatkowania:

- a) dostawy towarów, określone w artykule 5 (...), wysłanych lub transportowanych przez sprzedawcę lub nabywcę, lub na ich rachunek, poza terytorium, o którym mowa w artykule 3, lecz znajdującego się na terytorium Wspólnoty, dokonane na rzecz innego podatnika lub osoby prawnej nie podlegającej opodatkowaniu, działających w takim charakterze w państwie członkowskim innym niż państwo miejsca początkowego wysyłki lub transportu towarów.

91/680/EWG
95/7/WE

Zwolnienie to nie odnosi się do dostaw towarów dokonywanych przez podatników korzystających ze zwolnienia z podatku stosownie do postanowień artykułu 24, ani też do dostaw towarów dokonywanych na rzecz podatników lub osób prawnych nie podlegających opodatkowaniu, kwalifikujących się do zwolnienia, o którym mowa w drugim akapicie artykułu 28a ust. 1 punkt a);

91/680/EWG

- b) dostawy nowych środków transportu, wysłanych lub transportowanych do nabywcy, przez sprzedającego, przez nabywcę lub na ich rachunek, poza terytorium, o którym mowa w artykule 3, lecz na terytorium Wspólnoty, dokonywane na rzecz podatników lub osób prawnych nie podlegających opodatkowaniu, kwalifikujących się do zwolnienia, o którym mowa w drugim akapicie artykułu 28a ust. 1 punkt a), lub też na rzecz jakiegokolwiek innej osoby nie podlegającej opodatkowaniu;

- c) Dostawa towarów podlegających opodatkowaniu podatkiem akcyzowym wysłanych lub transportowanych do nabywcy przez sprzedającego, przez nabywcę lub na ich rachunek, poza terytorium, o którym mowa w artykule 3, lecz na terytorium Wspólnoty, dokonywane na rzecz podatników lub osób prawnych nie podlegających opodatkowaniu, kwalifikujących się do zwolnienia, o którym mowa w drugim akapicie artykułu 28a ust. 1 punkt a), gdy wysyłka lub transport towarów realizowana jest zgodnie z artykułem 7 ust. 4 i 5, lub artykułem 16, dyrektywy 91/12/EWG.

92/111/EWG

Zwolnienie to nie odnosi się do dostaw towarów podlegających opodatkowaniu podatkiem akcyzowym, dokonywanych przez podatników korzystających ze zwolnienia z podatku, o którym mowa w artykule 24.

- d) Dostawa towarów w rozumieniu artykułu 28a ust. 5 punkt b), które korzystają ze zwolnień, o których mowa powyżej, jeżeli została ona dokonana w imieniu innego podatnika.

B. *Zwolnione przypadki wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów*

91/680/EWG

Bez naruszenia innych postanowień wspólnotowych, oraz na warunkach określonych przez państwa członkowskie w celu zapewnienia prawidłowego i bezpośredniego stosowania zwolnień, o których mowa poniżej, a także zapobieżenia wszelkim oszustwom, unikaniu opodatkowania lub nadużyciom, państwa członkowskie zwolnią z opodatkowania:

- a) towary nabywane wewnątrz Wspólnoty, których dostawy dokonywane przez podatników byłoby w każdych okolicznościach zwolnione z opodatkowania na terytorium kraju;
- b) towary nabywane wewnątrz Wspólnoty, których import byłby w każdych okolicznościach zwolniony z opodatkowania na mocy artykułu 14 ust. 1;
- c) towary nabywane wewnątrz Wspólnoty dla których stosownie do postanowień artykułu 17 ust. 3 oraz ust. 4, nabywca tych towarów jest w każdych okolicznościach uprawniony do całkowitego zwrotu podatku od wartości dodanej, który byłby wymagany na podstawie artykułu 28a ust. 1.

C. Zwolnione usługi transportowe

Państwa członkowskie zwolnią usługi transportowe towarów świadczone na terytorium Wspólnoty realizowane z przeznaczeniem do lub pochodzących z wysp tworzących autonomiczne regiony Azorów i Madery, jak również transport towarów pomiędzy tymi wyspami.

D. Zwolniony import towarów

*91/680/EWG
2000/65/WE*

W przypadku, gdy towary wysłane lub transportowane z terytorium trzeciego są importowane do państwa członkowskiego innego niż państwo docelowe wysyłki lub transportu, państwa członkowskie zwolnią tego rodzaju import gdy dokonywana przez importera, o którym mowa w artykule 21 ust. 2, dostawa tego rodzaju towarów jest zwolniona na mocy postanowień części A.

Państwa członkowskie określą warunki tego zwolnienia w celu jego prawidłowego i bezpośredniego stosowania, a także zapobieżenia wszelkim oszustwom, unikaniu opodatkowania lub nadużyciom.

E. *Inne zwolnienia*

91/680/EWG
95/7/WE

1. Artykuł 16: ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie
(*Patrz art. 16 ust. 1*)

oraz dodaje się następujący ustęp 1.a.
(*Patrz art. 16 ust. 1.a*)

2. Artykuł 16 ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie
(*Patrz art. 16 ust. 2*).

3. Państwa członkowskie podejmą szczególne środki w celu zapewnienia, by podatek od wartości dodanej nie był pobierany od dostaw towarów wewnątrz Wspólnoty realizowanych na ich terytorium w rozumieniu artykułu 28b część A ust. 1, w przypadku, gdy spełnione są następujące warunki:

92/111/EWG

- wewnątrzspółnotowego nabycia towarów dokonuje podatnik, który nie ma siedziby na terytorium kraju, jednakże jest on zidentyfikowany dla celów podatku od wartości dodanej w innym państwie członkowskim,
- wewnątrzspółnotowego nabycia towarów dokonuje podatnik dla celów dalszej przez niego dostawy na terytorium kraju,
- towary nabyte w ten sposób przez takiego podatnika są bezpośrednio wysyłane lub transportowane z państwa członkowskiego innego niż państwo, w którym jest on zidentyfikowany dla celów podatku od wartości dodanej, oraz z przeznaczeniem dla osoby, dla której realizuje późniejszą dostawę,
- odbiorca późniejszej dostawy jest innym podatnikiem bądź nie podlegającą opodatkowaniu osobą prawną, która dla celów podatku od wartości dodanej jest zidentyfikowana na terytorium kraju,
- osoba, która otrzymuje późniejszą dostawę, została stosownie do artykułu 21 ust. 1 punkt c) wskazana jako osoba zobowiązana do zapłaty podatku z tytułu dostaw realizowanych przez podatnika, który nie ma siedziby na terytorium kraju

2000/65/WE

Artykuł 28d

91/680/EWG

Zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego i
wymagalność podatku

1. Zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego zachodzi z chwilą dokonania wewnątrzspółnotowego nabycia towarów. Wewnątrzspółnotowe nabycie towarów uznaje się za dokonane w

przypadku, gdy dostawę podobnych towarów uznaje się za dokonaną na terytorium kraju.

W odniesieniu do wewnątrzspółnotowego nabycia towarów podatek staje się wymagalny w 15 dniu miesiąca następującego po miesiącu, w którym zaszło zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego.

2. Z wyłączeniem postanowień ustępu 2, podatek staje się wymagalny z chwilą wystawienia faktury o której mowa w pierwszym akapicie artykułu 22 ust. 3 punkt a) ~~lub innego dokumentu zastępującego fakturę~~, w przypadku, gdy faktura taka ~~lub dokument~~ zostaje wystawiona osobie nabywającej towary przed piętnastym dniem miesiąca następnego po miesiącu, w którym nastąpiło zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego.

92/111/EWG
2001/115/WE

3. Na zasadzie odstępstwa od postanowień artykułu 10 ust. 2, podatek staje się wymagalny w przypadku dostaw towarów dokonanych na warunkach określonych w artykule 28c część A w 15 dniu miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego.

91/680/EWG

Jednakże z chwilą wystawienia faktury, o której mowa w pierwszym akapicie artykułu 22 ust. 3 punkt a), ~~lub innego dokumentu zastępującego fakturę~~, podatek staje się wymagalny, jeżeli faktura taka ~~lub dokument~~ została wystawiona przed piętnastym dniem miesiąca następnego po miesiącu, w którym nastąpiło zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego.

92/111/EWG
2001/115/WE

Artykuł 28e

91/680/EWG
92/111/WE

Podstawa opodatkowania oraz stawki podatku

1. W odniesieniu do wewnątrzspółnotowego nabycia towarów podstawa opodatkowania będzie składała się z tych samych elementów, co te przyjęte dla określania, zgodnie z artykułem 11 część A, podstawy opodatkowania w przypadku dostawy takich samych towarów na terytorium kraju. W szczególności, w przypadku wewnątrzspółnotowego nabycia towarów, o których mowa w artykule 28a ust. 6, podstawa opodatkowania będzie określana zgodnie z postanowieniami artykułu 11 część A ust. 1 punkt b) oraz ustępy 2 i 3.

Państwa członkowskie podejmą niezbędne środki w celu zapewnienia, aby akcyza do zapłacenia lub zapłacona przez osobę nabywającą wewnątrz Wspólnoty wyroby podlegające podatkowi akcyzowemu, została uwzględniona w podstawie opodatkowania stosownie do postanowień artykułu 11 część A ust. 2 pkt. a). Jeżeli po wewnątrzspółnotowym nabyciu towarów nabywca otrzymuje zwrot podatku akcyzowego zapłaconego w państwie członkowskim, z którego wysłano lub transportowano towary, podstawa opodatkowania zostanie odpowiednio

pomniejszona w państwie członkowskim, w którym nastąpiło wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów.

2. W przypadku dostawy towarów, o której mowa w artykule 28c część A punkt d), podstawa opodatkowania będzie określana zgodnie z postanowieniami artykułu 11 część A ust. 1 punkt b) oraz ustępy 2 i 3.

92/111/WE

3. Stawka podatku stosowana do towarów nabywanych wewnątrz Wspólnoty to stawka obowiązująca w momencie, gdy podatek staje się wymagalny.

91/680/EWG

4. Stawka podatku stosowana do towarów nabywanych wewnątrz Wspólnoty to stawka stosowana do dostaw takich samych towarów na terytorium kraju.

Artykuł 28f

91/680/EWG

Prawo do odliczeń

95/7WE i

2000/65/WE

1. Artykuł 17 ust. 2, 3 oraz 4 otrzymuje następujące brzmienie:
(Patrz. art. 17 ust. 2, 3 i 4)

2. Artykuł 18 ust. 1) otrzymuje następujące brzmienie:
(Patrz art. 18 ust. 1)

3. Do artykułu 18 dodaje się następujący ustęp 3a:
(Patrz art. 18 ust. 3a)

Artykuł 28g

91/680/EWG

Osoby zobowiązane do zapłaty podatku

95/7WE i

2000/65/WE

Artykuł 21 otrzymuje następujące brzmienie:
(Patrz art. 21)

Artykuł 28h

91/680/EWG

Obowiązki osób zobowiązanych do zapłaty podatku

95/7WE,

2000/65/WE i

2002/38/WE

Artykuł 22 otrzymuje następujące brzmienie:
(Patrz art. 22)

Artykuł 28i

91/680/EWG

Procedury specjalne dotyczące drobnych przedsiębiorstw.

Do artykułu 24 ust. 3 dodaje się następujący akapit:
(Patrz art. 24 ust. 3)

95/7WE i

2000/65/WE

Artykuł 28j

91/680/EWG

Wspólny system ryczałtowy dla rolników

95/7WE i

2000/65/WE

1. Do artykułu 25 ust. 4 dodaje się akapit w następującym brzmieniu:
(Patrz art. 25 ust. 4)

2. Artykuł 25 ust. 5 oraz 6 otrzymuje następujące brzmienie:
(Patrz art. 25 ust. 5 i 6)

3. Do artykułu 25 ust. 9 dodaje się akapit w następującym brzmieniu:
(Patrz art. 25 ust. 9)

Artykuł 28k

91/680/EWG

Przepisy różne

Do dnia 30 czerwca 1999 roku obowiązywać będą następujące postanowienia:

1. Państwa członkowskie mogą zwolnić realizowane przez sklepy wolnocłowe dostawy towarów przewożone w bagażu osobistym podróżnych podróżujących samolotami lub statkami na trasach wewnątrz Wspólnoty.

Dla celów niniejszego artykułu przyjmuje się następujące określenia:

- a) „sklep wolnocłowy” – każde przedsiębiorstwo usytuowane w obrębie portu lotniczego lub portu wodnego, które spełnia warunki określone przez właściwe władze publiczne na podstawie w szczególności ustępu 5;
- b) „podróżny udający się do innego państwa członkowskiego” - każdy pasażer posiadający dokument podróży lotniczej lub morskiej stwierdzający, że najbliższym celem jego podróży jest port lotniczy lub port wodny położony w innym państwie członkowskim;
- c) „lot lub podróż morska na terytorium Wspólnoty” - każdy transport, drogą lotniczą lub morską rozpoczynający się na terytorium kraju określonym w artykule 3, którego faktyczne miejsce docelowe jest położone w innym państwie członkowskim.

Dostawy towarów realizowane przez sklepy wolnocłowe oznaczają również dostawy towarów na pokładzie samolotu lub statku w trakcie transportu pasażerskiego na terytorium Wspólnoty.

Zwolnienie niniejsze stosuje się również do dostaw towarów realizowanych przez sklepy wolnocłowe w każdym z dwóch terminali tunelu pod Kanałem La Manche, dla pasażerów posiadających ważne bilety na podróż między tymi terminalami.

2. Uprawnienie do zwolnienia, o którym mowa w ustępie 1, odnosi się

jedynie do dostaw towarów:

- a) których całkowita wartość przypadająca na jedną osobę podczas podróży nie przekracza kwoty 90 Ecu.

94/4/WE

Z wyłączeniem postanowień artykułu 28m państwa członkowskie określają w walutach krajowych równowartość powyższej sumy stosownie do artykułu 7 ust. 2 dyrektywy nr 69/169/EWG

W przypadku, gdy całkowita wartość kilku przedmiotów lub kilku dostaw przypadająca na jedną osobę podczas jednej podróży przekracza powyższy limit, zwolnienie zostanie przyznane jedynie do wysokości tych limitów, biorąc pod uwagę fakt, że wartość jednego przedmiotu nie może zostać podzielona.

91/680/EWG

- b) które obejmują faktyczne ilości przypadające na jedną osobę w trakcie jednej podróży nie przekraczające limitów określonych przepisami Wspólnoty obowiązującymi w zakresie ruchu podróżnych między państwami trzecimi a Wspólnotą.

Wartość dokonanych dostaw towarów w granicach limitów ustanowionych na mocy poprzedniego punktu nie będzie brana pod uwagę przy stosowaniu punktu a) .

3. Państwa członkowskie przyznają każdemu podatnikowi prawo do odliczeń lub zwrotu podatku od wartości dodanej, o którym mowa w artykule 17 ust. 2, o ile wykorzystuje on towary i usługi do celów swoich dostaw towarów zwolnionych na mocy postanowień niniejszego artykułu.

4. Państwa członkowskie korzystające z opcji, o której mowa w artykule 16 ust. 2, obejmą na mocy niniejszych postanowień możliwością zwolnienia import, zakupy i dostawy towarów wewnątrz Wspólnoty podatnikowi w celu realizacji przez niego dostaw towarów zwolnionych na mocy niniejszego artykułu.

5. Państwa członkowskie podejmą niezbędne środki w celu zapewnienia prawidłowego i bezpośredniego stosowania zwolnień, o których mowa w niniejszym artykule, a także zapobieżenia wszelkim oszustwom, unikaniu opodatkowania lub nadużyciom.

Artykuł 28l

91/680/EWG

Okres stosowania

Przepisy przejściowe, o których mowa w niniejszym rozdziale, wejdą w życie z dniem 1 stycznia 1993 roku. Do 31 grudnia 1994 roku Komisja złoży Radzie sprawozdanie w sprawie funkcjonowania przepisów przejściowych wraz z propozycjami systemu docelowego.

Przepisy przejściowe zostaną zastąpione systemem docelowym opodatkowania handlu między państwami członkowskimi opartego na zasadzie opodatkowania w państwie pochodzenia dostarczanych towarów lub usług.

W tym celu, po szczegółowej analizie tego sprawozdania oraz rozważeniu, czy warunki przejścia do systemu docelowego są spełnione w zadowalającym stopniu, Rada, działając jednogłośnie na wniosek Komisji oraz po zasięgnięciu opinii Parlamentu Europejskiego, podejmie do 31 grudnia 1995 roku decyzję w sprawie przepisów niezbędnych do wejścia w życie i funkcjonowania systemu docelowego.

Przepisy przejściowe wejdą w życie na okres czterech lat i będą obowiązywać do 31 grudnia 1996 roku. Okres stosowania przepisów przejściowych zostanie automatycznie przedłużony do daty wejścia w życie systemu docelowego, a w każdym przypadku do podjęcia przez Radę decyzji w sprawie systemu docelowego.

Artykuł 28m

Kurs wymiany

W celu określenia w walutach krajowych równowartości kwot wyrażonych w niniejszym tytule w Ecu, państwa członkowskie będą stosować kurs wymiany obowiązujący w dniu 16 grudnia 1991.

Artykuł 28n

91/680/EWG

Środki przejściowe

1. W przypadku gdy:

92/111/EWG

- towary zostały wprowadzone na terytorium kraju w rozumieniu artykułu 3 przed 1 stycznia 1993 roku,

oraz

- z chwilą ich wprowadzania na terytorium tego kraju zostały objęte jednym z systemów, o których mowa w artykule 14 ust. 1 punkt b) lub c), lub też w artykule 16 ust. 1 część A,

oraz

- nie zostały wyjęte z tego systemu przed dniem 1 stycznia 1993 roku,

postanowienia obowiązujące w momencie, w którym towary zostały objęte tym systemem, będą nadal stosowane przez okres w którym towary te podlegają temu systemowi, przewidziany tymi postanowieniami.

2. Za import towarów w rozumieniu artykułu 7 ust. 1 uznaje się:
- a) każde wyjęcie, w tym także nieprawidłowe, towarów spod działania systemu, o którym mowa w artykule 14 ust. 1 punkt c), którym towary zostały objęte przed 1 stycznia 1993 roku na warunkach określonych w ustępie 1;
  - b) wyjęcie, w tym także nieprawidłowe, towarów spod działania systemu, o którym mowa w artykule 16 ust. 1 część A, którym towary zostały objęte przed 1 stycznia 1993 roku na warunkach określonych w ustępie 1;
  - c) zakończenie czynności wewnętrznego tranzytu w ramach Wspólnoty, rozpoczętych przed 1 stycznia 1993 roku na terytorium Wspólnoty dla celów odpłatnej dostawy towarów realizowanej wewnątrz Wspólnoty przed 1 stycznia 1993 roku przez podatnika działającego w takim charakterze;
  - d) zakończenie czynności zewnętrznego tranzytu rozpoczętych przed 1 stycznia 1993 roku;
  - e) jakiegokolwiek nieprawidłowości lub naruszenia popełnione przy okazji lub w trakcie czynności tranzytu zewnętrznego rozpoczętych na warunkach określonych w punkcie c) lub podczas jakiegokolwiek czynności tranzytowych zewnętrznych, o których mowa w punkcie d);
  - f) wykorzystanie na terytorium kraju przez podatnika lub osobę nie podlegającą opodatkowaniu towarów dostarczonych przed 1 stycznia 1993 roku, na obszarze innego państwa członkowskiego, w przypadku, gdy spełnione są następujące warunki:
    - dostawa tych towarów została zwolniona lub mogła być zwolniona na podstawie artykułu 15 ust. 1 i 2,
    - towary nie były importowane do kraju przed 1 stycznia 1993 roku.

Dla celów punktu c) wyrażenie „czynności tranzytu wewnętrznego Wspólnoty” oznacza wysyłkę bądź transport towarów w ramach systemu tranzytu wewnątrzspółnotowego lub na podstawie dokumentu T2 L, wewnątrzspółnotowego karnetu przewozowego, bądź też wysyłkę pocztową.

3. W przypadkach, o których mowa w ustępie 2 punkt a) do e), miejscem importu w rozumieniu artykułu 7 ust. 2 będzie państwo członkowskie, na terytorium którego towary przestają podlegać systemowi, którym zostały objęte przed 1 stycznia 1993 roku.

92/111/EWG

4. Na zasadzie odstępstwa od postanowień artykułu 10 ust. 3 import towarów w rozumieniu ustępu 2 niniejszego artykułu zostaje zrealizowany

bez wystąpienia zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego w przypadku, gdy:

- a) importowane towary są wysyłane lub transportowane poza terytorium Wspólnoty w rozumieniu artykułu 3,

lub

- b) importowane towary w rozumieniu ustępu 2 punkt a) nie są środkami transportu oraz są ponownie wysyłane bądź transportowane do państwa członkowskiego, z którego zostały wyeksportowane, oraz do osoby, która je wyeksportowała,

lub

- c) importowane towary w rozumieniu ustępu 2 punkt a) są środkami transportu nabytymi lub importowanymi przed 1 stycznia 1993 roku zgodnie z ogólnymi warunkami opodatkowania obowiązującymi na rynku krajowym państwa członkowskiego w rozumieniu artykułu 3 i/lub nie podlegały z tytułu ich eksportu jakimkolwiek zwolnieniom lub zwrotowi podatku od wartości dodanej.

Warunek ten będzie uznany za spełniony jeżeli datą pierwszego wykorzystania środka transportu była data przed 1 stycznia 1985 roku lub też jeżeli wysokość podatku należnego z tytułu importu jest nieznaczną.

Tytuł XVI B.

94/5/WE

Postanowienia przejściowe dotyczące towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich oraz antyków.

Artykuł 28o

1. Państwa członkowskie, które w dniu 31 grudnia 1992 roku stosowały specjalne postanowienia podatkowe inne, aniżeli te, o których mowa w artykule 26a część B, w odniesieniu do dostaw używanych środków transportu realizowanych przez podatników – pośredników, mogą nadal stosować te postanowienia w okresie, o którym mowa w artykule 28l, o ile są one zgodne z następującymi warunkami lub dostosowane tak, by spełniać poniższe warunki:

- a) postanowienia szczególne mają zastosowanie jedynie do dostaw środków transportu, o których mowa w artykule 28a ust. 2, uznanych za towary używane w rozumieniu artykułu 26a część A punkt d), dokonywanych przez podatników - pośredników, w rozumieniu artykułu 26a część A punkt e), do których zastosowanie mają szczególne postanowienia podatkowe w zakresie opodatkowania

marży zysku na podstawie artykułu 26a część B ust. 1 oraz 2. Dostawy nowych środków transportu w rozumieniu artykułu 28a ust. 2 punkt b), które są dokonywane na warunkach określonych w artykule 28c część A, będą wyłączone z zakresu obowiązywania niniejszych postanowień szczególnych;

- b) podatek należny z tytułu każdej dostawy, o której mowa w pkt. a) , równa się kwocie podatku, który byłby należny w przypadku, gdyby do dostawy takiej zastosowanie miały zwykłe postanowienia w zakresie podatku od wartości dodanej, pomniejszonej o kwotę podatku d wartości dodanej, którą uznaje się za zawartą w cenie nabycia środków transportu zapłaconej przez podatnika - pośrednika;
- c) podatek, który uznaje się za zawarty w cenie nabycia środków transportu zapłaconej przez podatnika - pośrednika, będzie obliczany według następującej metody:
  - uwzględnianą ceną nabycia będzie cena nabycia w rozumieniu artykułu 26a część B ust. 3,
  - uznaje się, że cena nabycia zapłacona przez podatnika - pośrednika, zawiera podatek od wartości dodanej, który byłby należny w przypadku, gdyby dostawca podatnika - pośrednika zrealizował dostawę na podstawie zwykłych przepisów w zakresie podatku od wartości dodanej,
  - uwzględnianą stawką podatku będzie stawka stosowana w rozumieniu artykułu 12 ust. 1) w państwie członkowskim, na terytorium którego ma miejsce określona na podstawie artykułu 8 dostawa do podatnika - pośrednika;
- d) podatek należny z tytułu każdej dostawy, o której mowa w punkcie a) , naliczony stosownie do postanowień punktu b), nie może być mniejszy, aniżeli kwota podatku, który byłby należny w przypadku, gdyby do dostawy zastosowanie miały postanowienia szczególne w zakresie opodatkowania marży zysku stosownie do artykułu 26a część B ust. 3.

Stosując powyższe postanowienia, państwa członkowskie mogą wybrać opcję przewidującą, iż w przypadku dostawy, do której zastosowanie miałyby postanowienia szczególne w zakresie opodatkowania marży zysku, marża ta nie byłaby mniejsza, niż 10% ceny sprzedaży w rozumieniu części B ust. (3);

- e) podatnik - pośrednik, nie ma prawa do oddzielnego wyszczególniania na wystawianych fakturach ~~bądź dokumentach je zastępujących~~ podatku dotyczącego dostaw, które dokonuje zgodnie z postanowieniami szczególnymi;

94/5/WE
2001/115/WE

- f) podatnicy nie mają prawa do odliczania od podatku do zapłacenia bądź zapłaconego od używanych środków transportu, dostarczonych im przez podatnika - pośrednika, jeżeli podatnik - pośrednik realizuje dostawę tych towarów stosownie do postanowień szczególnych zgodnie z punktem a) ;
- g) na zasadzie odstępstwa od postanowień artykułu 28a ust. 1 punkt a) , nabywane wewnątrz Wspólnoty środki transportu nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej w przypadku, gdy sprzedawca jest podatnikiem – pośrednikiem, działającym w takim charakterze, a nabyte używane środki transportu zostały opodatkowane w państwie członkowskim, z którego zostały wysłane lub transportowane, stosownie do postanowień punktu a) ;
- h) artykuły 28b część B oraz 28c część A punkt a) i d) nie mają zastosowania do dostaw używanych środków transportu opodatkowanych zgodnie z postanowieniami punktu a) .

2. Na zasadzie odstępstwa od pierwszego zdania ustępu 1, Królestwo Danii ma prawo do stosowania szczególnych postanowień podatkowych, określonych w ustępie 1 punkt od a) do h) w okresie, o którym mowa w artykule 28l.

3. W przypadku stosowania postanowień szczególnych w odniesieniu do sprzedaży na publicznej aukcji, o której mowa w artykule 26a część C, państwa członkowskie będą stosować te postanowienia szczególne również do dostaw używanych środków transportu realizowanych przez organizatora sprzedaży na publicznej aukcji działającego w swoim własnym imieniu na rzecz podatnika - pośrednika, na podstawie umowy, z tytułu której wypłacana jest prowizja od sprzedaży tych towarów drogą publicznej aukcji, o ile dostarczone przez takiego podatnika - pośrednika używane środki transportu w rozumieniu artykułu 5 ust. 4 punkt c) podlegają opodatkowaniu stosownie do postanowień ustępów 1 oraz 2.

4. W odniesieniu do realizowanych przez podatnika - pośrednika, dostaw dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków, dostarczonych mu na warunkach określonych w artykule 26a część B ust. 2, Republika Federalna Niemiec może do 30 czerwca 1999 roku zapewniać podatnikom - pośrednikom, możliwość stosowania postanowień szczególnych bądź też zwykłych zgodnie z następującymi zasadami:

- a) przy stosowaniu przez podatników - pośredników, postanowień szczególnych w odniesieniu do tych dostaw towarów podstawa opodatkowania będzie określana zgodnie z artykułem 11 część A ust. 1, 2 oraz 3,
- b) podatnik – pośrednik wykorzystujący te dostawy towarów dla potrzeb swoich czynności opodatkowanych zgodnie z punktem a), bzie uprawniony do odliczenia z podatku, który zobowiązany jest zapłacić:

- podatku od wartości dodanej do zapłacenia lub zapłaconego od dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków, które zostały lub zostaną mu dostarczone przez innego podatnika - pośrednika, jeżeli dostawa taka została opodatkowana zgodnie z postanowieniami ustępu a) ,
- podatku od wartości dodanej uznanego za zawarty w cenie nabycia dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków, które zostały lub zostaną mu dostarczone przez innego podatnika - pośrednika została opodatkowana zgodnie z postanowieniami szczególnymi w zakresie opodatkowania marży zysku, o których mowa w artykule 26a część B w państwie członkowskim, na terytorium którego dostawa ta została uznana za dokonaną na podstawie artykułu 8.

Prawo do odliczenia podatku powstaje z chwilą, gdy podatek do zapłaty z tytułu dostawy opodatkowanej zgodnie z postanowieniami punktu a) staje się wymagalny;

- c) przy stosowaniu postanowień określonych w drugim myślniku ustępu b), cena nabycia dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków, których dostawa realizowana przez podatnika - pośrednika jest opodatkowana zgodnie z postanowieniami punktu a), będzie określana zgodnie z artykułem 26a część B ust. 3, a podatek uznany za zawarty w tej cenie będzie obliczany według następującej metody:
  - uznaje się, że cena nabycia obejmuje podatek od wartości dodanej, który byłby należny do zapłaty, gdyby podlegająca opodatkowaniu marża zysku dostawcy równała się 20% ceny kupna,
  - uwzględnianą stawką podatku będzie stawka stosowana w rozumieniu artykułu 12 ust. 1 w państwie członkowskim, na terytorium którego ma miejsce określona w artykule 8 dostawa, do której zastosowanie mają postanowienia szczególne w zakresie opodatkowania marży zysku;
- d) w przypadku stosowania zwykłych postanowień w zakresie podatku od wartości dodanej w odniesieniu do dostaw dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków, dostarczonych podatnikowi - pośrednikowi przez innego podatnika - pośrednika, oraz jeżeli towary zostały opodatkowane zgodnie z postanowieniami ustępu a), podatnik - pośrednik ten ma prawo do odliczenia ze swojego zobowiązania podatkowego podatku od wartości dodanej, o którym mowa w ustępie b);
- e) stawkami podatku stosowanymi w odniesieniu do tych dostaw towarów będą stawki stosowane w dniu 1 stycznia 1993 roku;

- f) stosując postanowienia określone w czwartym myślniku artykułu 26a część B ust. 2, czwartym myślniku artykułu 26a część C ust. 1 oraz w artykule 26a część D punkt b) i c), państwa członkowskie będą uznawać dostawy dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków opodatkowanych zgodnie z punktem a) za dostawy podlegające opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej zgodnie z postanowieniami szczególnymi w zakresie opodatkowania marży zysku stosownie do artykułu 26a część B;
- g) w przypadku, gdy dostawy dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków opodatkowanych zgodnie z punktem a) są realizowane na warunkach określonych w artykule 28c część A, faktura wystawiana stosownie do postanowień artykułu 22 ust. 3 będzie zawierać adnotację informującą o zastosowaniu szczególnych postanowień w zakresie opodatkowania marży zysku stosownie do artykułu 28o ust. 4.

Tytuł XVIc

94/76/WE

Środki przejściowe mające zastosowanie w kontekście przystąpienia
Austrii, Finlandii i Szwecji do Unii Europejskiej

Artykuł 28p

1. Dla celów niniejszego artykułu:

- przez „Wspólnotę” rozumie się terytorium Wspólnoty określone w artykule 3 przed przystąpieniem,
- „nowe państwa członkowskie” oznaczają terytorium państw członkowskich przystępujących do Unii Europejskiej na mocy traktatu podpisanego 24 czerwca 1994 roku, określone dla każdego z tych państw w artykule 3 niniejszej dyrektywy,
- przez „rozszerzoną Wspólnotę” rozumie się terytorium Wspólnoty określone w artykule 3 niniejszej dyrektywy po dacie przystąpienia.

2. W przypadku, gdy towary:

- zostały wprowadzone na terytorium Wspólnoty lub jednego z jej nowych państw członkowskich przed datą przystąpienia,

oraz

- z chwilą ich wprowadzenia na terytorium Wspólnoty lub jednego z nowych państw członkowskich zostały objęte procedurą czasowego dopuszczenia do obrotu przy całkowitym zwolnieniu z opłat celnych w ramach jednego z systemów, o których mowa w artykule 16 ust. 1 część B punkt a) do d), lub też w ramach podobnego systemu na

obszarze jednego z nowych państw członkowskich,

oraz

- nie zostały wyjęte z tego systemu przed datą przystąpienia,

postanowienia obowiązujące w momencie, w którym towary zostały objęte takim systemem, będą nadal obowiązywać do chwili, gdy towary zostaną wyjęte spod tego systemu po dacie przystąpienia nowych państw członkowskich.

3. W przypadku, gdy towary:

- zostały przed datą przystąpienia objęte wspólną procedurą tranzytową lub innego rodzaju tranzytową procedurą celną,

oraz

- nie zostały wyjęte z tego systemu przed datą przystąpienia,

postanowienia obowiązujące w momencie, w którym towary zostały objęte takim systemem, będą nadal obowiązywać do chwili, gdy towary zostaną wyjęte spod tego systemu po dacie przystąpienia nowych państw członkowskich.

Dla celów pierwszego myślnika przez „wspólną procedurę tranzytową” rozumie się środki dotyczące transportu towarów w tranzycie między Wspólnotą oraz krajami Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA), jak również między samymi państwami EFTA, o czym mowa w Konwencji w sprawie wspólnej procedury tranzytowej z 20 maja 1987 roku.

4. W przypadkach, gdy wykazano, że towary znajdowały się w wolnym obrocie na terytorium jednego z nowych państw członkowskich lub na terytorium Wspólnoty, za import towarów uznaje się w rozumieniu artykułu 7 ust. 1:

- a) każde wyjęcie, w tym nieprawidłowe, towarów spod systemu czasowego dopuszczenia do obrotu, którym zostały one objęte przed datą akcesji na warunkach określonych w ustępie 2;
- b) każde wyjęcie, w tym nieprawidłowe, towarów spod działania jednego z systemów, o których mowa w artykule 16 ust. 1 część B punkt a) do d), lub spod podobnego systemu, którym towary te zostały objęte przed datą akcesji na warunkach określonych w ustępie 2;
- c) zakończenie jednej z procedur określonych w ustępie 3, która została wszczęta przed datą przystąpienia w jednym z nowych państw członkowskich, dla celów odpłatnych dostaw towarów realizowanych

przed tą datą w takim państwie członkowskim przez podatnika działającego w takim charakterze;

- d) jakiegokolwiek nieprawidłowości lub naruszenia przepisów mające miejsce w trakcie stosowania jednego z systemów, o których mowa w ustępie 3 na warunkach określonych w punkcie c).

5. Wykorzystanie, po dacie przystąpienia, na terytorium państwa członkowskiego przez podatnika lub osobę nie będącą podatnikiem, towarów dostarczonych im przed tą datą na terytorium Wspólnoty lub jednego z nowych państw członkowskich, będzie również uznawane za import towarów w rozumieniu artykułu 7 ust. 1, o ile spełnione zostaną następujące warunki:

- dostawa tych towarów została zwolniona, lub mogła być zwolniona, bądź to na podstawie artykułu 15 ust. 1 i 2, bądź też z tytułu podobnych postanowień obowiązujących w nowych państwach członkowskich,
- towary nie były importowane do jednego z nowych państw członkowskich lub na terytorium Wspólnoty przed datą przystąpienia.

6. W przypadkach, o których mowa w ustępie 4, miejscem importu w rozumieniu artykułu 7 ust. 3 będzie państwo członkowskie, na terytorium którego towary zostają wyjęte z systemu, którym towary zostały objęte przed datą przystąpienia.

7. Na zasadzie odstępstwa od postanowień artykułu 10 ust. 3 import towarów w rozumieniu ustępów 4 i 5 niniejszego artykułu ustaje bez zaistnienia zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego w przypadku, gdy:

- a) importowane towary są wysyłane lub transportowane poza rozszerzoną Wspólnotę;

lub

- b) towary importowane w rozumieniu ustępu 4 punkt a) są towarami innymi, aniżeli środki transportu oraz są ponownie wysyłane lub transportowane do państwa członkowskiego, z którego zostały wyeksportowane oraz do osoby, która je wyeksportowała;

lub

- c) towary importowane w rozumieniu ustępu 4 punkt a) są środkami transportu, które zostały nabyte lub importowane przed datą przystąpienia, na warunkach ogólnych opodatkowania obowiązujących na rynku krajowym jednego z nowych państw członkowskich lub jednego z państw członkowskich Wspólnoty i/lub nie były objęte

jakimkolwiek zwolnieniem bądź zwrotem podatku od wartości dodanej z tytułu ich eksportu.

Warunek ten zostanie uznany za spełniony, jeżeli datą pierwszego wykorzystania środków transportu była data przed 1 stycznia 1987 roku lub też jeżeli kwota podatku do zapłaty z tytułu importu jest nieznaczna.

Tytuł XVII

77/388/EWG

Komitet do spraw podatku od wartości dodanej

Artykuł 29

1. Zostaje utworzony komitet doradczy do spraw podatku od wartości dodanej, zwany dalej „Komitetem”.
2. W skład Komitetu wejdą przedstawiciele państw członkowskich oraz Komisji.

Przewodniczącym komitetu zostanie przedstawiciel Komisji..

Obsługę kancelaryjną Komitetu zapewni Komisja.

3. Komitet działa w oparciu swój regulamin wewnętrzny.
4. Poza punktami podlegającymi konsultacjom, o których mowa w niniejszej dyrektywie, Komitet rozpatrzy pytania postawione przez jego przewodniczącego, w wyniku jego własnej inicjatywy lub na prośbę przedstawiciela państwa członkowskiego, dotyczące zastosowania przepisów wspólnotowych z zakresu podatku od wartości dodanej.

Tytuł XVIII

77/388/EWG

Postanowienia różne

Artykuł 30

Umowy międzynarodowe

Rada, działając jednogłośnie na wniosek Komisji, może upoważnić dowolne państwo członkowskie do zawarcia z państwem trzecim lub organizacją międzynarodową umowy, która mogą zawierać odstępstwa od niniejszej dyrektywy. Państwo pragnące zawrzeć taką umowę zwróci się z tym zagadnieniem do Komisji oraz dostarczy wszelkich informacji potrzebnych do oceny wniosku. Komisja poinformuje pozostałe państwa członkowskie w przeciągu jednego miesiąca.

Decyzję Rady uznaje się za przyjętą, jeśli w przeciągu dwóch miesięcy od poinformowania pozostałych państw członkowskich w sposób określony w poprzednim ustępie, sprawa nie zostanie rozpatrzona przed Radą.

Artykuł 31

Jednostka rozliczeniowa

1. Jednostką rozliczeniową używaną dla celów niniejszej dyrektywy będzie europejska jednostka rozliczeniowa (ejr) w rozumieniu Decyzji 75/250/EWG.
2. Przy przeliczaniu tej jednostki rozliczeniowej na waluty krajowe, państwa członkowskie mają możliwość zaokrąglania kwot wynikających z takiego przeliczenia w górę lub w dół do 10%.
- 3.

Artykuł 32

94/5/WE

Towary używane

(Skreślony)

Artykuł 33

91/680/EWG

1. Bez naruszania innych przepisów Wspólnoty, a w szczególności przepisów wspólnotowych dotyczących ogólnych systemu powszechnego, przechowywania, transportu i kontroli wyrobów podlegających opodatkowaniu podatkiem akcyzowym, niniejsza dyrektywa nie uniemożliwia żadnemu państwu członkowskiemu utrzymywania lub wprowadzania podatków od umów ubezpieczeniowych, podatków od gier i zakładów, akcyzy, opłat rejestrowych oraz, ogólnie rzecz biorąc, jakichkolwiek podatków, pobrań i opłat, które nie mają cech podatku obrotowego, pod warunkiem jednakże, że te podatki, cła i opłaty nie prowadzą w handlu między państwami członkowskimi do formalności związanych z przekraczaniem granicy.

2. Wszelkie odniesienia w niniejszej dyrektywie do wyrobów podlegających opodatkowaniu podatkiem akcyzowym dotyczą następujących produktów, definiowanych stosownie do obowiązujących przepisów Wspólnoty:

- oleje mineralne,
- alkohol i napoje alkoholowe,
- wyroby tytoniowe

Artykuł 33a

92/111/EWG

1. Towary, o których mowa w artykule 7 ust. 1 punkt b), wprowadzane na terytorium Wspólnoty z terytorium stanowiącego część obszaru celnego Wspólnoty, lecz który dla celów niniejszej dyrektywy jest uznawany za obszar trzeci, będą podlegać następującym postanowieniom:

- a) formalności związane z wprowadzeniem tego rodzaju towarów na terytorium Wspólnoty będą identyczne, jak formalności określone wspólnotowymi przepisami celnymi obowiązującymi w zakresie importu towarów na obszar celny Wspólnoty;
- b) w przypadku, gdy miejsce docelowe wysyłki lub transportu takich towarów znajduje się poza terytorium państwa członkowskiego, na obszarze którego towary są wprowadzane na terytorium Wspólnoty, będą one przewożone na obszarze terytorium Wspólnoty zgodnie z wspólnotowymi procedurami tranzytu wewnętrznego określonymi w obowiązujących przepisach celnym Wspólnoty, o ile zostały one objęte deklaracją, na podstawie której towary zostały objęte tym systemem w momencie ich wprowadzenia na terytorium Wspólnoty;
- c) w przypadku, gdy z chwilą ich wprowadzenia na terytorium Wspólnoty towary te znajdują się w jednej z sytuacji, która umożliwiłaby im – gdyby były importowane w rozumieniu artykułu 7 ust. 1 punkt a) – objęcie jednym z systemów o których mowa w artykule 16 ust. 1 część B punkty a), b), c) i d), lub jednym z systemów czasowego dopuszczenia z całkowitym zwolnieniem z opłat importowych, państwa członkowskie podejmą środki w celu zapewnienia, by towary te mogły pozostać na terytorium Wspólnoty na takich samych warunkach, jak warunki określone dla stosowania takich systemów.

2. Towary nie wymienione w artykule 7 ust. 1 punkt a), wysłane lub transportowane z państwa członkowskiego do punktu docelowego na terytorium stanowiącym część obszaru celnego Wspólnoty, lecz który dla celów stosowania niniejszej dyrektywy jest uznawany za obszar trzeci, będą podlegać następującym postanowieniom:

- a) formalności związane z eksportem tego rodzaju towarów poza terytorium Wspólnoty będą identyczne, jak formalności określone wspólnotowymi przepisami celnymi obowiązującymi w zakresie eksportu towarów poza obszar celny Wspólnoty;
- b) w przypadku towarów, które są czasowo eksportowane poza terytorium Wspólnoty w celu ich ponownego importu, państwa członkowskie podejmą środki konieczne do zapewnienia, by z chwilą ich ponownego importu do Wspólnoty, podlegały one tym samym postanowieniom, które odnoszą się do towarów czasowo eksportowanych poza obszar celny Wspólnoty

Tytuł XIX

77/388/EWG

Postanowienia końcowe

Artykuł 34

Począwszy od 1 stycznia 1982, a następnie co dwa lata, Komisja, po konsultacjach z państwami członkowskimi, przedłoży Radzie raport z zastosowania wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w państwach członkowskich. Raport ten zostanie przekazany przez Radę Parlamentowi Europejskiemu.

Artykuł 35

W odpowiednim czasie, Rada działając jednogłośnie na wniosek Komisji, po otrzymaniu opinii Parlamentu Europejskiego oraz Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, oraz działając zgodnie z interesami wspólnego rynku, przyjmie dalsze dyrektywy mające na celu uzupełnienie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, w szczególności w celu stopniowego ograniczenia lub uchylecia środków podjętych przez państwa członkowskie w trybie odstępstwa od przepisów systemu, w celu osiągnięcia zbieżności krajowych systemów podatku od wartości dodanej, przygotowując tym samym osiągnięcie celu określonego w artykule 4 pierwszej dyrektywy Rady z 11 kwietnia 1967.

Artykuł 36

Uchyla się czwarty akapit artykułu 2 oraz artykuł 5 pierwszej dyrektywy Rady z 11 kwietnia 1967.

Artykuł 37

Druga dyrektywa Rady 67/228/EWG z dnia 11 kwietnia 1967 o podatku od wartości dodanej przestanie obowiązywać w każdym z państw członkowskich od dnia, w którym przepisy niniejszej dyrektywy zostaną wprowadzone w życie.

Artykuł 38

Niniejsza dyrektywa jest adresowana do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 maja 1977 roku

W imieniu Rady

przewodniczący

J. Silkin

ZAŁĄCZNIK A

LISTA DZIAŁALNOŚCI ZALICZANYCH DO PRODUKCJI ROLNICZEJ:

I. UPRAWA WE WŁAŚCIWYM TEGO SŁOWA ZNACZENIU

1. Uprawa roli, ogólnie, łącznie z uprawą winorośli
2. Uprawa owoców (łącznie z oliwkami) i warzyw, kwiatów oraz roślin ozdobnych, w tym także szklarniowych
3. Hodowla grzybów i uprawa roślin przyprawowych, nasion i materiałów reprodukcyjnych; uprawa sadzonek w szkółkach leśnych

II. HODOWLA I CHÓW ZWIERZĄT WRAZ Z UPRAWĄ ZIEMI

1. Hodowla i chów zwierząt
  1. Hodowla i chów drobiu
  2. Hodowla i chów królików
  3. Pszczelarstwo
  4. Hodowla jedwabników
  5. Hodowla ślimaków

III. GOSPODARKA LEŚNA

IV. RYBOŁÓWSTWO

1. Rybołówstwo słodkowodne
2. Hodowla ryb
3. Hodowla małży, ostryg oraz innych mięczaków i skorupiaków
4. Hodowla żab

V. Jako produkcję rolniczą określa się również działalność polegającą na przetwarzaniu przez rolnika przy użyciu środków zwykle używanych w gospodarce rolniczej, leśnej i rybackiej, produktów pochodzących w głównej mierze z jego produkcji rolniczej.

ZAŁĄCZNIK B

LISTA USŁUG ROLNICZYCH

Za usługi rolnicze uznaje się usługi, które przyczyniają się do wzrostu produkcji rolniczej, a w szczególności:

- praca przy uprawie ziemi, zbieranie plonów, młócenie, balowanie, zbieranie z pól, sianie i sadzenie,
- pakowanie i przygotowywanie do sprzedaży, takie jak suszenie, czyszczenie, mielenie, odkażanie oraz silosowanie produktów rolnych,
- przechowywanie produktów rolnych
- dozór nad trzodami, hodowla i tucz bydła
- wynajem dla celów rolniczych sprzętu zwykle używanego w gospodarstwach rolniczych, leśnych i rybackich
- pomoc techniczna
- zwalczanie roślin i zwierząt będących szkodnikami, opylanie i opryskiwanie upraw oraz ziemi
- obsługiwanie sprzętu nawadniającego i odwadniającego
- ścinanie drzew, obcinanie gałęzi i inne usługi leśne

ZAŁĄCZNIK C¹

UJEDNOLICONY SPOSÓB NALICZANIA

- I. W celu obliczenia wartości dodatkowej od całości działalności gospodarstw rolnych, leśniczych i rybackich, uwzględnia się wartość następujących czynników - bez podatku od wartości dodanej:
1. produkcji końcowej, łącznie z konsumpcją własną, produktów z sektorów „produkty rolnicze i łowieckie” oraz „drewno w stanie surowym” zgodnie z wykazem podanym w punktach IV i V, do której dodać należy wartość produktów pochodzących z działalności przetwórczej o której mowa w punkcie V załącznika A;
  2. konsumpcja pośrednia, która jest potrzebna do osiągnięcia produkcji, o której mowa w punkcie 1;
  3. wartość brutto wytworzenia środków trwałych w połączeniu z działalnością wymienioną w załącznikach A i B.
- II. W celu określenia nakładów podlegających opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej i stanowiących podstawę do skorzystania z prawa do odliczenia, oraz wydatków rolników ryczałtowych, z rachunków krajowych zostaną odjęte tego samego rodzaju nakłady i wydatki rolników podlegających powszechnemu systemowi podatku od wartości dodanej, z uwzględnieniem tych samych czynników co w punkcie I.
- III. Wartość dodana rolników ryczałtowych jest równa różnicy pomiędzy wartością produkcji końcowej bez podatku od wartości dodanej, określonej w punkcie I.1., oraz całkowitej wartości nakładów określonych w punkcie I.2, łącznie z wartością brutto wytworzenia środków trwałych, określoną w punkcie I.3. Wszystkie te czynniki odnoszą się wyłącznie do rolników ryczałtowych.

---

¹ W niniejszym załączniku stosuje się pojęcia z klasyfikacji rachunkowości ekonomicznej rolnictwa Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich.

IV. PRODUKTY ROLNICZE I ŁOWIECKIE

	<i>Oznaczenie kodowe EUStat</i>
Zboża(z wyłączeniem ryżu)	
pszenica i pszenica orkisz	
pszenica i pszenica orkisz	10.01.11 1
	10.01.19
pszenica ozima (także pszenica orkisz)	-
pszenica jara	-
pszenica twarda durum	10.01.51
	10.01.59
pszenica ozima	-
pszenica jara	-
żyto i mieszanki zbożowe strączkowe	
żyto	10.02.00
żyro ozime	-
żyto jare	-
mieszanki zbożowo – strączkowe	10.01.11 2
	10.01.19 2
jęczmień	10.03.10
	10.03. 90
jęczmień jary	-
jęczmień ozimy	-
owies i mieszanka zbożowo-strączkowa jara	
owies	10.04.10
	10.04.90
mieszanka zbożowo -strączkowa jara	-
Kukurydza (ziarno)	10.05.10
	10.05.92
Pozostałe zboża (bez ryżu)	
gryka	10.07.10
proso	10.07.91
sorgo ziarniste	10.07.95
siemię	10.07.96
zboża nie wyszczególnione gdzie indziej (bez ryżu)	10.07.99
Ryż (w łusce lub nie łuskany)	
Rośliny strączkowe	
groch suszony i groch pastewny	07.05.11
groch suszony inny niż groch pastewny	-
groch suszony (poza ciecierzycą)	-
groch włoski (ciecierzyca)	-
groch pastewny	-
ziarno fasoli i bobu	-
ziarno fasoli	07.05.15

ziarno bobu	07.05.95	
pozostałe rośliny strączkowe		
soczewica	07.05.91	
wyka	12.03.31	2
łubin	12.03.49	2
rośliny strączkowe nie wyszczególnione gdzie indziej mieszanki	07.05.97	
roślin strączkowych oraz mieszanki zbóż i roślin strączkowych		
Rośliny okopowe		
ziemniaki	-	
ziemniaki (poza sadzeniakami)	-	
młode ziemniaki	07.01.13	
	07.01.15	
ziemniaki należące do uprawy głównej	07.01.17	
	07.01.19	
sadzeniaki	07.01.11	
buraki cukrowe	12.04.11	
buraki pastewne, brukiew, marchew pastewna i rzepa pastewna (buraki białe); inne rośliny okopowe		
buraki pastewne		
brukiew, marchew pastewna, rzepa pastewna	12.10.10	
brukiew	12.10.10	
marchew pastewna, rzepa pastewna	12.10.10	
kapusta pastewna	12.10.99	2
inne rośliny okopowe		
bulwy	07.06.10	
bataty	07.06.50	
rośliny okopowe nie wyszczególnione gdzie indziej	07.06.30	
	12.10.99	3
Rośliny przemysłowe		
Nasiona oleiste i owoce oleiste (bez oliwek)		
rzepak i nasiona rzepaku	12.01.91	
rzepak ozimy	-	
rzepak jary	-	
rzepak	-	
nasiona słonecznika	12.01.95	
nasiona soji	12.01.40	
nasiona rycynusu	12.01.50	
siemię lniane	12.01.61	
	12.01.69	
nasiona sezamu, konopi, gorczycy i maku		
nasiona sezamu	12.01.97	
nasiona konopi	12.01.94	
nasiona gorczycy	12.01.92	
nasiona maku	12.01.93	
rośliny włókniste		
len	54.01.10	
konopie	57.01.10	
tytoń nieprzetworzony (łącznie z tytoniem suszonym)	24.01.10	

	24.01.90	
chmiel	12.06.00	
pozostałe rośliny przemysłowe		
korzenie cykorii	12.05.00	
rośliny lecznicze, przyprawowe, aromatyczne		
szafran	09.10.31	
kminek	07.01.82	
rośliny lecznicze, przyprawowe i aromatyczne, nie wyszczególnione	09.09	
gdzie indziej	(11-13-15-17-18)	
	09.10	
	(11-20-51-55-71)	
	12.07	
	(10-20-30-40-50-60-70-80-91-99)	
Świeże warzywa		
rodzaje kapusty konsumpcyjnej		
kalafior	07.01.21	
	07.01.22	
inne rodzaje kapusty		
brukselka	07.01.26	
biała kapusta	07.01.23	
czerwona kapusta	07.01.23	
kapusta włoska	07.01.27	
zielona kapusta	07.01.27	
rodzaje kapusty nie wyszczególnione gdzie indziej	07.01.27	
warzywa liściaste i łodygowe poza kapustą		
seler łodygowy	07.01.51	
	07.01.53	
	07.01.972	
por	07.01.68	
sałata	07.01.31	
	07.01.33	
cykoria	07.01.36	1
szpinak	07.01.29	
szparagi	07.01.71	
cykoria (endywia)	07.01.34	
karczochy	07.01.73	
inne warzywa liściaste i łodygowe		
rospunka warzywna	07.01.36	2
karczoch hiszpański i oset jadalny (hiszpańskie karczochy)	07.01.37	
koper włoski	07.01.91	
rabarbar	07.01.97	1
rzeżucha	07.01.97	1
pietruszka	07.01.97	1
brokuły	07.01.97	1
warzywa liściaste i łodygowe nie wyszczególnione gdzie indziej	07.01.97	1
warzywa rodzaju owocowego		
pomidory	07.01.75	

	07.01.77
ogórki i korniszony	07.01.83
	07.01.85
melony	08.09.10
bakłażan i dynia zwyczajna, cukinia	07.01.95
słodka papryka	07.01.93
inne warzywa hodowane dla owoców	07.01.97 3
warzywa korzeniowe i bulwiaste	
kalarepa	07.01.27 2
kapusta polna	07.01.54
marchew	07.01.54
czosnek	07.01.67
cebula i szalotki	07.01.(62-63-66)
burak ćwikłowy (burak czerwony)	07.01.56
	07.01.59
salsefia i skorzonera	07.01.56
	07.01.59
pozostałe warzywa korzeniowe i bulwiaste (szczypiorek, rzodkiew	07.01.56
zwyczajna, rzepa francuska, chrzan)	07.01.59
rośliny strączkowe	
groszek zielony	07.01.41
	07.01.43
nasiona fasoli	07.01.45
	07.01.47
inne rośliny strączkowe	07.01.49
grzyby uprawne	
Świeże owoce, łącznie z owocami cytrusowymi (bez winogron i oliwek)	
jabłka deserowe i gruszki	
jabłka deserowe	08.06.(13-15-17)
gruszki deserowe	08.06.(36-38)
jabłka winne i gruszki	
jabłka winne	08.06.11
gruszki winne	08.06.32
owoce pestkowe	
brzoskwinie	08.07.32
morele	08.07.10
czereśnie	08.07.(51-55)
śliwki (łącznie z renklodami, mirabelkami i śliwkami domowymi)	08.07.(71-75)
inne owoce ze skorupką (typu orzechy)	08.07.90
orzechy	
orzechy włoskie	08.05.31
orzechy laskowe	08.05.91
migdały	08.05.11
	08.05.19
kasztań jadalne	08.05.50
inne owoce pestkowe (z wyjątkiem orzechów tropikalnych)	
orzechy pistacjowe	08.05.70
orzechy nie wyszczególnione gdzie indziej	08.05.97 1
inne owoce pochodzące z drzew	

figi	08.03.10
pigwy	08.06.50
inne owoce pochodzące z drzew nie wyszczególnione gdzie indziej z wyjątkiem owoców tropikalnych	08.09.90 1
truskawki	08.08.(11-15)
jagodowe	
porzeczeki	
czarne porzeczeki	09.08.41
inne porzeczeki	08.08.49 1
maliny	
agrest	08.08.90 1
inne jagody (np.: czarne jagody uprawowe)	08.09.90 2
owoce cytrusowe	
pomarańcze	08.02. (21-22-24-27)
mandarynki i klementynki	08.02.(32-36)
cytryny	08.02.50
grejpfruty	08.02.70
inne owoce cytrusowe	08.02.90
cytryny	-
limony	-
bergamoty	-
owoce cytrusowe nie wyszczególnione gdzie indziej	-
Winogrona i Oliwki	
winogrona	
winogrona deserowe	08.04.(21-23)
inne winogrona (dla celów produkcji wina, produkcji soku i przetwarzania na rodzynki)	08.04.(25-27)
oliwki	
oliwki deserowe	07.01.78
inne oliwki (dla celów produkcji oleju)	07.01.79 07.03.13
Inne rośliny uprawne	
rośliny pastewne ²	12.10.99 1
produkty szkółek drzew	
drzewa i krzewy owocowe	06.02. (19-40-51-55)
szczepy winorośli	06.02.(10-30)
drzewa i krzewy ozdobne	06.02. (71-75-79-98)
rozsady i sadzonki leśne	06.02.60
materiały roślinne używane głównie do wyplatania	
łozina, sitowie, trzcinopalmy	14.01. (11-19-51-59)
trzcina, bambus	14.01.(31-39)

---

² np.: siano, koniczyna (za wyjątkiem kapusty pastewnej).

inne materiały roślinne używane głównie do wyplatania	14.01.90
kwiaty, rośliny ozdobne i choinki	
bulwy kwiatowe, bulwiaste łodygi podziemne i korzenie bulwiaste	06.01.10
rośliny ozdobne	06.01.(31-39)
kwiaty cięte, gałązki, liście	06.03.(11-15-90)
	06.04.(20-40-50)
choinki	
rośliny wiecznie zielone	06.02.92
nasiona	
nasiona rolnicze ³	06.02.95
	12.03.
	(11-19-35-39-44-46-84-86-89)
	12.03.311
	12.03.491
nasiona kwiatów	12.03.81
Produkty pochodzące z roślin dziko rosnących ⁴	07.01.(88-89)
	08.05.972
	08.08.31
	08.08.35
	08.08.49 2
	08.08.902
	23.06.10 1
Produkty uboczne uprawy następujących roślin	
produkty uboczne z uprawy zbóż (wyłączając ryż)	12.08 (10-31)
produkty uboczne z uprawy ryżu	12.08.90
produkty uboczne z uprawy roślin strączkowych	12.09.00
	12.03.12
produkty uboczne z uprawy roślin okopowych	14.02
	(10-21-23-25-29)
produkty uboczne z uprawy roślin przemysłowych	14.03.00
	14.04.00
produkty uboczne z uprawy świeżych warzyw	14.05.(11-19)
produkty uboczne z uprawy owoców i owoców cytrusowych	15.16.10
	23.06.10
	32.01.30
produkty uboczne z uprawy winogron i oliwek	13.01.00
produkty uboczne z uprawy innych roślin uprawnych	
Produkty roślinne nie wyszczególnione gdzie indziej	
Moszcz winny i wino	
moszcz winny	22.04.00
wino	22.05.
	(21-25-31-35-

³ Za wyjątkiem nasion zbóż i ryżu jak również sadzeniaków.

⁴ np.: grzyby leśne, żurawina, borówka czarna, jeżyna, dzikie maliny itd.

	41044045047-51-57-59-61-19)
produkty uboczne z produkcji wina ⁵	32.05.00
Oliwa z oliwek	
rafinowany olej z oliwek ⁶	15.07.06
nierafinowany olej z oliwek ⁷	15.07 (07-08)
produkty uboczne z produkcji oleju z oliwek ⁸	23.04.05
Bydło	
bydło domowe	01.02. (11-13-14-15-17)
cieięta	-
inne bydło, mniej niż roczne	-
jałówki	-
krowy	-
zwierzęta rozplodowe rodzaju męskiego,	-
jeden do dwu lat	-
starsze niż dwa lata	-
bydło rzeźne i tuczne,	-
jeden do dwu lat	-
starsze niż dwa lata	-
Trzoda chlewna	
świnie domowe	10.03.(11-15-17)
warchlaki	-
prosięta	-
świnie tuczne	-
maciory i loszki-	-
knury rozplodowe	-
Jednokopytne	
konie	01.01.(11-15-19)
osły	01.01.31
muły	01.01.50
Owce i kozy	
owce domowe	01.04 (11-13)
kozy domowe	01.04.15
Drób, króliki, goiębie i inne zwierzęta	
kury, koguty, młode koguty, młode kury, kurczęta	01.05.(10-91)
kaczki	01.05.93
gęsi	01.05.95
indyki	01.05.97
perliczki	01.05.98

---

⁵ np. liście winorośli, pestki winogron itd.

⁶ Oba produkty – oliwa z oliwek nie różnią się między sobą zróżnicowanymi etapami produkcji, lecz procesem przetworzenia

⁷ ibidem

⁸ np. wytłoki z oliwek i inne produkty pozostałe przy uzyskiwaniu oliwy z oliwek

króliki domowe	01.06.10
gołębie domowe	01.06.30
pozostałe zwierzęta/ owady	-
pszczoly	-
jedwabniki	-
zwierzęta futerkowe	-
ślimaki (za wyjątkiem ślimaków morskich)	03.03.66
zwierzęta nie wyszczególnione gdzie indziej	01.06.99
	0204.99
Zwierzyna łowna i dziczyzna	
zwierzyna łowna ⁹	01.01.39
	01.02.90
	01.03.90
	01.04.90
	01.06.91
dzczyzna	02.04.30
Mleko surowe	
mleko krowie	-
mleko owcze	-
mleko kozie	-
mleko bawole	-
Jaja	
jaja kurze	
jaja wylęgowe	04.05.12 1
inne	04.05.14
inne jaja	
jaja wylęgowe	04.05.12 2
inne	04.05.16
	04.05.18
Inne produkty otrzymywane ze zwierząt hodowlanych	
wełna surowa (łącznie z włosiem zwierzęcym) ¹⁰	53.01 (10-20)
	53.02 (93-95)
miód	04.06.00
kokony jedwabnika	50.01.00
produkty uboczne z produkcji zwierząt hodowlanych ¹¹	15.15.10
	43.01(10-20-30-90)
produkty pochodzenia zwierzęcego, gdzie indziej nie wymienione	53.02.97
Usługi rolnicze ¹²	

⁹ do zwierzyny łownej należy tylko hodowlana zwierzyna łowna i inna zwierzyna łowna trzymana w niewoli.

¹⁰ o ile są produktami głównymi

¹¹ np. skóry, włosie zwierzęce i futra pochodzące z ubitych dzikich zwierząt, воск, naturalny nawóz płynny

¹² tzn. usługi, które *zazwyczaj* świadczone są *samodzielnie* przez gospodarstwa rolne, jak przeorywanie, sianie, młócenie, suszenie tytoniu, strzyżenie owiec, pielęgnacja zwierząt.

Produkty rolnicze niemal wyłącznie importowane

tropikalne nasiona oleiste i owoce	
orzyszki ziemne	12.01.11
	12.01.15
kopra	12.01.20
orzechy palmowe i ich jądra	12.10.30
nasiona bawełny	12.01.96
nasiona oleiste i owoce nie wyszczególnione gdzie indziej	12.01.99
tropikalne rośliny włókniste	
bawełna	55.10.00
inne rośliny włókniste	
konopie manilskie	57.02.00
juta	57.03.10
sizal	57.04.10
włókno kokosowe	57.04.30
ramia	54.02.00
rośliny włókniste nie wyszczególnione gdzie indziej	57.04.50
inne rośliny tropikalne do użytku przemysłowego	
kawa	09.01.11
kakao	18.01.00
trzcina cukrowa	12.04.30
owoce tropikalne	
orzechy tropikalne	
kokosy	08.01.75
orzechy nerkowca	08.01.77
orzechy brazylijskie	08.01.08
amerykańskie orzechy laskowe	08.05.80
inne owoce tropikalne	
daktyle	08.01.10
banany	08.01.(31-35)
ananasy	08.01.50
melonowiec	08.08.50
owoce tropikalne nie wyszczególnione gdzie indziej	08.01 (60-99)
Kość słoniowa nie wygładzona	05.10.00

V. DREWNO W STANIE SUROWYM

Drewno produkcyjne i przemysł drzew iglastych

- Drewno z drzew iglastych
- 1 dłużyce
  - (1) jodła, świerk, daglezja zielona
  - (2) sosna, modrzew
- 2 drewno kopalniane
  - (1) jodła, świerk, daglezja zielona
  - (2) sosna, modrzew
- 3 inne dłużyce
  - (1) jodła, świerk, daglezja zielona
  - (2) sosna, modrzew

Sklejka z drzew iglastych

- jodła, świerk, daglezja zielona
- sosna, modrzew

Drewno opałowe

- jodła, świerk, daglezja zielona
- sosna, modrzew

Drewno liściaste do użytku przemysłowego

- 1 dłużyce

- (1) dąb
- (2) buk
- (3) topola
- (4) inne

- 2 drewno kopalniane

- (1) dąb
- (2) buk
- (3) topola
- (4) inne

Sklejka z drzew liściastych

- dąb
- buk
- topola
- inne

Drewno opałowe (z drzew liściastych)

- dąb
- buk
- topola
- inne

Inne usługi leśnicze

Inne produkty (np. kora, korek, żywica)¹³

---

¹³ Czyli usługi leśnicze, które są zwyczajowo wykonywane samodzielnie przez przedsiębiorstwa leśnicze (np. ścinanie drzew, tarcie drewna)

ZAŁĄCZNIK D

LISTA OBSZARÓW DZIAŁALNOŚCI WYMIENIONYCH W ARTYKULE 4 USTĘP 5 AKAPIT 3

1. Telekomunikacja
2. Dostawa wody, gazu, elektryczności i energii ciepłej
3. Transport towarów
4. Usługi portowe i portów lotniczych
5. Transport pasażerski
6. Dostawa nowych towarów wytworzonych na sprzedaż
7. Transakcje zawierane przez rolnicze agencje interwencyjne w stosunku do produktów rolniczych dokonywane zgodnie z przepisami o wspólnej organizacji rynku tych produktów
8. Organizacja targów handlowych i wystaw o charakterze handlowym
9. Magazynowanie
10. Działalność organów zajmujących się reklamą handlową
11. Działalność biur podróży
12. Prowadzenie sklepów (kantyn) dla personelu, sklepów firmowych, stołówek zakładowych i podobnych instytucji
13. Działalność instytucji radiowo-telewizyjne, inna niż te wymienione w artykule 13 część. A ust. 1 punkt q).

ZAŁĄCZNIK E¹⁴

LISTA TRANSAKCJI WYMIENIONYCH W ARTYKULE 28 UST. 3 PUNKT a)

- ~~1. Transakcje określone w artykule 13 Część A ust. 1 punkt a) w stopniu w jakim odnoszą się one do wysyłki paczek~~
- ~~2. Transakcje określone w artykule 13 Część A ust. 1 punkt e)~~
- ~~3. Transakcje określone w artykule 13 Część A ust. 1 punkt f) z wyjątkiem transakcji grup członków zawodów natury medycznej i paramedycznej~~
- ~~4. Transakcje określone w artykule 13 Część A ust. 1 punkt m)~~
- ~~5. Transakcje określone w artykule 13 Część A ust. 1 punkt n)~~
- ~~6. Transakcje określone w artykule 13 Część A ust. 1 punkt p)~~
- ~~7. Transakcje określone w artykule 13 Część A ust. 1 punkt q)~~
- ~~8. Transakcje określone w artykule 13 Część B ust. punkt d) 2, o ile odnoszą się do usług pośredników~~
- ~~9. Transakcje określone w artykule 13 Część B ust. punkt d) 5, o ile odnoszą się one do usług pośredników~~
- ~~10. Transakcje określone w artykule 13 Część B punkt d) 6~~
- ~~11. Transakcje określone w artykule 13 Część B punkt g) jeżeli są one świadczone przez podatników uprawnionych do odliczeń podatku naliczonego od budynku, o którym mowa~~
- ~~12. Dostawy towarów określone w artykule 15 pkt. 2~~
- ~~13. Transakcje określone w artykule 15 pkt. 6 i 9~~
- ~~14. Dostawy towarów określone w artykule 15 pkt. 12~~
- ~~15. Usługi biur podróży określone w artykule 26 oraz biur podróży działających w imieniu i na rachunek podróżującego, dla podróży poza terytorium Wspólnoty~~

Przyp. tłum. – artykuły przekreślone: 18 dyrektywa VAT z 18.07.1989 – 89/465/EWG – odstępstwa zniesione z dniem 01.01.1990

---

¹⁴ Opodatkowanie transakcji zwolnionych

ZAŁĄCZNIK F¹⁵

LISTA TRANSAKCJI WYMIENIONYCH W ARTYKULE 28 USTĘP 3 CZĘŚĆ B

1. Przyjmowanie opłat za wstęp na imprezy sportowe
2. Usługi świadczone przez autorów, artystów i wykonawców dzieł sztuki, jak również usługi prawników i członków innych wolnych zawodów, z wyjątkiem zawodów medycznych i paramedycznych, o ile nie zaliczają się one do usług w rozumieniu załącznika B do drugiej dyrektywy Rady z 11 kwietnia 1967 r.
- ~~3. Dostawa usług przy użyciu sprzętu rolniczego na rzecz indywidualnych gospodarstw rolnych lub zrzeszonych gospodarstw rolnych.^a~~
- ~~4. Dostawa koni pełnej krwi i chartów.^b~~
5. Usługi telekomunikacyjne dostarczane przez publiczną pocztę, oraz świadczenie usług i dostawa towarów towarzyszących tym usługom.
6. Usługi zakładów pogrzebowych jak również krematoriów, oraz związane z tą działalnością dostawa towarów.
7. Transakcje przeprowadzane przez osoby niewidome lub zatrudniające ich zakłady pracy chronionej, pod warunkiem, że zwolnienie to nie doprowadzi do znacznego naruszenia warunków konkurencji.
8. Dostawa towarów i usług instytucjom odpowiedzialnym za budowę, wyposażenie i utrzymywanie cmentarzy, grobów i pomników upamiętniających ofiary wojenne.
- ~~9. Leczenie zwierząt przez weterynarzy.^c~~
10. Transakcje szpitali nie objęte artykułem 13 Część A ust. 1 punkt b)
- ~~11. Usługi ekspertów w związku z wyceną roszczeń ubezpieczeniowych.^d~~
12. Dostawa wody przez instytucje prawa publicznego.
- ~~13. Zarządzanie kredytami i gwarancjami kredytowymi przez osobę lub instytucję inną od tej, która udzieliła kredytu.^b~~
- ~~14. Ściąganie wierzytelności.^a~~
- ~~15. Przechowywanie i zarządzanie akcjami, udziałami w spółkach i związkach, zobowiązaniami i innymi papierami wartościowymi, za wyjątkiem dokumentów ustanawiających tytuł własności od towarów lub papierów wartościowych w rozumieniu artykułu 5 ust. 3.^b~~
16. Dostawa budynków i terenów określona w artykule 4 ust.3.
17. Transport osób.
Transport towarów towarzyszących podróżnemu, takich jak bagaż lub pojazdy mechaniczne oraz dostawa usług związanych z transportem pasażerskim, będą zwolnione z podatku, o ile transport tych osób jest zwolniony z tego podatku.
- ~~18. Dostawy, przebudowy, naprawa, utrzymanie, czarter oraz wynajem pływających śródlądowych jednostek handlowych, jak również utrzymanie wbudowanego w nie sprzętu lub przedmiotów tam używanych.^a~~
- ~~19. Dostawy określonych dóbr inwestycyjnych po upływie okresu korekty dla odliczeń podatkowych.^a~~
- ~~20. Dostawa materiałów z odzysku lub nowych odpadów produkcyjnych.^a~~

---

¹⁵ Zwolnienie transakcji podlegających opodatkowaniu

^a 18 dyrektywa – wykreślone od 1.1.90

^b 18 dyrektywa – od 1.1.91

^c 18 dyrektywa – od 1.1.92

^d 18 dyrektywa – od 1.1.93

- ~~21. Dostawa towarów niezbędnych dla zaopatrzenia prywatnych łodzi, które opuszczają terytorium kraju.^a~~
- ~~22. Dostawa towarów niezbędnych dla zaopatrzenia prywatnych samolotów, które opuszczają terytorium kraju.^a~~
23. Dostawy, przebudowy, naprawa, utrzymanie, czarter i wynajem samolotów łącznie z wbudowanym w nie sprzętem lub z przedmiotami tam używanymi, które będą używane przez instytucje państwowe.
- ~~24. Transport towarów po Renie oraz po uregulowanej części Mozeli oraz czynności z tym związane.^a~~
25. Dostawy, przebudowy, naprawa, utrzymanie, czarter i wynajem statków wojennych.
- ~~26. Transakcje dotyczące złota, które nie jest przeznaczone do użytku przemysłowego.^e~~
27. Usługi biur podróży wymienione w artykule 26 oraz tych biur podróży, które działają w imieniu i na rachunek podróżującego, w zakresie podróży na terytorium Wspólnoty.

ZAŁĄCZNIK G

PRAWO WYBORU

1. Prawo wyboru w rozumieniu artykułu 28 ust. 3 punkt. c) może zostać udzielone w następujących przypadkach:
  - a) w przypadku transakcji wyszczególnionych w załączniku E:

państwa członkowskie, w których już w chwili obecnej takie transakcje są zwolnione z podatków, lecz na zasadzie opcji, mogą utrzymać to prawo wyboru;
  - b) w przypadku transakcji wyszczególnionych w załączniku F:

państwa członkowskie, które tymczasowo utrzymują prawo do zwolnienia z podatku takich transakcji, mogą udzielić podatnikom prawa wyboru opodatkowania.
2. Państwa członkowskie, które już obecnie przyznają prawo wyboru opodatkowania, nie uwzględnionego w przepisach ustępu. 1, mogą pozwolić podatnikom, którzy korzystają z tego prawa, do utrzymania go, najpóźniej do końca okresu trzech lat od wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

ZAŁĄCZNIK H ¹⁶

WYKAZ TOWARÓW I USŁUG, KTÓRE MOGĄ PODLEGAĆ OBNIŻONYM STAWKOM PODATKU OD WARTOŚCI DODANEJ

Państwa Członkowskie, dokonując przeniesienia do prawa krajowego wymienione poniżej kategorie odnoszące się do wyrobów, mogą stosować Nomenklaturę Scaloną w celu precyzyjnego określenia zakresu danej kategorii.

Kategoria	Opis
1.	Produkty spożywcze (w tym napoje, ale bez napojów alkoholowych) do konsumpcji przez ludzi i zwierzęta; żywe zwierzęta, nasiona, rośliny i składniki normalnie przeznaczone do przygotowania produktów spożywczych; produkty normalnie przeznaczone jako dodatki lub substytuty wyrobów spożywczych
2.	Dostawy wody
3.	Produkty farmaceutyczne normalnie stosowane w lecznictwie, zapobieganiu chorobom oraz kuracjach medycznych i weterynaryjnych, włączając w to produkty stosowane dla celów antykoncepcji oraz utrzymania higieny
4.	Sprzęt medyczny, pomoce i inne urządzenia normalnie przeznaczone do rehabilitacji i leczenia niepełnosprawnych, do wyłącznego użytku osobistego inwalidów, włączając w to naprawy takich wyrobów, foteliki do przewozu dzieci w samochodach
5.	Transport pasażerów i ich bagażu towarzyszącego
6.	Dostawy, w tym na warunkach wypożyczenia przez biblioteki, książek (włączając w to broszury, ulotki i materiały drukowane podobnego rodzaju, albumy, książeczki do rysowania lub kolorowania dla dzieci, druki lub rękopisy muzyczne, mapy, karty hydrograficzne i im podobne), gazety i czasopisma, inne, aniżeli poświęcone w większej części reklamom
7.	Wstęp na przedstawienia, do teatrów, cyrków, na targi, do parków zabaw, na koncerty, do muzeów, ogrodów zoologicznych, kin, na wystawy i podobne wydarzenia i miejsca o charakterze kulturalnym. Odbiór programów radiowych i telewizyjnych
8.	Usługi wynagradzane w formie honorarium autorskiego należnego pisarzom, kompozytorom i wykonawcom
9.	Dostawa, budowa, remont lub przebudowa budynków mieszkalnych w ramach polityki społecznej
10.	Dostawa towarów i świadczenie usług normalnie przeznaczonych do wykorzystania w produkcji rolnej, jednak z wyłączeniem dóbr inwestycyjnych, takich jak maszyny lub budynki
11.	Zakwaterowanie w hotelach i podobnych instytucjach, włączając w to zakwaterowanie lotniskowe oraz najem miejsc na namioty i przyczepy kempingowe
12.	Wstęp na imprezy sportowe
13.	Wykorzystanie obiektów sportowych
14.	Dostawa towarów i usług przez organizacje uznawane w państwach członkowskich za charytatywne, zajmujące się działalnością w zakresie pomocy społecznej i ubezpieczenia społecznego, o ile towary takie i usługi nie podlegają zwolnieniu na mocy artykułu 13

¹⁶ Załącznik h dodany na mocy Dyrektywy Rady 92/77/EEC z 19 października 1992 roku., art. 1 ust. 5, wchodzącej w życie z dn. 1 stycznia 1993 roku

15. Usługi pogrzebowe i kremacyjne, wraz z dostawą wyrobów związanych z taką działalnością
  16. Opieka medyczna i dentystyczna, jak również kuracje uzdrowiskowe, o ile usługi takie nie podlegają zwolnieniu na mocy artykułu 13
  17. Usługi związane ze sprzątnięciem ulic, usuwaniem odpadów domowych i ich utylizacją, inne aniżeli usługi tego rodzaju realizowane przez podmioty, o których mowa w artykule 4 ust. 5.
-

ZAŁĄCZNIK I¹⁷

DZIEŁA SZTUKI, PRZEDMIOTY KOLEKCJONERSKIE ORAZ ANTYKI

Dla celów niniejszej dyrektywy:

a) „*dzieła sztuki*” oznaczają:

- obrazy, kolaże i podobne tablice, malowidła oraz rysunki wykonane w całości ręką artysty, inne aniżeli plany oraz rysunki dla celów architektonicznych, inżynieryjnych, przemysłowych, handlowych, geodezyjnych i im podobnych, ręcznie zdobione artykuły wyprodukowane, płótna malowane dla potrzeb scenografii teatralnej, tkaniny do wystroju pracowni artystycznych lub im podobne wykonane z malowanego płótna (pozycja CN 9701),
- oryginalne sztychy, druki i litografie sporządzone w ograniczonej liczbie egzemplarzy, czarno-białe bądź kolorowe, złożone z jednego lub kilku arkuszy całkowicie wykonanych ręką artysty, niezależnie od zastosowanego przez niego procesu lub materiału, jednak z wyłączeniem jakichkolwiek procesów mechanicznych lub fotomechanicznych (pozycja CN 9702 00 00),
- oryginalne rzeźby oraz posągi z dowolnego materiału, pod warunkiem, iż zostały one wykonane całkowicie przez artystę; odlewy rzeźby, których liczba jest ograniczona do ośmiu egzemplarzy, a wykonanie nadzorowane przez artystę lub jego następców prawnych (pozycja CN 9703 00 00); w wyjątkowych przypadkach, określonych przez państwa członkowskie, limit ośmiu egzemplarzy może zostać zwiększony w odniesieniu do odlewów posągów wykonanych przez 1 stycznia 1989 roku,
- gobeliny (pozycja CN 5805 00 00) oraz tkaniny ścienne (pozycja CN 6304 00 00) wykonane ręcznie na podstawie oryginalnych wzorów dostarczonych przez artystę, pod warunkiem, iż są one ograniczone w każdym przypadku do ośmiu egzemplarzy,
- ceramika jednostkowa (wykonywana w jednym egzemplarzu), całkowicie wykonana przez artystę i podpisana przez niego,
- emalia na wyrobach z miedzi, wykonana w całości ręcznie, ograniczona do ośmiu ponumerowanych egzemplarzy podpisanych przez artystę lub pracownię artystyczną, z wyłączeniem biżuterii oraz wykonanych przez złotnika naczyń ze złota i srebra,
- fotografie wykonane przez artystę, opublikowane przez niego lub pod jego nadzorem, podpisane i ponumerowane, ograniczone do 30 egzemplarzy we wszystkich rozmiarach oraz oprawach;

b) „*przedmioty kolekcjonerskie*” oznaczają:

- znaczki pocztowe lub skarbowe, stemple pocztowe, koperty pierwszego dnia obiegu, ostemplowane materiały piśmienne i im podobne, ofrankowane, a jeżeli nieofrankowane, to uznane za nieważne i nie przeznaczone do użytku w obrocie pocztowym i płatniczym (pozycja CN 9704 00 00),
- kolekcje oraz przedmioty kolekcjonerskie o wartości zoologicznej, botanicznej, mineralogicznej, anatomicznej, historycznej, archeologicznej, paleontologicznej, etnograficznej lub numizmatycznej (pozycja CN 9705 00 00);

c) „*antyki*” oznaczają

przedmioty inne, aniżeli dzieła sztuki i przedmioty kolekcjonerskie, których wiek przekracza 100 lat (pozycja CN 9706 00 00).

---

¹⁷ Załącznik I dodany na mocy Dyrektywy Rady 94/5/EC z dn. 14 lutego 1994 roku, art. 1 ust. 10, wchodzącej w życie z dn. 1 stycznia 1995 roku

ZAŁĄCZNIK J¹⁸

Opis towarów	Kod CN
Cyna	8001
Miedź	7402 7403 7405 7408
Cynk	7901
Nikiel	7502
Aluminium	7601
Ołów	7801
Ind	ex 811291 ex 811299
Zboża	1001 do 1005 1006:tylko ryż nieprzetworzony 1007 do 1008
Nasiona roślin oleistych i owoce oleiste	1201 do 1207
Orzechy kokosowe, orzechy brazylijskie i orzechy nerkowca	0801
Inne orzechy	0802
Oliwki	0711 20
Ziarna i nasiona (łącznie z ziarnem sojowym)	1201 do 1207
Kawa, nie palona	0901 11 00 0901 12 00
Herbata	0902
Ziarno kakaowe, całe lub kruszone, surowe lub palone	1801
Cukier surowy	1701 11 1701 12
Kauczuk, w formie pierwotnej lub w płytach, płachtach lub paskach	4001 4002
Wełna	5101
Chemikalia luzem	Rozdziały 28 i 29
Oleje mineralne (łącznie z propanem i butanem; również łącznie z surowymi olejami ropopochodnymi)	2709 2710 2711 12 2711 13
Srebro	7106
Platyna (pallad, rod)	7110 11 00 7110 21 00 7110 31 00
Ziemniaki	0701
Oleje warzywne i tłuszcze oraz ich frakcje, rafinowane lub nie, bez modyfikacji chemicznej	1507 do 1515

¹⁸ Załącznik J dodany na mocy Dyrektywy Rady 95/7/EC z 10 kwietnia 1995 roku, art. 1 ust. 13, wchodzącej w życie z dn. 25 maja 1995 roku

ZAŁĄCZNIK K ¹⁹

WYKAZ USŁUG, O KTÓRYCH MOWA W ARTYKULE 28 PUNKT 6

1. Drobne usługi naprawcze:
  - rowery,
  - buty i wyroby skórzane,
  - odzież i wyroby tekstylne dla gospodarstw domowych (w tym poprawki i przeróbki).
2. Remonty i naprawy prywatnych lokali mieszkalnych, z wyłączeniem materiałów stanowiących znaczącą część wartości dostarczonej usługi.
3. Mycie okien i sprzątanie w gospodarstwach domowych.
4. Usługi z dziedziny pomocy w gospodarstwach domowych (np. pomoc domowa, opieka nad dziećmi, osobami starszymi, chorymi lub niepełnosprawnymi).
5. Usługi fryzjerskie.

ZAŁĄCZNIK L ²⁰

PRZYKŁADOWA LISTA USŁUG ELEKTRONICZNYCH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 9 UST. 2. LIT E)

1. Świadczenie usług w dziedzinie tworzenia stron internetowych, użyczania stron, zdalnego zarządzania programami i sprzętem.
2. Dostarczanie oprogramowania oraz uaktualnień do niego.
3. Dostarczanie obrazów, tekstu oraz informacji oraz udostępnianie baz danych.
4. Dostarczanie muzyki, filmów i gier, włączając w to gry losowe i hazardowe jak również przekazy natury politycznej, kulturalnej, artystycznej, sportowej, naukowej i rozrywkowej oraz informacji o wydarzeniach.
5. Usługi kształcenia korespondencyjnego

W sytuacji, jeżeli dostawca usługi i jego klient komunikują się przez pocztę elektroniczną, nie będzie to oznaczało, że świadczona usługa będzie miała charakter usługi elektronicznej w znaczeniu ostatniego myślnika art. 9 ust. 2. lit e).

---

¹⁹ Załącznik K dodany na mocy Dyrektywy Rady 1999/85/EC z 22 października 1999 roku, art. 1 ust. 2, wchodzącej w życie z dn. jej publikacji w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich

²⁰ Załącznik L dodany na mocy Dyrektywy Rady 2002/38/EC z dnia 7 maja 2002 roku.

PIERWSZA DYREKTYWA RADY

z dnia 11 kwietnia 1967 r.

w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących podatków obrotowych

(67/227/EWG)

RADA EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY GOSPODARCZEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 99 i 100,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

głównym celem Traktatu jest ustanowienie, w ramach unii gospodarczej, wspólnego rynku na którym istnieje zdrowa konkurencja i którego cechy są podobne do rynku krajowego;

osiągnięcie tego celu zakłada wcześniejsze wprowadzenie w Państwach Członkowskich ustawodawstwa dotyczącego podatków obrotowych, zapobiegającego naruszaniu zasad konkurencji i nie utrudniającego swobodnego przepływu towarów i usług wewnątrz wspólnego rynku;

obowiązujące obecnie ustawodawstwo nie spełnia tych wymogów, zatem w interesie wspólnego rynku jest osiągnięcie takiej harmonizacji ustawodawstwa dotyczącego podatków obrotowych, która wyeliminuje na tyle, na ile będzie to możliwe, czynniki, które mogą naruszyć zasady konkurencji, na poziomie krajowym lub wspólnotowym, i umożliwić w konsekwencji zniesienie nakładania podatków od przywozu oraz zwracania podatków wywozowych w handlu między Państwami Członkowskimi;

w świetle dokonanych badań, stało się jasne, że taka harmonizacja musi przynieść w rezultacie zniesienie wielofazowych podatków kaskadowych oraz przyjęcie przez wszystkie Państwa Członkowskie wspólnego systemu podatku od towarów i usług;

system podatku od towarów i usług osiąga najwyższy stopień prostoty i neutralności wówczas, gdy podatek nakładany jest w sposób jak najogólniejszy i gdy obejmuje on wszystkie etapy produkcji i dystrybucji oraz świadczenia usług; w interesie wspólnego rynku i Państw Członkowskich jest przyjęcie wspólnego systemu, który obejmie również handel detaliczny;

jednakże, zastosowanie tego podatku do handlu detalicznego mogłoby się spotkać w pewnych Państwach Członkowskich z trudnościami praktycznymi i politycznymi; Państwom Członkowskim powinno się pozwolić, pod warunkiem przeprowadzenia wcześniejszych

konsultacji, na stosowanie wspólnego systemu jedynie do etapu handlu hurtowego włącznie, oraz na stosowanie - tam gdzie to właściwe – oddzielnego podatku uzupełniającego na etapie handlu detalicznego, albo na etapie poprzedzającym;

zmiany należy wprowadzać stopniowo, gdyż harmonizacja podatków obrotowych doprowadzi w Państwach Członkowskich do znacznych zmian w strukturze podatków i spowoduje zauważalne konsekwencje w dziedzinie budżetowej, gospodarczej oraz socjalnej;

zastąpienie kumulatywnych wieloszczeblowych systemów podatkowych, obowiązujących w większości Państw Członkowskich, wspólnym systemem podatku od towarów i usług musi, nawet jeżeli stawki i zwolnienia nie zostaną zharmonizowane w tym samym czasie, mieć neutralny efekt dla konkurencji, jako że w każdym kraju podobne towary obłożone są takim samym podatkiem, bez względu na długość łańcucha produkcji i dystrybucji, i że w handlu międzynarodowym kwota obciążenia podatkowego towarów jest znana, a więc można zapewnić dokładne zrównanie tych kwot; w pierwszym etapie, przyjęcie, przez wszystkie Państwa Członkowskie wspólnego systemu podatku od towarów i usług, powinno być dokonane, bez towarzyszącej mu harmonizacji stawek i zwolnień;

obecnie nie można przewidzieć jak i w jakim okresie harmonizacja podatków obrotowych może osiągnąć stadium zniesienia nakładania podatku przywozowego i zwrotu podatku wywozowego w handlu między Państwami Członkowskimi; bardziej pożądane jest, aby drugi etap i środki przyjęte w odniesieniu do tego etapu zostały ustalone później na podstawie propozycji przedstawionych przez Komisję i Radę,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Państwa Członkowskie zastąpią swój obecny system podatków obrotowych wspólnym systemem podatku od towarów i usług określonym w art. 2.

Ustawodawstwo każdego z Państw Członkowskich mające dokonać tego zastąpienia będzie w uchwalone tak szybko, jak to tylko możliwe - tak aby mogło wejść w życie z datą ustaloną przez Państwo Członkowskie z uwzględnieniem ogólnej koniunktury, nie później niż dnia 1 stycznia 1970 r.

Od momentu wejścia w życie tych przepisów, Państwa Członkowskie nie będą podtrzymywać ani wprowadzać żadnych środków przewidujących wyrównanie do jednakowej stawki podatków obrotowych od przywozu i wywozu w handlu między Państwami Członkowskimi.

Artykuł 2

Zasada wspólnego systemu podatku od towarów i usług obejmuje zastosowanie do towarów i usług ogólnego podatku konsumpcyjnego dokładnie proporcjonalnego do ceny towarów i usług, niezależnie od ilości transakcji, jakie mają miejsce w procesie produkcji i dystrybucji przed etapem, na którym podatek jest pobierany.

Każda transakcja będzie podlegała podatkowi od towarów i usług obliczonemu od ceny towarów lub usług według stawki, jaka ma zastosowanie do takich towarów i usług, po

odjęciu kwoty podatku od towarów i usług poniesionego bezpośrednio w składnikach kosztów.

Wspólny system podatku od towarów i usług stosuje się aż do etapu sprzedaży detalicznej, łącznie z tym etapem.

Jednakże, do czasu zniesienia podatku od przywozu i podatku od wywozu w handlu między Państwami Członkowskimi, Państwa Członkowskie mają prawo, z zastrzeżeniem konsultacji przewidzianych art. 5, stosować ten system tylko do etapu handlu hurtowego, łącznie z tym etapem, i mają prawo stosować, tam gdzie to będzie właściwe, oddzielny podatek uzupełniający na etapie handlu detalicznego albo na etapie poprzedzającym.

Artykuł 3

Rada wyda, na wniosek Komisji, drugą dyrektywę dotyczącą struktury i procedury stosowania wspólnego systemu podatku od towarów i usług.

Artykuł 4

Aby umożliwić Radzie przedyskutowanie tego i jeżeli to możliwe podjęcie decyzji przed końcem okresu przejściowego, Komisja przedłoży Radzie, przed końcem 1968 r. propozycje co do tego, jak i w jakim okresie harmonizacja podatków obrotowych może osiągnąć cel zniesienia nakładania podatków przywozowego i zwrotu podatku wywozowego w handlu między Państwami Członkowskimi, zapewniając jednocześnie neutralność tych podatków w odniesieniu do pochodzenia towarów lub usług.

W związku z tym należy zwrócić szczególną uwagę na relacje między podatkami bezpośrednimi i pośrednimi, które różnią się w poszczególnych Państwach Członkowskich; na wpływ zmian w systemie podatkowym na politykę podatkową i budżetową Państw Członkowskich, i na wpływ, jaki systemy podatkowe mają na warunki konkurencji oraz na warunki socjalne we Wspólnocie.

Artykuł 5

Gdyby któreś z Państw Członkowskich zamierzało skorzystać z uprawnienia, przewidzianego w art. 2 ostatni akapit, poinformuje ono o tym Komisję we właściwym czasie, z zastrzeżeniem art. 102 Traktatu.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 kwietnia 1967 r.

W imieniu Rady,

R. VAN ELSLANDE

Przewodniczący

Druga Dyrektywa Rady
z dnia 12 czerwca 1972 roku
w sprawie harmonizacji przepisów prawa, rozporządzeń i działań administracyjnych odnoszących się do
zasad rządzących podatkiem obrotowym i podatku akcyzowego stosowanych w podróżach
międzynarodowych
(72/230/EEC)

Rada Wspólnot Europejskich,

mając na względzie Traktat powołujący do życia Europejską Wspólnotę Gospodarczą, a w szczególności jego artykuł 99;

mając na względzie Dyrektywę Rady z 28 maja 1969 roku¹ w sprawie harmonizacji przepisów prawa, rozporządzeń i działań administracyjnych odnoszących się do zwolnień od podatku obrotowego i podatku akcyzowego od importu w podróżach międzynarodowych;

mając na względzie propozycję Komisji;

mając na względzie opinię Parlamentu Europejskiego;

mając na względzie opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego;

zważywszy, że Rezolucja Rady i przedstawiciele rządów Państw Członkowskich z 22 marca 1971² w sprawie etapowego dochodzenia do unii gospodarczej i monetarnej we Wspólnocie przewiduje w szczególności stopniowe rozszerzanie zwolnień podatkowych udzielanych osobom fizycznym podczas przekraczania przez nie wewnętrznych granic Wspólnoty;

zważywszy, że jest rzeczą właściwą ułatwianie podróży pasażerskich pomiędzy Państwami Członkowskimi poprzez zwiększanie zakresu zwolnień od podatku obrotowego i podatku akcyzowego przewidzianych w Dyrektywie Rady z 28 maja 1969; zważywszy, że w tym celu, aby zredukować kontrole, deklaracje wypełniane przez podróżnych przekraczających wewnętrzne granice Wspólnoty powinny być odtąd uproszczone w przypadkach gdy wartość lub ilość towarów w ich posiadaniu nie przekracza ich uprawnień do przewozu bezcłowego;

zważywszy, że osoby mieszkające w pobliżu granic wewnętrznych Wspólnoty oraz załogi środków transportu używanego w podróżach międzynarodowych powinny odtąd kwalifikować się do pewnych zwolnień;

zważywszy, że w świetle problemów technicznych, które powstały w wyniku zastosowania artykułu 6 wyżej wspomnianej dyrektywy, należy zająć się pewnymi problemami związanymi ze zwrotem podatku na szczeblu handlu detalicznego;

zważywszy, że uwzględniając postępujący proces ustanawiania obszaru ekonomicznego, którego cechy podobne są do wewnętrznego rynku krajowego, obejmującego Wspólnotę, Państwa Członkowskie będą musiały znieść, w odniesieniu do handlu wewnątrz Wspólnoty, obowiązujące obecnie systemy obejmujące zwrot podatku od eksportu i nakładanie podatku od importu, a stąd również zwrot podatku obrotowego i podatku akcyzowego na szczeblu handlu detalicznego.

zważywszy, że całkowite zniesienie takich zwrotów podatku można osiągnąć tylko stopniowo; ponieważ pierwszym krokiem powinno być określenie pewnych wspólnych zasad stosowanych do osób mieszkających na

---

¹ OJ nr L 133, 4.6.1969, p. 6.

² OJ nr C 28, 27.3.1971, p. 1.

terenie Wspólnoty w odniesieniu do standardowych przypadków zwrotu podatku na szczeblu handlu detalicznego;

przyjęła niniejszą dyrektywę:

Artykuł 1

W artykule 2 Dyrektywy Rady z 28 maja 1969 wprowadza się następujące zmiany:

(a) w paragrafie 1, wyrazy "siedemdziesiąt pięć jednostek rozliczeniowych"

zastępuje się wyrazami "sto dwadzieścia pięć jednostek rozliczeniowych"

(b) w paragrafie 2, wyrazy "dwadzieścia jednostek rozliczeniowych";

zastępuje się wyrazami "trzydzieści jednostek rozliczeniowych"

(c) w paragrafie 3, wyrazy "siedemdziesiąt pięć jednostek rozliczeniowych".

zastępuje się wyrazami "sto dwadzieścia pięć jednostek rozliczeniowych"

Artykuł 2

Artykuł 4(1) Dyrektywy Rady z 28 maja 1969 otrzymuje następujące brzmienie:

"1. Z zastrzeżeniem przepisów krajowych mających zastosowanie do podróźnych, którzy posiadają miejsce zamieszkania poza Europą, każde Państwo Członkowskie ustanowi następujące ograniczenia ilościowe dla zwolnień od podatku obrotowego i opłaty akcyzowej od towarów wymienionych niżej:

Nazwa towaru	Podróż pomiędzy krajami trzecimi a Wspólnotą	Podróż pomiędzy Państwami Członkowskimi
Wyroby tytoniowe		
papierosy	200	300
cygaretki (cygara o max. wadze 3 gramów każde)	50	75
tytoń do fajek	250 g	400 g
Napoje alkoholowe		
Napoje destylowane i spirytusy o zawartości czystego alkoholu przekraczającej 22%	1 standardowa butelka (0,7 do 1 litra)	do łącznej ilości 1,5 litra
Destylowane napoje i spirytusy oraz aperitify na bazie wina lub alkoholu o zawartości czystego alkoholu nie przekraczającej 22%		
wina musujące, wina wzmocnione	do łącznej ilości 2 litrów	do łącznej ilości 3 litrów
wina niemusujące	do łącznej ilości 2 litrów	do łącznej ilości 3 litrów
Perfумы		
	50 g	70 g
wody toaletowe	1/4 litra	3/8 litra
Kawa		
	500 g	750 g
ekstrakty i esencje kawy	200 g	300 g
Herbata		
	100 g	150 g
ekstrakty i esencje herbaty	40 g	60 g

Artykuł 3

Artykułu 5 (1) Dyrektywy Rady z 28 maja 1969 zostaje zastąpiony następującymi wyrazami a dotychczasowe paragrafy 2 i 3 tego artykułu zostają oznaczone numerami 6 i 7:

"1. Państwa Członkowskie mają prawo zmniejszyć wartość i/lub ilość towarów, które mogą być wwieszone bez cła, do jednej dziesiątej wartości i/lub ilości przewidzianych w artykułach 2 i 4 (1), kolumna II, gdy towary takie importowane są z innego Państwa Członkowskiego przez osoby zamieszkujące strefę przygraniczną państwa importującego lub strefę przygraniczną państwa sąsiadującego, przez pracowników strefy przygranicznej, lub przez załogi środków transportu używanych w podróżach międzynarodowych.

Jednak, uprawnienie do zwolnienia z cła w odniesieniu do towarów wymienionych niżej może być jak następuje:

(a) wyroby tytoniowe:

papierosy * 40

lub

cygaretki

(cygara o maksymalnej wadze 3 gram każda) * 20

lub

cygara * 10

lub

tytoń do fajek * 50 g

(b) napoje alkoholowe:

- napoje destylowane i spirytusy, o zawartości czystego alkoholu przekraczającej 22%

* 0.25 litra

lub

- napoje destylowane i spirytusy, oraz aperitify na bazie wina lub alkoholi o zawartości czystego alkoholu nie przekraczającej 22%; wina musujące, wina wzmocnione * 0.5 litra

oraz

- wina niemusujące * 0.5 litra

2. Państwa Członkowskie mają prawo ustanowić niższe limity w odniesieniu do wartości i/lub ilości dla zwolnienia towarów, gdy są one importowane z kraju trzeciego przez osoby zamieszkujące strefę przygraniczną, przez pracowników strefy przygranicznej lub przez załogi środków transportu używanych w podróżach pomiędzy krajami trzecimi a Wspólnotą.

3. Państwa Członkowskie mają prawo ustanowić niższe limity w odniesieniu do wartości i/lub ilości dla zwolnienia towarów, gdy są one importowane z innego Państwa Członkowskiego przez członków sił zbrojnych Państwa Członkowskiego, łącznie z personelem cywilnym oraz małżonkami i dziećmi pozostającymi na ich utrzymaniu, stacjonujących w innym Państwie Członkowskim.

4. Ograniczenia określone w paragrafach 1 i 2 nie mają zastosowania jeżeli osoby tam określone przedstawiają dowody, że udają się one poza strefę przygraniczną lub że wracają ze strefy przygranicznej sąsiadującego Państwa Członkowskiego lub kraju trzeciego.

Ograniczenia te, jednak, w dalszym ciągu odnoszą się do pracowników strefy przygranicznej oraz załóg środków transportu używanego w podróżach zagranicznych gdy importują oni towary podróżując w ramach swojej pracy.

5. Dla celów paragrafów 1,2 i 4:

- przez "strefę przygraniczną" rozumie się strefę, która w linii prostej nie przekracza 15 kilometrów od granicy Państwa Członkowskiego. Każde Państwo Członkowskie musi jednak włączyć w swoją strefę przygraniczną lokalne okręgi administracyjne, których część terytorium leży w strefie;

- przez "pracownika strefy przygranicznej" rozumie się każdą osobę, której normalna działalność wymaga aby udawała się ona na drugą stronę granicy w dni robocze."

Artykuł 4

W artykule 6 Dyrektywy Rady z 28 maja 1969 wprowadza się następujące zmiany:

- (a) tekst tego artykułu staje się jego paragrafem 1;
- (b) dodaje się następujące paragrafy:

"2. Bez naruszania przepisów o sprzedaży dokonywanej w sklepach na terenie lotnisk pod kontrolą celną i na pokładzie samolotu, Państwa Członkowskie mają prawo, w odniesieniu do sprzedaży detalicznej, zezwolić w przypadkach i pod warunkami określonymi w paragrafach 3 i 4 na zwrot podatku obrotowego od towarów przewożonych w bagażu osobistym podróżnych opuszczających Państwo Członkowskie. W odniesieniu do podatku akcyzowego nie może być udzielony żaden zwrot.

3. W odniesieniu do podróżnych, których stałe lub zwyczajowe miejsce zamieszkania znajduje się poza Wspólnotą, każde Państwo Członkowskie ma prawo ustanowić limity i określić warunki stosowania zwrotu podatku.

W odniesieniu do podróżnych, których stałe lub zwyczajowe miejsce zamieszkania lub miejsce pracy znajduje się w Państwie Członkowskim, zwrot podatku może być dokonany tylko w odniesieniu do pozycji, których wartość indywidualna, łącznie z podatkiem, przekracza kwotę wymienioną w artykule 2 (1).

Państwa Członkowskie mają prawo zwiększyć te kwoty. Mogą one ponadto wyłączyć swoich mieszkańców z tego przywileju lub tego zwrotu podatku.

4. Zwrot podatku będzie uzależniony:

(a) w przypadkach, o których mowa w pierwszym podparagrafie paragrafu 3, od przedstawienia kopii faktury lub innego dokumentu, podpisanego na odwrocie przez urząd celny Państw Członkowskich eksportujących, w celu potwierdzenia faktu wyeksportowania tych towarów;

(b) w przypadkach, o których mowa w drugim podparagrafie paragrafu 3, od przedstawienia kopii faktury lub innego dokumentu, podpisanego na odwrocie przez urząd celny państwa, w którym dokonuje się import końcowy lub przez inny urząd tego Państwa Członkowskiego kompetentny w sprawach podatku obrotowego.

5. Dla celów niniejszego artykułu

- przez " stałe lub zwyczajowe miejsce zamieszkania" rozumie się miejsce, które podane jest jako takie w paszporcie, dowodzie osobistym lub, przy ich braku, w innych dokumentach, które państwo eksportujące uznaje za ważne;

- przez "pozycję" rozumie się rzecz lub grupę rzeczy, które normalnie stanowią całość."

Artykuł 5

Po artykule 7 Dyrektywy Rady z 28 maja 1969 wprowadza się następujący artykuł:

"Artykuł 7a

Państwa Członkowskie podejmą, w ramach podróży wewnątrzwspólnotowych, niezbędne kroki dla umożliwienia podróżnym potwierdzenia w sposób dorozumiany lub w drodze prostej ustnej deklaracji, że przestrzegają oni dozwolonych limitów i warunków dla uprawnień wolnocłowych."

Artykuł 6

1. Państwa Członkowskie zastosują środki wymagane dla przestrzegania:

- artykułów 1,2,3 i 5 niniejszej dyrektywy nie później niż 1 lipca 1972;
- artykułu 4 niniejszej dyrektywy nie później niż 1 stycznia 1973.

2. Każde Państwo Członkowskie poinformuje Komisję o podjętych przez siebie środkach dla wdrożenia niniejszej dyrektywy.

Komisja przekaze te informacje innym Państwom Członkowskim.

Artykuł 7

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 12 czerwca 1972 roku.

W imieniu Rady

Przewodniczący
J. Dupong

TRZECIA DYREKTYWA RADY

z dnia 19 grudnia 1978 r.

w sprawie harmonizacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do zasad dotyczących podatku obrotowego i podatku akcyzowego stosowanych w międzynarodowym ruchu pasażerskim

(78/1032/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 99,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

działania w odniesieniu do zwolnień podatkowych przyznawanych osobom fizycznym w ruchu pasażerskim powinny być kontynuowane, tak aby mieszkańcy Państw Członkowskich mieli większą świadomość rzeczywistego istnienia wspólnego rynku;

podróże pomiędzy Państwami Członkowskimi powinny być ułatwiane poprzez rozszerzenie zakresu zwolnień z podatku obrotowego i podatku akcyzowego, których kwoty, ustalone dyrektywą 69/169/EWG⁴, zmienioną dyrektywą 72/230/EWG⁵, zostały następnie zmniejszone, w wymiarze rzeczywistym, w związku z wzrostem kosztów utrzymania w całej Wspólnocie;

wprowadzenie europejskiej jednostki rozliczeniowej w aktach prawnych przyjmowanych przez instytucje Wspólnot Europejskich w dziedzinie zwolnień podatkowych nie może powodować zmniejszania kwot wyrażonych w walucie narodowej obecnie kwalifikujących się do objęcia zwolnieniami;

zasady odnoszące się do zwrotu podatków na etapie handlu detalicznego powinny zostać ujednocnione w celu uniknięcia takich przypadków podwójnego opodatkowania jakie wynikają z obecnych przepisów;

---

1 Dz.U nr C 31 z 8.02.1977, str. 5.

2 Dz.U. nr C 133 z 6.06.1977, str. 44.

3 Dz.U. nr C 114 z 11.05.1977, str. 33.

4 Dz.U. nr L 133 z 4.06.1969, str. 6.

5 Dz.U. nr L 139 z 17.06.1972, str. 28.

w związku z obecną sytuacją gospodarczą należy udzielić tymczasowego odstępstwa dotyczącego zarówno jednostkowej wartości towarów przywożonych do Królestwa Danii i do Irlandii, jak i ograniczenia ilościowego win niemusujących przywożonych do Królestwa Danii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Art. 2 dyrektywy 69/169/EWG 2 otrzymuje brzmienie:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zwolnienie z podatku obrotowego i akcyzowego stosuje się do towarów w bagażu osobistym podróżnych przybywających z Państw Członkowskich Wspólnoty, pod warunkiem, że spełniają one warunki określone w art. 9 i 10 Traktatu, zostały nabyte zgodnie z ogólnymi zasadami dotyczącymi opodatkowania na rynku krajowym jednego z Państw Członkowskich i nie mają charakteru handlowego, a łączna wartość tych towarów nie przekracza 180 europejskich jednostek rozliczeniowych na osobę.”

b) w ust. 2, wyrazy „30 jednostek rozliczeniowych” zostają zastąpione przez wyrazy „50 europejskich jednostek rozliczeniowych”.

c) w ust. 3, wyrazy „125 jednostek rozliczeniowych” zostają zastąpione przez wyrazy „180 europejskich jednostek rozliczeniowych”.

d) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„4. Jeżeli podróż, określona w ust. 1:

- obejmuje tranzyt poprzez terytorium państwa trzeciego; jednakże przelot bez lądowania, w rozumieniu niniejszej dyrektywy, nie jest uważany za tranzyt,
- rozpoczyna się w części terytorium innego Państwa Członkowskiego, w którym podatek obrotowy i/ lub podatek akcyzowy nie są nakładane na towary konsumowane na tym terytorium,

podróżny musi być w stanie udowodnić, że towary przewożone w jego bagażu zostały nabyte zgodnie z ogólnymi warunkami dotyczącymi opodatkowania na rynku krajowym Państwa Członkowskiego i nie kwalifikują się do jakiegokolwiek zwrotu podatku obrotowego i/ lub podatku akcyzowego; w przeciwnym wypadku stosuje się art. 1.

5. W żadnym przypadku łączna wartość towarów zwolnionych nie może przekroczyć kwoty przewidzianej w ust. 1 lub 2.”

Artykuł 2

Art. 4 dyrektywy 69/169/EWG otrzymuje brzmienie:

a) W ust. 1 lit. b), tiret drugie, kolumna II wyrazy „łącznie do pojemności 3 litrów” zostają zastąpione wyrazami „łącznie do pojemności 4 litrów”.

b) Ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zwolnienie na towary, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b) nie przysługuje podróżnym poniżej 17 roku życia.

Zwolnienie na towary, określone w ust. 1 lit. d) nie przysługuje podróżnym poniżej 15 roku życia.”

a) Dodaje się ustępy w brzmieniu:

„4. W przypadku, gdy podróż, określona w art. 2 ust. 1:

- obejmuje tranzyt poprzez terytorium państwa trzeciego; jednakże przelot bez lądowania, w rozumieniu niniejszej dyrektywy, nie jest uważany za tranzyt,
- rozpoczyna się w części terytorium innego Państwa Członkowskiego, w którym podatek obrotowy lub podatek akcyzowy nie są nakładane na towary konsumowane na tym terytorium,

podróżny musi być w stanie udowodnić, że towary przewożone w jego bagażu zostały nabyte zgodnie z ogólnymi warunkami dotyczącymi opodatkowania na rynku krajowym Państwa Członkowskiego i nie kwalifikują się do jakiegokolwiek zwrotu podatku obrotowego i/ lub podatku akcyzowego, w przeciwnym wypadku stosuje się ilości określone w ust. 1, kolumna I.

5. W żadnym przypadku łączna ilość towarów zwolnionych nie może przekroczyć ilości określonych w ust. 1, kolumna II”.

Artykuł 3

Art. 6 dyrektywy 69/169/EWG otrzymuje brzmienie:

b) Ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Z zastrzeżeniem przepisów odnoszących się do sprzedaży dokonywanej w sklepach znajdujących się na dworcach lotniczych pod kontrolą celną oraz na pokładzie samolotu, Państwa Członkowskie podejmą niezbędne kroki w odniesieniu do sprzedaży na etapie handlu detalicznego w celu dopuszczenia, w przypadkach i na warunkach przewidzianych w ust. 3 i 4, zwrotu podatku obrotowego od przewozu towarów przewożonych w bagażu osobistym podróżnych opuszczających Państwo Członkowskie. Nie dokonuje się zwrotu w odniesieniu do podatku akcyzowego.”

c) W ust. 2 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Państwa Członkowskie mają prawo wyłączyć swoich rezydentów z przywileju zwrotu niniejszego podatku.”

Artykuł 4

Art. 7 dyrektywy 69/169/EWG otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

1. Do celów niniejszej dyrektywy, „europejska jednostka rozliczeniowa” (EJR) jest zgodna z jej definicją określoną w rozporządzeniu finansowym z dnia 21 grudnia 1977 r.⁶.
2. Ekwiwalent EJR w walucie narodowej, stosowany dla wykonania niniejszej dyrektywy, ustalany jest raz w roku. Stosuje się kursy wymiany obowiązujące w pierwszym dniu roboczym października z mocą od dnia 1 stycznia następnego roku.
3. Państwa Członkowskie mogą zaokrąglić kwoty w walutach narodowych wynikające z przeliczenia kwot w EJR przewidzianych w art. 1 i 2 pod warunkiem, że takie zaokrąglenie nie przekroczy 2 EJR.
4. Państwa Członkowskie mogą utrzymać kwoty zwolnień obowiązujące w czasie rocznej korekty przewidzianej w ust. 2 jeżeli, przed zaokrągleniem przewidzianym w ust. 3, przeliczenie kwot zwolnień wyrażonych w EJR dałoby w efekcie zmianę mniejszą niż 5% w zwolnieniu wyrażonym w walucie narodowej.”

Artykuł 5

1. W drodze odstępstwa od art. 2 ust. 1 dyrektywy 69/169/EWG, zmienionego art. 1 lit. a) niniejszej dyrektywy:
  - Królestwo Danii może, do dnia 31 grudnia 1981 r., wyłączyć ze zwolnienia podatkowego towary, których wartość jednostkowa przekracza 135 EJR,
  - Irlandia może, do dnia 31 grudnia 1983 r., wyłączyć ze zwolnienia podatkowego towary, których wartość jednostkowa przekracza 77 EJR.
2. W okresie wprowadzania odstępstw, o których mowa w ust. 1, pozostałe Państwa Członkowskie podejmą niezbędne kroki w celu umożliwienia zwrotu podatku, zgodnie z procedurami określonymi w art. 6 ust. 4 dyrektywy 69/169/EWG, od towarów przywożonych do Królestwa Danii oraz do Irlandii, które są wyłączone ze zwolnienia w tych państwach.
3. W drodze odstępstwa od art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy 69/169/EWG, zmienionego art. 2 lit. a) niniejszej dyrektywy, w odniesieniu do przywozu win niemusujących ze zwolnieniem od podatku obrotowego i podatku akcyzowego, Królestwo Danii może utrzymać, do dnia 31 grudnia 1983 r., limit ilościowy trzech litrów.

Artykuł 6

---

⁶ Dz.U. nr L 356 z 31.12.1977, str. 1.

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie, najpóźniej do dnia 1 stycznia 1979 r., środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy.
2. Państwa Członkowskie poinformują Komisję o przepisach przyjętych w celu stosowania niniejszej dyrektywy. Komisja poinformuje o tym pozostałe Państwa Członkowskie.

Artykuł 7

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 1978 r.

W imieniu Rady

H. D. GENSCHER

Przewodniczący

CZWARTA DYREKTYWA RADY

z dnia 19 grudnia 1978 r.

zmieniająca dyrektywę 69/169/EWG w sprawie harmonizacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do zwolnienia z podatku obrotowego i podatku akcyzowego towarów przywożonych w międzynarodowym ruchu pasażerskim

(78/1033/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 99,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

art. 1 ust. 1 dyrektywy Rady 69/169/EWG z dnia 28 maja 1969 r. w sprawie harmonizacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do zwolnienia z podatku obrotowego i podatku akcyzowego towarów przywożonych w międzynarodowym ruchu pasażerskim⁴, ostatnio zmienionej dyrektywą 78/1032/EWG⁵, dopuszcza zwolnienie dla towarów w osobistym bagażu podróżnych przybywających z państwa trzeciego, jeżeli taki przywóz nie ma charakteru handlowego;

łączna wartość towarów spełniających warunki dla zwolnienia nie może przekroczyć 25 jednostek rozliczeniowych na osobę; na mocy art. 1 ust. 2 dyrektywy 69/169/EWG Państwa Członkowskie mają prawo zmniejszyć to zwolnienie do 10 jednostek rozliczeniowych w przypadku podróżnych poniżej 15 roku życia;

wprowadzenie europejskiej jednostki rozliczeniowej w aktach prawnych przyjmowanych przez instytucje Wspólnot Europejskich w dziedzinie zwolnień podatkowych nie może powodować zmniejszenia kwot wyrażonych w walucie narodowej, które obecnie uprawniają do zwolnienia;

---

1 Dz.U. nr C 213 z 7.09.1979, str. 9.

2 Dz.U. nr 261 z 6.11.1978, str. 46.

3 Opinia wydana 19 października 1978 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

4 Dz.U. nr L 133 z 4.06.1969, str. 6.

5 Dz. U. Nr L 366, z 28.12.1978, str. 28.

należy wziąć również pod uwagę ułatwienia celne dla podróżnych zalecane przez wyspecjalizowane organizacje międzynarodowe, a w szczególności te zawarte w ust. 3 załącznika F do Międzynarodowej Konwencji dotyczącej uproszczenia i harmonizacji postępowania celnego, powstałej z inicjatywy Rady Współpracy Celnej;

ten dwójaki cel można osiągnąć poprzez ustalenie kwoty, przewidzianej w art. 1 ust. 1 dyrektywy 69/169/EWG, na poziomie 40 europejskich jednostek rozliczeniowych i kwoty przewidzianej w art. 1 ust. 2 niniejszej dyrektywy na poziomie 20 europejskich jednostek rozliczeniowych;

należy zdefiniować określenie „bagaż osobisty”,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 69/169/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) Ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Towary w bagażu osobistym podróżnych przybywających z państw trzecich są zwolnione z podatku obrotowego i podatku akcyzowego od przywozu, jeżeli przywóz taki nie ma charakteru handlowego, a łączna wartość towarów nie przekracza 25 europejskich jednostek rozliczeniowych na osobę.”

b) W ust. 2, wyrazy „10 jednostek rozliczeniowych” zostają zastąpione przez wyrazy „20 europejskich jednostek rozliczeniowych”.

c) W ust. 3 wyrazy „25 jednostek rozliczeniowych” zostają zastąpione przez wyrazy „40 europejskich jednostek rozliczeniowych”.

1. W art. 3 dodaje się następujący ustęp:

„3. „Bagaż osobisty” oznacza całość bagażu, jaką podróżny jest w stanie przedstawić władzom celnym w momencie przybycia, jak również bagaż, który przedstawia później tym samym władzom, z zastrzeżeniem przedstawienia dowodu, że taki bagaż został zarejestrowany jako bagaż towarzyszący w momencie wyruszenia w podróż w przedsiębiorstwie odpowiedzialnym za jego transport.

Definicja „bagażu osobistego” nie obejmuje przenośnych kanistrów zawierających paliwo. Jednak, dla każdego mechanicznego środka transportu dopuszcza się bezcłowo nie więcej niż 10 litrów paliwa w tego rodzaju kanistrze, bez uszczerbku dla przepisów krajowych regulujących posiadanie i transport paliw.”

Artykuł 2

2. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie, najpóźniej do dnia 1 stycznia 1979 r., przepisy niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy.

2. Państwa Członkowskie poinformują Komisję o przyjętych przez nie przepisach niezbędnych do stosowania niniejszej dyrektywy. Komisja poinformuje o tym pozostałe Państwa Członkowskie.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 1978 r.

W imieniu Rady

H. D. GENSCHER

Przewodniczący

DYREKTYWA RADY

z dnia 28 maja 1969 r.

w sprawie harmonizacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do zwolnienia z podatku obrotowego i podatku akcyzowego towarów przywożonych w międzynarodowym ruchu pasażerskim

(69/169/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 99,

uwzględniając wniosek Komisji;

a także mając na uwadze, co następuje:

pomimo osiągnięcia unii celnej, która pociąga za sobą zniesienie opłat celnych i większości podatków o skutku równoważnym w wymianie handlowej pomiędzy Państwami Członkowskimi, zanim harmonizacja podatków pośrednich zostanie osiągnięta, trzeba zachować możliwość nakładania podatków od przywozu i zwolnień od wywozu w takiej wymianie;

wskazane jest, nawet przed taką harmonizacją, by ludność Państw Członkowskich była bardziej świadoma istnienia wspólnego rynku; powinno się podejmować środki w celu większej liberalizacji systemu podatków od przywozu w ruchu pasażerskim pomiędzy Państwami Członkowskimi; członkowie Zgromadzenia wielokrotnie podkreślali potrzebę wprowadzenia takich środków;

ulgi tego rodzaju w ruchu pasażerskim są dalszym krokiem w stronę wzajemnego otwarcia rynków Państw Członkowskich i stworzenia warunków podobnych do warunków na rynkach krajowych;

ulgi takie muszą ograniczać niehandlowy przywóz towarów przez podróżnych; w zasadzie towary takie można otrzymać jedynie w kraju pochodzenia (kraju wyjścia) już obciążone podatkami, w taki sposób, że jeżeli kraj wejścia zaniecha, w określonych granicach, ściągania podatku obrotowego i akcyzowego od przywozu, wyklucza to możliwość podwójnego opodatkowania bez spowodowania braku opodatkowania;

wspólnotowy system ograniczenia podatków od przywozu okazuje się również potrzebny w zakresie ruchu pasażerskiego między państwami trzecimi i Wspólnotą,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Zwolnienie z podatku obrotowego i podatku akcyzowego od przywozu stosuje się w zakresie ruchu pasażerskiego między państwami trzecimi a Wspólnotą odnośnie towarów w bagażu osobistym podróżnych, jeśli przywóz taki nie ma charakteru handlowego, a łączna wartość towarów nie przekracza 25 jednostek rozliczeniowych na osobę.
2. Państwa Członkowskie mają prawo zmniejszyć to zwolnienie do 10 jednostek rozliczeniowych w przypadku podróżnych poniżej 15 roku życia.
3. Jeśli łączna wartość kilku towarów na osobę przekracza 25 jednostek rozliczeniowych lub ilość określona na mocy ust. 2, zwolnienia udziela się, do wysokości tej kwoty, dla tych towarów, które, w przypadku oddzielnego ich przywozu, byłyby objęte wspomnianym zwolnieniem, zakładając, że wartość pojedynczego towaru nie może być podzielona.

Artykuł 2

1. Zwolnienie z podatku obrotowego i akcyzowego od przywozu stosuje się w przypadku ruchu pasażerskiego między Państwami Członkowskimi, odnośnie towarów w bagażu osobistym podróżnych, spełniających warunki określone w art. 9 i 10 Traktatu, jeśli taki przywóz nie ma charakteru handlowego, a łączna wartość towarów nie przekracza 75 jednostek rozliczeniowych na osobę. Zwolnienie to przyznaje się również wtedy, jeśli podróż obejmuje tranzyt przez terytorium inne niż terytorium Państwa Członkowskiego.
2. Państwa Członkowskie mają prawo zredukować to zwolnienie do 20 jednostek rozliczeniowych w przypadku podróżnych poniżej 15 roku życia.
3. Jeśli łączna wartość kilku towarów na osobę przekracza 75 jednostek rozliczeniowych lub kwotę określoną na mocy ust. 2, zwolnienia udziela się, do wysokości tej kwoty, dla tych towarów, które, w przypadku oddzielnego ich przywozu, byłyby objęte wspomnianym zwolnieniem, zakładając, że wartość pojedynczego towaru nie może być podzielona.

Artykuł 3

Do celów niniejszej dyrektywy:

1. Wartość rzeczy osobistych, przywożonych czasowo lub powrotnie przywiezionych po czasowym wywozie nie jest brana pod uwagę przy określeniu zwolnienia, o którym mowa w art. 1 i 2.
2. Przywóz uważany jest za pozbawiony charakteru handlowego, jeżeli:
  - a) odbywa się okazjonalnie;
  - b) składa się wyłącznie z rzeczy na użytek osobisty lub użytek rodziny podróżnych, lub z rzeczy przeznaczonych na prezent; rodzaj i ilość tych przedmiotów nie może wskazywać na to, że są one przywożone w celach handlowych.

Artykuł 4

1. Bez uszczerbku dla przepisów prawa krajowego dotyczących podróżnych, mających siedzibę poza Europą, każde Państwo Członkowskie określi następujące limity ilościowe, dotyczące zwolnień z podatku obrotowego i akcyzowego następujących, wymienionych poniżej towarów:

a) wyroby tytoniowe:

200 papierosów

lub 100 cygaretek (cygara o maksymalnej wadze 3 gramy każde)

lub 50 cygar

lub 250 gramów tytoniu fajkowego

b) alkohol i napoje alkoholowe:

- napoje destylowane i spirytus o zawartości alkoholu powyżej 22%

1 standardowa butelka (0,70 - 1 litra)

lub

- napoje destylowane i spirytus, aperitify na bazie wina lub alkoholu o zawartości alkoholu nie przekraczającej 22%; wina musujące, oraz wina wzmacniane o łącznej pojemności do 2 litrów

i

- wina niemusujące łącznie do pojemności 2 litrów

c) perfumy 50 gramów

oraz

wody toaletowe 0,25 litra

d) kawa 500 gramów

lub ekstrakty i esencje kawy 200 gramów

e) herbata 100 gramów

lub ekstrakty i esencje herbaty 40 gramów

2. Zwolnienie na towary, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i d) nie przysługuje podróżnym poniżej 15 roku życia.

3. Biorąc pod uwagę ograniczenia ilościowe, określone w ust. 1, i ograniczenia określone w ust. 2, wartość towarów wymienionych w ust. 1 nie jest brana pod uwagę przy określaniu zwolnienia, o którym mowa w art. 1 i 2.

Artykuł 5

1. Państwa Członkowskie mają prawo do ustalania niższych limitów co do wartości i/ lub ilości towarów podlegających zwolnieniu, kiedy są one importowane:

- w małym ruchu granicznym;
- przez załogę środków transportu w ruchu międzynarodowym;
- przez członków sił zbrojnych Państwa Członkowskiego, personel cywilny wraz ze współmałżonkami oraz dziećmi pozostającymi na ich utrzymaniu, stacjonujących w innym Państwie Członkowskim.

2. Państwa Członkowskie mają prawo wyłączyć ze zwolnienia towary wymienione w pozycjach nr 71.07 oraz 71.08 Wspólnej Taryfy Celnej.

3. Państwa Członkowskie mają prawo ograniczyć ilość towarów, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a) i d) dla podróżnych przyjeżdżających z państwa trzeciego, którzy wjeżdżają do danego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 6

Państwa Członkowskie podejmą właściwe środki w celu uniknięcia obniżenia podatku od dostaw dla podróżnych, których siedziba, miejsce stałego zamieszkania lub miejsce pracy znajduje się w Państwie Członkowskim, i którzy korzystają z ustaleń przewidzianych w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 7

Państwa Członkowskie mają prawo zaokrąglić kwotę w walucie narodowej wynikającą z przeliczenia kwot w jednostkach rozliczeniowych określonych w art. 1 i 2.

Artykuł 8

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie najpóźniej do 1 stycznia 1970 r. środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy.

2. Każde Państwo Członkowskie powiadomi Komisję o działaniach podjętych w celu wykonania niniejszej dyrektywy.

Komisja przekaże te informacje pozostałym Państwom Członkowskim.

Artykuł 9

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 maja 1969 r.

W imieniu Rady

G. THORN

Przewodniczący

DYREKTYWA RADY 2000/47/WE

z dnia 20 lipca 2000 r.

zmieniająca dyrektywę 69/169/EWG oraz 92/12/EWG w zakresie tymczasowych ograniczeń ilościowych na przywóz piwa do Finlandii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 93,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Art. 26 dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów⁴ podlegających podatkowi akcyzowemu, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania, przyznaje Finlandii prawo utrzymania limitu ilościowego 15 litrów przy zakupie piwa z innych Państw Członkowskich, jak określono w Akcie Przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji, które jest zwolnione z fińskich podatków;
- 2) Finlandia powinna podjąć środki w celu zapewnienia, że przywóz piwa z państw trzecich na warunkach bardziej korzystnych niż przywóz tego produktu z innych Państw Członkowskich nie jest dopuszczalny;
- 2) Art. 26 dyrektywy 92/12/EWG upoważnia Finlandię do dalszego stosowania, w okresie do dnia 31 grudnia 2003 r., takich samych ograniczeń ilości towarów, które można wwozić na jej terytorium bez dodatkowej płatności podatku akcyzowego, jak ograniczenia stosowane w dniu 31 grudnia 1996 r., przy czym ograniczenia ta będą stopniowo znoszone;
- 3) Art. 4 oraz 5 dyrektywy Rady 69/169/EWG z dnia 28 maja 1969 r. w sprawie harmonizacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do zwolnienia z podatku obrotowego i podatku akcyzowego towarów przywożonych w międzynarodowym ruchu pasażerskim⁵ przewidują ulgi w odniesieniu do wyrobów podlegających akcyzie, przewożonych w bagażu podróżnych przybywających z państw

---

¹ Dz.U. nr 177 E z 27.06.2000, str. 93.

² Opinia wydana dnia 14 czerwca 2000 r. (dotychczas niepublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Opinia wydana dnia 24 maja 2000 r. (dotychczas niepublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁴ Dz.U. nr L 76 z 23.03.1992, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 96/99/WE (Dz.U. nr L 8 z 11.01.1997, str. 12).

⁵ Dz.U. nr L 133 z 4.06.1969, str. 6. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 94/4/WE (Dz.U. nr L 60 z 3.03.1994, str. 14).

innych niż Państwa Członkowskie, pod warunkiem, że przywóz taki nie ma charakteru handlowego;

- 4) Przepisy art. 26 dyrektywy 92/12/EWG stanowią odstępstwo od jednej z fundamentalnych zasad rynku wewnętrznego, to jest prawa obywateli do przewożenia towarów zakupionych na własny użytek po całym obszarze Wspólnoty bez ponoszenia żadnych nowych opłat z tego tytułu, tak że niezbędne jest jak najdalej idące ograniczenie skutków tego odstępstwa;
- 5) W tym miejscu właściwe jest zwiększenie, etapami, obecnego limitu ilościowego przy zakupie piwa z innych Państw Członkowskich w celu stopniowego dostosowania przepisów obowiązujących w Finlandii do zasad wspólnotowych ustanowionych w art. 8 i 9 dyrektywy 92/12/EWG oraz w celu zapewnienia całkowitego zniesienia wewnątrzspółnotowych ulg w odniesieniu do piwa do dnia 31 grudnia 2003 r., jak przewidziano w art. 26 ust. 1 wspomnianej dyrektywy;
- 6) Finlandia doświadcza problemów w odniesieniu do polityki alkoholowej, polityki zdrowotnej i społecznej oraz porządku publicznego, między innymi wskutek zwiększenia prywatnego przywozu, między innymi przywozu piwa;
- 7) Finlandia wnioskuje o odstępstwo w celu zastosowania ograniczenia przywozu piwa z państw innych niż Państwa Członkowskie w ilości wynoszącej nie mniej niż 6 litrów;
- 8) Uwzględnia się położenie geograficzne Finlandii, trudności gospodarcze fińskich sprzedawców detalicznych mających siedzibę w regionach przygranicznych oraz znaczne straty dochodów spowodowane zwiększonym przywozem piwa z państw innych niż Państwa Członkowskie;
- 9) W związku z tym konieczne jest upoważnienie Finlandii do stosowania ograniczenia przywozu piwa z państw innych niż Państwa Członkowskie w ilości wynoszącej nie mniej niż 6 litrów;
- 10) Właściwe jest utrzymanie w mocy niniejszego odstępstwa przez okres o dwa lata dłuższy niż okres ograniczenia ilości piwa wwożonego do Finlandii z innych Państw Członkowskich w celu umożliwienia fińskiemu handlowi detalicznemu przystosowania się do nowej sytuacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W art. 5 dyrektywy 69/169/EWG dodaje się następujący ustęp:

„9. W drodze odstępstwa od art. 4 ust. 1, upoważnia się Finlandię na okres do dnia 31 grudnia 2005 r., do stosowania limitu ilościowego w wysokości nie mniej niż 6 litrów do przywozu piwa z państw innych niż Państwa Członkowskie.”

Artykuł 2

W art. 26 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 92/12/EWG dodaje się następujące zdanie:

„Finlandia zwiększa ograniczenia ilościowe w odniesieniu do piwa do co najmniej 24 litrów od chwili wejścia w życie fińskich ustaw stanowiących transpozycję art. 5 ust. 9 dyrektywy 69/169/EWG, do co najmniej 32 litrów od dnia 1 stycznia 2001 r. i do co najmniej 64 litrów od dnia 1 stycznia 2003 r.”

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie najpóźniej do 1 listopada 2000 r. przepisy ustawodawcze, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Wspomniane środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 lipca 2000 r.

W imieniu Rady

F. PARLY

Przewodniczący

DYREKTYWA RADY

z dnia 13 czerwca 1988 r.

zmieniająca dyrektywę 83/181/EWG określającą zakres stosowania art. 14 ust. 1 lit. d) dyrektywy 77/388/EWG dotyczącego zwolnienia z podatku od wartości dodanej na przywóz finalny niektórych towarów

(88/331/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 99,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego²,

a także mając na uwadze, co następuje:

ustalenia dotyczące zwolnienia z podatku od wartości dodanej od niektórych przywozów towarów ustanowione w dyrektywie 83/181/EWG³, ostatnio zmienionej dyrektywą 85/346/EWG⁴, odnoszą się do możliwie najwyższego stopnia ujednoczenia między systemem ceł i podatku od wartości dodanej; rozporządzeniem (EWG) 1315/88⁵ Rada zmieniła system ceł; niektóre z tych zmian powinny zostać wprowadzone do dyrektywy 83/181/EWG, w zakresie w jakim spełniają cele harmonizacji podatków;

dyrektywa 83/181/EWG nie tylko określa zakres stosowania art. 14 ust. 1 lit. d) dyrektywy 77/388/EWG⁶, ostatnio zmienionej dyrektywą 84/386/EWG⁷, ale ma też na celu ustanowienie wspólnotowych przepisów podatkowych w zakresie zwolnień od podatku VAT na finalne przywozy towarów, wykraczających poza zakres wspomnianego artykułu; przepisy te muszą zostać zmienione lub uzupełnione w taki sposób, aby spowodować ich bardziej jednolite stosowanie na poziomie Wspólnoty;

do celów jasności prawnej brzmienie art. 11 ust. 2 dyrektywy 83/181/EWG powinno być dokładnie oddane,

---

¹ Dz.U. nr C 318 z 30.11.1987, str. 21.

² Dz.U. nr C 180 z 8.07.1987, str. 14.

³ Dz.U. nr L 105 z 23.04.1983, str. 38.

⁴ Dz.U. nr L 183 z 16.07.1985, str. 21.

⁵ Dz.U. nr L 123 z 17.05.1988, str. 2.

⁶ Dz.U. nr L 145 z 13.06.1977, str. 1.

⁷ Dz.U. nr L 208 z 3.08.1984, str. 58.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 83/181/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zwolnienia od podatku udziela się również w przypadku prezentów zwyczajowo ofiarowanych z okazji ślubu, otrzymywanych przez osobę spełniającą warunki ustanowione w ust. 1 od osób mających stałe miejsce zamieszkania w państwie położonym poza Wspólnotą. Zwolnienie stosuje się do prezentów, których jednostkowa wartość nie przekracza 200 ECU. Państwa Członkowskie mogą jednakże udzielić zwolnienia na sumę przekraczającą 200 ECU, pod warunkiem, że wartość każdego zwolnionego prezentu nie przekracza 1 000 ECU.”

2. Art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 22

Przywóz towarów o łącznej wartości nieprzekraczającej 10 ECU zwolniony jest przy wjeździe. Państwa Członkowskie mogą udzielić zwolnienia dla przywożonych towarów o łącznej wartości większej niż 10 ECU, ale nie przekraczającej 22 ECU.

Państwa Członkowskie mogą jednakże wyłączyć ze zwolnienia przewidzianego w pierwszym zdaniu pierwszego akapitu towary, które zostały przywiezione w drodze zamówienia wysyłkowego.”

3. W art. 35 ust. 1 lit. b) tiret drugie wyrazy „art. 60 ust. 1 lit. b)” zastępuje się wyrazami „art. 60”.

4. Po art. 38 dodaje się rozdział w brzmieniu:

„Rozdział II a

Substancje porównawcze do kontroli jakości produktów leczniczych

Artykuł 38 lit. a)

Zwolnione przy wjeździe są przesyłki, które zawierają próbki substancji porównawczych, dopuszczonych przez Światową Organizację Zdrowia do kontroli jakości materiałów używanych do wytwarzania produktów leczniczych, i które adresowane są do odbiorców upoważnionych przez właściwe władze Państw Członkowskich na otrzymanie takich przesyłek zwolnionych od podatku.

5. W art. 56 dodaje się literę w brzmieniu:

„d) nagrody, trofea i pamiątki o symbolicznym charakterze i o ograniczonej wartości, przeznaczone do bezpłatnego wręczenia ich osobom mającym miejsce zamieszkania w państwie innym niż państwo przywozu, podczas konferencji

gospodarczych lub podobnych wydarzeń międzynarodowych; ich charakter, jednostkowa wartość lub pozostałe cechy nie wskazują na to, że są one przeznaczone na cele handlowe”.

6. Art. 62 i 63 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 62

Z zastrzeżeniem art. 63, druki reklamowe, takie jak katalogi, cenniki, instrukcje obsługi lub ulotki handlowe są zwolnione przy wjeździe, pod warunkiem że dotyczą:

- a) towarów na sprzedaż lub do wynajmu, przez osobę mającej siedzibę poza Państwem Członkowskim przywozu, lub
- b) usług, oferowanych przez osobę mającą siedzibę w innym Państwie Członkowskim, lub
- c) transportu, ubezpieczeń handlowych lub usług bankowych, oferowanych przez osobę mającą siedzibę w państwie trzecim.

Artykuł 63

Zwolnienie, określone w art. 62 jest ograniczone do druków reklamowych, które spełniają następujące warunki:

- a) na drukach jest w sposób widoczny umieszczona nazwa przedsiębiorstwa, które produkuje, sprzedaje bądź wynajmuje towary albo które oferuje usługi, do których one się odnoszą;
- b) każda przesyłka zawiera nie więcej niż jeden dokument lub jeden egzemplarz każdego dokumentu, jeżeli składa się z wielu dokumentów; w wypadku gdy przesyłka zawiera więcej niż jeden egzemplarz tego samego dokumentu może zostać objęta zwolnieniem, pod warunkiem, że jej masa całkowita nie przekracza 1 kg;
- c) przesyłka nie jest w serii przesyłek przekazywanych przez tego samego nadawcę temu samemu odbiorcy.

Jednakże warunki określone w lit. b) i c) nie mają zastosowania do druków odnoszących się do towarów do sprzedaży bądź wynajmu albo do usług, oferowanych przez osobę mającą siedzibę w innym Państwie Członkowskim, pod warunkiem że druki zostały przywiezione do bezpłatnego rozpowszechnienia.”

7. W art. 79 dodaje się literę w brzmieniu:

- „s) publikacje urzędowe wydane z upoważnienia władz państwa wywozu, instytucji międzynarodowych, władz regionalnych lub lokalnych oraz instytucji prawa publicznego mających siedzibę w kraju wywozu oraz druki rozpowszechniane z okazji wyborów do Parlamentu Europejskiego lub wyborów krajowych w państwie pochodzenia druków, przez zagraniczne organizacje polityczne

oficjalnie uznane w Państwach Członkowskich, o ile takie publikacje i druki podlegały opodatkowaniu w kraju wywozu i przy wywozie nie zostały objęte wywozowym zwolnieniem podatkowym.

8. W rozdziale VI tytuł otrzymuje brzmienie:

„Paliwa i smary silnikowe znajdujące się w drogowych pojazdach mechanicznych i specjalnych zbiornikach.”

9. Art. 82 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 82

1. Z zastrzeżeniem art. 83, 84 i 85 zwolnione przy wjeździe jest:

a) paliwo znajdujące się w standardowych zbiornikach

- prywatnych lub przeznaczonych do działalności gospodarczej pojazdów mechanicznych i motocykli;
- specjalnych kontenerów;

b) paliwo znajdujące się w przenośnych zbiornikach, które przewożone są w prywatnych pojazdach mechanicznych i motocyklach do maksimum 10 litrów na pojazd, przy czym nie uchybia to przepisom prawa krajowego dotyczących posiadania i transportowania paliwa.

2. Do celów ust. 1:

a) pojazdy mechaniczny przeznaczony do działalności gospodarczej oznacza każdy drogowy pojazd mechaniczny (łącznie z ciągnikami z przyczepą), które ze względu na rodzaj swojej konstrukcji i wyposażenia jest przeznaczony do komercyjnego lub nie komercyjnego transportu:

- więcej niż dziewięciu osób włączając kierowcę,
- towarów.

oraz każdy pojazd drogowy do specjalnych celów innych niż transport jako taki;

b) prywatny pojazd mechaniczny oznacza każdy pojazd mechaniczny nie objęty definicją wymienioną w lit. a);

c) standardowe zbiorniki oznaczają:

- zbiorniki na stałe zamontowane przez producenta we wszystkich pojazdach mechanicznych tego samego typu, których zamontowanie na stałe pozwala na bezpośrednie wykorzystanie paliwa, zarówno do napędu oraz, gdy istnieje taka możliwość, do funkcjonowania w trakcie transportu systemów chłodzenia i innych systemów.

Zbiorniki gazu w pojazdach mechanicznych przeznaczone do bezpośredniego użycia gazu jako paliwa jak również zbiorniki dla pozostałych urządzeń, w które w danym przypadku wyposażone są pojazdy również uznaje się za zbiorniki standardowe.

- zbiorniki na stałe zamontowane przez producenta we wszystkich kontenerach tego samego typu jak dany kontener, których zamontowanie pozwala na bezpośrednie wykorzystanie paliwa do funkcjonowania podczas transportu systemów chłodzenia oraz innych systemów w które wyposażone są specjalne kontenery.
- d) specjalne kontenery oznaczają wszystkie kontenery wyposażone w aparaturę, służącą specjalnie systemom chłodzenia, nasycania tlenem, izolacji cieplnej lub innym systemom.
10. W art. 83 akapit pierwszy wprowadza się następujące zmiany:
- we wstępie po wyrazach „pojazdy użytkowe” dodaje się wyrazy „i kontenery specjalne”.
  - po lit. b) dodaje się lit. c) w brzmieniu:
„c) do 200 litrów na każdy specjalny kontener i każdą podróż”.
11. Na końcu art. 90 ust. 3 dodaje się wyrazy w brzmieniu:
„... lub zmniejszenie tego zwolnienia”.
12. W art. 91 dodaje się literę w brzmieniu:
„c) zwolnień, na podstawie Porozumień zawartych na zasadzie wzajemności z państwami trzecimi, będącymi stronami Konwencji o Międzynarodowym Lotnictwie Cywilnym (Chicago 1944 r.), do celów wdrożenia Zaleceń Praktycznych 4.42 i 4.44 w załączniku 9 do tej konwencji (wydanie ósme, lipiec 1980 r.)”.

Artykuł 2

Państwa Członkowskie podejmą środki niezbędne do zapewnienia zgodności prawa krajowego z niniejszą dyrektywą nie później niż dnia 1 stycznia 1989 r. Niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 13 czerwca 1988 r.

W imieniu Rady

G. STOLTENBERG

Przewodniczący

**Ósma Dyrektywa Rady
z 6 grudnia 1979 roku
w sprawie harmonizacji prawa Państw Członkowskich odnoszącego się do podatków obrotowych -
przepisy dotyczące zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom nie zarejestrowanym na
terytorium kraju
(79/1072/EEC)**

Rada Wspólnot Europejskich,

mając na względzie Traktat powołujący do życia Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

mając na względzie szóstą Dyrektywę Rady 77/388/EEC z dnia 17 maja 1977 dotyczącą harmonizacji prawa Państw Członkowskich odnoszącego się do podatków obrotowych

- wspólny system podatku od towarów i usług (jednolita podstawa wymiaru)¹, a w szczególności artykuł 17 (4) tej dyrektywy,

mając na względzie propozycję ze strony Komisji²,

mając na względzie opinię Parlamentu Europejskiego³,

mając na względzie opinię Komitetu Ekonomicznego-Społecznego⁴,

zważywszy, że zgodnie z artykułem 17(4) Dyrektywy 77/388/EEC, Rada ma przyjąć reguły wspólnotowe formułujące ustalenia regulujące zwroty podatku od wartości dodanej, o których mowa w paragrafie 3 wspomnianego artykułu, na rzecz podatników nie zarejestrowanych na terytorium danego kraju;

zważywszy, że niezbędne są reguły zapewniające podatnikom zarejestrowanym na terytorium jednego Państwa Członkowskiego możliwość występowania z roszczeniem o zwrot podatku, który został na nich zafakturowany w związku z dostawami towarów lub usług w innym Państwie Członkowskim, lub który został zapłacony w odniesieniu do importu do tego drugiego Państwa Członkowskiego, w celu uniknięcia w ten sposób podwójnego opodatkowania;

zważywszy, że rozbieżności pomiędzy aktualnie obowiązującymi przepisami w Państwach Członkowskich, które powodują w niektórych przypadkach załamywanie się handlu i naruszanie zasad konkurencji, powinny zostać wyeliminowane;

zważywszy, że wprowadzenie reguł wspólnotowych w tej dziedzinie będzie oznaczało postęp w kierunku efektywnej liberalizacji ruchu osób, towarów i usług, wspomagając w ten sposób proces integracji gospodarczej;

zważywszy, że takie reguły nie mogą prowadzić do traktowania podatników w sposób różny w krajach w których są zarejestrowane;

zważywszy, że należy zapobiegać pewnym formom unikania lub uchylania się od podatków;

---

¹ OJ nr L 145, 13.6.1977, p. 1.

² OJ nr C 26, 1.2.1978, p. 5.

³ OJ nr C 39, 12.2. 1979, p. 14.

⁴ OJ nr C 269, 13.11.1978, p. 14.

zważywszy, że zgodnie z artykułem 17(4) Dyrektywy 77/388/EEC, Państwa Członkowskie mają prawo odmówić zwrotu lub nałożyć dodatkowe warunki w przypadku podatników nie zarejestrowanych na terytorium Wspólnoty; zważywszy, jednakże, że powinny być podjęte kroki zapewniające, aby tacy podatnicy nie byli uprawnieni do zwrotu na warunkach korzystniejszych niż te, które przysługują w odniesieniu do podatników zarejestrowanych we Wspólnocie;

zważywszy, że wstępnie powinny zostać przyjęte tylko ustalenia wspólnotowe zawarte w tej dyrektywie; zważywszy, że te ustalenia stanowią w szczególności, że decyzje w odniesieniu do wniosków o zwrot powinny być notyfikowane w ciągu sześciu miesięcy od daty złożenia takich wystąpień; zważywszy, że zwroty powinny być dokonywane w tym samym okresie; zważywszy, że przez okres jednego roku od ostatecznej daty ustalonej dla wdrożenia tych ustaleń Republika Włoska powinna zostać upoważniona do notyfikowania decyzji podjętych przez jej właściwe władze w odniesieniu do wniosków złożonych przez podatników nie zarejestrowanych na jej terytorium i dokonywania odpowiednich zwrotów w ciągu dziewięciu miesięcy, w celu umożliwienia Republice Włoskiej zreorganizowania systemu obowiązującego obecnie w kierunku zastosowania systemu wspólnotowego;

zważywszy, że aby uzupełnić system wspólnotowy, Rada będzie musiała przyjąć dalsze ustalenia; zważywszy, że zanim te ostatnie ustalenia wejdą w życie, Państwa Członkowskie będą dokonywały zwrotów podatku od usług i zakupów towarów, które nie są objęte niniejszą dyrektywą, zgodnie z ustaleniami, które przyjmują one zgodnie z artykułem 17 (4) Dyrektywy 77/388/EEC,

przyjęła niniejszą dyrektywę:

Artykuł 1

Dla celów niniejszej dyrektywy, przez termin "podatnik nie zarejestrowany na terytorium danego kraju" rozumie się osobę, o której mowa w artykule 4(1) Dyrektywy 77/388/EEC, która w okresie wymienionym w pierwszym i drugim zdaniu pierwszego podparagrafu artykułu 7 (1) nie posiada w tym kraju ani siedziby dla swojej działalności gospodarczej ani ustalonego miejsca, z którego prowadzone są transakcje gospodarcze, ani też, jeżeli nie istnieje taka siedziba lub ustalone miejsce prowadzenia działalności, swojego stałego lub zwyczajowego miejsca zamieszkania i która w tym samym okresie nie dostarczała żadnych towarów ani usług uznanych za dostarczone w tym kraju, z wyjątkiem:

- (a) usług transportowych i usług towarzyszących usługom transportowym, zwolnionym na mocy artykułu 14(1)(i), artykułu 15 lub artykułu 16(1),b,C i d Dyrektywy 77/388/EEC;
- (b) usług świadczonych w przypadkach gdzie podatnikowi podlega wyłącznie osoba, na rzecz której są one świadczone, na mocy artykułu 21(1)(b) Dyrektywy 77/388/EEC.

Artykuł 2

Każde Państwo Członkowskie ma obowiązek zwrócić każdemu podatnikowi nie zarejestrowanemu na terytorium tego kraju ale zarejestrowanemu w innym Państwie Członkowskim, zgodnie z poniższymi warunkami, każdy podatek od wartości dodanej nałożony w odniesieniu do usług lub majątku ruchomego dostarczonego mu przez innych podatników na terytorium tego kraju lub nałożone w odniesieniu do importu towarów do tego kraju, o ile takie towary i usługi są wykorzystywane dla celów transakcji wymienionych w artykule 17(3)(a) i (b) Dyrektywy 77/388/EEC oraz świadczenia usług wymienionych w artykule 1(b).

Artykuł 3

Aby zakwalifikować się do zwrotu podatku podatnik, o którym mowa w artykule 2, który nie dostarcza towarów ani usług uważanych za dostarczone na terytorium tego kraju, ma obowiązek:

- (a) przedstawić właściwym władzom, o których mowa w pierwszym paragrafie artykułu 9, wniosek według wzoru zawartego w załączniku a, załączając oryginały faktur lub dokumentów importowych. Państwa Członkowskie udostępnią wnioskodawcom notatkę wyjaśniającą, która będzie zawierać przynajmniej minimalny zakres informacji wyszczególnionych w załączniku c;
- (b) przedstawić dowód, w formie zaświadczenia wystawionego przez oficjalne władze państwa, w którym jest zarejestrowany, że jest płatnikiem podatku od wartości dodanej w tym państwie. Jednakże, w przypadku gdy właściwe władze wymienione w pierwszym paragrafie artykułu 9 mają już taki dokument w swoim posiadaniu, podatnik nie jest zobowiązany do przedstawiania nowego dowodu przez okres jednego roku od daty wystawienia pierwszego zaświadczenia przez oficjalne władze państwa, w którym jest zarejestrowany. Państwa Członkowskie nie będą wystawiały zaświadczeń żadnym podatnikom, którzy korzystają ze zwolnienia z podatku na mocy artykułu 24(2) Dyrektywy 77/388/EEC;
- (c) potwierdzić w formie pisemnej deklaracji, że nie dostarczyli żadnych towarów ani usług uważanych za dostarczone na terytorium tego kraju w okresie, o którym mowa w pierwszym i drugim zdaniu pierwszego podakapitu artykułu 7(1);
- (d) zobowiązać się do zwrotu każdej kwoty pobranej niesłusznie.

Artykuł 4

Aby zakwalifikować się do zwrotu podatku, każdy podatnik o którym mowa w artykule 2, który nie dostarczył na terytorium kraju żadnych towarów ani usług uznanych za dostarczone w tym kraju, z wyjątkiem usług wymienionych w artykule 1(a) i (b), ma obowiązek:

- (a) spełnić warunki wymienione w artykule 3 (a), (b) i (d);
- (b) potwierdzić w formie pisemnej deklaracji, że w okresie wymienionym w pierwszym i drugim zdaniu pierwszego podakapitu artykułu 7(1), nie dostarczył on żadnych towarów ani usług uznanych za dostarczone na terytorium kraju, z wyjątkiem usług wymienionych w artykule 1 (a) i (b).

Artykuł 5

Dla celów niniejszej dyrektywy, towary i usługi, w odniesieniu do których podatek może być zwrócony, muszą spełnić warunki wymienione w artykule 17 Dyrektywy 77/388/EEC jeżeli mają one zastosowanie w Państwie Członkowskim dokonującym zwrotu. Postanowień niniejszej dyrektywy nie stosuje się do dostaw towarów, które są lub mogą być zwolnione na mocy akapitu 2 artykułu 15 Dyrektywy 77/388/EEC.

Artykuł 6

Państwom Członkowskim nie wolno nakładać na podatników, o których mowa w artykule 2, żadnych zobowiązań oprócz tych, które wymieniono w artykułach 3 i 4, z wyjątkiem zobowiązania przedstawienia, w określonych przypadkach, informacji niezbędnych dla stwierdzenia czy wystąpienie o zwrot jest uzasadnione.

Artykuł 7

1. Wystąpienie o zwrot przewidziane artykułami 3 i 4 musi odnosić się do zafakturowanych zakupów towarów lub usług albo do importu dokonanego w okresie nie krótszym niż 3 miesiące i nie dłuższym niż jeden rok kalendarzowy. Wnioski mogą jednak odnosić się do okresu krótszego niż trzy miesiące jeżeli okres ten stanowi końcówkę roku kalendarzowego. Wnioski takie mogą również odnosić się do faktur lub dokumentów importowych nie objętych poprzednimi i dotyczącymi transakcji zakończonych w trakcie danego roku kalendarzowego. Wnioski należy składać właściwym władzom, o których mowa w pierwszym paragrafie artykułu 9 w okresie sześciu miesięcy od końca roku kalendarzowego, w którym podatek stał się wymagalny.

Jeżeli wniosek odnosi się do okresu krótszego niż jeden rok kalendarzowy ale nie krótszego niż trzy miesiące, kwota, na którą opiewa wniosek nie może być niższa niż równowartość 200 europejskich jednostek

rozliczeniowych w walucie narodowej; jeżeli wniosek odnosi się do okresu roku kalendarzowego lub końcówki roku kalendarzowego, kwota nie może być niższa niż równowartość 25 europejskich jednostek rozliczeniowych wyrażona w walucie krajowej.

2. Europejską jednostkę rozliczeniową stanowi jednostka określona rozporządzeniem finansowym z 21 grudnia 1977 roku⁵, w dniu 1 stycznia roku obejmującego okres wymieniony w pierwszym i drugim zdaniu pierwszego podparagrafu

paragrafu 1. Państwa Członkowskie mają prawo zaokrąglić kwoty wynikające z przeliczenia na walutę krajową do 10% w górę lub w dół.

3. Właściwe władze wymienione w pierwszym paragrafie artykułu 9 mają obowiązek stemplować każdą fakturę i/lub dokument importowy w celu zapobieżenia użycia ich do dalszych wystąpień oraz zwracać je w ciągu jednego miesiąca.

4. Decyzje dotyczące wystąpień o zwrot będą ogłaszane w ciągu sześciu miesięcy od daty przedłożenia właściwym władzom wymienionym w paragrafie 3 wniosków wraz z wszelkimi niezbędnymi dokumentami wymaganymi na mocy niniejszej dyrektywy dla zbadania wniosku.

Zwroty będą dokonywane przed końcem wyżej wymienionego okresu, na prośbę wnioskodawcy, albo w Państwie Członkowskim zwracającym albo w państwie, w którym jest on zarejestrowany. W tym ostatnim przypadku, opłaty bankowe związane z przekazem będą ponoszone przez wnioskodawcę.

Powody odrzucenia wniosku muszą być podane. Odwołania w tych sprawach mogą być kierowane do właściwych władz w zainteresowanych Państwach Członkowskich na takich samych warunkach co do formy i ograniczeń czasowych jak te, które dotyczą wniosków o zwrot składanych przez podatników zarejestrowanych w tym samym państwie.

5. W przypadku gdy zwrot został uzyskany w drodze oszustwa lub inny niewłaściwy sposób, właściwe władze, o których mowa w paragrafie 3 podejmą natychmiastowe działania dla odzyskania niesłusznie wypłaconych pieniędzy i wszelkich nałożonych kar, zgodnie z procedurą stosowaną w zainteresowanym Państwie Członkowskim, bez naruszania postanowień odnoszących się do wzajemnej pomocy w odzyskiwaniu podatku od wartości dodanej.

W przypadku wniosków noszących znamiona oszustwa, które zgodnie z prawem krajowym nie mogą być przedmiotem kary administracyjnej, zainteresowane Państwo Członkowskie ma prawo odmawiać, przez okres maksimum dwóch lat od daty przedłożenia takiego wniosku, wszelkich dalszych zwrotów na rzecz tego podatnika. W przypadku gdy kara administracyjna została nałożona lecz nie została zapłacona, Państwo Członkowskie ma prawo zawiesić wszelkie dalsze zwroty na rzecz podatnika do czasu zapłacenia kary.

Artykuł 8

W przypadku podatników nie zarejestrowanych na obszarze wspólnoty, Państwa Członkowskie mają prawo odmówić zwrotu lub nałożyć specjalne warunki.

Zwroty nie mogą być udzielane na warunkach korzystniejszych niż te, które stosowane są w odniesieniu do podatników zarejestrowanych na obszarze Wspólnoty.

Artykuł 9

Państwa Członkowskie ogłoszą w odpowiedni sposób, do których właściwych władz należy składać wnioski, o których mowa w artykule 3 (a) i artykule 4(a).

Zaświadczenia, o których mowa w artykule 3(b) i artykule 4(a), stwierdzające, że dana osoba jest podatnikiem, muszą być zredagowane zgodnie z wzorem zawartym w załączniku b.

---

⁵ OJ nr L 356, 31.12.1977, p. 1.

Artykuł 10

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy niezbędne dla przestrzegania niniejszej dyrektywy nie później niż w dniu 1 stycznia 1981. Niniejszą dyrektywę stosuje się tylko do wniosków o zwroty dotyczące podatku od wartości dodanej nałożonego na fakturowane zakupy towarów i usług lub importu dokonanego od tej daty.

Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty głównych przepisów prawa krajowego, które zostaną przez nie wprowadzone w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą. Komisja poinformuje o nich pozostałe Państwa Członkowskie.

Artykuł 11

Z pominięciem artykułu 7(4) Republika Włoska ma prawo do dnia 1 stycznia 1982, rozszerzyć okres, o którym mowa w niniejszym paragrafie od sześciu do dziewięciu miesięcy.

Artykuł 12

Trzy lata po dniu wymienionym w artykule 10 Komisja, po konsultacji z Państwami Członkowskimi, przedstawi Radzie sprawozdanie z wykonania niniejszej dyrektywy, a zwłaszcza jej artykułów 3, 4 i 7.

Artykuł 13

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 grudnia 1979.

W imieniu Rady

Prezydent,
L.Preti

ANNEX A
SPECIMEN

Is this your first application?
If not, please give tax reference number

.....

Receipt stamp

Application
for refund of value added tax
by a taxable person not
established in the country
(Read the explanatory notes
before filling in)

1	Surname and forenames or name of firm of applicant					
	Street and house number					
	Postal code, place and country					
2	Nature of applicant's business					
3	Particulars of the tax office and VAT registration number in the country in which the applicant is established or has his domicile or normal place of residence					
4	Period to which the application refers				from month year	to month year
5	Total amount of refund requested (in figures) (see overleaf for itemized list)				.....	
6	The applicant requests the refund of the amount shown in 5 in the manner described in 7.					
7	Method of settlement requested (*)		Bank account	☐	Postal account	☐
	Account number			Code number of financial body		
	Account in the name of					
	Name and address of the financial body					
8	Number of documents enclosed: ..... Invoices: ..... Import documents:					
9	The applicant hereby declares:					
	(a) that the goods or services specified overleaf were used for his activities as a taxable person during:					
	.....					
	(b) that in the country in which the refund is being requested, and during the period covered by this application, he engaged in:					
	☐	(*) no supply of goods or services,				
☐	(*) only the provision of services in respect of which tax is payable solely by the person to whom they are supplied,					
☐	(*) only in the provision of certain exempted transport services and services ancillary thereto;					
(c) that the particulars given in this application are true.						
The applicant undertakes to pay back any monies wrongfully obtained.						

Statement itemizing VAT amounts relating to the period covered by this application					
No	Nature of the goods or services	Name, VAT registration number, if known, and address of supplier of goods or services	Date and number of invoice or import document	Amount of tax refund applied for	For official use only
				Total	
					For official use only

ANNEX B

SPECIMEN

CERTIFICATE OF STATUS OF TAXABLE PERSON

The undersigned .....
(Name and address of competent authority)

certifies that .....
(Surname and forenames or name of firm)

.....
(Name of activity)

.....
(Address of the establishment)

is a taxable person for the purposes of value added tax, his registration number being (*) .....

.....

.....
(Date)

.....
(Signature, name and grade)

(*) If the applicant does not have a VAT registration number, the competent authority shall state the reason for this.

ANNEX C

Minimum information to be given in explanatory notes

- A. The application shall be drawn up on a form printed in one of the official languages of the European Communities. This form shall, however, be completed in the language of the country of refund.
- B. The application shall be completed in block capitals and be submitted, by 30 June of the year following that to which the application relates, to the competent authority of the State to which the application is made (see D below).
- C. The VAT registration number in the country of refund shall be given, if it is known to the applicant.
- D. The application shall be submitted to the relevant competent authorities, i.e. for:
- Belgium: .....
  - Denmark: .....
  - Germany: .....
  - France: .....
  - Ireland: .....
  - Italy: .....
  - Luxembourg: .....
  - the Netherlands: .....
  - the United Kingdom: .....
- E. The application shall refer to purchases of goods or services invoiced or to imports made during a period of not less than three months or more than one calendar year. However, it may relate to a period of less than three months where this period represents the remainder of a calendar year. Such an application may also relate to invoices or import documents not covered by previous applications and concerning transactions made during the calendar year in question.
- F. In 9 (a), the applicant shall describe the nature of the activities for which he has acquired the goods or received the services referred to in the application for refund of the tax (e.g. participation in the International ..... Fair, held in ..... from ..... to ..... stand No ..... or international carriage of goods as from ..... to ..... on .....).
- G. The application shall be accompanied by a certificate issued by the official authority of the State in which the applicant is established and which provides evidence that he is a taxable person for the purposes of value added tax in that State. However, where the competent authority referred to in D above already has such evidence in its possession, the applicant shall not be bound to produce new evidence for a period of one year from the date of issue of the first certificate.
- H. The application shall be accompanied by the originals of the invoices or import documents showing the amount of value added tax borne by the applicant.

- I. The application may be used for more than one invoice or import document but the total amount of VAT claimed for 19... may not be less than:

Bfrs/Lfrs ...

Fl ...

DM ...

Dkr ...

£ ...

FF ...

£ Idl ...

Lit ...

if the period to which it relates is less than one calendar year but not less than three months or less than:

Bfrs/Lfrs ...

Fl ...

DM ...

Dkr ...

£ ...

FF ...

£ Idl ...

Lit ...

if the period to which it relates is one calendar year or less than three months,

- J. Exempted transport services are those carried out in connection with the international carriage of goods, including — subject to certain conditions — transport associated with the transit, export or import of goods.
- K. Any refund obtained improperly may render the offender liable to the fines or penalties laid down by the law of the State which has made the refund.
- L. The authority in the country of refund reserves the right to make refunds by cheque or money order addressed to the applicant.